R RAMA VARMA MALAYALAM READERS.

Reader VI.

R RAMA VARMA MALAYALAM READERS.

Reader VI.

Published under the auspices of
The Malayalam Improvement Committee
by the Cochin Publishing house.

RAMA VARMA
MALAYALAM READERS.

READER VI.

I

ധ്രുവചരിതം.

സ്വായംഭുവൻ എന്നു പ്രസിദ്ധനാമാവായ മനുവിന്നു് ഉത്താനപാദൻ എന്നും പ്രിയവ്രതൻ എന്നും പേരായിട്ടു് രണ്ടു പുത്രന്മാരുണ്ടായി. അവർ രണ്ടുപേരും വളരെക്കാലം രാജ്യപരിപാലനം ചെയ്തുവാണു. അവരിൽ ഉത്താനപാദൻ എന്ന രാജാവിന്നു് രണ്ടു ഭാൎയ്യമാരുണ്ടായിരുന്നു. രാജ്ഞികളായ സുനീതി സുരുചി എന്നീ രണ്ടുപേരിൽ അദ്ദേഹത്തിന്നു രണ്ടാമത്തെ പത്നിയിലായിരുന്നു അധികം അനുരാഗം. സുരുചി എന്ന ഇഷ്ടപത്നിക്കു് ഉത്തമൻ എന്നു പേരായ ഒരു പുത്രനും സുനീതിക്കു് ധ്രുവൻ എന്നുപേരായ ഒരു പുത്രനും ഉണ്ടായി. ഒരുദിവസം രാജാവു് ഉത്തമനെ മടിയിൽവെച്ചു ലാളിക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടു് അഞ്ചുവയസ്സു പ്രായമായ ധ്രുവൻ ഉത്സാഹത്തോടുകൂടി ഓടിച്ചെന്നു് താനും അച്ഛന്റെ മടിയിൽ കയറുവാൻ ശ്രമിച്ചു. എന്നാൽ രാജാവു് അതു സമ്മതിച്ചില്ല. ധ്രുവൻപിന്നേയും മടിയിൽ കയറുവാൻതുനിഞ്ഞപ്പോൾ അടുത്തുനിന്നിരുന്ന ഗൎവ്വിഷ്ഠയായ സുരുചി, രാജാവു കേൾക്കവേതന്നെ, ശങ്കകൂടാതെ ഈൎഷ്യയോടുകൂടി അവനോടു് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു:—"രാജാസനം കയറുവാൻ നീ യോഗ്യനല്ല. അതിനാൽ അതു നീ അഗ്രഹിക്കേണ്ട. അഥവാ, അങ്ങിനെ ഒരാഗ്രഹം നിനക്കുണ്ടെങ്കിൽ ഞാനൊരുപായം പറഞ്ഞുതരാം.

എന്റെ ഗർഭത്തിൽ ജനിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി നീ പോയി സാക്ഷാൽ വിഷ്ണുഭഗവാനെ ഭജിക്കുക. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പ്രസാദിച്ച് അനുഗ്രഹിച്ച് നിന്നെ എന്റെ ഗർഭത്തിൽ ജനിപ്പിക്കും. ഞാൻ പെററ കുട്ടിയായാൽ പിന്നെ നിനക്കു സിംഹാസനം കയറുവാൻ സാധിക്കുകയും ചെയ്യും." ഹൃദയം പിളക്കത്തക്ക ഈ വിധമുള്ള പരുഷവാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ ധ്രുവൻ സഹിപ്പാൻ വയ്യാത്ത വ്യസനത്തോടും കോപത്തോടുംകൂടി ഒരു ദീർഘശ്വാസമിട്ടുകൊണ്ട്, ഇതെല്ലാം കേട്ട മിണ്ടാതെ കുണ്ഠിതത്തോടുകൂടിയിരിക്കുന്ന അച്ഛന്റെ സമീപത്തിൽനിന്നുപോയി സ്വന്തം പെററമ്മയുടെ അടുക്കലേക്കുതേങ്ങി തേങ്ങി കരഞ്ഞുകൊണ്ടു ചെന്നു. ഉടനെ സുനീതി മകനെ വാരിയെടുത്ത് മടിയിലിരുത്തി വാത്സല്യത്തോടുകൂടി ചുംബിച്ചു മെയ്യാസകലം ഒന്നു തലോടി. സംഗതികളെല്ലാം ചോദിച്ചറിഞ്ഞപ്പോൾ അവൾ ധൈര്യംവിട്ട് ഒട്ടധികം കരഞ്ഞുപോയി. ദീർഘമായ ദുഃഖത്തിന്ന് ഒരവസാനം കാണാഞ്ഞിട്ട് ആ രാജ്ഞി ദീർഘനിശ്വാസമിട്ടുകൊണ്ടു ബാലനായ തന്റെ മകനോടിങ്ങിനെ പറഞ്ഞു:— "ഉണ്ണീ! നമുക്കാരേയും കുററപ്പെടുത്തീട്ട് കാര്യമില്ല. സുരുചി അമ്മ പറഞ്ഞതുതന്നെയാണ് വാസ്തവം. ഉത്തമനെപ്പോലെ രാജ്യാസനം കയറുവാൻ നിനക്കാഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ സാക്ഷാൽ ശ്രീഭഗവാനെത്തന്നെ ഭജിക്കുക. നമ്മുടെ ഈ വല്ലാത്ത ദുഃഖത്തെ കളയുവാൻ ഭഗവാനെയല്ലാതെ ഞാൻ വേറെ ഒരുവരേയും കാണുന്നില്ല." ആർത്തയായ അമ്മയുടെ ഇപ്രകാരമുള്ള നല്ല ഉപദേശത്തെകേട്ട് ധ്രുവൻ ഭഗവാങ്കൽതന്നെ മനസ്സു നല്ലവണ്ണം ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ട് താനെ തന്റെ അച്ഛന്റെ രാജധാനി വിട്ടിറങ്ങിപ്പോയി. ലോകാനുഗ്രഹതല്പരനും പരമഭക്തനുമായ നാരദമഹർഷി ആ ബാലന്റെ ചിന്തിതമറിഞ്ഞ് അത്യന്തം വിസ്മയിച്ചു. അവനെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നതിന്നായി ഉടനെ പുറപ്പെട്ട് അദ്ദേഹം ധ്രുവനെ, വഴിമദ്ധ്യത്തിൽവച്ചു കണ്ടുമുട്ടി. സകലപാപങ്ങളേയും അകററിക്കളയുവാൻ ശക്തിയുള്ള തന്റെ ക

ത്തിനെ ആ ഋഷിപുംഗവൻ ആ ബാലന്റെ ശിരസ്സിൽ വച്ചു് അവനോടിങ്ങിനെ അരുളിച്ചെയ്തു:—"മാനഭംഗത്തെ സഹിക്കാത്തതായ നിന്റെ ക്ഷാത്രതേജസ്സ് മഹാദ്ഭുതം തന്നെ! നീ കേവലം ഒരു കളിക്കുട്ടി. മാനാപമാനങ്ങളെ തിരിച്ചറിയുവാനുള്ള പ്രായം നിനക്കു വന്നിട്ടില്ല. എങ്കിലും മററമ്മ പറഞ്ഞ കഠിനവാക്കുകളെ നീ ലേശംപോലും മറക്കുന്നില്ല എന്നതു് ആശ്ചര്യമായിരിക്കുന്നു. അല്ലയോ വത്സ! മാനാപമാനങ്ങളെ തിരിച്ചറിവാനുള്ള രന്റേടം നിനക്കുണ്ടെങ്കിൽതന്നെ നിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ ദുഃഖത്തിനു കാരണം ഞാൻ പിന്നെയും കാണുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ അവരവരുടെ കർമ്മങ്ങളുടെ ഫലങ്ങൾക്കനുരൂപമായിട്ടാണു് ഓരോരുത്തരും സുഖദുഃഖങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നതു്. മറെറാരുവൻ ദ്രോഹം ചെയ്തുവെന്ന വിചാരം തെററാകുന്നു. ദൈവദത്തമായതിൽ എവനും സന്തോഷിക്കേണ്ടതാണു്. ദൈവഗതിയെ അറിഞ്ഞു് നടക്കുകയും വേണം. നിന്റെ ഉദ്ദിഷ്ടകാര്യസിദ്ധി വളരെ പ്രയാസമുള്ളതാണു്. സകലവും ഉപേക്ഷിച്ചു് അനേക ജന്മങ്ങളിലായി ഭഗവദ്ധ്യാനം തന്നെ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മുനിമാർക്കുപോലും ഭഗവദ്ദർശനം ഉണ്ടാകുന്നില്ല. അങ്ങിനെയിരിക്കുന്ന വിഷ്ണുഭഗവാനെ സേവിപ്പാൻ നീ എങ്ങിനെ ശക്തനാകും. അതിനാൽ ഈ കാര്യത്തിൽ നീ വെറുതെ വാശി പിടിക്കാതെ മടങ്ങി പൊയ്ക്കൊൾക. പ്രായമാകുമ്പോൾ ഈശ്വരഭജനത്തിന്നായി വീണ്ടും ശ്രമം ചെയ്യുവാൻ നിനക്കു തരംകിട്ടും. സുഖം അനുഭവിക്കുക എന്നുള്ള പുണ്യത്തിന്റെ ക്ഷയമായിട്ടും ദുഃഖാനുഭവം പാപക്ഷയമായിട്ടും കാണണം. ഇങ്ങിനെ കണ്ടുകൊണ്ടു ദൈവം വിധിച്ചിട്ടുള്ളതിനെ തൃപ്തിയോടും ആനന്ദത്തോടുംകൂടി അനുഭവിക്കുന്നവർ പുണ്യപാപരഹിതനായി ഒടുക്കം മോക്ഷപദവിക്കർഹനായി ഭവിക്കുന്നു. പൂജ്യന്മാരെ ആദരിക്കണം. അവരിൽ അസൂയ ഒട്ടുംതന്നെ പാടില്ല. താണവരിൽ കരുണ കാണിക്കണം. ലേശംപോലും സ്പർദ്ധ പാടില്ല. ഈ വിധം പ്രവർത്തിക്കുന്നവന്നു ദുഃഖമുണ്ടാകുന്നതല്ല.

അപ്പോൾ ധ്രുവൻ ഏററവും വിനയത്തോടും ഭക്തിബഹുമാനത്തോടുംകൂടി മറുപടി പറഞ്ഞു:—"ക്രൂരയായ സുരുചി അമ്മയുടെ ഹൃദയം പിളക്കുന്നതായ വചോബാണങ്ങൾ ലീനമായി കിടന്നിരുന്ന ഉഗ്രമായ എന്റെ ക്ഷാത്രസ്വഭാവത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിന്ന് ഒരു നിമിത്തമായിത്തീൎന്നു. അതുകാരണം അങ്ങയുടെ ഈ നല്ല ഉപദേശം എന്നിൽ ഫലിക്കുന്നില്ല. വിനയം പോരാഞ്ഞിട്ടായിരിക്കാം. ആ ഉൽകൃഷ്ടപദത്തെ പ്രാപിക്കുവാനാഗ്രഹമുള്ള എനിക്കു നിന്തിരുവടി നല്ല വഴികാണിച്ചുതരേണമേ. അവിടുന്നു ലോകഹിതത്തിന്നായി വീണമീട്ടി ഭഗവൽസ്തോത്രങ്ങൾ പാടിക്കൊണ്ടു് എങ്ങും സഞ്ചരിക്കുന്ന മഹാനാണല്ലോ."

ബാലകനായ ധ്രുവന്റെ സാരമായ വാക്കുകൾ കേട്ടു പ്രസാദിച്ചു അവനോടു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു:—"നിന്റെ കാൎയ്യം സാധിക്കുന്നതിന്നു ഏററവും നല്ലവഴി അമ്മ പറഞ്ഞതുതന്നെയാണു്." മറെറാരേടത്തും മനസ്സുവെക്കാതെ ഏകാഗ്രചിത്തനായി നീ ശ്രീവാസുദേവഭഗവാനെത്തന്നെ സേവിച്ചുകൊൾക. ധൎമ്മം, അൎത്ഥം, കാമം, മോക്ഷം എന്നീ നാലുപുരുഷാൎത്ഥങ്ങളുടേയും സിദ്ധി എല്ലാവൎക്കും ഭഗവൽഭജനം കൊണ്ടുതന്നെയാണുണ്ടാകുന്നതു്. അതിനാൽ വത്സ! നീ കാളിന്ദീതീരത്തിൽ ഹരിവിലാസംകൊണ്ടു പരിശുദ്ധമായിരിക്കുന്ന മധുവനത്തിൽചെന്നു് ആ തീൎത്ഥത്തിൽ സ്നാനംചെയ്തു് ദൎഭപ്പുല്ലു മുതലായതുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഇരിപ്പിടത്തിൽ ഇരുന്നു് പ്രാണേന്ദ്രിയമനോദോഷങ്ങളെ കളയുന്നതിന്നായിട്ടാദ്യം പ്രാണായാമം ശീലിക്കണം. പിന്നെ ധൈൎയ്യത്തോടുകൂടി മനസ്സുകൊണ്ടു ഹരിയെ ധ്യാനിച്ചുകൊൾക."

ഇങ്ങിനെ നാരദമഹൎഷിയുടെ ഉപദേശം വാങ്ങി അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുഗ്രഹത്തോടുകൂടി ധ്രുവൻ ഉടനേതന്നെ പരിശുദ്ധമായ മധുവനത്തിലേക്കു പോയി. മഹൎഷിയാകട്ടെ

തൽക്ഷണത്തിൽ അന്തഃപുരത്തിൽചെന്നു് ഉത്താനപാദമഹാ രാജാവിനെ കണ്ടു. രാജാവു ചിന്താകുലനായിരിക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടു് മഹർഷി ദുഃഖത്തിനുള്ള കാരണം ചോദിച്ചപ്പോൾ താൻ ധ്രുവനോടു കാണിച്ച ക്രൂരസ്വഭാവത്തേയും അതിന്റെ ഫലമായിട്ടുണ്ടായ അവന്റെ നിർഗ്ഗമനത്തേയും പററി ഉത്താനപാദൻ നാരദമഹർഷിയോടു പശ്ചാത്താപത്തോടുകൂടി വിസ്തരിച്ചു പറയുകയും പുത്രനെ കാട്ടിൽവെച്ചു വല്ല വന്യമൃഗങ്ങളും അതിനിടയ്ക്കുതന്നെ ഇരയാക്കിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുമൊ എന്നു ശങ്കിച്ചു വ്യസനിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ രാജാവു ശങ്കിച്ചതുപോലെ ഒരാപത്തും അവനു സംഭവിക്കുകയില്ലെന്നും വലിയ മഹർഷിമാർക്കുകൂടി അസാദ്ധ്യമായിട്ടുള്ളതു് അവൻ സാധിച്ചു പ്രശസ്തനായിത്തീരുമെന്നും മററും പറഞ്ഞു് ആ ഋഷിപുംഗവൻ അദ്ദേഹത്തെ സമാശ്വസിപ്പിച്ചു. ഉത്താനപാദമഹാരാജാവു് സ്വപുത്രനായ ധ്രുവനെത്തന്നെ വിചാരിച്ചുകൊണ്ടു് ദിവസവൃത്തി കഴിച്ചുകൂട്ടി.

മധുവനത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു് ധ്രുവൻ തീവ്രമായ തപസ്സാരംഭിച്ചു. ദിവസംപ്രതി തപോനിഷ്ഠ ബലവത്തരമായിത്തീർന്നു. നിരുദ്ധപ്രാണനായിട്ടു് അവൻ എല്ലാം വിഷ്ണുമയമായിട്ടു കണ്ടു. അപ്പോൾ ലോകപാലന്മാരും ലോകങ്ങളും പ്രാണനിരോധംകൊണ്ടു വളരെ ക്ലേശിച്ചു് സങ്കടനിവൃത്തിക്കായി എല്ലാവരുംകൂടി വൈകുണ്ഠത്തിൽചെന്നു വിഷ്ണുഭഗവാനെ ശരണം പ്രാപിച്ചു. ഭഗവാൻ അപ്പോൾ അവരോടു് ഇങ്ങിനെ അരുളിച്ചെയ്തു. "ഉത്താനപാദിയായ ധ്രുവൻ എന്ന ബാലൻ നിരുദ്ധപ്രാണനായിട്ടെന്നെത്തന്നെ ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണു് നിങ്ങൾക്കു പ്രാണനിരോധം വന്നതു്. എങ്കിലും നിങ്ങളാരും ഭയപ്പെടേണ്ട. ഞാൻ അവനെ ഘോരതപസ്സിൽ നിന്നു് ഉടനെ നിവൃത്തിപ്പിക്കും" ദേവകളും മററുള്ളവരും അതുകേട്ടു സമാധാനപ്പെട്ടു മടങ്ങിപ്പോയി. ഭഗവാൻ ധ്രുവന്റെ തപസ്സുകണ്ടു സന്തുഷ്ട

നായിട്ട് ഉടനെ മധുവനത്തിൽചെന്ന് ആ ബാലഭക്തനു പ്രത്യക്ഷനായിട്ടുഭവിച്ചു. ഭഗവദ്ദർശനം സിദ്ധിച്ചപ്പോൾ രാജകുമാരന്ന് അളവില്ലാത്ത ആനന്ദമുണ്ടായി. ഭഗവാനെ സ്തോത്രങ്ങൾകൊണ്ടു സ്തുതിക്കുവാൻ അവൻ ശ്രമിച്ചുനോക്കി. എന്നാൽ അഭ്യാസക്കുറവുനിമിത്തം അവന്ന് ഒന്നുംതന്നെ തോന്നിയില്ല. തന്റെ ഭക്തന്റെ സങ്കടാവസ്ഥകണ്ടു ഭഗവാൻ ഏററവും കാരുണ്യത്തോടും വാത്സല്യത്തോടും കൂടി അവന്റെ കപോലങ്ങളിൽ തന്റെപാഞ്ചജന്യ ശംഖംകൊണ്ടു പതുക്കെ ഒന്നുതലോടി. അപ്പോൾ ധ്രുവന്റെ മുഖത്തുനിന്നു സ്തോത്രങ്ങൾ അനർഗ്ഗളമായി പ്രവഹിച്ചു. ഭഗവാൻ ബാലന്റെ ഭക്ത്യതിശയത്താൽ സന്തുഷ്ടനായിട്ട് അവനെ അനുഗ്രഹിച്ച് ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തു: "നിന്റെ ചിത്തസങ്കല്പം ഞാനറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ലക്കം ദുർല്ലഭമാണെങ്കിലും അതു ഞാൻ നിനക്കു നൽകുന്നു. നിനക്കു സർവ്വപ്രകാരത്തിലും ശുഭംതന്നെ വന്നുകൂടും. സകല ലോകങ്ങൾക്കും മേലേയായും താരഗ്രഹനക്ഷത്രങ്ങളായ ജ്യോതിസ്സുകളാൽ ചുററപ്പെട്ടതായും അതിയായ തേജസ്സുകൊണ്ടു വിളങ്ങുന്നതായും വേറെ ആരുംതന്നെ മുമ്പു പ്രാപിക്കാത്തതായും ഉള്ള ഒരു ഉൽകൃഷ്ടസ്ഥാനത്തെ നീ പ്രാപിക്കും. നിന്റെ അച്ഛൻ തപോവനത്തിനുപോയാൽ പിന്നെ നീ മുപ്പത്താറു സംവത്സരം രാജ്യം പരിപാലിക്കും. അക്കാലങ്ങളിൽ യജ്ഞങ്ങൾ ചെയ്തു എന്നെ ഭജിച്ചുകൊണ്ടു നീ രാജ്യസൌഖ്യമനുഭവിക്കുകയും ഒടുക്കം മൽസ്ഥാനത്തെ പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യും."

ഇങ്ങിനെ വരങ്ങൾകൊടുത്ത് ആ ബാലനായ ഭക്തനെ അനുഗ്രഹിച്ചതിന്റെശേഷം ഭഗവാൻ അവൻ കാൺകെ തന്നെ, ഗരുഡാരൂഢനായി വൈകുണ്ഠത്തിലേക്കെഴുന്നള്ളി. താനിച്ഛിച്ചതെല്ലാം ലഭിച്ചുവെങ്കിലും ഒട്ടുംതന്നെ സന്തോഷത്തോടു കൂടിയല്ല ധ്രുവൻ സ്വപുരത്തിലേക്കു തിരിച്ചതു്. എന്തെന്നാൽ സുരുചി അമ്മയുടെ വചോബാണങ്ങൾകൊണ്ടു

മുറിഞ്ഞു പുണ്ണായിരിക്കുന്ന തന്റെ മനസ്സ് എപ്പൊഴും വേദനിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയിരുന്നതിനാൽ മുക്തിപ്രദനായ ഭഗവാനോടു പരമപുരുഷാൎത്ഥമായിരിക്കുന്ന മോക്ഷത്തിന്നായിക്കൊണ്ടു പ്രാൎത്ഥിപ്പാൻ അവന്നു തൽക്കാലം തോന്നിയില്ല. "അനേകജന്മങ്ങളിലായി സമാധിചെയ്തതിന്റെ ശേഷം മാത്രം പ്രാപിപ്പാൻ യോഗ്യമായിരിക്കുന്ന ഭഗവൽദൎശനം ആറുമാസംകൊണ്ടു ലഭിച്ചിട്ടും ഞാൻ ഭ്രഷ്ടനാവുകയാണെല്ലൊ ഉണ്ടായതു്. കഷ്ടം! ഞാൻ ഏറ്റവും ഭാഗ്യഹീനൻ തന്നെ" എന്നിങ്ങിനെ വിചാരിച്ചു പശ്ചാത്തപിച്ചു എങ്കിലും ഭഗവൽകാരുണ്യംകൊണ്ടു് അത്രം ഒടുക്കം സാധിക്കും എന്നു സമാധാനത്തോടുകൂടി തപോവനംവിട്ടു തന്റെ പുരത്തിലേക്കായിട്ടു പോയി.

ഭഗവാനാൽ അനുഗൃഹീതനായ സ്വപുത്രനെ ഉത്താനപാദൻതന്നെ ചെന്നെതിരേറ്റു സ്വരാജധാനിയിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നു് ഗാഢമായി ആലിംഗനം ചെയ്കയും ആനന്ദാശ്രുക്കൾകൊണ്ടു വെടിപ്പായി അഭിഷേകം ചെയ്കയും ചെയ്തു. സുരുചിക്കു തന്റെ അവിവേകത്തെപ്പറ്റി വളരെ അധികം പശ്ചാത്താപമുണ്ടായി. യുവരാജാവിനു യോഗ്യമായ ആഡംബരങ്ങളോടുകൂടി ധ്രുവൻ അച്ഛനൊരുമിച്ചുതന്നെ താമസിച്ചു. അങ്ങിനെ കുറേക്കാലം കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ധ്രുവൻ യൌവ്വനയുക്തനായി എന്നു കണ്ടപ്പോൾ രാജൎഷിയായ ഉത്താനപാദൻ, താൻ വൃദ്ധനായി എന്നറിഞ്ഞു്, പ്രജകളുടെ അനുവാദത്തോടുകൂടി ധ്രുവനെ രാജ്യത്തിന്നധിപനായിട്ടഭിഷേകം ചെയ്തു. ഉത്തമസൽഗതിക്കായിക്കൊണ്ടദ്ദേഹം വനത്തിലേക്കു പോവുകയും ചെയ്തു.

ധ്രുവന്നു രണ്ടു ഭാൎയ്യമാരുണ്ടായിരുന്നു. രണ്ടുപേരിലും കൂടി മൂന്നുപുത്രന്മാരും ഒരു പുത്രിയും ഉണ്ടായി. ഉത്തമൻ വിവാഹം ചെയ്തില്ല. അദ്ദേഹം ഒരുദിവസം കാട്ടിൽ പോയി നായാട്ടു ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ബലവാനായ ഒരു യ

ക്ഷൻവന്ന് അദ്ദേഹത്തെ നിഗ്രഹിച്ചു. ഭ്രാതാവിനെ കൊന്ന വത്തമാനം ധ്രുവമഹാരാജാവു കേട്ടപ്പോൾ വ്യസനത്തോടും കോപത്തോടും കൂടി തൽക്ഷണംതന്നെ യക്ഷപുരിയിലേക്ക യുദ്ധത്തിന്നായി പുറപ്പെട്ടു. അവിടെ വെച്ചുണ്ടായ ഭയങ്കരയുദ്ധത്തിൽ അനവധി യക്ഷന്മാർ കൊല്ലപ്പെടുകയുണ്ടായി. പിന്നെ അദ്ദേഹം സ്വരാജ്യത്തേക്ക മടങ്ങിവന്ന് ഒട്ടധികം കാലം പ്രജാപരിപാലനം ചെയ്തുവാണു. ഒടുക്കം, വാൎദ്ധക്യാവസ്ഥയിലെത്തിയപ്പോൾ, സ്വപുത്രനെ രാജ്യഭാരമേല്പിച്ചു ധ്രുവമഹാരാജാവു് ബദരികാശ്രമത്തിൽപോയി കഠിനമായ തപസ്സു ചെയ്തു. പൂൎണ്ണഭക്തിയോടുകൂടി ഭഗവദ്ധ്യാനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതിനിടക്ക് ഒരുദിവസം ആകാശത്തിൽ നിന്നു ഒരു വിമാനം വന്നിറങ്ങുകയും വിഷ്ണുദൂതന്മാർ അദ്ദേഹത്തെ അതിൽ കയററി മേൽപ്പോട്ടു കൊണ്ടുപോകയും ചെയ്തു. വ്യോമകടാഹത്തിന്റെ ഉത്തരഭാഗത്തു് സപ്തൎഷികൾ പ്രദക്ഷിണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും അത്യുച്ചത്തിൽ ജാജ്ജ്വല്യമാനമായി പ്രകാശിക്കുന്നതുമായ തേജഃപുഞ്ജം ധ്രുവനാണെന്നും ആ രാജൎഷിയുടെ സാന്നിദ്ധ്യമുള്ള പ്രദേശമാണു ധ്രുവപദം എന്നും നാം അറിയുന്നു,

....

II

ജാതിഭേദം.

വിപ്രനെന്നും ക്ഷത്രനെന്നും വൈശ്യനെന്നും ശൂദ്രനെന്നും
ഇപ്രപഞ്ചേ നാലുവൎണ്ണം നാലുവക്ത്രനുളവാക്കി;
തൽപുറത്തു ബൌദ്ധനെന്നും പാണനെന്നും പറയനെന്നും
കല്പിതം ജാതിഭേദത്തിന്നന്തമില്ലനിരൂപിച്ചാൽ;
ഏവമുള്ള ശരീരങ്ങൾക്കൊക്കവേ പാൎത്തുകാണുമ്പോൾ

ജീവനായിട്ടൊന്നുതന്നെ യായതിപ്പോൾ പരബ്രഹ്മം.
നൂലുകൊണ്ടു പിരിച്ചോരു ചരട്ടിൽ പൊന്മണികോർത്തു
മാലയാക്കിദ്ധനികന്മാർ ധരിക്കുന്നു ഗളംതന്നിൽ.
മുത്തുകൊണ്ടും മാലകോർക്കും, പവിഴംകൊണ്ടുമുണ്ടാക്കും
പുത്തിലഞ്ഞിക്കുരുകൊണ്ടും, കുന്നികൊണ്ടും ദരിദ്രന്മാർ;
എന്നിവണ്ണം സുവർണ്ണാദിക്കൊക്കവേതാൻ ചരടായി-
ട്ടൊന്നുതന്നെ പൊന്നിനുമക്കുന്നിമഞ്ചാടിമാലയ്ക്കും.
എന്നപോലെ സർവ്വജാതിപ്രഭുത്വം ഭൌതികംദേഹം
ഒന്നുകൊണ്ടു കോർത്തുകെട്ടിക്കളിപ്പിക്കുന്നിതു ദൈവം;
എന്നതുമൂലമാത്മാവിന്നാർക്കുമാർക്കും ഭേദമില്ല;
ഒന്നുതന്നെ ചരടുള്ളിൽ ഭൂസുരന്നും പറയന്നും.
ജ്ഞാനമെന്നുള്ളതുതന്നെ സാരമെന്നു ധരിക്കേണം;
ജ്ഞാനമില്ലാത്തവിപ്രന്നും ബൌദ്ധന്നും ഭേദമില്ലേതും.
ജ്ഞാനിയാകും പറയന്നും ബ്രാഹ്മണാദി ദ്വിജന്മാർക്കും
സ്ഥാനമൊന്നായ്‌വരും ചത്തു പരലോകം പ്രവേശിച്ചാൽ.

പുളിന്ദീമോക്ഷംതുള്ളൽ. കുഞ്ചൻനമ്പ്യാർ.

III
പണ്ടത്തെ കൊച്ചീരാജ്യം.

(കൊല്ലവർഷം 7-ാം നൂററാണ്ട്)

(I)
രാജ്യഭാരം.

നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ പണ്ടത്തെ—അതായത്, ഏകദേശം 500 സംവത്സരം മുമ്പെത്തെ സ്ഥിതി എന്തായിരുന്നുവെന്നു നിങ്ങൾ അത്ര ധരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കയില്ല. അതിനാൽ കൊച്ചീ രാജ്യത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ നിന്നു രസകരമായ ചില ഭാഗങ്ങളെ എടുത്തു താഴെ അഞ്ചാറു പാഠങ്ങളിലായിട്ടു വിവരിക്കാം. കേരളീയരുടെ ഇടയിലുള്ള ഭാഷ, നാട്ടാചാരങ്ങൾ, ജാതിഭേദങ്ങൾ തൊഴിലുകൾ എന്നിവയെല്ലാം മലയാളത്തിൽ എല്ലാടിക്കിലും സാമാന്യമായിട്ടു ഒന്നുപോലെതന്നെയാകയാൽ കേരളത്തിലെ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഭാഗത്തെ സംബന്ധിച്ചചരിത്രപാഠംകൊണ്ടു മററു ഭാഗങ്ങളിലെ ചരിത്രവുംകൂടി പഠിച്ച ഫലമുണ്ടാകുമെന്നുകൂടി നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ക്രൈസ്തവം ഏകദേശം എട്ടുമുതൽ പതിനഞ്ചുവരെയുള്ള നൂററാണ്ടുകളിൽ യൂറോപ്പുരാജ്യത്തു നടപ്പുണ്ടായിരുന്നതുപോലെയുള്ള ഒരു സമ്പ്രദായത്തെ ഏറെക്കുറെ അടിസ്ഥാനമാക്കീട്ടാണ് രാജ്യഭാരം നടത്തപ്പെട്ടിരുന്നതു്. രാജാവിന്നുതന്നെയായിരുന്നു സർവ്വാധിപത്യം. പക്ഷെ അതാതു നാടുകളിലെ ഭരണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിലുള്ള പരമ്പരയായ പ്രഭുക്കന്മാരുടെ അധീനത്തിലായിരുന്നു. രാജ്യമാസകലം പലവലിപ്പത്തിലുമുള്ള നാടുകളായി ഭാഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അവ ഓരോന്നിലും നാട്ടുവാഴി എന്നു പറയപ്പെടുന്ന ഒരു പരമ്പരപ്രഭു അധിപനായിരുന്നു. യുദ്ധസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങൾക്കും മററുമായി നാടുകളോരോന്നും ദേശങ്ങളായി അംശിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അവയിൽ ചിലതു ദേശവാഴികളുടെ അധികാരത്തിലായിരു

ന്നു. മററു ചിലതു് നാട്ടുവാഴിയുടേയോ രാജാവിൻെറയോ സ്വകാൎയ്യസ്വത്തായിരുന്നതിനാൽ നേരിട്ടു് അവർ തന്നെയോ അല്ലെങ്കിൽ അവർ നിയമിച്ചിരുന്ന അധികാരികളോ ആണു് അവയെ ഭരിച്ചിരുന്നതു്. ദേശങ്ങളും അംശിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. പക്ഷെ ആ വിഭാഗം ഭൂമിയെ സംബന്ധിച്ചായിരുന്നില്ല. നമ്പൂരിമാരുടെ ഗ്രാമം, നായന്മാരുടെ തറ, താണജാതിക്കാരുടെ ചേരി എന്നിങ്ങിനെ ജാതിയേയോ വൎഗ്ഗത്തേയോ അനുസരിച്ചു പല സംഘങ്ങളായിട്ടാണു് അവ വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതു്. ഈവക വിഭാഗങ്ങളുടെ അതിരുകൾ ഏറെക്കുറെ വ്യക്തമായിരുന്നുവെങ്കിലും തമ്മിൽ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും കടന്നുകിടന്നിരുന്നു. മലയാളത്തിലുള്ള നാട്ടുകൾക്കും ദേശങ്ങൾക്കും അന്യരാജ്യങ്ങളിൽ അതുപോലെതന്നെയുള്ള ഭൂവിഭാഗങ്ങൾക്കും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടു്. ഇത്ര പട്ടണങ്ങളും ഗ്രാമങ്ങളും ഉണ്ടു് എന്നതിന്നു പകരം അവയിൽ ഇത്ര നായന്മാരുണ്ടു്—കോടകരനാട്ടിലെ 'അഞ്ഞൂററു', അന്നമനാട്ടിലെ 'നാനൂററു', ചെങ്ങഴിനാട്ടിലെ 'മുന്നൂററു' എന്നിങ്ങിനെയാണു് പറഞ്ഞുവന്നിരുന്നതു്. ഓരോ സംഘക്കാരുടേയും കാൎയ്യങ്ങളെ ജാതിക്രമംപോലെ ഗ്രാമണികൾ, കാരണവന്മാർ, തണ്ടാന്മാർ മുതലായിട്ടുള്ള അതാതു തലവന്മാരാണു് ഭരിച്ചുവന്നിരുന്നതു്. തറയെ സംബന്ധിച്ച കാൎയ്യങ്ങളെല്ലാം കാരണവന്മാർ നോക്കിവന്നിരുന്നു. തങ്ങളുടെ യജമാനന്മാരുടെ വസ്തുക്കൾ കൃഷിചെയ്യുന്ന കാൎയ്യത്തിൽ അവർ മേലന്വേഷണവും ചെയ്തിരുന്നു. പ്രഭു ഒരു രാജാവോ നാട്ടുവാഴിയോ ദേശവാഴിയോ അല്ലെങ്കിൽ വെറും ഒരു ജന്മിയോ ആയിരിക്കും. അദ്ദേഹത്തിൻെറ പക്കൽനിന്നു് അവർ വിളവിൽ ഒരോഹരി തങ്ങളുടെ കാലക്ഷേപത്തിന്നായി വാങ്ങുകയും, അതിന്നു പകരം ആവശ്യപ്പെടുമ്പോഴെല്ലാം അദ്ദേഹത്തെ യുദ്ധത്തിന്നു സഹായിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ദേശവാഴികളുള്ളേടത്തെല്ലാം അവരാണു് ദേശകാൎയ്യങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചിരുന്നതു്. രാജാവോ നാട്ടുവാഴിയോ അയച്ചിരുന്ന കല്പനകളെല്ലാം അവർ വേണ്ടപോ

ലെ നടത്തിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അവർ നാടുവാഴികളുടെ അധികാരത്തിൽപ്പെട്ട പടനായകന്മാരും കൂടിയായിരുന്നു. പോരിന്നായിട്ടാവശ്യപ്പെടുന്ന സമയങ്ങളിൽ അവർ തങ്ങളുടെ നായന്മാരുടെ തലവന്മാരായി പടപുറപ്പെട്ടു പോവുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അവരവരുടെ നാടുകളിൽ യുദ്ധസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളിലും മററു രാജ്യകാര്യങ്ങളിലും നാടുവാഴികൾക്കധികാരമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ അവരുടെ ആ അധികാരവലിപ്പവും അവർ എത്രത്തോളം രാജാവിന്നു കീഴടങ്ങി നിന്നിരുന്നുവെന്ന സംഗതിയും അവരുടെ പ്രഭുത്വത്തെ അനുസരിച്ചാണിരുന്നിരുന്നതു്. എങ്കിലും എല്ലാവരും അവരവരുടെ സ്വത്തിന്നും അവസ്ഥയ്ക്കും തക്കവണ്ണം സംഖ്യ ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തീട്ടുള്ള പേരാളികളെ തയ്യാറു ചെയ്തുകൊള്ളണമെന്നും രാജാവിൻെറ യുദ്ധങ്ങളിൽ സഹായിക്കുന്നതിന്നായി ചെന്നുകൊള്ളണമെന്നും ആണു് നിശ്ചയം *.

അന്നത്തെ വാഴ്ച്ചക്രമത്തെ സംബന്ധിച്ചു് ചില ഘട്ടങ്ങളിൽ നടന്നുവന്നിരുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായവിശേഷത്തെ താഴെ വിവരിക്കുന്നു. പ്രായാധിക്യംകൊണ്ടോ അല്ലെങ്കിൽ വേറെ വിധത്തിൽ അശക്തതകൊണ്ടോ രാജാവിന്നു അവക ക്ഷോഭകാലങ്ങളിൽ രാജ്യം വേണ്ടപോലെ ഭരിക്കുന്നതിന്നു് ശേഷിയില്ലാതെ വന്നാൽ അദ്ദേഹം രാജ്യഭാരത്തിൽനിന്നൊഴിഞ്ഞു് ഭരണകാര്യങ്ങളെ അടുത്ത അവകാശിയേയോ അല്ലെങ്കിൽ സ്വന്തം താവഴിയിലെ പിന്നത്തെ മൂത്ത പുരുഷനേയോ ഏല്പിച്ചു് മുനിവൃത്തിയെ അവലംബിക്കുക പതിവായിരുന്നു. ഇ

---

* കൊച്ചിരാജ്യവും അതിൻെറ കീഴിടങ്ങളും ഇക്കാലത്തു് എത്ര നാടുകളായിട്ടാണു് അംശിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതു് എന്നും അവയുടെ പേരുകൾ എന്തെല്ലാമായിരുന്നു എന്നും ഓരോ നാടുകളുടെ വലിപ്പം എത്ര എന്നും നാടുവാഴികളുടെ പേരുകളെന്തെല്ലാമെന്നും അവർ ഓരോരുത്തർക്കു് ഉണ്ടായിരുന്ന പ്രഭുത്വം എത്രത്തോളമായിരുന്നു എന്നും മററുമുള്ള സംഗതികളെ ശരിയായി തികച്ചും ഇപ്പോൾ പറയുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല.

വയിൽ ഒടുക്കം പറഞ്ഞ വിധമൊന്നുണ്ടായതെങ്കിൽ രാജപ്രതിനിധിയായിരുന്ന ആൾ, മുനിവൃത്തിയെ എടുത്ത രാജാവിന്റെ മരണശേഷം, രാജ്യഭാരം മുറയ്ക്കുള്ള അവകാശിയെ ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നുമാത്രമല്ല താനും ലോകവ്യവഹാരങ്ങളിൽനിന്നും വിരമിച്ചു സന്യാസവൃത്തിയെ സ്വീകരിക്കണം എന്നായിരുന്നു ചട്ടം. പകരം നോക്കിയിരുന്ന കാലത്തു രാജപ്രതിനിധിക്കു സിദ്ധിച്ചേക്കാവുന്ന പ്രാബല്യത്തേയും ഗൌരവത്തേയും പിൻവാഴ്ചക്കാരന്നെതിരായി ഉപയോഗിക്കുവാൻ എളുപ്പമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അതു വരാതിരിപ്പാൻവേണ്ടിയാണ് അങ്ങിനെ ഒരു നിയമം ഏൎപ്പെടുത്തിയിരുന്നതു്.

IV

ഉത്തമപുരുഷലക്ഷണം.

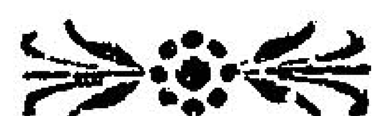
(ഒരു മാതൃകാപുരുഷൻ)

അപകാരംപലതൊരുവൻചെയ്താലും
കൃപമുഴുക്കയാലുടൻമറന്നിടും.
ഉപകാരമൊന്നുംകുറഞ്ഞൊന്നുചെയ്താ-
ലപസ്മരിക്കയില്ലൊരിക്കലുമതു്.
കടുത്തവാക്യങ്ങൾപറകിലുംപരൻ
കടുത്തൊരുത്തരം പറകയുമില്ല.
പടുതമേറവുംപലതിലുമുണ്ടു
പടുതാനെന്നഹംമതിയില്ലതാനും.
പതുക്കെവല്ലതുംവചിക്കമല്ലാതെ
അതിക്രൂരമായിട്ടൊരിക്കലുമില്ല.
മതികൾക്കുംതദ്വചനങ്ങൾകേട്ടാൽ
മതിമാനേവൎക്കുംപ്രിയംതന്നെചൊല്ലൂ.

ങ്ങസത്യമില്ലവനൊരിക്കലുംതന്നെ
അസൽസംസർഗ്ഗവുമൊരിക്കലുമില്ല.
ദയാദീനന്മാരിൽ, ജയമിന്ദ്രിയേഷു,
ഭയമകൃത്യത്തിൽ, നിയതികൃത്യേഷു.
ശരണ്യനെത്രയുംശരണാഗതന്നു
പരമപുണ്യനെപ്പരിപാലിച്ചിട്ടും
പരിചിൽദുഷ്ടരെപ്പരിഭവിച്ചീട്ടും.
വരുന്നപുണ്യമേവത്രനമുക്കെന്നു
കരളിൽനിശ്ചയംപരമായിട്ടുണ്ടു്.
വിരുദ്ധവാക്യരിൽവിരക്തനത്യന്തം
മരുപ്പതിഗ്ഗുരുമറുത്തുചൊൽകിലു-
മുരയ്ക്കുമുത്തരമതിന്നുമേല്ക്കുമേൽ.
പറഞ്ഞോർവല്ലതുംഗ്രഹിക്കുംവേഗത്തിൽ
മറക്കയില്ലതാനൊരിക്കലുംപിന്നെ.
വ്യവഹാരത്തിങ്കലധർമ്മമെന്നിയേ
പ്രവർത്തിപ്പിച്ചിട്ടുമവൻധർമ്മംതന്നെ.
വിനയസമ്പന്നൻസ്വനയമന്ത്രങ്ങൾ
മറച്ചുവെച്ചീടുംപുറത്തുപോകാതെ.
വിവൃതഭാവനല്ലൊരിക്കലുമവൻ
വികൃതിയുമില്ലസുഖദുഃഖാദിയിൽ.
വരുത്തേണ്ടുംനേരംവരുത്തുമർത്ഥവു-
മഴിക്കേണ്ടുംനേരമഴിക്കയുംചെയ്യും.
ഉറപ്പുണ്ടുബുദ്ധിക്കസൽഗ്രഹമില്ല
വെറുത്തവാക്കുകളൊരിക്കലുമില്ല.
പരന്റെദോഷമറിയുന്നപോലെ
പരംനിജദോഷമറിഞ്ഞുകറ്റീടും.
മുഖത്തുനോക്കുമ്പോൾപരന്റെഭാവ-
മഖിലവുമറിവതിന്നുകോവിദൻ.
പലേടത്തുന്നിന്നുഗുണമുള്ളചേരേ-
പ്പലേതരത്തിലുംവരുത്തിനന്നായി

സ്വവശരാക്കീട്ടുമവശരെങ്കിലു-
മതിന്നുപായങ്ങൾപലതരമുണ്ടു.
ധനംന്യായത്തോടെ വരുത്തുവാൻപണി
വരുത്തിലായതുമിരുത്തുവാൻപണി
ഇരുത്തിലായതുപെരുക്കുവാൻപണി
പെരുക്കിയാൽ പാത്രസമപ്പണംപണി.
ഇതൊക്കെയുംരാമനിതമായിട്ടുണ്ടു
മിതേതരമായമതിഗുണംകൊണ്ടും.
പിഴയ്ക്കുന്നോക്കളുദമനമേവക്കും,
മൊഴിക്കുതക്കതുവ്യവഹാരഗതി.
പണംപലതരം വരുത്തീട്ടുമവൻ,
ഗുണക്കേടെന്നതു വരികയുമില്ല.
വരവിൽനാലൊന്നോവരവിൽമുക്കാലോ
വരവിൽപാതിയോചിലവാത്രേചെയ്യൂ.
സകലശാസ്ത്രവുംവരുമതിന്നത്ഥം
സരഹസ്യമായിഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു.
ധനകാമനാശംവരുനധമ്മവും
ധനധമ്മനാശംവരുന്നകാമവും
ഹതധമ്മകാമധനത്തെയുംപിന്നെ
ധരിക്കയില്ലവനലസനുമല്ല.
സുരാസുരന്മാരുമൊരുമിച്ചുവന്നു
പരിഭവിച്ചാലുംഭയമവനില്ല.
ഒരുത്തരെക്കുറിച്ചവമാനമില്ല
ഒരുത്തരെക്കുറിച്ചസൂയയുമില്ല.
പരാക്രമംകൊണ്ടുശതക്രതുതുല്യൻ,
വരനയംകൊണ്ടുബ്രഹസ്പതിതുല്യൻ,
ക്ഷമാഗുണംകൊണ്ടുക്ഷമാസദൃശനാം,
ക്ഷമയല്ലോവേണ്ടുബലമുണ്ടാകിലും.

വാല്മീകിരാമായണം. കേരളവമ്മരാജാവു്.

V
നീലഗിരി

നല്ലകാററു വീശുമ്പോൾ "ഹ! ഹ! നീലഗിരി, നീലഗിരി" എന്നു സാധാരണ ഇവിടങ്ങളിൽ പറഞ്ഞുകേൾക്കാറുണ്ട്. വടക്കേമലയാളത്തിലും തെക്കെമലയാളത്തിലും ഇങ്ങിനെ പറയുക പതിവുണ്ടോ എന്നു അറിഞ്ഞുകൂട. ഇങ്ങിനെ പറയുന്നവർ ഒരു സുഖാവസ്ഥയെ സൂചിപ്പിക്കുകയാണെന്നതിന്നു സംശയമില്ല. നീലഗിരി ഒരു സുഖപ്രദേശമാണെന്ന് അവർ ധരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും മനസ്സിലാക്കാം. പക്ഷെ ആ സുഖം ഇന്നവിധത്തിലാണെന്നുള്ള അവരുടെ ധാരണ തെററാണെന്ന് അവരുടെ ആ വാക്കുകൊണ്ടുതന്നെ അറിയാവുന്നതാണ്. അതിനാൽ നീലഗിരിയുടെ യഥാൎത്ഥാവസ്ഥയെപ്പററി സംക്ഷേപമായി പറയാം.

വടക്കെമലയാളത്തിൻെറ കിഴക്കുവശത്തായിട്ടാണ് നീലഗിരിയുടെ കിടപ്പ്. ഉത്തരകേരളത്തിൻെറ കിഴക്കെ അതിരായ സഹ്യൻപൎവ്വതമാകുന്ന വയനാട്ടുമുതലായ മലകൾ നീലഗിരിയോടു തൊട്ടുതന്നെ കിടക്കുന്നു. ആ പർവ്വതങ്ങളുടെ മുകളിൽകൂടി മലയാളത്തിലേക്കു നീലഗിരിയിൽനിന്നു ഗതാഗതത്തിന്നു നല്ലനല്ല വഴികൾ ഉണ്ടു്. പക്ഷെ നീലഗിരിയിൽ എളുപ്പത്തിൽ എത്തുന്നതിന്നു തീവണ്ടി കയറുന്നതാണ് നല്ലതു്. ചെറുവണ്ണൂരുനിന്നോ മററോ വണ്ടികയറി പോത്തന്നൂര് ചെന്നിറങ്ങണം. അവിടെനിന്നു വടക്കോട്ടുള്ള വണ്ടിയിൽ കയറിയാൽ രണ്ടു രണ്ടര മണിക്കൂറുകൊണ്ടു മേട്ടുപ്പാളയമെന്ന ഒരു സ്ഥലത്തെത്താം. അവിടെ വണ്ടി കലാശിക്കുന്നു. * അ

---

* ഇതു് ഇരുപത്തഞ്ചുകൊല്ലം മുമ്പിലത്തെ അവസ്ഥയാകുന്നു. അതിൻെറശേഷം വണ്ടി ആദ്യം കുന്നൂര് വരേയും പിന്നീട് തലസ്ഥാനമായ ഉട്ടക്കമണ്ടിലേക്കും നടപ്പാക്കി എങ്കിലും വലിയ മദ്രാസ് വണ്ടി ഇപ്പോഴും മേട്ടുപ്പാളയത്തുതന്നെ ചെന്നു നിൽക്കുന്നു. അവിടുന്നങ്ങോട്ടു മലകയറുവാനുള്ള വണ്ടിയും പാതയും ഒരു പ്രത്യേകരീതിയിൽ പണി ചെയ്യപ്പെട്ടവയാകുന്നു.

പ്രദേശം മലവാരമായി. അവിടെ ഇറങ്ങുമ്പോൾതന്നെ അത്യുന്നതങ്ങളായ പർവ്വതങ്ങൾ മേലെക്കുമേലെ ഗംഭീരാകൃതിയോടെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു കാണാം. അവിടുന്നു പിന്നെ കുതിരവണ്ടിക്കോ കാളവണ്ടിക്കോ വേണം മലയുടെ മുകളിലേക്കു പോകുവാൻ. നല്ല യൌവനയുക്തന്മാരായ നാലുപേർ സ്നേഹിതന്മാർ ഒന്നിച്ച് ചില ഭക്ഷണപദാൎത്ഥങ്ങളും കയ്യിലെടുത്തുകൊണ്ടു നടന്നുപോരുന്നതിനോളം സുഖവും രസവും എത്ര നല്ല വാഹനത്തിൽ കയറിയാലും കിട്ടുന്നതല്ല. മേട്ടുപ്പാളയത്തുനിന്നു നീലഗിരിയിൽ പ്രധാനസ്ഥലമായ ഊട്ടക്കമണ്ട്—അല്ലെങ്കിൽ ലോപിച്ച് ഊട്ടി—എന്ന പ്രദേശത്തേക്കു ൨൨ മൈൽസുണ്ട്. ഇത്ര നല്ല വഴി വെള്ളക്കാരുടെ രാജ്യഭരണത്തിൽ അന്യദിക്കിൽ ഇല്ലെന്നുതന്നെ പറയാം. കുതിരവണ്ടിയിൽ പോവുകയാണെങ്കിൽ നാലുമണിക്കൂറുകൊണ്ടു മുകളിലെത്താം; കാളവണ്ടിയാണെങ്കിൽ ൧൨ മണിക്കൂറിൽ കുറയാതെ വേണ്ടിവരും. മഴയോമറേറാ വഴിക്കുണ്ടായാൽ ഇതിലധികവും വേണം. കാളവണ്ടി സാധാരണയായി രാത്രിയേ സഞ്ചരിക്കുകയുള്ളൂ.

മേട്ടുപ്പാളയത്തു കാലത്ത് ൭ മണിക്കുള്ള വണ്ടിയിറങ്ങി നാലുപേർകൂടി നടക്കുന്നുവെന്നിരിക്കട്ടെ. അവിടുന്നു ൧൦ നാഴിക പോയാലെ മലയുടെ മുകളിലേക്കുള്ള കയററം തുടങ്ങുകയുള്ളൂ. ആ പ്രദേശത്തിനു കല്ലാർ എന്നാണു പേർ. അവിടെ അതിശക്തിയോടുകൂടി ഒഴുകുന്ന ഒരു നദിയുണ്ട്. വെള്ളത്തിൻെറ ശക്തിനിമിത്തം കാലുകൾനാട്ടി പാലമിടുവാൻ അസാദ്ധ്യമാകയാൽ ഒരു ചങ്ങലപ്പാലമാണു അവിടെ പണിചെയ്തിരിക്കുന്നതു്. വങ്കാടുകളാൽ നിറയപ്പെട്ട അത്യുന്നതങ്ങളായ രണ്ടു പർവ്വതങ്ങളുടെയിടയിൽ നിന്നു നിൎഗ്ഗമിക്കുന്ന ഈ നദിയും പാറകളുടെ ഇടയിൽക്കൂടി അലഞ്ഞൊലിഞ്ഞ് ഗംഭീരാരവത്തോടുകൂടിയുള്ള അതിൻെറ ഗതിയും അതിന്ന് ഇരുവശമുള്ള കനത്തകാടുകളും മററും വഴിയാത്രക്കാരുടെ മനസ്സിന്നു വളരെ അഹ്ളാദത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നതാണു്. അവിടുന്നങ്ങോ

ട്ടുള്ള വഴി നല്ല കയററംതന്നെയാകുന്നു. എങ്കിലും വാഹനങ്ങൾക്കു ഗതാഗതത്തിനു ബുദ്ധിമുട്ടു വരാതെന്നുവെച്ചു വഴി ഓരോ മലകളുടെ ചെരുവിൽക്കൂടി വളരെ വളച്ചാണു വെട്ടിയിരിക്കുന്നതു്. നീലഗിരിമലയുടെ മുകളിലേക്കു സമഭൂമിയിൽനിന്നു ഒന്നിൽ ചില്വാനം നാഴിക പൊക്കമുണ്ട്. ഈ ഉയരത്തേക്കാണ് ൧൨ നാഴിക വഴിവെട്ടിയിരിക്കുന്നതു്. മുകളിലേക്കു കയറുന്തോറും വളരെ പൊക്കമുള്ള പർവ്വതങ്ങൾ മീതെക്കുമീതെ കാണാം. പോകുംവഴിക്കു ചില സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നു നോക്കുമ്പോൾ താഴത്തേക്കു വങ്കാടുകളാൽ നിറയപ്പെട്ട ഏകദേശം കാൽനാഴിക കൊണ്ടുള്ള അത്യഗാധം, മേല്പോട്ടു് അത്രതന്നെ ഉയരമുള്ള മല, ആ അഗാധത്തിനപ്പുറത്തു നമുക്കഭിമുഖമായി വളരെ പൊക്കമുള്ള ഒരു മല, അതിന്റെ പിന്നിലായി എത്തിനോക്കുന്നതുപോലെ പർവ്വതങ്ങളുടെ കൂർത്തുമൂർത്തുള്ള കൊടുമുടികൾ — ഇവയെല്ലാം അത്ഭുതം ഭയം മുതലായ അസംഖ്യം ഗൌരവമുള്ള വികാരങ്ങളെ തങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ ജനിപ്പിക്കുന്നതായിട്ടൊരനുഭവമാണ് കാണികൾക്കുണ്ടാകുന്നതു്. രണ്ടു പർവ്വതങ്ങളുടെ ഇടുക്കിൽക്കൂടി അതിശക്തിയായി അരനാഴിക പൊക്കത്തിൽനിന്നു വരുന്ന ചോലവെള്ളത്തിന്റെ ഇരച്ചശബ്ദവും അവയുടെ കാഴ്ചയും പാന്ഥന്മാരെ അതിയായി വിസ്മയിപ്പിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഏകദേശം ൨൦ നാഴികയോളം ഈ വക കാഴ്ചകളോടുകൂടിയ കയററമാകുന്നു. ൨൨-ാം കല്ലിങ്കലാണ് കൂനൂരെന്ന സ്ഥലം. അവിടെ എത്തിയാൽ പിന്നെ വലിയ കയററം നിലച്ചു. അവിടെയായാൽ മലയുടെ മുകൾത്തട്ടിൽ എത്തിയകൂട്ടത്തിലായി. തട്ടുപോലെയുള്ള ഈ സ്ഥലം കുറെ യോജനവിസ്താരത്തിൽ കിടക്കുന്നു.

സമുദ്രതീരത്തുള്ള സമഭൂമിയിൽനിന്നു് ഒന്നിലധികംനാഴിക ഉയരത്തിലാണ് ഈ വക പ്രദേശങ്ങളുടെ കിടപ്പ് എന്നു മുമ്പു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ആ ഉന്നതപ്രദേശത്തു് ആസകലം സമുദ്രത്തിലുള്ള തിരമാലകൾപോലെ നിമ്നോന്നതങ്ങളായും

നല്ല കനത്ത പച്ചപ്പുല്ലോടുകൂടിയും വൃക്ഷശൂന്യമായുമുള്ള ഉരുണ്ട മൊട്ടക്കുന്നുകളും തടങ്ങളും മാത്രമേ ഉള്ളൂ. രണ്ടു കുന്നുകളുടെ ഇടയ്ക്കു ചില ചോലകളിൽമാത്രം കാടുകൾ ഗവൎമ്മേണ്ടു കല്പനപ്രകാരം സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഇവക കുന്നുകളിന്മേലും തടങ്ങളിലുമാണ് കാപ്പി, ടി, യവം, കോതമ്പു്, ഉരുളൻകിഴങ്ങ് മുതലായ നല്ല കൃഷികൾ ചെയ്യപ്പെടുന്നതു്. ചില കുന്നുകളിന്മേൽ ഓസ്ത്രേലിയാരാജ്യത്തുനിന്നു കൊണ്ടുവന്നതായ 'ബ്ലൂഗംസ്' എന്ന ഒരുവക കർപ്പൂരവൃക്ഷം വെച്ചുപിടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അവ കഴുങ്ങുതോട്ടത്തിൽ കഴുങ്ങുകൾ എന്നപോലെ ഒഴുക്കൻതടിയായി ഉയരത്തിൽ അടുത്തടുത്തു വരിവരിയായി നില്ക്കുന്നതു കാണാം. അതു ക്ഷണത്തിൽ വളരുന്ന ഒരു വൃക്ഷമാകുന്നു. അതിന്റെ തടിയാണ് അവിടങ്ങളിൽ സാധാരണ വിറകിന്നുപയോഗിക്കുന്നതു്. അതിന്റെ ഇലകൊണ്ടു് യൂകലിപ്റ്റസ് ഓയിൻ എന്നു പറയുന്ന ഒരുമാതിരി തൈലമുണ്ടാക്കുന്നുണ്ടു്. അതു നീരുളക്കം സംബന്ധിച്ചുണ്ടാകുന്ന തലക്കുത്തു്, പനി, അജീൎണ്ണം മുതലായവയ്ക്കു വിശേഷമായ ഒരു ഔഷധമാകുന്നു.

മുമ്പറഞ്ഞ തട്ടുപോലെയുള്ള സ്ഥലമാണ് വെള്ളക്കർ സുഖവാസത്തിന്നായി തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നതു്. അവിടെ ഇപ്പോൾ നാലോ അഞ്ചോ പട്ടണങ്ങളായിട്ടുണ്ടു്. അവയിൽ വെച്ചു് ഏറ്റവും പ്രധാനമായിട്ടുള്ളതു് ഉട്ടക്കമെണ്ടു് എന്ന പട്ടണമാകുന്നു. അവിടെയാണ് മദ്രാസ് ഗവൎണ്ണർ വേനൽക്കാലത്തു പോയി താമസിക്കാറുള്ളതു്. അപ്പോൾ ഗവൎമ്മേണ്ടാപ്പീസും അങ്ങോട്ടു മാറ്റുക പതിവാകുന്നു. മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്തു പണിയുള്ള പ്രധാനപ്പെട്ട സായ്പുമാരുദ്യോഗസ്ഥന്മാൎക്കും പ്രധാനപ്പെട്ട നാട്ടുരാജാക്കന്മാൎക്കും അവിടെ ഭവനങ്ങളുണ്ടു്. അവൎക്കു പുറമെ അവിടെ സ്ഥിരമായി താമസിക്കുന്നവരുമുണ്ടു്. ഓരോ കുന്നിന്റെ ചുള്ളയിലായിട്ടും നിറുകയിലായിട്ടുമാണ് ബംഗ്ലാവുകൾ പണിയിച്ചിട്ടുള്ളതു്. വള

രെ വൃക്ഷങ്ങളുടേയും ഭംഗിയുള്ള തോട്ടങ്ങളുടേയും ഇടയിൽക്കൂടി ബംഗ്ലാവുകൾ ചെരിച്ചുനോക്കുന്നപോലെയുള്ള കാഴ്ച അതിമനോഹരംതന്നെയാകുന്നു. ഊട്ടക്കമെണ്ട് പട്ടണത്തിന്റെ നടുവിലായി നല്ല ഒരു തടാകമുണ്ട്. അതിന്റെ വക്കത്തായി വെച്ചുപിടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന വൃക്ഷങ്ങളുംവളഞ്ഞുപിരിഞ്ഞിട്ടുള്ള അതിന്റെ ഗതിയെ അനുസരിച്ചു ചുററും വെട്ടിയിരിക്കുന്ന റോട്ടും വളരെ ഭംഗിയുള്ളതാകുന്നു. അവിടെ വലിയ അങ്ങാടിയും മദ്രാസിലുള്ള പ്രധാന കച്ചവടക്കാരുടെ ഓരോ ശാഖകളും മററുമുണ്ട്. ചൊവ്വാഴ്ചതോറുമാണു ചന്ത. അന്നു കോയമ്പത്തൂരനിന്നു സകലസാമാനങ്ങളും ചന്തയ്ക്കു വരിക പതിവാകുന്നു. ചന്തയ്ക്കു വടകർ എന്ന ജാതിക്കാർ വില്പനയ്ക്കായി പച്ചക്കറിസാമാനങ്ങളെ രണ്ടുവരിയായിനിരത്തിവച്ചിട്ടുണ്ടാകും. വേറൊരു ഭാഗത്തു വെണ്ണ വെളിച്ചെണ്ണ നെയ്യു മുതലായതു്; മററൊരുഭാഗത്തു തുലുക്കന്മാർ ഉപ്പു്, മുളക്, പരിപ്പു്, ഉഴുന്ന് മുതലായതു വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഒരു ഭാഗത്തു മാംസവ്യാപാരം. ഇങ്ങനെ ഓരോ ഭാഗത്തായി സകലതും കാണാം. മദാമ്മമാരും സായ്പുമാരും തങ്ങൾതന്നെ വന്നാണു സാമാനങ്ങൾ വാങ്ങിക്കുന്നതു്.

പട്ടണം തൃശ്ശിവപേരൂരിനേക്കാൾ അല്പം വലിയതാകുന്നു. അവിടത്തെ ജനസംഖ്യ ഇരുപതിനായിരത്തിൽ താഴെ ഉണ്ടാകും. ഊട്ടിയിൽനിന്നു പത്തുനാഴിക തെക്കായിട്ടാണു് കന്നൂര് എന്ന പട്ടണം. അതു് ഇതിലും ചെറിയതാകുന്നു. അതിനടുത്താണു വെല്ലിങ്ടൻ എന്ന പട്ടണം. അവിടെ ഒരു സോൾജർപട്ടാളമുണ്ടു്. അവിടങ്ങളിലും ഊട്ടിയിലെപ്പോലെ രമ്യപ്രദേശങ്ങൾ ധാരാളമാകുന്നു. വളരെ ജനങ്ങൾ ഉഷ്ണകാലത്തു സുഖവാസത്തിന്നായി അവിടങ്ങളിലെല്ലാം കൊല്ലംതോറും ചെന്നു താമസിക്കുക പതിവാകുന്നു. ഇവയ്ക്കു പുറമെ അവിടവിടെയായി ഓരോ പട്ടണങ്ങൾ വേറെയും ഉണ്ടു്.

ഇനി ഏതൊരുവിധത്തിലാണ് ആ പ്രദേശം സുഖവാസത്തിന്നു യോഗ്യമായിരിക്കുന്നതു് എന്നു നിരൂപിക്കുക. ശീതോഷ്ണാവസ്ഥയുടെ താരതമ്യംകൊണ്ടാണു അവിടം അങ്ങനെയായിരിക്കുന്നതു്. ഇതിനെ വിശദമാക്കാം.

മലയാളത്തിലെ ശീതോഷ്ണങ്ങളുടെ സ്വഭാവം നമുക്കെല്ലാവക്കും അനുഭവമാണല്ലൊ. സൂൎയ്യൻ ഒരുപ്രതിബന്ധവും കൂടാതെ പ്രകാശിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇവിടെ ഏതുകാലത്തും വേനല്ക്കാലത്തു വിശേഷിച്ചും വളരെ ഉഷ്ണമുണ്ടാകും. തണുപ്പിന്റെ ലേശംപോലുമില്ലാത്ത ആ കാലത്തു ചൂടു സഹിപ്പാൻ പാടില്ലാതായിത്തീരുന്നു. തെൎമ്മാമീററർ എന്ന യന്ത്രംകൊണ്ടു നമുക്കു ഈ ഉഷ്ണത്തെ അളക്കുക. സാധാരണ പകൽസമയത്തു ഇവിടങ്ങളിൽ ഉഷ്ണം ൮൫ ഡിഗ്രി ഉണ്ടാകും. അററവേനലിൽ ചിലപ്പോൾ ൯൦ ഡിഗ്രിവരെ കയറുന്നതായും കാണാം. നല്ല മഞ്ഞുകാലം വെളുപ്പാങ്കാലത്തു് ൭൦ ഡിഗ്രിയോളം താഴുന്നു. അത്യുഷ്ണകാലത്തു നീലഗിരിയിൽ പകൽസമയത്തു വെയിലത്താണെങ്കിൽ ഉഷ്ണം ൭൫-ഡിഗ്രിയും, തണലിലാണെങ്കിൽ ൬൫-ഡിഗ്രിയും ഉണ്ടാകും. വീട്ടിന്നകത്തു് ൬൫-ൽ ഒട്ടും അധികം ഉണ്ടാവുകയില്ല. രാത്രിയിൽ അതു് ൫൫-ഡിഗ്രിവരെ ഇറങ്ങുന്നു.

അവിടത്തെ മഞ്ഞുകാലത്തു പകൽസമയത്തു് ൬൦ ഡിഗ്രിയോളമുണ്ടാകും. രാത്രി ൩൫ ഡിഗ്രിയേ ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ. അപ്പോൾ വെള്ളം മഞ്ഞുകട്ടിയായിത്തീരേണ്ട സ്ഥിതിയിലേക്കടുക്കുന്നു: നമ്മുടെ മഞ്ഞുകാലത്തെ വെളുപ്പാൻകാലത്തുള്ള തണുപ്പും നീലഗിരിയിലെ വേനൽക്കാലം പകൽസമയത്തെ തണുപ്പുംകൂടി നോക്കിയാൽ കഷ്ടിച്ചു നമ്മുടെ ആളുകൾക്കു് അവിടെയുള്ള വേനൽക്കാലത്തുള്ള ശൈത്യത്തെപ്പററി ഒരു അറിവുണ്ടാക്കാം. അവിടെയുള്ള മഞ്ഞുകാലത്തെ തണുപ്പിനെപ്പററി അവക്കു് ഒരു ജ്ഞാനവുമുണ്ടാകുന്നതല്ല.

നീലഗിരിയിൽ വേനൽകാലത്തു രാത്രിയിൽ നല്ല കട്ടിലും കിടക്കയും അതിൻെറ മീതെ കനമുള്ള ഒരു കമ്പിളിയും അതിൻെറ മീതെ ഒരു ബ്ളാങ്കെറ്റും വിരിച്ചു നല്ലകുപ്പായവും കാലടിയിൽ സ്റ്റാക്കിങ്സും ഇട്ടു് ആസകലം വേറൊരു ബ്ളാങ്കെറ്റുകൊണ്ടു മൂടിപ്പുതച്ചു് കിടന്നാൽ നമുക്കു സുഖമായിട്ടുറങ്ങാം; അല്ലാതെ നമ്മുടെ ദിക്കിലെ പതിവുപോലെ ചെയ്താൽ സഹിപ്പാൻ പാടില്ലാത്ത തണുപ്പുകൊണ്ടു നാം ഉറങ്ങുന്നതല്ല. പകൽ വീട്ടിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ നല്ല ഫ്ലാൻകുപ്പായവും പുറത്തിറങ്ങുമ്പോൾ ഫ്ലാൻകൊണ്ടു കോട്ടും കാലൊറയും ബൂട്ട്സും വേണം. അങ്ങിനെയല്ലാതെയും പാവപ്പെട്ട ജനങ്ങൾ പുറത്തിറങ്ങുന്നതു കാണാം. പക്ഷെ അതു നമുക്കു ദുസ്സഹമായിരിക്കും. എത്രതന്നെ ദരിദ്രനായാലും ഒരു കരിമ്പടവും ഒരുതലേക്കെട്ടും കൂടാതെ ഒരുവനേയും കാണുകയില്ല. ചൂടുള്ള ഉടുപ്പുകൾ ഇട്ടു് നല്ലവണ്ണം ആയാസപ്പെടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവിടത്തെ വാസം വളരെ സുഖംതന്നെയാകുന്നു. അതിയായ ഉത്സാഹം താനേ തോന്നുന്നതാണു്. മന്ദഭാവം ഒരിക്കലും ഉണ്ടാവുകയില്ല. ഭക്ഷണം ഇദ്ദിക്കിലത്തേക്കാൾ അധികമാവാം. പുറത്തിറങ്ങി ഓരോ കുന്നുകൾ കയറി ഇറങ്ങുന്നതാണു് ഉള്ളതിൽ അധികം നല്ല ആയാസം. കുറെ സ്നേഹിതന്മാർ ഒന്നിച്ചു് ഓരോ രമ്യപ്രദേശങ്ങൾ കണ്ടുംകൊണ്ടു ദിവസം എട്ടും പത്തും നാഴിക നടക്കുന്നതു ബഹുരസമായ ഒരു അവസ്ഥയാണു്. പകൽ ഏതു സമയത്തും പുറത്തിറങ്ങി നടക്കുക എന്നതു സുഖംതന്നെയാകുന്നു. നീലഗിരിമലയുടെ ഏററവും ഉയരമുള്ള കൊടുമുടിക്കു് ദൊഡബെററ് എന്നാണുപേരു്. അവിടെനിന്നുള്ള കാഴ്ചകൾ ഏററവും മനോഹരമായിരിക്കും. വടക്കോട്ടുനോക്കിയാൽ മൈസൂർരാജ്യം അതിവിസ്താരത്തിൽ കിടക്കുന്നതുകാണാം. പടിഞ്ഞാട്ടുനോക്കിയാൽ കാണുന്നതു വയനാട്ടുമലയാകുന്നു. തെക്കോട്ടുനോക്കിയാൽ കോയമ്പത്തൂർജില്ല പരന്നുകിടക്കുന്നതുംകാണാം. പത്തുനാഴിക തെക്കായി കിടക്കുന്ന കുനൂര്, വെല്ലിങ്ടൻ എന്നി

പട്ടണങ്ങൾ ദോഡബെറ്റ കൊടുമുടിയുടെ നേരെ താഴത്തുതന്നെയാണൊ എന്നു തോന്നുമാറു വളരെ അടുത്തായിട്ടു കാണുന്നു. നീലഗിരിയുടെ മുകൾഭാഗമായ ഓളംപോലെ നിമ്നോന്നതമായികിടക്കുന്ന ആ പ്രദേശത്തിന്റെ യഥാൎത്ഥമായ സ്വരൂപമറിയണമെങ്കിൽ ആ കൊടുമുടിയുടെ മുകളിൽതന്നെ കയറിനോക്കണം. മൈസൂരും വയനാട്ടിലും ഉള്ള മലകൾ വളരെ ഉയരമുള്ളവയും അതി ഗംഭീരങ്ങളുമാണെങ്കിലും ഇതിന്റെ മുകളിൽകയറി നോക്കുമ്പോൾ അവ ഒരു വലിയ മൈതാനത്തിൽ ചില ചെറിയ കുന്നുകൾ എന്നുമാത്രമായിട്ടെ നമുക്കു തോന്നുകയുള്ളു. ഈ കൊടുമുടിയുടെ നേരെ താഴത്തുള്ള കാടുകളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ നിൎമ്മലജലമയമായ ഒരു തടാകമുണ്ടു. അതിൽനിന്നു വെള്ളം കുഴൽവെച്ചു ഊട്ടിയിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നു. ഈ വെള്ളമാണു അവിടെ ഉള്ളവരുടെ ആവശ്യത്തെ നിറവേററുന്നതു.

മലയാളം, കോയമ്പത്തൂരു എന്നീ അയൽജില്ലകളിലെ നിവാസികൾക്കു നീലനിറത്തിൽ ഉയൎന്നുകാണുന്നതുകൊണ്ടായിരിക്കാം ആ മലയ്ക്കു നീലഗിരി എന്ന പേർ സിദ്ധിച്ചതു. നീലഗിരി ഇപ്പോൾ മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്തു ഒരു പ്രത്യേകജില്ലയാകുന്നു. അതിന്നു ഏകദേശം ൭൨൫ ചതുരശ്രനാഴിക വിസ്താരമുണ്ടു. അൻപതുകൊല്ലംമുമ്പു വയനാട്ടിന്റെ ഏതാനുംഅംശം ഈ ജില്ലയോടു കൂട്ടിച്ചേൎത്തു. അതോടുകൂടി ഇപ്പോൾ ആ ജില്ലക്കു ൯൭൫ ചതുരശ്രനാഴിക വിസ്താരമുണ്ടു. നീലഗിരിജില്ലയുടെ തെക്കുവടക്കു ൩൬ നാഴിക വീതിയും കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറു ൫൫ നാഴികനീളവും ഉണ്ടു. ജനം ൧ ലക്ഷത്തിൽ പുറംകാണും. അതിന്റെ അതിരുകൾ— വടക്കു മൈസൂർരാജ്യം; കിഴക്കും തെക്കുകിഴക്കും കോയമ്പത്തൂർജില്ല; തെക്കു കോയമ്പത്തൂരും മലബാറും; പടിഞ്ഞാറു മലയാളം.

ഈ ജില്ലയുടെ പഴമയെപ്പററി ഒന്നും അറിഞ്ഞുകൂട. ചില മുനിയറകളും ഞാഞ്ഞനാം കുഴികളും മററും അവി

ടവിടെ കാണ്മാനുള്ളതുകൊണ്ടു് വളരെക്കാലംമുമ്പുതന്നെ അവിടെ ഒരു വക ജനം വസിച്ചിരുന്നുവെന്നു തെളിയുന്നുണ്ടു്. തദ്ദേശീയന്മാരായ തോടർ എന്ന ഒരു ജാതിക്കാർ പുരാതനകാലംമുതൽക്കുതന്നെ തങ്ങൾ അവിടുത്തുകാരാണു് എന്നുപറയുന്നു. അവിടെ ഒരു രാജാവു് വാണതായി കേട്ടുകേൾവിയില്ല. എങ്കിലും മൈസൂർ മുസൽമാൻ രാജാവായ ഹൈദരാലിയുടെ കാലത്തു തോഡനാട്ടു്, മെക്കനാട്ടു്, വരങ്ങനാട്ടു് എന്ന മൂന്നു നാട്ടിലായി നാട്ടുവാഴികളുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും അവക്കു മലായിക്കോട്ടു്, വില്ലിക്കൽദുഗ്ഗ്, കോടഗിരി എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ കോട്ടകളുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും വേറെ ചിലമലയർ പറയുന്നുണ്ടു്. ഈ രാജ്യം പണ്ടു ചേരരാജ്യത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടു കൊങ്ങുരാജ്യത്തിൻെറ കീഴിലായിരുന്നിരിപ്പാൻ എളുപ്പമുണ്ടു്. പിന്നീട്ടു് അവയെ ഹൈദരാലി കീഴടക്കി.

നീലഗിരിമലയെ ആദ്യം ൧൮൧൯-ൽ സവേഡിപ്പാർട്ടുമേണ്ടുകാരാണു് പരിശോധിച്ചതു്. അവിടുന്നു് അഞ്ചുകൊല്ലംകഴിഞ്ഞതിൻെറശേഷം സായ്പുമാർ ആ പ്രദേശത്തു വന്നു നോക്കിയതിൽ അവിടം വെള്ളക്കാരുടെ ദേശത്തുള്ള ശീതോഷ്ണത്തോടു തുല്യമായിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നും അതിനാൽ അവിടെതാമസിപ്പാൻ സുഖമാണെന്നും കണ്ടു. ൧൮൨൨-ൽ മിസ്റ്റർ സള്ളിവൻ എന്നൊരാൾ ആദ്യം അവിടെ ഒരു വീടു പണിയിച്ചു താമസം തുടങ്ങുകയും അന്നുമുതൽക്കു മദ്രാസ്ഗവമ്മേണ്ടു അതിനെ ഒരു സുഖവാസസ്ഥലമായി സ്വീകരിക്കുകയുംചെയ്തു.

ആ ദിക്കിൻെറ സ്വഭാവത്തെപ്പററി ആദ്യം പറഞ്ഞുവല്ലോ. മലയുടെ മുകളിൽ കാടുവളരെ കുറച്ചുമാത്രമേ ഉള്ളു. മുകളിലേക്കു കയറുന്ന വഴിക്കാണു് വങ്കാടുകൾ. ആ കാട്ടുകളിൽ പുലി, കരടി, കടമാൻ, കേഴമാൻ, (വയനാട്ടുഭാഗത്തു്) ആന, പോത്തു്, ഈ വക കാട്ടുമൃഗങ്ങൾ ധാരാളമുണ്ടു്. എന്നാൽ മുകളിൽ ദുർല്ലഭമായി പുള്ളിപ്പുലി, പന്നി, മുള്ളൻ,

മുയല്, കുറുക്കൻ മുതലായവയെ മാത്രമേ കാണുകയുള്ളു. അവ തന്നെ നായാട്ടുകൊണ്ടു വളരെ കുറഞ്ഞുമിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ അവയെ വേട്ടയാടുവാൻ പാടില്ലെന്നു നിയമമേൎപ്പെടുത്തീട്ടുണ്ടു.

ഇരുപതുകൊല്ലം മുമ്പ് ജനസംഖ്യ എടുത്തതിൽ നീലഗിരിയിൽ തൊണ്ണൂറ്റൊരായിരത്തിമുപ്പത്തിനാലു ജനമുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ലക്ഷത്തിൽ മീതെ ഉണ്ടാകണം. അവയിൽ മുക്കാൽഭാഗവും ഹിന്തുക്കളും ശേഷംപേർ ക്രിസ്ത്യാനികളും മുസൽമാന്മാരുമാണ്. സാധാരണ അവിടെ സംസാരിക്കുന്ന ഭാഷ ഇംഗ്ലീഷ്, കൎണ്ണാടകം, തമിഴ് മുതലായവയാകുന്നു.

തദ്ദേശിയന്മാർ—നീലഗിരിയിൽ അഞ്ചുജാതിക്കാരെ കാണുന്നുണ്ടു. ൧. തോടരു്. ൨. വടകരു്. ൩. കോട്ടരു്. ൪. കുറുമ്പരു്. ൫. ഇരുളരു്. ഇവരിൽ ആദ്യത്തെ മൂന്നുവകക്കാരേയും ആ മലയിൽ മാത്രമേ കാണുന്നുള്ളു. ഇവരിൽ തോടരെന്ന ജാതിക്കാരിലാണ് പ്രത്യേകിച്ചും ദൃഷ്ടിവെപ്പാനുള്ളതു്. അവരുടെ നല്ലലക്ഷണമൊത്ത അവയവങ്ങളോടുകൂടിയ ദേഹവും വളഞ്ഞ വലിയമൂക്കും വിസ്താരമായ നെററിയും കറുത്തു ചുരുണ്ട തലമുടിയും മീശയും കണ്ടാൽ അവർ കീഴ്രാജ്യങ്ങളിൽ ചില ബലഹീനരായ ജാതിക്കാരിൽനിന്ന് ഉത്ഭവിച്ചവരല്ലെന്നു ധാരാളം സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ടു. അവരുടെ ഉടുപ്പ് ഒരു വലിയ കമ്പിളി ഏത്താപ്പായി ഇട്ടിരിക്കുകമാത്രമാകുന്നു. പെണ്ണുങ്ങൾ അതുതന്നെ മുലക്കച്ചയായി അടിവരെ ഞാത്തി ഉടുക്കുന്നു. നെയ്യും പാലും തൈരും മോരും ആണ് അവരുടെ പ്രധാനഭക്ഷണം. അവൎക്കു നല്ല പോത്തുകളും എരുമകളുമുണ്ടു. അവയെ മേച്ചുനടക്കുകയാണ് അവരുടെ തൊഴില്. വേറെ വേലയൊന്നും അവർ ചെയ്യുകയില്ല. അവരാണ് അദ്ദിക്കിലെ പ്രഭുക്കന്മാർ എന്നുള്ളതു് അന്യജാതിക്കാർ അവൎക്കു ഇപ്പോഴും നികുതിപോലെ ഒരനുഭവം കൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഊഹിക്കാം. അവരുടെ ഭാഷ തമിഴും കൎണ്ണാടകവും കൂടിക്കലൎന്നിട്ടുള്ള ഒന്നാകുന്നു. അ

വരുടെ വാസസ്ഥലങ്ങൾ ഒരു പ്രത്യേകമാതിരിയിലാണ്. ഒരു ഒന്നാന്തരം കെട്ടുവള്ളത്തിന്റെ പന്നഗം എടുത്തു നിലത്തുവെച്ചിട്ട് ഇരുവശവും മണ്ണുകൊണ്ട് ചുമരുവെച്ചു മുട്ടിച്ചാലെങ്ങിനേയോ അതുപോലെയാണ് അവയുടെ പണി. ഒരു പുറത്തു ചെറിയതായി ഒരു ദ്വാരം മാത്രമുണ്ടാകും. വെപ്പും ഊണും കിടപ്പും എല്ലാം ഒരു മുറിയിൽതന്നേയാകുന്നു.

വട്ടുകർ എന്നതിന്നു വടക്കർ എന്നർത്ഥമാകുന്നു. അവർ വടക്കരാജ്യത്തുനിന്നു വന്നവരായിരിക്കാം. അവരാണ് അവിടത്തെ പ്രധാനകൃഷിക്കാർ. അവരുടെ മുഖത്തിന്നു നായന്മാരുടെ ഛായയുണ്ട്. മുട്ടവരെ ഒരു മുണ്ടും തലയിൽ വലിയ ഒരു കെട്ടും പുറത്ത് ഒരു കരിമ്പടം മടക്കി ഇട്ടതുമാണ് അവരുടെ ഉടുപ്പിന്റെ വട്ടം. ഭാഷ കന്നടത്തിന്റെ ഒരു വകഭേദമാകുന്നു.

കോട്ടരു് എന്നുവെച്ചാൽ ഗോഹതർ എന്നർത്ഥമാണത്രെ. പശുവിനെ കൊല്ലുന്നതുകൊണ്ടാണ് അവക്ക് ആ പേർ സിദ്ധിച്ചതു്. അവരും കൃഷിചെയ്യാറുണ്ട്.

വട്ടകക്കും തോടക്കും ദാസ്യപ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നവരാണ് കുറുമ്പരു്. അവർ ഇടയന്മാരാകുന്നു.

ഇരുളരെന്നുവെച്ചാൽ കറുത്തവകക്കാർ എന്നുതന്നെയാകുന്നു. അവരെ മലവാരത്തിലാണ് സാധാരണ കാണുന്നതു്. അവരും നല്ലകൃഷിക്കാരാണ്.

കൃഷി__മധുരനാരങ്ങാ, മുന്തിരിങ്ങ, ആപ്പിൾ മുതലായവയും അവയ്ക്കുപുറമെ ശീമയിലുണ്ടാകുന്ന പലതരം ഫലങ്ങളും അവിടെ ഉണ്ടാകുന്നു. സായ്പുമാക്ക വലിയ തോട്ടങ്ങളുണ്ട്. കൊല്ലന്തോറും വിതച്ചെടുക്കുന്ന ധാന്യങ്ങൾ കോതമ്പു്, യവം മുതലായവയാകുന്നു. ഉരുളൻകിഴങ്ങ് അവിടത്തെ ഒരുനല്ല കൃഷിയാണ്. അവിടത്തെ ഏററവും പ്രധാനമായിട്ടുള്ള കൃഷി

കാപ്പിയും തേയിലയുമാകുന്നു. ഗവൎമ്മേണ്ടുവകയായി കൊയ്ന ച്ചെടിത്തോട്ടമുണ്ടാക്കുന്നുണ്ടു്.

നീലഗിരിക്കു തീവണ്ടി ഏൎപ്പെടുത്തുന്നതിന്നുവേണ്ടി ഒരു പ്രത്യേകകമ്പനിക്കാർ രണ്ടുലക്ഷത്തമ്പതിനായിരം പവൻ മുതലിറക്കി ൧൮൯൧-ൽ പണിയാരംഭിച്ചു. മേട്ടുപ്പാളയത്തുനിന്നു കുന്നൂൎക്കുള്ള റെയിൽപാതയുടെ ദൂരം പതിനാറേമുക്കാൽ നാഴികയാകുന്നു. വഴിയിൽ തുരപ്പുകളുമുണ്ടു്. ആദ്യം കുന്നൂരുവരെയാണു വണ്ടി നടപ്പാക്കീട്ടുണ്ടായിരുന്നതു്. തലസ്ഥാനമായ ഊട്ടക്കമണ്ഡിലേക്കു വണ്ടി നടപ്പാക്കുവാൻ പിന്നീടു കുറേ കാലംകൂടി കഴിയേണ്ടതായിട്ടുവന്നു.

(വിദ്യാവിനോദിനി).

VI

പണ്ടത്തെ കൊച്ചീരാജ്യം

---

(2) നാടുവാഴികൾ.

നാടുവാഴിപ്രഭുക്കന്മാർ—രാജാവോ, അച്ഛനോ, കയ്മളോ, അല്ലെങ്കിൽ വെറും നായരോ എന്തു സ്ഥാനമെങ്കിലുമാവട്ടെ—സ്വരൂപി, പ്രഭു, മാടമ്പി എന്നു മൂന്നു തരക്കാരിൽ ഏതെങ്കിലുമൊന്നിൽ പെട്ടവരായിരിക്കും. 'കൊല്ലും കൊലയും' അധികാരമുള്ളവരെല്ലാം സ്വരൂപികളായിരുന്നു. അതിനാൽ ഒരു സ്വരൂപി ഒന്നുകിൽ കൊച്ചീരാജാവിനെപ്പോലെയോ കോഴിക്കോട്ടു സാമൂതിരിയെപ്പോലെയോ പൂൎണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യത്തോടുകൂടിയിരുന്ന ഒരു രാജാവാവാം; അല്ലെങ്കിൽ പൊറക്കാട്ടു രാജാവിനെപ്പോലെയോ ആലങ്ങാട്ടു രാജാവിനെപ്പോലെ

യോ ഒരു കീഴ്ക്കൂറു കോയ്മയുമാവാം. മേൽക്കോയ്മസ്ഥാനം വഹിച്ചിരുന്ന രാജാവിന്റെ അനുവാദംകൂടാതെ നാണയം അടിക്കുകയോ യുദ്ധം നടത്തുകയോ ചെയ്യാൻ പാടില്ല എന്നൊരു നിബന്ധന മാത്രമേ അവരുടെ അധികാരത്തിനുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അതല്ലെങ്കിൽ, കൊരട്ടി കയ്മളെപ്പോലെയോ മുരിയനാട്ടു നമ്പ്യാരെപ്പോലെയോ ഉള്ള ഒരു ഇടപ്രഭുവും സ്വരൂപിയായേക്കാം. അവർ രാജശാസനപ്രകാരം ഓരോ നാടുകളെ ഭരിച്ചിരുന്നവരാകുന്നു. പ്രഭുവിന്നു കൊല്ലുംകൊലയ്ക്കുമുള്ള അധികാരമില്ല എന്നൊരു വ്യത്യാസം മാത്രമേ ആ വകക്കാൎക്കും മൂന്നാന്തരം സ്വരൂപികൾക്കും തമ്മിലുള്ളൂ. ഒരു പ്രഭു ഒരു സ്വരൂപിയേക്കാൾ അധികം സ്വത്തുകാരനും ബലവാനും ആയേക്കാം. എന്നാലും സ്വരൂപിസ്ഥാനം കിട്ടുന്നതുവരെ അയാൾക്കു കൊല്ലും കൊലയും നടത്തിക്കൂടാ. ശക്തി വളരെ കുറഞ്ഞ ചില്ലറ പ്രഭുക്കന്മാരാണ് മാടമ്പിമാർ. അവരുടെ കീഴിൽ ആയുധമെടുത്ത കൂട്ടർ വളരെ കുറച്ചുമാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ—നൂറിലധികം പേരുള്ളതു് അപൂർവ്വമായിരുന്നു. കൂർവാഴ്ചസ്ഥാനംകിട്ടുമ്പോൾ അവരെല്ലാവരും **പുരുഷാന്തരം** എന്നൊരു കാഴ്ച രാജാവിന്നു കൊടുത്തിരുന്നു. അതു് രണ്ടുമുതൽ 1,200 പണംവരെ ആളവസ്ഥപോലെ ഭേദപ്പെട്ടിരുന്നു. അതിന്നു പുറമെ **ആണ്ടുകാഴ്ച** എന്നൊരു കരവും, വിശേഷാലുള്ള രക്ഷയ്ക്കായി **രക്ഷാഭോഗം, ചങ്ങാതംപലം** എന്നിങ്ങിനെ പല പ്രകാരത്തിലും പറയുന്ന വേറൊരു കരവും ആണ്ടുതോറും അവൎക്കു കൊടുക്കേണ്ടി വന്നിരുന്നു. ഇവയ്ക്കു പുറമെ മാടമ്പിമാർ **കെട്ടുതെങ്ങു്** എന്ന കരവും കൊടുത്തിരുന്നു. അതു്, പറമ്പിലെ തെങ്ങുകളിൽ നൂറുക്കു മൂന്നുവീതമുള്ളവയ്ക്കുമാത്രം ചുമത്തുന്ന ഒരു കരമായിരുന്നു. നിയതമായിട്ടൊരു **നിലനികുതി** സ്വരൂപികളിൽനിന്നും പ്രഭുക്കന്മാരിൽനിന്നും വസൂലാക്കിയിരുന്നില്ല എന്നാൽ പതിച്ചുവിട്ടു് എന്തെങ്കിലും അടിയന്തരമുണ്ടാകുമ്പോൾ അതിലേക്കു പ്രത്യേകമായിട്ടൊരു വീതം അവരിൽനിന്നാവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. കൂർവാഴ്ചക്രമത്തെ അനു

സരിച്ച വന്നിരുന്ന — പടനായകന്മാരമായ — പ്രഭുക്കന്മാർ മു ഖാന്തരം ചെയ്തിരുന്ന രാജ്യഭരണംകൊണ്ടുള്ള ഗുണവും ദോ ഷവും സ്വതന്ത്ര്യമാകുന്നു. പ്രഭുക്കന്മാരുടെ പരസ്പരവിരു ദ്ധങ്ങളായ സ്വാൎത്ഥങ്ങളും അന്യോന്യമുള്ള സ്പൎദ്ധകളും തെററി ദ്ധാരണകളും അനവധി കലഹങ്ങൾക്കും തമ്മിത്തല്ലുകൾക്കും കാരണമായിത്തീൎന്നു. തന്നിമിത്തം രാജ്യമാസകലം സാധാര ണയായി ക്ഷോഭത്തോടുകൂടിയ നിലയിലാണിരുന്നിരുന്നതു്. അതേ അവസ്ഥകൾതന്നെ പ്രഭുക്കന്മാരെ താന്താങ്ങളുടെ പ്ര ജകളുടെ യോഗക്ഷേമത്തെ കാക്കുന്നതിനു് തല്പരന്മാരാക്കിത്തീ ൎക്കകയും ചെയ്തിരുന്നു. ആ പ്രജായോഗക്ഷേമത്തിന്നു് അ ക്കാലങ്ങളിലെ പടവെട്ടും പോരാട്ടവും പറയത്തക്കവണ്ണം പ്രതിബന്ധമായിരുന്നില്ല; എന്തെന്നാൽ ചില ശിഷ്ടാചാര ങ്ങളെ പ്രമാണമാക്കിക്കൊണ്ടാണു് അവയെ നടത്തിയിരുന്ന തു്. ആവക നടവടികളേയും നിയമങ്ങളേയും എല്ലാക്കൂട്ട രും അതിസൂക്ഷ്മമായിട്ടാചരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

VII

യവം.

—*—

'(ഓഷധീനാമഹം യവഃ)=ധാന്യങ്ങളിൽവെച്ചു ഞാൻയ വമാകുന്നു' എന്നിങ്ങനെ ശ്രീകൃഷ്ണഭഗവാൻ ഏകാദശത്തിൽ വിഭൂതി അദ്ധ്യായത്തിൽ ഉദ്ധവർക്കുപദേശിക്കുന്നു. ഇതുകൊ ണ്ടു നമ്മുടെ പൂൎവ്വന്മാർ സകല ധാന്യങ്ങളിലുംവച്ചു യവത്തി ന്നാണു് അധികം പ്രാധാന്യം കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതു് എന്നു സ്പ ഷ്ടമാകുന്നു. ഇതിലേക്കു തെളിവുകൾ ഇനിയും ധാരാളമുണ്ടു്. വേദത്തിൽ ഈ ധാന്യത്തെ വളരെ മുഖ്യമായി പറയുന്നു.

ബ്രാഹ്മണരുടെ ഇടയിൽ പല ക്രിയകൾക്കും ചില യജ്ഞകൎമ്മങ്ങൾക്കും യവം അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ള ഒരു പദാൎത്ഥമാകുന്നു. അങ്ങിനെയെല്ലാമാണെങ്കിലും മലയാളികൾക്ക് ഈ ധാന്യത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി വളരെ കുറച്ചുമാത്രമേ അറിഞ്ഞുകൂടൂ. ഇതിന്നു തക്കതായിട്ടുള്ള കാരണവുമുണ്ട്. യവം മലയാളത്തിലും സമീപമുള്ള മിക്ക പരദേശരാജ്യങ്ങളിലും കൃഷി ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഒരു ധാന്യമല്ല. ഈവക പ്രദേശങ്ങളിൽ അതിനെ ഒരു ഭക്ഷണപദാൎത്ഥമായി ഉപയോഗപ്പെടുത്താറുമില്ല. ഇവിടങ്ങളിലുള്ള അങ്ങാടികളിൽ പീടികക്കാർ അങ്ങാടിമരുന്നുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഈ ധാന്യത്തേയും കുറച്ചുമാത്രം ശേഖരിച്ചു വെച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. ക്രിയകൾക്കാവശ്യമായി ചെല്ലുന്നവർ അതിൽനിന്നു രണ്ടോ നാലോ മണി വാങ്ങിച്ച് ക്രിയ നടത്തുകയും ചെയ്യും. അപ്പോൾ പിന്നെ പൊതുജനങ്ങൾക്ക് അതിനെപ്പറ്റി ജ്ഞാനമുണ്ടാകുവാൻ തരമില്ലല്ലോ. എന്നാൽ ഈ അറിവില്ലായ്മ മലയാളികളിൽ അടച്ചു വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു പറവാൻ പാടില്ല. എന്തെന്നാൽ വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിൽ യവധാന്യത്തെ വളരെ പ്രധാനമായി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ മലയാളവൈദ്യന്മാൎക്ക് അതിന്റെ സ്വരൂപജ്ഞാനം കുറച്ചൊന്നുണ്ടാവാനിടയുണ്ട്. എന്നാലും അതിന്റെ കൃഷിയുടെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റിയും മറ്റും അവൎക്ക് അറിവുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. അതിനാൽ അതിനെപ്പറ്റി കുറഞ്ഞൊന്നു താഴെ വിവരിക്കുന്നു.

യവം (അല്ലെങ്കിൽ ഇംഗ്ലീഷിൽ ബാർളി എന്നു പറയുന്നതു്) ഭൂഗോളത്തിൽ മിക്കപ്രദേശങ്ങളിലും കൃഷിചെയ്യപ്പെടുന്ന ഒരു ധാന്യമാകുന്നു. അതു മഹാപുരാതനമായിട്ടുള്ള ഒരു കൃഷിയുമാണ്. യവധാന്യം പ്രഥമദൃഷ്ടിയിൽ ഗോതമ്പിനെപ്പോലെതന്നെയാണെന്നു തോന്നും. പക്ഷെ ഒരു വിത്തു് കയ്യിലെടുത്തു സൂക്ഷിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ കാപ്പിക്കുരുവിനുള്ളതു പോലെ, ഉടനീളം മഹാ ലഘുവായിട്ടൊരു

തോട്ട കാണാവുന്നതാണ്. അതു രേഖാമാത്രമേയുള്ളു. കാഴ്ചക്കു യവത്തിന്നു ഗോതമ്പിൽ നിന്ന് ഇങ്ങിനെ ഒരു വ്യത്യാസമാണ് മുഖ്യമായിട്ടുള്ളതു്. ഉമിക്കും മററും ഗോതമ്പിന്റെ ഉമിയുടെ ഛായതന്നെയാകുന്നു

ഇന്ത്യയിൽ (ബോംബാനഗരത്തിന്നപ്പുറമുള്ള) ഉത്തര ദേശങ്ങളിലാണ് യവം ധാരാളമായി കൃഷിചെയ്യുന്നതു്. ബങ്കാള സംസ്ഥാനത്തു് ഈ കൃഷി ഇല്ലെന്നുതന്നെ പറയാം. ബർമ്മയിൽ ദുർല്ലഭമായിട്ടുണ്ടു്. മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്തു പഴനിമലയിലും നീലഗിരിമലയിലും യവകൃഷി സാമാന്യമായി ചെയ്തുവരുന്നു. ബോംബാ സംസ്ഥാനത്തു് ഗുജറാത്തു് എന്ന ജില്ലയിലാണ് ആ കൃഷി ഉള്ളതു്. എന്നാൽ ഈ കൃഷി പ്രധാനമായി ചെയ്തുവരുന്നതു് കാശി, പ്രയാഗ, അഗ്ര, രജപുത്തുരാജ്യം, അയോദ്ധ്യ എന്ന പ്രദേശങ്ങളിലാകുന്നു. ഇന്ത്യയിൽ എല്ലാംകൂടി ഏകദേശം എഴുപതുലക്ഷം ഏക്കർ ഭൂമിയിൽ യവം കൃഷിചെയ്യുന്നുണ്ടു്. *

ഉത്തരദേശങ്ങളിൽ യവം സാധാരണയായി കന്നി, തുലാം എന്നീമാസങ്ങളിൽ വിതച്ചു് മീനം, മേടം എന്നീമാസങ്ങളിൽ കൊയ്യുന്നു. ഗോതമ്പു് മുതിര മുതലായ അന്യധാന്യങ്ങളോടുകൂടിയാണ് യവം ആ ദിക്കുകളിൽ വിതയ്ക്കാറുള്ളതു്. കൂട്ടവിതയ്ക്കു നെല്ലും ചിലതരം പയറുംകൂടി ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ടു്. യവം തനിച്ചു വിതയ്ക്കുന്നതിനേക്കാൾ അന്യധാന്യങ്ങൾ കൂട്ടി വിതച്ചാലാകുന്നു അധികം വിളയുക എന്നാണ് അവിടങ്ങളിലുള്ള കൃഷിക്കാരുടെ അഭിപ്രായം.

വിതയ്ക്കുന്നതിന്നുമുമ്പു കണ്ടം നാലോ അഞ്ചോ, ചില പ്രദേശങ്ങളിൽ അതിലധികമോ, പ്രാവശ്യം ഉഴുതു തയ്യാറാക്കണം. പുഴവെള്ളം തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരുവാൻ തരമുണ്ടെങ്കിൽ അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതുതന്നെയാണ് ഉത്തമം. എങ്കിലും

---

* Dies of Econ; Products of India.

നെൽക്കൃഷിക്ക വേണ്ടതുപോലെ ഈ കൃഷിക്ക വെള്ളം അത്ര ധാരാളം ആവശ്യമില്ല. വിതച്ചതിന്റെശേഷം ഇടമഴപെയ്യുമെന്നു നിശ്ചയമുള്ള രാജ്യങ്ങളിൽ വെള്ളം തിരിച്ചിട്ടാവശ്യമില്ല. അതില്ലാത്ത പ്രദേശങ്ങളിൽ ഇടയ്ക്കു കുറേശ്ശ വെള്ളം തിരിച്ചു വിടേണ്ടിവരും. വളവും വളരെ ചേർക്കേണമെന്നില്ല. കൊയ്ത്തുവരെ പിന്നെ വിശേഷിച്ചൊന്നും ചെയ്യേണ്ടതില്ല. ഒരുപറ വിത്തുപാട്ട് സ്ഥലത്തു യവം ഏകദേശം അരപ്പറയോളം മാത്രമേ വിതയ്ക്കുവാൻ പാടുള്ളു. കൊയ്യാറായാൽ നെല്ലു കൊയ്യുന്നതുപോലെ തന്നെ വയ്ക്കോലോടുകൂടി കൊയ്തെടുത്തു കററയാക്കി കൃഷിസ്ഥലത്തു കൊണ്ടുവയ്ക്കുന്നു. രണ്ടുദിവസം കഴിഞ്ഞാൽ മാത്രമേ മെതി ആരംഭിക്കുകയുള്ളു. മെതിച്ചു നെല്ലു നല്ലവണ്ണം ഉണക്കിയതിന്റെ ശേഷം ചാരം കൂട്ടി വെരകി പത്തായത്തിലിട്ടു സൂക്ഷിക്കുന്നു. യവം ഒറക്കുത്തുവാനെളുപ്പമാകുന്നു; അതുകൊണ്ടാണു് ഈ ഉപായമെടുക്കുന്നതു്. വയ്ക്കോൽ കന്നുകാലികൾക്കു് തീററയ്ക്കും ഉപകരിക്കുന്നു.

യവം കാശി, അയോദ്ധ്യ, പഞ്ചാബ് എന്നീരാജ്യങ്ങളിലെ മിക്കജനങ്ങളുടേയും (പ്രത്യേകിച്ചു ദരിദ്രന്മാരുടെ) ഭക്ഷണസാധനമാകുന്നു. യവം കുത്തി ഉമികളഞ്ഞു തിരുകല്ലിലിട്ടു പൊടിച്ചു് ആ പൊടികൊണ്ടു് അവർ റൊട്ടിയുണ്ടാക്കി ഭക്ഷിക്കുന്നു. ഈ പലഹാരമുണ്ടാക്കുന്നതിന്നു യവപ്പൊടിനിൽ ഗോതമ്പുപൊടിയോ മുതിരപ്പൊടിയോകൂടി ചിലപ്പോൾ ചേക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ, ഉപ്പും മുളകും മററും ചേർത്തു് വെള്ളമൊഴിച്ചു കുറുക്കിയും അതു ഭക്ഷിക്കാറുണ്ടു്.

യവധാന്യം ക്ഷണത്തിൽ ദീപനം വരുന്ന ഒരു സാധനമാകുന്നു. അതിന്നു മററുള്ള ധാന്യങ്ങളേക്കാൾ വിരേചനശക്തി വിശേഷിച്ചുമുണ്ടു്. അതിനാൽ നമ്മുടെ വൈദ്യന്മാരും ഇംഗ്ലീഷ് ഡാക്ടർമാരും അതിനെ വൈദ്യവിഷയമായി ധാരാളം ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നു. ഉദരരോഗികൾക്കും മററും

യവപ്പൊടിയിട്ടു കഞ്ഞിവെച്ചു കൊടുക്കുകസാധാരണയാണു്. ഷാപ്പുകളിൽ കുപ്പിയിലാക്കി വിൽക്കുവാൻ വരുന്ന 'മാൾട്ടു് എക്സ്ട്രാക്ട്' എന്ന ഇംഗ്ലീഷുമരുന്നു് യവത്തിൽ നിന്നെടുക്കുന്ന സത്താകുന്നു. ആ മരുന്നു് ദീപനത്തിനും ശോധനക്കും വളരെ നല്ലതാകയാൽ നമ്മുടെ രാജ്യത്തുള്ള അപ്പോത്തിക്കരിമാർ വളരെ രോഗികൾക്കു് അതു കൊടുത്തുവരുന്നുണ്ടു്. പാററ്നാ രാജ്യത്തുള്ളവർ യവത്തിൻെറ ഓല ചുട്ട ഭസ്മംകൊണ്ടു തണുപ്പുള്ള ഒരു മാതിരി സർബ്ബത്തുണ്ടാക്കുന്നു. പഞ്ചാബു് രാജ്യത്തു തദ്ദേശിയന്മാർ അതിൻെറ തണ്ടു ചുട്ട ഭസ്മം അഗ്നിമാന്ദ്യത്തിനും മററും കൊടുത്തുവരാറുണ്ടത്രെ. മലയാളവൈദ്യന്മാരും ഇതിനെ പലവിധത്തിലും പ്രയോഗിക്കാറുണ്ടു്. ദീപനക്ഷയം, ശോധനക്കുറവു് മൂത്രകൃച്ഛ്രം എന്നിങ്ങിനെയുള്ള രോഗങ്ങൾക്കാണു് അതു് അധികം ഉപയോഗിക്കുക. അഗസ്ത്യരസായനമുണ്ടാക്കുന്നതിന്നു യവം അത്യാവശ്യമാകുന്നു. പിന്നെയും അനേകംവിധത്തിൽ അതുപയോഗപ്പെടുത്താറുണ്ടു് മലയാളത്തിൽ വൈദ്യന്മാർ കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ഈ ലേഖകനോളം യവത്തിൻെറ സ്വഭാവത്തെപ്പററി നിശ്ചയമുണ്ടായിട്ടു വളരെപ്പേർ ഉണ്ടാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. യവം കുത്തി അരിയാക്കുവാൻ മഹാ പ്രയാസമാകുന്നു. അരി അടുപ്പത്തിട്ടാൽ അതു വേവുന്നതിന്നു സാധാരണ അരിക്കു വേണ്ടതിൽ മൂന്നിരട്ടി സമയവും വേണം. എത്രതന്നെ വെള്ളം വെച്ചിട്ടാണെങ്കിലും ചോറു കഞ്ഞികെട്ടാതെ വാർത്തെടുപ്പാൻ പ്രയാസമാണു് യവം അത്ര പശയുള്ള ഒരു ധാന്യമാകുന്നു. ഇതെല്ലാം റോണെയായാൽ തന്നെയും അതു് ചോറാക്കി ഭക്ഷിക്കത്തക്കവണ്ണം രുചിയുള്ള ഒരു ധാന്യമല്ലതാനും.

യവധാന്യത്തിൽനിന്നു പലവിധത്തിലുമുള്ള മദ്യങ്ങൾ എടുക്കാറുണ്ടു്; നീലഗിരിയിൽ ബിയർ എന്നൊരുവക മദ്യമുണ്ടാക്കുന്നതു യവം കൊണ്ടാകുന്നു.

(രസികരഞ്ജിനി)

VIII

പൊന്മാൻ.

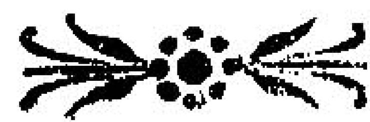
(ഒരു അപൂർവ്വ മൃഗം.)

ഇന്ദ്രനീലപ്രഭാശോഭമാം കൊമ്പുകൾ
ചന്ദ്രമേചകച്ഛവിസമ്മിശ്രമാനനം
ചെന്താമരപോലെയുള്ള മുഖാഗ്രവും
ചിന്താവിഷമമാം ദൃഷ്ടിവിലാസവും.
ഇന്ദ്രനീലനിറമുള്ള ചെവികളും
ഇന്ദ്രനീലനിറം പൂണ്ടോരുദരവും
നല്ലോരിരിപ്പൂടെ പൂവിൻനിറത്തിനെ
വെല്ലുന്നപാർശ്വങ്ങൾ തന്റെയുംഗളിയും
വൈമലാളനേത്രദ്യുതിഭംഗികാരിയാം
വൈഡൂര്യവർണ്ണംകലർന്ന കുളമ്പുകൾ.
വൃത്രാരാതനുടെ വില്ലിനെപ്പോലവേ
ചിത്രമായുള്ളൊരു ബാലവിതാനമായ്
കൂടിക്കളിക്കുന്ന മാനിന്റെക്കൂട്ടത്തി-
ലോടിക്കളിച്ചുതുടങ്ങി നിശാചരൻ
ചിത്രമൃഗത്തിനെ കാണുന്നനേരത്തു
ചിത്തമലിയും സകലജനത്തിനും
മററുള്ളോരേണങ്ങളൊക്കയും കൂട്ടമായ്
മുററുമതിന്റെ മണക്കമേട്ടുത്തുപോയ്
നാററമറിഞ്ഞുടൻതന്നെ ഭയത്തിനാൽ
കാററുകണക്കെ മണ്ടീടുമുടനുടൻ
കൂടിത്തുടരുന്ന രാമനെക്കണ്ടുട-
നോടിയൊളിച്ചിതു മാനുംഭയത്തിനാൽ
പിന്നെയുമൊട്ടുടൻ ചെല്ലുന്നനേരത്തു

മന്നവൻകണ്ടിതു മുനിൽകളിക്കവേ
ചിത്രമായോടിക്കളിച്ചുണ്ടു കാണലാം;
വെക്കംപറന്നുടൻ മണ്ടിയുംകാണലാം;
തത്രകളിക്കുന്ന ഭംഗികൾചൊല്ലുവാൻ
സർപ്പരാജേന്ദ്രൻ തനിക്കുംപണിപ്പണി!
ച്യുത്തിയെട്ടുള്ള കളിച്ചുമറികയും
ചെററുമറിഞ്ഞു കളഞ്ഞുപുനരപി
ചാരത്തുനിന്നു കളിക്കുന്നൊരുമൃഗം
മേഘത്തിൽമിന്നുന്ന സൂര്യനെപ്പോലവേ
കണ്ടുമുടനേമറയും മരങ്ങളിൽ
കാണാതെതന്നെ യഥേഷ്ടവിചിത്രമായ്
ഏണമതങ്ങതിൽ ദൂരത്തുപിന്നെയും
കാണുംതനുരുചികൊണ്ടു വിശദമായ്
ഓട്ടംതുവരനെ നോക്കുമുടനുടൻ
ചാട്ടം ചടുലഗതികൊണ്ടുദൂരവേ
വള്ളികൾക്കൂട്ടത്തിൽ മെല്ലൊന്നൊളിക്കയും
തള്ളിത്തകർത്തവൻ മുമ്പിൽകളിക്കയും
മുള്ളുകൾമീതെയങ്ങോട്ടുന്ന നേരത്തു
കൊള്ളാതെകണ്ടിട്ടൊഴിച്ചു കളകയും
പുള്ളിമറിമൃഗം മെല്ലേനടക്കവേ
തുള്ളിക്കളിക്കുന്നതപ്പോഴേരാഘവൻ
കൊള്ളാമിതിപ്പോൾ പിടിപ്പാൻ സമയമെ-
ന്നുള്ളിൽനിനച്ചുണ്ടു ചൊല്ലുന്നനേരത്തു
തുള്ളിക്കളിച്ചുടൻ തന്നെയവിട്ടുന്നു
കള്ളമൃഗം കാനനാന്തരേ വാഴ്കയും
പുല്ലുകൾകണ്ടു പറിച്ചുമൃദുലമാം
പല്ലവംതന്നെ കടിച്ചു ചവയ്ക്കയും
മെല്ലവേകാതിൽ ഖുരത്താൽ ചൊറികയും
പുല്ലിനെയോരോന്നുപോമ്പോൾ മണക്കയും
ഓടിമൃഗങ്ങളോടൊന്നായ്ക്കളിക്കയും

പേടികലൎന്നുടൻ പിൻനോക്കിനില്ക്കയും
കൂടെച്ചരിക്കുംമൃഗത്തെ മണത്തുടൻ
ചാടിപ്പുടലുകൾ തന്നിൽമറകയും
എത്തിപ്പിടിയതായെന്നു തോന്നിക്കയു-
മെത്താതെ കണ്ടുടനോടിയൊളിക്കയും
ഇത്തരംവ്യാജങ്ങൾകൊണ്ടുന്നവരനെ
സത്വരംദൂരത്തുകൊണ്ടുനടന്നുതേ.

വാല്മീകിരാമായണം (കേരളവൎമ്മ തമ്പുരാൻ)

IX
പണ്ടത്തെ കൊച്ചീരാജ്യം

(൩)

നാട്ടുകൂട്ടം.

നാട്ടുകൂട്ടങ്ങളെപ്പററി ഒരു ലന്തക്കാരൻെറ ഗ്രന്ഥത്തിൽ കാണുന്ന ഒരു വിവരണത്തെ എടുത്തു് താഴെ കാണിക്കുന്നു:—

"രാജാക്കന്മാരുടെ സ്വേച്ഛപോലെയുള്ള അധികാരത്തിന്നു ഒരു [illegible] നാട്ടുകാരുടെ കൂട്ടങ്ങളാകുന്നു. എന്നാൽ വളരെ അപൂൎവ്വമായിട്ടേ ആ വക കൂട്ടങ്ങൾ കൂടാറുള്ളു. അവ രണ്ടുവകയായിട്ടുണ്ടു്. ഒന്നു് രാജാവിൻെറ കല്പനപ്രകാരം കൂടുന്നതു്; മറേറതു ജനങ്ങൾ സ്വയമേവ കൂടുന്നതു്. അനേകം വൎഷങ്ങൾ ചെല്ലുമ്പോൾ മാത്രമേ ഈ വക സഭകൾ കൂടേണ്ടിവരികയുള്ളു. രാജകല്പനപ്രകാരം കൂടുന്നവയുടെ നടവടി താഴെപറയുംപ്രകാരമാകുന്നു:—അദ്ദേഹം നാട്ടാരെ വിളിച്ചുകൂട്ടുന്നതിന്നായി പാരമ്പൎയ്യവഴിക്കവകാശികളായ ചില ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ അയയ്ക്കുന്നു. എല്ലാവരും വന്നുചേൎന്നാൽ അവർ

വെളിയിൽ മരേടത്തു വട്ടമിട്ടിരിക്കുന്നു. അതിന്റെശേഷം അവർ ഓരോ വിഷയങ്ങളെപ്പററി ആലോചിക്കുകയും ഒത്തൊരുമിച്ചുള്ള മൌനംകൊണ്ടോ ആർത്തുവിളികൊണ്ടോ ഓരോ കാര്യങ്ങളെ തള്ളിക്കളയുകയോ സ്വീകരിക്കുകയോ ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ പരക്കെയുള്ള സമുദായക്ഷേമത്തിന്നു തട്ടാത്തതായ അപ്രധാനവിഷയങ്ങളിൽ നാട്ടിലെ പ്രമാണികളെമാത്രം ആളെ അയച്ചു വരുത്തി കാര്യങ്ങൾ തീർച്ചയാക്കുന്നു. നാട്ടുകാർ താനെ കൂടുന്ന കൂട്ടങ്ങളും ഈ മട്ടിൽതന്നെയാണു് നടത്താറുള്ളതു്; പക്ഷെ അതിലേറെ ക്ഷോഭത്തോടുകൂടിയായിരിക്കും. അതിയായുള്ള പ്രജാപീഡനം നിമിത്തമോ അല്ലെങ്കിൽ നാട്ടാചാരങ്ങളെ തെററിനടക്കുക നിമിത്തമോ രാജാവു് കുററക്കാരനാണെന്നു വരുന്ന അവസരങ്ങളിലല്ലാതെ ഈ മാതിരി കൂട്ടങ്ങൾ ഒരിക്കലും കൂടുക പതിവില്ല. അങ്ങിനെയുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിൽ എല്ലാ വസ്ത്ര ഉടമസ്ഥന്മാരും ഹാജരായിക്കൊള്ളണമെന്നാണു് വിശ്വാസം. ഈ നിശ്ചയത്തെ ഏവനെങ്കിലും അനുസരിക്കാതിരുന്നാൽ അവന്റെ തോട്ടങ്ങൾ, ഭവനങ്ങൾ, വസ്തുക്കൾ, കുളങ്ങൾ മുതലായവയെ എല്ലാം നാട്ടുകാർ നശിപ്പിച്ചുകളയുന്നതാണു്. പിന്നേയും അവൻ വാശി പിടിക്കുന്നതായിരുന്നാൽ അവന്റെ സകല അവകാശങ്ങളേയും സഭയിലുള്ള അധികാരങ്ങളേയും വെപ്പിക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ അവനെ നാടുകടത്തുവാൻ തന്നെ വിധിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതാണു്. ഈ വക സഭകൾ രാജാവിന്റെ ഇഷ്ടത്തെ തടുക്കുന്നതിന്നുവേണ്ടിയാകയാൽ അദ്ദേഹം അവരുടെ ആലോചനകളേയും തീർപ്പുകളേയും വിരോധിക്കുന്നതിന്നു കഴിയുന്ന ശ്രമങ്ങൾ ചെയ്യാറുണ്ടു് എന്നു കാണുന്നതിൽ ഞങ്ങൾക്കാശ്ചര്യമില്ല. അവയെ ബലം പ്രയോഗിച്ചമർത്തുന്നതിന്നു് അദ്ദേഹത്തിന്നധികാരമില്ല. എന്നുതന്നെയല്ല ശ്രമിച്ചാൽതന്നെ സാധിക്കുവാൻ പ്രയാസമാണെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്നറിയാം. അത്ര അനവധി ജനമാണു് ഈ കൂട്ടങ്ങളിലേക്കു വന്നുചേരുന്നതു്. അതിനാൽ കൂട്ടമിരിക്കുന്നവരെ കല്പും

പൂഴിയും ചളിയും എടുത്തെറിയുന്നതിന്നും മറ്റു പല വിധത്തിലും അവരെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതിന്നുംവേണ്ടി അദ്ദേഹം പണ്ടാരപ്പിള്ളർ * എന്നു പറയുന്ന ഒരുകൂട്ടം കുട്ടികളെ അയയ്ക്കുന്നു. കാവൽക്കാരായ നായന്മാർ ഈ വക അക്രമികളെ തങ്ങളുടെ പരിചകൾകൊണ്ടു് അകത്തി നിൎത്തുവാൻ കഴിയുന്നതും നോക്കുന്നു. എന്നാൽ ഉപദ്രവം സഹിപ്പാൻ വയ്യാഞ്ഞിട്ടു് ആരെങ്കിലും ആ പിള്ളരെ പിടിച്ചടിക്കുകയൊ മറ്റു വിധത്തിൽ ഉപദ്രവിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ അതു നാട്ടുനടപ്പുപ്രകാരം രാജദ്രോഹകുറ്റമായി വിചാരിക്കപ്പെടുന്നതാണു്. അപ്പോൾ രാജാവിനു് കുറ്റമിരിക്കുന്നവൎക്കു് പിഴ കല്പിക്കുവാനും കൂട്ടം പിരിച്ചുകളയുവാനും അധികാരമുണ്ടു്. അവരുടെ നേരെ ബലവും അപ്പോൾ പ്രയോഗിക്കാം. അതിനെയെല്ലാം ചെയ്തിട്ടും അവരെ കീഴടക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചില്ല എങ്കിൽ പിന്നെ അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശാസനയിൽ ഇരിക്കുന്നതല്ല. ഈ വക സന്ദൎഭങ്ങളിൽ അയൽനാട്ടുകാരും മിത്രങ്ങളുമായിട്ടുള്ളവർ ഇരുകക്ഷികളുടേയും മദ്ധ്യസ്ഥന്മാരായി നിന്നുകൊണ്ടു് മേൽപറഞ്ഞ അവസ്ഥയിൽനിന്നു വരാവുന്ന അപകടങ്ങളെ ഇല്ലാതാക്കുന്നതിന്നും എല്ലാവരേയും യഥാസ്ഥാനം അടക്കിയിരുത്തുന്നതിന്നുംവേണ്ടി കഴിയുന്നതും ശ്രമം ചെയ്യുന്നു.

---

* ഇപ്പോൾ അവരുടെ ജോലി കോവിലകത്തു [illegible] മുതലായവയാകുന്നു.

X
പുകയില.

ക്രൈസ്തവവൎഷം ൧൪൯൨-ൽ കൊളമ്പസ്സും കൂട്ടരുംകൂടി ഒന്നാമതായി അമ്മേരിക്കാരാജ്യത്തു ചെന്നപ്പോൾ അവിടെ വെച്ച് അവർ പുകയില എന്ന പദാൎത്ഥത്തെ ആദ്യമായിട്ടു കണ്ടെത്തി. ആ നാട്ടുകാർ അതിനെ പുക വലിക്കുന്നതിന്നും പൊടിയാക്കി മൂക്കിൽ വലിക്കുന്നതിന്നും മുറുക്കുന്നതിന്നും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. ഏകദേശം ൧൫൮൬-ാമാണ്ടിൽ സർവാൾട്ടർ റാലി എന്നാളാണ് ഇംഗ്ലാണ്ടദേശത്തു് അതിനു പ്രചാരം വരുത്തിയതു്. റാലി ഒരു ദേശസഞ്ചാരിയായിരുന്നു. അയാൾ ഒരുതവണ അമ്മേരിക്കയിൽപോയി സ്വദേശത്തേക്കു മടങ്ങിവന്നതിന്റെശേഷം പുകയില ചുരുട്ടാക്കി വലിച്ചുതുടങ്ങി. അന്നുമുതൽ ചുരുട്ടുവലി അവിടെ ക്രമേണ നടപ്പായി.

ഇന്ത്യാരാജ്യത്തു് പോർട്ടുഗീസുകാർ (പറങ്കികൾ) ആണ് ക്രൈസ്തവവൎഷം ൧൬൦൫-ൽ ഒന്നാമതായി പുകയിലകൊണ്ടുവന്നതു്. അതിന്നുമുമ്പു പുകയില ഈ രാജ്യത്തുണ്ടായിരുന്നതായിട്ടു യാതൊരു തെളിവും കാണുന്നില്ല. സംസ്കൃതഭാഷയിലാകട്ടെ തമിഴ് മുതലായ ഭാഷകളിലാകട്ടെ അതിന്നു പ്രത്യേകമായിട്ട് ഒരു പദം കാണുന്നില്ല എന്നതുതന്നെ അതു ഈ രാജ്യത്തു മുമ്പുണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നതിലേക്ക് ഒരു പ്രധാന തെളിവാകുന്നു. പുക വലിക്കുന്നതിനായിട്ടാണ് അതു് ആദ്യം ഇവിടെ കാണപ്പെട്ടതു്. അതിനാൽ ആ ഉപയോഗത്തെ അനുസരിച്ച് 'പുകയില' എന്ന ഒരു പേർ തല്ക്കാലം സൃഷ്ടിച്ചുവെന്ന് വിചാരിപ്പാനെ വഴിയുള്ളു.

യൂറോപ്പുരാജ്യത്തും ഇന്ത്യാരാജ്യത്തും മററും പുകയില നടപ്പായപ്പോൾ അതു് ഒരു സിദ്ധൌഷധമായിട്ടാണ് ഗണിക്ക

പ്പെട്ടിരുന്നതു്. പിന്നീടു് അതു ഒരു ലഹരിപദാൎത്ഥമാണെന്നും ഔഷധമായി ഉപയോഗിപ്പാൻ നല്ലതല്ലെന്നും മനസ്സിലായപ്പോൾ സ്വസ്വപ്രജകളുടെ ഇടയിലുണ്ടായ അതിന്റെ പ്രചാരത്തെ അതാതുരാജ്യത്തുള്ള രാജാക്കന്മാർ പല പ്രകാരത്തിൽ തടഞ്ഞുനോക്കിയെങ്കിലും ആരും അതിനെ ഉപേക്ഷിച്ചില്ല എന്നുതന്നെയല്ല സകല ജനങ്ങളും അതിനെ ഒരുവിധത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറെറാരു വിധത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുകതന്നെ ചെയ്യുവെന്നുള്ളതു് എല്ലാവൎക്കും അറിയാവുന്ന സംഗതിയാണല്ലോ.

ഇന്ത്യാരാജ്യത്തു് എല്ലാദിക്കിലുംകൂടി ഏകദേശം ഇരുപതുലക്ഷത്തോളം ഏക്ര സ്ഥലത്തു പുകയിലക്കൃഷിചെയ്യുന്നുണ്ടത്രേ; ഒരു ഏക്കർ ഭൂമിയിൽ ൭00 റാത്തൽ പുകയിലയുണ്ടാകും.

ഇന്ത്യയിൽ മദ്രാസ്സംസ്ഥാനത്തു ഗോദാവരി, കൃഷ്ണ, കോയമ്പത്തൂർ, മധുര എന്നീ ജില്ലകളിലും, ബങ്കാൾസംസ്ഥാനത്തു റങ്ങ്പൂർ, ടിർഹുട്ടു് (ത്രിഹോത്രം) എന്നീ ജില്ലകളിലും ബോംബാസംസ്ഥാനത്തു കെയിറ എന്നദിക്കിലും പുകയില ധാരാളമായി കൃഷിചെയ്യപ്പെടുന്നു. പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട തൃശ്ശിനാപ്പള്ളിച്ചുരുട്ടിനുള്ള പുകയില കോയമ്പത്തൂർനിന്നും മധുരയിൽനിന്നും ആണു് വരുന്നതു്.

ശീതോഷ്ണങ്ങളുടെ അവസ്ഥ, മണ്ണിന്റെ സ്വഭാവം എന്നിവയെ അനുസരിച്ചാണു് പുകയിലക്കൃഷി സഫലമായി ഭവിക്കുന്നതു്. ഉഷ്ണം അധികമായും വായുവിൽ ജലാംശം ധാരാളമായും ഉള്ള പ്രദേശത്തു് പുകയില നല്ലവണ്ണം പിടിക്കുന്നു. മദ്രാസ്സംസ്ഥാനത്തു് ഇപ്പോൾ മലയാളജില്ലയിൽ ഒഴിച്ചു മറെറല്ലാജില്ലകളിലും പുകയിലക്കൃഷി തുടങ്ങീട്ടുണ്ടു്. നദികളിൽകൂടി വരുന്ന മട്ടു് ധാരാളം വീഴുന്ന ഭൂമിയിലും മണൽചേൎന്നിട്ടുള്ള മണ്ണിലും അതു കൃഷിചെയ്യുവരുന്നു. വെളിമ്പറമ്പുപോലെ ഉണങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ഭൂമിയിൽ നനച്ചു കൃഷി

ചെയ്യുന്നതാകുന്ന പുകയിലയ്ക്കു വീര്യം കൂടിയിരിക്കും. പക്ഷെ അതു ചുരുട്ടിന്റെ ഉപയോഗത്തിന്ന് അത്ര നല്ലതല്ല. വെള്ളം കെട്ടിനില്ക്കുന്ന ഭൂമിയിൽ പുകയില നന്നായി പിടിക്കുകയില്ല. പുകയിലച്ചെടി തയ്യാരിക്കുന്ന പ്രാന്തത്തു വെള്ളം മുക്കി നനയ്ക്കണം. സാധാരണ ഏറ്റവെള്ളം തിരിച്ചു കൊണ്ടുവന്നു നനയ്ക്കുന്ന പുകയിലയ്ക്കു ഗുണം മതിയാകുന്നതല്ല. ആട്ടിൻകാട്ടം, കന്നുകാലികളുടെ ചാണകം, ചാരം അടിച്ചുവാരിയ ചവറ് ഇവയാകുന്നു അതിനുള്ള വളങ്ങൾ. കൃഷി ആരംഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി കൃഷിചെയ്യേണ്ട സ്ഥലത്തു പലദിക്കിലുമായി കന്നുകാലികളെ കെട്ടിനിർത്തുന്നതു നന്നായിരിക്കും. കൃഷിക്കുള്ള കാലം ഓരോദേശത്തെ വർഷവ്യവസ്ഥകളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. പുകയിലവിത്തു് ആദ്യം തന്നെ തടത്തിൽ പാകുകയാകുന്നു സാധാരണയായി എല്ലാദിക്കിലും വർഷം കഴിഞ്ഞിട്ടാണു് വിത്തു പാകുന്നതു്. വിതച്ചിട്ടു് എട്ടാംദിവസം എല്ലാം മുളയ്ക്കുന്നു. പിന്നെ ഒന്നരമാസം കഴിഞ്ഞിട്ടാണു് അതു വലിച്ചുനടുന്നതു്. അപ്പോഴെക്കും ചെടിക്കു് ഏകദേശം ൩ ഇഞ്ചു പൊക്കം വെയ്ക്കുന്നതാണു്. ഏകദേശം ഒരടിമുതൽ മൂന്നടിവരെ അകലെയായിട്ടു് ചെടികൾ പറിച്ചുനടുന്നു. ചെടികൾ കണ്ണികോരി അതിന്മേൽ നടുന്നതായിട്ടും അല്ലെങ്കിൽ കണ്ടങ്ങളിൽ നിരത്തി കുഴിച്ചിടുന്നതായിട്ടും ഉണ്ടു്. ചിലദിക്കിൽ വിത്തുപാകിയിരിക്കുന്ന തടങ്ങളേയും മുളച്ചു തയ്യായിട്ടുള്ളവയേത്തന്നെയും സൂര്യരശ്മി തട്ടാതിരിപ്പാൻവേണ്ടി പായകൊണ്ടു മൂടുന്നു. പുകയിലച്ചെടിക്കു മഞ്ഞുകൊള്ളുന്നതു നല്ലതാകുന്നു. പക്ഷെ മഞ്ഞുവെള്ളം അതിന്മേൽ ഇരുന്നു വലിയുവാൻ പാടില്ല; എന്തെന്നാൽ അങ്ങിനെ വലിയുന്നതായാൽ പുകയില കയ്ക്കുന്നതാണു്. അതിനാൽ കൃഷിക്കാർ സാധാരണയായി ഒരു കോലുകൊണ്ടു മഞ്ഞുവെള്ളം തട്ടിക്കളഞ്ഞു പകരം വേറെ വെള്ളം തളിക്കുന്നു. ചെടി വലുതായിവരുമ്പോൾ അതിൽ പത്തോ പന്ത്രണ്ടോ ഇലകളൊഴിച്ചു മറ്റെതെല്ലാം നുള്ളിക്കളയുന്നു. പൂക്കുമ്പോൾ പൂവും

നുള്ളിക്കളയുന്നു. വിത്തിന്റെ ആവശ്യത്തിന്നു ചില പൂക്കൾ മാത്രം നിൎത്തും. ബാക്കി നിൎത്തീട്ടുള്ള ഇലകൾക്കു കരുത്തുവെക്കുന്നതിന്നുവേണ്ടിയാണു് പൂവും ശേഷം ഇലകളും നുള്ളിക്കളയുന്നതു്. ചെടി പറിച്ചുവെച്ചിട്ടു രണ്ടുമാസത്തിന്നകത്തു് ഇലകൾ പഴുത്തുതുടങ്ങും. (ഓരോ ചെടിയിന്മേലുള്ള) ഒന്നോ രണ്ടോ ഇലകൾ നിറംപകൎന്നുകണ്ടാൽ പുകയില ആസകലം വെട്ടി ശേഖരിക്കാം. ചിലദിക്കിൽ തണ്ടോടെ വെട്ടിയെടുക്കും. ഗഞ്ചാം, വിശാഖപട്ടണം, തഞ്ചാവൂർ മുതലായ ദിക്കുകളിൽ ഏകദേശം ധനുമാസം കാലത്തു കുറെ ഇലകൾ പറിച്ചെടുക്കുകയും പിന്നെ, മേടമാസത്തിൽ ബാക്കിയുള്ളതെല്ലാം തണ്ടോടുകൂടി വെട്ടിയെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വെട്ടി ശേഖരിച്ചതിന്റെശേഷം അവയെ ഉണക്കി വീൎയ്യംപിടിപ്പിക്കുന്ന സമ്പ്രദായത്തിന്നു് ഓരോദേശത്തു കുറേശ്ശ വ്യത്യാസമുണ്ടു്. നെല്ലൂരുജില്ലയിൽ വെട്ടിശേഖരിച്ച ഇലകളെല്ലാം ഉണങ്ങുന്നതിന്നായി രണ്ടുദിവസം വെയിലത്തു കെട്ടിത്തൂക്കുന്നു. പിന്നെ അവയെ അട്ടിയട്ടിയായി കൂട്ടുന്നു. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു മറിച്ചിടുകയും ചെയ്യുന്നു ഇങ്ങിനെ ഇരുപതുദിവസം ഇപ്രകാരം ചെയ്യണം. പിന്നെ അവയെ കെട്ടുകളാക്കി കെട്ടി വെള്ളത്തിൽ മുക്കിയെടുക്കുന്നു; ഒടുക്കം കുറെ ചക്കരവെള്ളവും തളിക്കുന്നു.

സേലം മുതലായ ജില്ലകളിൽ ചെടിയോടുകൂടി വെട്ടിയെടുത്തതിന്റെ ശേഷം എല്ലാം വയലിൽതന്നെ വെയിലും മഞ്ഞും കൊള്ളുന്നതിന്നു വേണ്ടി കുന്നാക്കി കൂട്ടുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഒരാഴ്ചകഴിഞ്ഞാൽ എല്ലാം വയ്ക്കോലിൽ പൊതിഞ്ഞു് ഒരാഴ്ചകാലം മണ്ണിൽ കുഴിച്ചിടുന്നു. അതിന്റെശേഷം തണ്ടിന്മേൽനിന്നു് ഇലകളെല്ലാം വേർപെടുത്തി വയ്ക്കോലിൽ അട്ടിയാക്കി വെച്ചു് മീതെ ഭാരംവയ്ക്കുന്നു. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു ഭാരം ഇറക്കിവെച്ചു് ഇലകൾ മറിച്ചിട്ടു് പിന്നേയും ഭാരം കേററുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഒന്നരമാസംകഴിഞ്ഞാൽ പുകയില വില്പാനയക്കാൻ തയ്യാറായി.

മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്തു ഗോദാവരി, കൃഷ്ണ എന്നീ ജില്ലകളിലാണ് പുകയിലക്കൃഷി അധികം മുഖ്യം. ഗോദാവരിയിൽ 'ലങ്കപ്പുകയില' എന്നൊരുതരം കൃഷി ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അതു യൂറോപ്യന്മാരുടെ ആവശ്യത്തിന്നു ചുരുട്ടുണ്ടാക്കുവാനുപയോഗിക്കുന്നു. ശക്തി കുറയുന്നതിനും വാസന നല്ലതാകുന്നതിനുംവേണ്ടി ഈ പുകയില ഉളനീരിൻവെള്ളത്തിൽ കഴുകുമത്രെ.

നീലഗിരിയും പുകയിലക്കൃഷിക്കു നല്ല പ്രദേശമാണ്. പക്ഷെ അവിടെ ഉരുളൻകിഴങ്ങുകൃഷി പ്രബലമായി വരികയാൽ കൃഷിക്കാർ അതിൽ അത്രതന്നെ മനസ്സുവെയ്ക്കുന്നില്ല. മലയാളജില്ലയിൽ പുകയിലക്കൃഷി ഇല്ല എങ്കിലും അതുകൊണ്ടുള്ള ഉപയോഗം അതിധാരാളമാകുന്നു.

ഇന്ത്യയിൽ ഉത്തരദേശങ്ങളിൽ പുകയില പലവിധത്തിലും ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. മലയാളികളുടെ ഇടയിൽ നടപ്പുള്ളതുപോലെ പുകയില അങ്ങിനെതന്നെ മുറുക്കുക എന്ന സമ്പ്രദായവുമുണ്ടെങ്കിലും പല സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങളെച്ചേർത്ത് അരച്ചുരുട്ടിയോ ലേഹ്യമായിട്ടോ മററോ ഉപയോഗിക്കുന്നതായിട്ടാണ് അവിടങ്ങളിൽ അധികം കാണുന്നതു്.

ഇന്ത്യയിൽ, പ്രത്യേകിച്ചു മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്തു്, ഉണ്ടാക്കുന്ന ചുരുട്ട ലോകപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. തൃശ്ശിനാപ്പള്ളിയാണ് കേളികേട്ട സ്ഥലം. അവിടെ ഇപ്പോൾ ചുരുട്ടുണ്ടാക്കുന്നതിന് ഒന്നുതോളം സ്ഥലങ്ങൾ പ്രധാനമായിട്ടുണ്ട്. മധുര ജില്ലയിൽ ദിണ്ടിക്കൽ എന്ന സ്ഥലത്തും ചുരുട്ട ധാരാളം ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ട്. ഇത്രയും പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട ചുരുട്ടുകൾ എല്ലാം കൈവേലയാകുന്നു ഒരു ചുരുട്ടുണ്ടാക്കുന്നവന് ഒരു കത്തിയും ഒരു പലകയും മിനുസമുള്ള ഒരു കല്ലുംമാത്രമേ ഉപകരണങ്ങളായിട്ടാവശ്യമുള്ളു. നല്ല ഒരു പണിക്കാരൻ, സഹായത്തിന്നായി വേറൊരുവനുമുണ്ടെങ്കിൽ, ഒരു ദിവസം ൫00 ചുരുട്ട

ണ്ടാക്കുന്നതാണ്. ഒന്നാന്തരത്തിൽ ആയിരം ചുരുട്ടുണ്ടാക്കുന്നതിന്ന് അവന്നു മൂന്നരരൂപയോളം കൂലിയും കിട്ടും.

ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ ഇടയിൽ നടപ്പായിവരുന്ന സിഗററ്റ് എന്ന പദാൎത്ഥം മുമ്പെ ഒരു പ്രത്യേകതരം (ടൎക്കിഷ് എന്നും വൎജ്ജിനിയൻ എന്നും രണ്ടുതരം) പുകയിലകൊണ്ടാണുണ്ടാക്കപ്പെട്ടിരുന്നതു്. ഇപ്പോൾ എല്ലാത്തരം പുകയിലയും അതിന്നായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നു. ശീമയിലും മറ്റും ഇതു യന്ത്രത്തിലാണു് ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്നതു്. ഒരു മിനിട്ടിൽ ൨൫൦ സിഗററ്റുവീതം യന്ത്രത്തിലുണ്ടാക്കാമത്രേ.

കൃഷ്ണാജില്ലയിൽ മസ്‌ലിപട്ടണം എന്ന പട്ടണത്തിൽ പുകയിലപ്പൊടി ധാരാളമായി ഉണ്ടാക്കുന്നു. അറേബ്യാരാജ്യം പൎഷ്യാരാജ്യം മുതലായ ദിക്കുകളിലേക്കു കച്ചവടത്തിന്നായി മസ്‌ലിപട്ടണത്തിൽനിന്നു പൊടി കയറ്റി അയയ്ക്കുന്നുണ്ടു്. ഈ രാജ്യത്തു് അധികം പ്രചാരം തൃശ്ശിനാപ്പള്ളിയിൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന പൊടിക്കാകുന്നു. ഇയ്യിടെ മദ്രാസു് (പട്ടണം) പൊടിയും ധാരാളമായി വന്നുതുടങ്ങീട്ടുണ്ടു്. എല്ലാപട്ടണങ്ങളിലും ഇപ്പോൾ പുകയിലപ്പൊടിയുണ്ടാക്കുവാനാരംഭിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും മസ്‌ലിപട്ടണം, തൃശ്ശിനപ്പള്ളി, മദ്രാസു്, പഞ്ചാബ് എന്നിദിക്കുകളിലെ പൊടികൾമാത്രമാണ് അധികം പ്രസിദ്ധി. ഇന്ത്യാരാജ്യത്തു പുകയിലക്കച്ചവടം പ്രബലമായിട്ടു് ഏകദേശം ൭൦ സംവത്സരമേ ആയിട്ടുള്ളു. അതിന്നുമുമ്പു് അവിടവിടെ കൃഷിചെയ്യുന്നുണ്ടായിരുന്നുവെന്നല്ലാതെ പ്രബലമായ കച്ചവടം നടത്തത്തക്കവണ്ണം സമൃദ്ധിയായിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഇന്ത്യയിൽനിന്നു് അന്യരാജ്യങ്ങളിലേക്കു് ഏകദേശം നാലുലക്ഷം റാത്തൽപുകയില (ഉദ്ദേശം നാലുലക്ഷം രൂപ വിലയ്ക്കു്) ചുരുട്ടായി അയക്കുന്നുണ്ടു്. മറ്റൊരോവിധത്തിൽ രണ്ടുലക്ഷം റാത്തലോളവും അയക്കുന്നു; അതും ഉദ്ദേശം ഇരുപത്തയ്യായിരം രൂപ വിലയ്ക്കുണ്ടാകും. പിന്നെ ചെറു

പുകയിലതന്നെ ഏഴുലക്ഷം റാത്തലോളം കയററി അയക്കുന്നുണ്ടു്. അതിന്നു് ഏകദേശം ഏഴുലക്ഷം ഉറുപ്പികയോളം വില കണക്കാക്കാം.

XI

പണ്ടത്തെകൊച്ചിരാജ്യം.

4. പടക്കൂട്ടവും ആയുധാഭ്യാസവും.

നായന്മാരായിരുന്നു പരമ്പരയായിട്ടു് ഈ രാജ്യത്തെ രക്ഷാപുരുഷന്മാർ. ആയുധങ്ങളെ കൊണ്ടുനടക്കുന്നതിന്നുള്ള അധികാരവും വാസ്തവത്തിൽ അവൎക്കു മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ബ്രാഹ്മണർ, ക്ഷത്രിയർ, അമ്പലവാസികൾ ഇവരിൽ ആരെങ്കിലും ശസ്ത്രവൃത്തിയെ സ്വീകരിക്കണമെന്നു തോന്നിയാൽ അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതിന്നു വിരോധമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും അങ്ങിനെയുള്ളവർ വളരെ കുറച്ചുമാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളുതാനും. അതാതുദേശത്തെ ചെറുപ്പക്കാരായ നായന്മാരുടെ ആയുധാഭ്യാസത്തിന്നായി പരമ്പരയായിട്ടുള്ള ആശാന്മാരുടെ കീഴിൽ ദേശംതോറും കളരികളുണ്ടായിരുന്നു. "ഏഴാം വയസ്സിൽ ആയുധാഭ്യാസത്തിന്നായിക്കൊണ്ടു കുട്ടികളെ കളരിക്കയയ്ക്കുന്നു. അവരെ കൈമിടുക്കും മെയ്മിടുക്കമുള്ളവരാക്കിത്തീൎക്കുന്നതിന്നുവേണ്ടി നല്ലവണ്ണം ഉഴിച്ചിൽ ശീലമുള്ളവർ അവരുടെ ദേഹമെല്ലാം മെഴുക്കിട്ടുഴിയുകയും, അവരെ കച്ചകെട്ടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള ഉഴിച്ചിൽകൊണ്ടു് അവരുടെ ദേഹത്തിൽ എല്ലില്ല എന്നു തോന്നത്തക്കവണ്ണം അവർ അതിനെ തിരിക്കുകയും, വളയ്ക്കുകയും, പിരിക്കുകയും, കാണികൾക്കു് ആശ്ചര്യം തോന്നത്തക്കവിധത്തിൽ മുമ്പാക്കം തള്ളിപ്പിടിക്കുകയും, പിന്നാക്കം ഞെളിക്കുകയും, കു

നിക്കുകയും, നിവൎത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. മെയ്യിന്നു് അത്ര സ്വാധീനവും ലാഘവവും ഉണ്ടായിത്തീരുന്നു. ആയുധങ്ങളിലാണു് അവൎക്കെപ്പോഴും പ്രിയം" എന്നു് അനുഭവസ്ഥനായ ഒരു യൂറോപ്യൻ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. നൈപുണ്യം സമ്പാദിപ്പാൻ അവർ ഉദ്ദേശിച്ചുവന്നിരുന്ന ആയുധങ്ങൾ വാളും പരിചയും, വില്ലും അമ്പും, കുന്തവും ആയിരുന്നു. ഇടങ്കയ്യന്മാരായ ചെറുപ്പക്കാരെ വില്ലും അമ്പും മാത്രമേ അഭ്യസിപ്പിച്ചിരുന്നുള്ളു. ഈ അഭ്യാസം അവർ കുറെ സംവത്സരകാലം ചെയ്തിരുന്നു. പിന്നെ, അതിലുള്ള അവരുടെ സാമൎത്ഥ്യവും നൈപുണ്യവും കണ്ടു്, ആശാന്മാൎക്കു തൃപ്തിയായതിന്നു ശേഷമേ അവർ കളരി വിട്ടിരുന്നുള്ളു. അതിന്റെ ശേഷവും പരിചയം വിടാതിരിക്കുന്നതിന്നു വേണ്ടി കൊല്ലംതോറും ഒരു മാസമോ ഒരു പക്ഷമോ കളരിയിൽ ചെന്നഭ്യസിക്കുക പതിവായിരുന്നു. കളരി വിട്ടാലുടനെ ചെറുപ്പക്കാർ ഓരോരുത്തനും രാജാവിന്റെയോ നാടുവാഴിയുടേയോ മുമ്പിൽ ചെന്നു പതിവുള്ള കാഴ്ച വെക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കയ്യിൽനിന്നു വാൾ വാങ്ങുകയും ചെയ്യും. അതുമുതൽ അവർ ഓരോരുത്തരും രക്ഷാപുരുഷന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിലായി. തങ്ങളുടെ യജമാനൻ വിളിക്കുന്ന സമയങ്ങളിലെല്ലാം പോരുവാനും ചാകുവാനും തയ്യാറാകുകയും വേണം. അതിൽപിന്നെ എവിടേക്കായാലും വാളൂരിപ്പിടിച്ചല്ലാതെ അവർ വീട്ടിൽനിന്നു പുറത്തിറങ്ങുക പതിവില്ല. പരമ്പരയായിട്ടുള്ള ആശാന്മാർ പണിക്കർ, കുറുപ്പ് അല്ലെങ്കിൽ കുറുപ്പാൾ* എന്ന സ്ഥാനത്തെ വഹിച്ചിരുന്നു. ശിഷ്യന്മാർ അവരെ ഇരിക്കുന്ന കാലത്തെല്ലാം ഭക്തിബഹുമാനങ്ങളോടുകൂടി പൂജിച്ചും വന്നിരുന്നു. ആശാനും ശിഷ്യനും തമ്മിൽ പെരുവഴിയിലോ വേറെ വല്ല ദിക്കിലോ എവി

* രാജകുടുംബത്തിലെ കളരിആശാന്മാർ തൃശ്ശിവപേരൂർക്കരികെയുള്ള പേരാറ്റുപുറം എന്ന ഒരില്ലത്തെ നമ്പൂരിമാരായിരുന്നു. അവർ പണിക്കർ എന്ന സ്ഥാനത്തേയും വഹിച്ചിരുന്നു.

ടെയെങ്കിലും വെച്ച് എപ്പോഴെങ്കിലും കണ്ടു മുട്ടുന്നതായാൽ ശിഷ്യൻ ഉടനെ തന്റെ പരിചയെ താഴ്ത്തി കാലിന്മേൽ ചാരി വാൾ കക്ഷത്തിലും വെച്ച് നാട്ടുസമ്പ്രദായപ്രകാരം ആശാനെ കൈക്കൂപ്പി വന്ദിക്കുക പതിവായിരുന്നു*.

5. ആയുധവും ഉടുപ്പും.

മുമ്പറഞ്ഞതുപോലെ നായന്മാരുടെ ആയുധങ്ങൾ കുന്തവും, വാളും പരിചയും, വില്ലും അമ്പും ആയിരുന്നു. വാളൊഴിച്ചു മററുള്ളവയെല്ലാം അരക്കിട്ടു ഭംഗിയാക്കുക പതിവുണ്ടായിരുന്നു. വെയിലത്ത് എല്ലാം കണ്ണാടിപോലെ മിന്നിക്കൊണ്ടുമിരിക്കും. പരിച തോലുകൊണ്ടാണുണ്ടാക്കിയിരുന്നത്. അത് പിച്ചളആണിയും ചിറവും ഇട്ടു മുറുക്കീട്ടുമുണ്ടായിരിക്കും. പിടി മരംകൊണ്ടാണുതാനും. വാള് ഇരിമ്പുകൊണ്ടാണ് ഉണ്ടാക്കാറ്; ഉരുക്കുകൊണ്ടല്ല. ചിലതു വളഞ്ഞും ചിലതു ചൊവ്വിനും തല വട്ടച്ചും ഇങ്ങിനെ പല ഭാഷയിലാണ് ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നത്. എല്ലാം സാധാരണയായി നീളം കുറവായുമിരിക്കും. പിടിമുതൽ മൂന്നിലൊന്നു നീളം വേറെ രണ്ടു് ഇരിമ്പുപാളികൊണ്ടു ബലപ്പെടുത്തുന്നു. പിടിയുടെ മേലെയായി തള്ളിനില്ക്കുന്ന വിശേഷ കൊത്തുപണികളോടു കൂടിയ രണ്ടു ഇരുമ്പുകഷണങ്ങളല്ലാതെ അതിന്നു വേറെ രക്ഷയാതൊന്നുമില്ല. അവയിൽ കോർത്തിട്ടുന്ന ചെമ്പുകൊണ്ടോ പിച്ചളകൊണ്ടോ ഉള്ള വട്ടക്കണ്ണികൾ പ്രയോഗസമയങ്ങളിൽ കിലുങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ഈ രക്ഷകൾ വിരലുകളെ മാ

---

* വലിയ തറവാട്ടുകാരായ നാട്ടുക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും ആയുധം ധരിക്കുന്നതിന്നുള്ള അധികാരമുണ്ടായിരുന്നു. അവർ നായന്മാരൊന്നിച്ചുനിന്നു പൊരുതുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അവക്കും പാരമ്പര്യവഴിക്കുള്ള സ്വന്തം കളരിപ്പണിക്കന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ നായന്മാരും ക്രിസ്ത്യാനികളും തമ്മിൽ ഈ കാര്യത്തിൽ അകലിച്ചയൊന്നും കാണിച്ചിരുന്നില്ല. നായർപണിക്കന്മാൎക്കു ക്രിസ്ത്യാനിശിഷ്യരും, മറിച്ചും ഉണ്ടായിരുന്നു.

ത്രം കഷ്ടിച്ചു മൂടുന്നതേയുള്ളു. പറങ്കികളുടെ വരവുവരെ ക രിമരുന്നു പ്രയോഗിക്കുന്ന തോക്കു മുതലായ ആയുധങ്ങളുടെ സ്വരൂപജ്ഞാനമേ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അവർ അവയെ കൊണ്ടുവന്നിട്ടും നാട്ടായുധങ്ങൾക്കുതന്നെയായിരുന്നു അധികം പ്രചാരം. വില്ലന്മാക്കും കുന്തക്കാക്കും സാധാരണ മുണ്ടല്ലാതെ വേറെ വസ്ത്രങ്ങളൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവർ മുണ്ടു മുട്ടുവരെ മാത്രമേ ഇറക്കിച്ചുററിയിരുന്നുള്ളു. വെളുത്തതോ വേറെ നിറത്തിലോ ഉള്ള ഒരു തുണ്ടു മുണ്ടിൻെറമീതെ ഇടക്കച്ചയായി അരയിൽ മുറുകെ കെട്ടുകയും ചെയ്യും: എന്നാൽ പടമുഖമായി നിന്നിരുന്ന വാൾക്കാർ വില്ലീസ്സുകൊണ്ടോ പട്ടുകൊണ്ടോ ഉള്ള പഞ്ഞിപ്പാളിവെച്ചു കുത്തിയ പടച്ചട്ടയുമിട്ടിരുന്നു. അതു കൈമുട്ടുവരെയും തുടവരെയും മാത്രമേ ഇറങ്ങിയിരുന്നുള്ളു. കഴുത്തും കട്ടുമുഴുവൻ മുഖവും മൂടത്തക്കവിധത്തിൽ അതേമാതിരിതന്നെ പഞ്ഞിപ്പാളിവെച്ചുകുത്തിയ തൊപ്പിയുമിട്ടിരുന്നു; എല്ലാവരും മുഖക്ഷൌരം ചെയ്യുക പതിവായിരുന്നു; പക്ഷേ തലമുടി മുഴുവൻ നീട്ടുകയും, അതു നിറുകയിലോ പിന്നിലോ ആയി കെട്ടിവെക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

6. യുദ്ധസമ്പ്രദായം.

മലയാളികളെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം യുദ്ധമെന്നതു പല ചട്ടങ്ങളേയും നടവടികളേയും അടിസ്ഥാനമാക്കിക്കൊണ്ടു നടത്തിവന്നിരുന്ന ഒരു പ്രവൃത്തിയായിരുന്നു. ആ വക ചട്ടങ്ങളേയും നടവടികളേയും ഒന്നെങ്കിലും ലംഘിക്കുക എന്നതു കുലയെക്കാളും അധികം നീചമായ അവമാനത്തിന്നിടയായിത്തീന്നിരുന്നു. പകൽ സമയത്തു വെളിവായിട്ടുള്ള പോക്കളത്തിലാണു് പട പൊരുതിയിരുന്നതു്. അതിന്നായിട്ടൊരുങ്ങിയിരുന്നവക്കു മാത്രമേ അതു ബാധകമായിരുന്നുള്ളു. രാത്രിസമയത്തോ, അല്ലെങ്കിൽ ഒളിച്ചുമാറിക്കൊണ്ടോ ഉള്ള പടക്കയററങ്ങൾ ഒന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ശത്രുവിൻെറ നാട്ടിലുള്ള

ഫലവൃക്ഷങ്ങളെ വെട്ടിമുറിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ വേറെവിധത്തിലുള്ള നാശങ്ങൾ വരുത്തുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല. അടുത്തു തന്നെ ഘോരമായ പട പൊരുതിക്കൊണ്ടിരുന്ന സമയത്തു യാതൊരുപദ്രവവുമേൽക്കാതെ തന്നെ വേലക്കാർക്ക് പാടത്തു പണിനടത്താമായിരുന്നു. ഇരുകക്ഷികളുടെയും പടക്കുടിലുകൾ വളരെ അകലെയായിട്ടല്ല കെട്ടുക പതിവ്. രാത്രിയിൽ ഇരുകൂട്ടക്കാരും ശങ്കകൂടാതെതന്നെ കിടന്നുറങ്ങുകയും ചെയ്യും. പുലർച്ചയ്ക്കു രണ്ടുവകക്കാരുടേയും ആൾക്കാർ കുളത്തിലോ പുഴയിലോ ഒന്നിച്ചുകളിച്ച് ഈറൻമാറി ഊണുകഴിച്ചതിൻെറ ശേഷം പോർക്കളത്തിൽ ചെന്നുചേരുകയും, ഏതെങ്കിലും ഒരു ഭാഗത്തുള്ളവർ പടക്കൊട്ടുകൊട്ടി പടവിളി കൂട്ടുന്നതുവരെ എല്ലാവരും ഒന്നിച്ചിരുന്നു മുറുക്കി ഓരോ വർത്തമാനങ്ങളും നേരമ്പോക്കുകളും പറയുകയും ചെയ്തിരുന്നു. വിളികേട്ട ഉടനെ ഇരുകൂട്ടരും അവരവരുടെ ഭാഗത്തേക്കു പിൻവാങ്ങുകയും അണിനിരക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ മറെറ കക്ഷിയും കൂടി പടക്കൊട്ടു കൊട്ടിയതിൻെറ ശേഷമേ പോരു തുടങ്ങുകയുള്ളൂ. അടുത്തു് അണിയായി നിന്നുകൊണ്ടാണ് പട പൊരുതുന്നതു്. പടമുഖത്തുള്ള വാൾക്കാർ സാവധാനത്തിൽ മുന്നോട്ടു കയറി താണുനിന്നു പരിചതമ്മിൽ കൂട്ടിമുട്ടിക്കുകയും അവയെ നിലം തൊടിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവരുടെ പിന്നിലായി വില്ലന്മാരും, പിന്നെ, വട്ടിമരം കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ കനമുള്ള ഏറുവടികൾ അല്ലെങ്കിൽ വക്കിന്നു മൂർച്ചയുള്ള ഇരിമ്പു ചക്രങ്ങൾ എന്നീവക കൈവിട്ട സൂത്രങ്ങളെ പ്രയോഗിക്കുന്നവരും നിൽക്കുന്നു. എല്ലാററിലും പിന്നിലായി കുന്തവും ശൂലവും ധരിച്ചുകൊണ്ടു കുന്തക്കാരും നിൽക്കുന്നു. എല്ലാം കാലാൾപ്പടതന്നെ- കുതിരപ്പട നായന്മാരുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഓരോ കൂട്ടരും മറുകൂട്ടരുടെ അണിക്കു മർമ്മംനോക്കിക്കൊണ്ടു വളരെ പതുക്കെയാണു മുമ്പാക്കം കയറുക. ചിലപ്പോൾ മാറിമാറിക്കൊണ്ടുള്ള കയററവും പിൻവാങ്ങലുമായി ദിവസം കഴിക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്. ഏതെങ്കിലും ഒരുകൂട്ടരു

ടെ അണിക്കെട്ട് ഒരിക്കൽ പൊളിഞ്ഞാൽപിന്നെ കൂട്ടപ്പടയായി എന്നാൽപിന്നെ അനവധി കൊല്ലുംകൊലയും കഴിഞ്ഞതിൻെറശേഷമേ അതു നില്ക്കാറുള്ളു. ഘോരപ്രളയമായിത്തീരുന്ന ഈ പോരിന്നിടയ്ക്കു അസ്തമനമായാൽ പോരാട്ടം നിൎത്തുന്നതിന്നായി പെരുമ്പറയടിക്കുന്നു. ഉടനെ പടയാളികളെല്ലാവരും ആയുധം താഴ്ത്തി യുദ്ധവും നിൎത്തുന്നു. പിന്നെ ഇരുകൂട്ടരും ലേശംപോലും വൈരം ഭാവിക്കാതെ ഒന്നിച്ചുകൂടി വെടിപറയുകയും അന്നത്തെ സംഭവങ്ങളെപ്പററി തമ്മിൽ ഇണങ്ങി പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നിരുന്നു. യുദ്ധത്തിൽ ജയം നേടിയാൽ ആരുംതന്നെ തോററ രാജാവിൻെറ രാജ്യം കൈകേറുക പതിവില്ല. വിജയിയായവൻ മററാളെ തൻെറ കീഴിലാക്കിത്തീൎക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ അധികാരഭ്രഷ്ടനാക്കീട്ട് ആ സ്ഥാനത്തേക്ക് ആ കുടുംബത്തിലെതന്നെ മററൊരുവനെ വാഴിക്കുകയോ ആണ് ചെയ്തിരുന്നതു്. എങ്ങിനെയായാലും അതു വേറെ ഒരു രാജ്യമായിത്തന്നെ ഇരിക്കുന്നതിന്നു വിഘ്നം ഒരിക്കലും ഉണ്ടാക്കിത്തീൎത്തിരുന്നില്ല. ഇത്രയധികം ചിട്ടപ്പെടുത്തിവെച്ച ഒരു സമ്പ്രദായം ഉണ്ടാവുന്നതിന്നു് ഒരു കാരണം ബ്രാഹ്മണരുടെ ലോകാനുഗ്രാഹകമായ ശക്തിയായിരിക്കണമെന്നു തോന്നുന്നു. തങ്ങളുടെ ഉപദേശത്തെ അനുസരിച്ചു നടന്നിരുന്ന അനാൎയ്യവൎഗ്ഗക്കാരുടെ ക്രൌൎയ്യത്തെ കുറയ്ക്കുന്നതിന്നു വേണ്ടിയായിരിക്കണം അവർ ഈവക ചട്ടങ്ങളെ നടപ്പാക്കിയതു്. അതിന്നുപുറമെ വേറൊരു കാരണംകൂടിയുണ്ട്; അനേകം ശതവൎഷകാലത്തോളം മലയാളികൾക്കു സ്വന്തം ജാതിക്കാരും മതസ്ഥന്മാരുമായിട്ടുള്ളവരൊന്നിച്ചു മാത്രമേ പൊരുതേണ്ടിവന്നിരുന്നുള്ളു. യുദ്ധത്തിൽ എല്ലാം ന്യായംതന്നെ എന്നു വിചാരിച്ചിരുന്ന പരദേശികളായ ശത്രുക്കളായിട്ടു യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടതായി വന്നിരുന്നതുമില്ല. പിന്നീട്ടു പറങ്കികളായിട്ടുള്ള യുദ്ധങ്ങളിൽ നിവൃത്തിയില്ലാതെ ചില ചട്ടങ്ങൾ വന്നുതുടങ്ങിയപ്പോൾ അവക നിയമങ്ങളുടെ അനുഷ്ഠാനം അസാദ്ധ്യമായി ഭവിച്ചു. പതിനാറാം ശതവ

ഷാരംഭത്തോടുകൂടി ആ സമ്പ്രദായം തീരെ ഉടഞ്ഞുപോവുകയും ചെയ്തു.

XII
ഗുരുകുലവാസം.

(കുചേലൻ ശ്രീകൃഷ്ണനോടു ബാല്യകഥ പറഞ്ഞുകേൾപ്പിക്കുന്നതു്.)

അഢ്യനായുള്ളൊരുദേശികൻതന്നുടെ
ഭാര്യതാൻവന്നുനിന്നൊരുനാൾ
ഇന്ധനംവേണമെന്നിങ്ങനെചൊല്ലുവാ-
ന്ധരാംനമ്മോടുണ്ടായിതല്ലോ.
എന്നതുകേട്ടുനാമന്നേപോയങ്ങു
ചെന്നൊരുകാനനംതന്നിലപ്പോൾ
ആരാഞ്ഞുനിന്നിട്ടുപോരാതെവന്നപ്പോൾ
ദൂരത്തുനിന്നൊരുകാനനത്തിൽ
പോരാതെചെന്നതുപൂരിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
ആരാഞ്ഞുനീളെനടന്നനേരം
പാരിച്ചുനിന്നൊരുപാഴിടിതന്നെയും
മാരിയുംവന്നതുകാണായപ്പോൾ.
വേഗത്തിൽവന്നൊരുപേമഴയേല്ക്കയാൽ
വേപത്തെപ്പൂണ്ടുനാമോടിയോടി
തെറ്റെന്നുപോരുമ്പോൾനൽവഴികാണാതെ
മറ്റൊരുകാനനംതന്നിലായി.
പോക്കുമുടങ്ങിനമാർഗ്ഗവുമന്നേരം
നോക്കിനാംനീളെ നടന്നനേരം
ഉല്ക്കടമായൊരുപേമഴയേറ്റിട്ടു
നില്ക്കരുതായ്കയാലെന്നപോലെ

ദൃശ്യനായുള്ളൊര പുഷ്കരകാന്തനു-
മസ്തമിച്ചീടിനാനംബരത്തിൽ
പാരിച്ചുപോരുന്ന പേമഴതാനുമ-
ന്നേരററുനിന്നൊരുപാഴിടിയും
കുന്നിനോടൊത്തുള്ളവങ്കാററുമൊന്നപ്പോൾ
മുന്നേതിലേററവും വന്നതല്ലോ.
പാരിച്ചുവന്നോരക്കൂരിരുട്ടന്നേരം
പാരിടമെങ്ങുമമൂടിനിന്നു.
കാററററുനിന്നുള്ള വന്മരമെല്ലാമ
ങ്ങേററം ഞെരിഞ്ഞുമറിഞ്ഞുപിന്നെ
നമ്മുടെ ചൂഴവും വീഴുന്നനേരത്തു
നമ്മുടെവേദനയാരറിഞ്ഞോർ?
എന്തുകണ്ടുനാമേറിനപേടിപൂ-
ണ്ടെങ്ങുമേപോകരുതായ്കയാലെ
മെയ്യോടുമെയ്യുമണച്ചുകൊണ്ടങ്ങനെ
പയ്യവേനിന്നൊരുനേരത്തല്ലോ
വന്മദംപൂണ്ടൊരുവൻകരിപ്പിന്നാലെ
വന്നൊരുകേസരിവീരന്തന്റെ
പൊട്ടുമാറുള്ളൊരുനാദത്തെക്കേട്ടിട്ടു
ഞെട്ടിനാം ഭൂതലം തന്നിൽ വീണു.
പിന്നെയെഴുന്നേററുനിന്നൊരുനേരത്തു
മിന്നൽകൊണ്ടീഷൽവിളങ്ങുകയാൽ
വൻനരിവന്നതു കണ്ടോരനേരത്തു.
വന്നുള്ളൊരല്ലലെച്ചൊല്ലാമോതാൻ?
കാട്ടികൾവന്നുകരഞ്ഞൊരുനേരത്തു
ഗോഷ്ടികൾകാട്ടിനതേറെനീതാൻ
കാട്ടാനവന്നപ്പോൾകാട്ടിനഗോഷ്ടികൾ
നാട്ടാരെമുമ്പിലെചൊല്ലാമോതാൻ?
നേരിട്ടുവന്നുള്ളപന്നികൾപാഞ്ഞതല്ലൊ
വേറിട്ടുപോയതുനമ്മളപ്പോൾ

നാമത്തെച്ചൊല്ലിവിളിച്ചുകൊണ്ടെങ്ങുമേ
നാമത്താൽപ്പൂണ്ടു നടന്നതെല്ലാം
കണ്ടുള്ളോരോരോന്നുമുണ്ടായിരുന്നാകിൽ
കണ്ണുനീരുന്നുമേമാറാഞ്ഞിതും,
കാട്ടാനകാട്ടികൾ ചണ്ടാതമായ്നിന്ന
കാട്ടിലെന്നിളെനടന്നു പിന്നെ.
രോദനംകേട്ടുഞാൻവന്നതങ്ങോർക്കുമ്പോൾ
വേദനയുള്ളത്തിലിന്നുമുണ്ടേ!
കണ്ടൊരുനേരത്തു കണ്ടി നാംപൂണ്ടപ്പോ-
ളുണ്ടായസന്തോഷമോർത്തുകൊണ്ടാൽ
വന്നാവൂതന്നെകൊതിച്ചുതെന്നാകിലും
ഇന്നുമുണ്ടായീലയന്നയോളം
ദർപ്പത്തെപ്പൂണ്ടൊരുസർപ്പത്താൻമുന്നിൽവ-
ന്നല്പനരോഷനായ്നിന്നനേരം
വേറിട്ടുപോകാതെവേഗത്തിൽപാഞ്ഞങ്ങു
ദൂരത്തുപോയതുനന്നായിനാം
നാമങ്ങുചെന്നപ്പോൾഭീമന്മാരായുള്ള
കൂമന്മാർവന്നങ്ങുമൂളുന്നേരം
ഓട്ടുവാനേതുമേകാണരുതാഞ്ഞിട്ടു
പേടികൊണ്ടേററവുംമൂട്ടുകയാൽ
കോഴയുംപൂണ്ടുനാംകേഴുവാനോങ്ങുമ്പോൾ
കോഴികൾക്കൂകുന്നനാദംകേട്ടു.
മേളത്തിൽവന്നിട്ടുമാദിത്യൻതന്നുടെ
കാളത്തിൻനാദങ്ങളെന്നപോലെ
ക്ലേശിതരായനാം മറിയമോദംകൊ-
ണ്ടാശികൾമേന്മേലേചാൽകയാലേ
അന്നങ്ങുകൂകിനകോഴികൾചിന്തിച്ചാ-
ലെന്നുമേചാകയില്ലെന്നുചൊല്ലാം.
പിന്നെനാമന്നേരംഖിന്നതകൈവിട്ടു
വന്നൊരുസൂര്യനെപ്പാർക്കുന്നേരം

പാരാതെപെയ്യുന്നമാരിയുംനമ്മുടെ
പാരിച്ചപേടയും കൂരിരുട്ടും
ചാരത്തുനിന്നുള്ള നമ്മെയുംകൈവിട്ടു
ദൂരത്തുപോയിമറഞ്ഞിതല്ലോ.

കൃഷ്ണഗാഥ. ചെറുശ്ശേരിനമ്പൂരി.

XII.

മൃഗങ്ങൾ എങ്ങനെ സംസാരിക്കുന്നു?

നിങ്ങളിൽ പലരും സർക്കസ് കണ്ടിരിക്കുമല്ലോ. അവിടെ സിംഹം, കടുവാ, പുലി, ആന മുതലായ മൃഗങ്ങൾ എന്തെല്ലാം അത്ഭുതകൃത്യങ്ങളാണ് ചെയ്യാറുള്ളതു്. അപ്രകാരം തന്നെ കാഴ്ചബംഗ്ലാവിലെ മൃഗശാലകളിലും പല പല ഘോരജന്തുക്കളെ അടച്ചിട്ടിട്ടുള്ളതു നിങ്ങൾക്കു എപ്പോഴും കാണാവുന്നതാണ്.

ഈ ജന്തുക്കൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന വിചിത്രശബ്ദങ്ങളെപ്പററിയാണ് ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ വിവരിക്കാൻ പോകുന്നതു്. അവ ഏതെല്ലാം തരത്തിലുള്ള ഒച്ചയാണുണ്ടാക്കുന്നതു്. അലറുക, കൂവുക, ചിലയ്ക്കുക, ചൂളംവിടുക, കരയുക, മൂളുക, അമറുക എന്നിങ്ങനെ പലവിധ ശബ്ദങ്ങൾ അവിടെ കേൾക്കാം.

ഈ ജന്തുക്കളും മനുഷ്യരെപ്പോലെതന്നെ തമ്മിൽ തമ്മിൽ സംഭാഷണം ചെയ്കയും ആശയങ്ങൾ പകരുകയും ചെയ്യാറുണ്ടെന്ന് ഇവയുടെ ജീവിതരീതിയെപ്പററി പ്രത്യേകം പരിശീലിച്ചിട്ടുള്ള വിദ്വാന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. മേല്പ

റഞ്ഞ മാതിരിയിലുള്ള വലിയ ശബ്ദങ്ങളെ നമുക്ക വ്യക്തമായി കേൾക്കാമെങ്കിലും നമ്മുടെ ചെവിക്ക അവ്യക്തമായ ചില ശബ്ദവും ഇവ പുറപ്പെടുവിക്കാറുണ്ട്. സ്നൈപ്പ് മുതലായ ചില പക്ഷികൾ ചിറകുകൊണ്ടു സംസാരിക്കുന്നതായി വിചാരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എറുമ്പു മുതലായ പ്രാണികൾ അവയുടെ കൊമ്പുകൾകൊണ്ടു സംസാരിക്കുന്നു. പട്ടികളും മററും വാലുകൊണ്ടു സംസാരിക്കുന്നു എന്നു ചിലർ പറയുന്നു. ഇതെല്ലാം എങ്ങിനെയുമിരിക്കട്ടെ. എന്തായാലും മൃഗങ്ങൾ പലവിധവിചിത്രശബ്ദങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കാറുണ്ടെന്നുള്ളതു നിസ്സംശയമാണ്. ഇവയിൽ പ്രധാനമായ ചിലവയെപ്പററി നമുക്കന്വേഷിക്കാം.

അസ്ത്രേലിയായിൽ ഇവിടങ്ങളിലെ പൊന്മയെപ്പോലെ മത്സ്യംപിടിച്ചു ജീവിക്കുന്ന കിംഗ്ഫിഷർ (ദാശരാജൻ) എന്നൊരുതരം പക്ഷിയുണ്ട്. ഇതിന്റെ ശബ്ദം ഒരുമാതിരി ചിരിപോലെയിരിക്കുന്നു. ഈ പക്ഷി എത്ര ഭയങ്കരനായ പാമ്പിനേയും റാഞ്ചിക്കൊന്നുകളയുന്നതിൽ സമർത്ഥനാകയാൽ ഇതിനെ ഹിംസിക്കുന്നവർ അസ്ത്രേലിയായിലെ രാജ്യചട്ടപ്രകാരം ശിക്ഷാർഹന്മാരാണ്. ഇതിന്റെ ശബ്ദം അത്യന്തം അസാധാരണമായിരിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ പക്ഷിയെ കാണാതെ അതിന്റെ ഒച്ചമാത്രം കേൾക്കുന്നവർ അതു മനുഷ്യന്റെ അത്യുച്ചമായ ചിരിയാണെന്നല്ലാതെ വിശ്വസിക്കുകയില്ല. എന്നുമാത്രമല്ല ഈ ശബ്ദം കേൾക്കുന്നവർ അതിനെ തുടർന്നു തങ്ങളുംകൂടി ചിരിച്ചുപോകത്തക്ക എന്തോ ഒരു വിശേഷശക്തിയും ഇതിനുണ്ട്.

നമ്മുടെ ഏഷ്യാഖണ്ഡത്തിലും ആഫ്രിക്കയിലും കാണപ്പെടുന്ന ഹൈനാ (കഴുതപ്പുലി) എന്നൊരു മൃഗവും ചിരിപോലെയുള്ള ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ ഇതിന്റെ ചിരി ഒട്ടുംതന്നെ ഹിതകരമായി തോന്നുകയില്ല. ഇതു

രാത്രിയിൽ പുറത്തിറങ്ങി നടന്നു ശവംമുതലായ മലിനപദാർത്ഥങ്ങളെ ഭക്ഷിക്കുന്നതിനാൽ നഗരശുചീകരണവിഷയത്തിൽ ഇവിടത്തെ പോക്കിനെപ്പോലെ മനുഷ്യനു് ഉപയോഗമുള്ളതാകുന്നു. ശവക്കുഴികൾ തുരന്നും ചിലപ്പോൾ ഇതു ഭക്ഷണം സമ്പാദിക്കാറുണ്ടു്. ഇതിന്റെ ശബ്ദം ഏററവും രൂക്ഷവും പരുഷവും ആകയാൽ രണ്ടാമതൊരിക്കൽകൂടി കേൾക്കുന്നതിന്നു് ആരും ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല. ചിലപ്പോൾ ഇതിന്റെ ശബ്ദം കുട്ടികളുടെ കരച്ചിൽപോലെയും മനുഷ്യന്റെ ആർത്തനാദംപോലെയും തോന്നിപ്പോകും. ആഫ്രിക്കയിൽ സഞ്ചരിച്ചിരുന്ന ഒരു യാത്രക്കാരൻ ഇതിന്റെ ചിരികേൾക്കുന്ന ഓരോ പ്രാവശ്യവും കിടുകിടെ വിറച്ചുപോകാറുണ്ടായിരുന്നതായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

കാഴ്ചബംഗ്ലാവിൽവെച്ചു നിങ്ങളിൽ ചിലരെങ്കിലും മാനിനെ കണ്ടിരിക്കുമല്ലോ. ഇതിന്റെ ശബ്ദം എത്ര സൌമ്യവും മനോഹരവും ആയിരിക്കുന്നു. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള സകലതുംതന്നെ ഏററവും കൌതുകപ്രദമാണു്. ഈ ജന്തുവിന്റെ ശാന്തമായ നോട്ടവും കണ്ണും എത്രമാത്രം സന്തോഷകരമായിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ഒച്ചകേട്ടാൽ ആരെയൊ വിളിക്കുകയാണെന്നല്ലാതെ തോന്നുകയില്ല.

മൃഗങ്ങളെക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു ബാൻഡ് (വാദ്യഘോഷസംഘം) ഏർപ്പെടുത്തുന്നതായാൽ അതിലെ കൊമ്പുവിളിക്കു ആനയേയും കൊട്ടിനു സ്നൈപ്പിനേയും ആണു് ഉപയോഗിക്കേണ്ടതു്. സ്നൈപ്പിന്റെ ചിറകടികേട്ടാൽ ചെണ്ടകൊട്ടാണെന്നുതന്നെ തോന്നിപ്പോകും. തത്ത, മൈനാ മുതലായ ചില പക്ഷികൾ മനുഷ്യസ്വരത്തെ ഭംഗിയായി അനുകരിക്കുന്നതു കൂടാതെ കേട്ടുശീലിക്കുന്ന പല വാക്യങ്ങളേയും അതുപോലെ തന്നെ ഉച്ചരിക്കയും ചെയ്യാറുണ്ടല്ലോ.

കുതിര, ആട്ട്, കോഴി, പ്രാവു മുതലായവയുടെ ശബ്ദം നിങ്ങൾക്കു ധാരാളം പരിചയമുള്ളതാകയാൽ അതിനെപ്പററി ഇവിടെ വിവരിക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല.

XIV
രോഗകാരണങ്ങളായ ജീവികൾ

ആകൃതിയിൽ വലിപ്പവും, പ്രകൃതിയിൽ ചാപല്യവും പ്രത്യക്ഷമായി കാണിക്കുന്ന സസ്യമൃഗാദിവർഗ്ഗങ്ങളെ നമുക്കു കണ്ടും കേട്ടും പരിചയമാകുന്നു. എങ്കിലും, വലിപ്പത്തിൽ എത്രയോ കുറഞ്ഞവയും, ദോഷംചെയ്യാൻ എത്രയോ ശക്തിയുള്ളവയും ആയ ഒരുകൂട്ടം സൂക്ഷ്മജീവികളെപ്പററി വളരെ ആളുകൾ ധരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കയില്ല. നമുക്കു വെറും കണ്ണുകൾകൊണ്ടു ഇവയെ കാണുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. ചക്ഷുരിന്ദ്രിയത്തിന്നു സൂക്ഷ്മവസ്തുക്കളെ കാണ്മാനുള്ള ശക്തി ഇപ്പോഴുള്ളതിനേക്കാൾ അറിരട്ടിച്ചുണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ ഇവയിൽ ചിലതിനെ നമുക്കു കണ്ടിച്ചു കാണാമായിരുന്നു. നാം ശ്വസിക്കുന്ന വായുവിൽ ഈ ജീവികൾ അനേകായിരക്കണക്കായി സഞ്ചരിക്കുന്നുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞാൽ, അതു വിശ്വാസയോഗ്യമോ എന്നുകൂടി സംശയിക്കാനിടയുള്ളതാണ്. എന്നാൽ കണ്ണുകൊണ്ടു കാണ്മാൻപാടില്ലാത്ത അസംഖ്യം സൂക്ഷ്മവസ്തുക്കളെ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ഭൂതക്കണ്ണാടികൊണ്ടു കണ്ടുപിടിച്ചതോടുകൂടി അവരുടെ ദൃഷ്ടി ഈ ജീവവർഗ്ഗങ്ങളിലും എത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നുമാത്രമല്ല, ഇവയെപ്പററിയ ഒരു ശാസ്ത്രവും അടുത്തകാലത്തിന്നുള്ളിൽ വെളിപ്പെട്ടുവന്നിരിക്കുന്നു. 'സൂക്ഷ്മബീജങ്ങൾ' അല്ലെങ്കിൽ 'സൂക്ഷ്മജീവികൾ' എന്ന ധാത്വർത്ഥത്തോടുകൂടിയ 'മൈക്രോബ്സ' (Microbes) എന്ന ഇംഗ്ലീഷുനാമംകൊണ്ടാണ് ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ഇവയെ വ്യപദേശിക്കുന്നതു്.

'ബാധാഗോഷ്ഠി' എന്നുപറഞ്ഞാൽ, ഒരുകൂട്ടം ദുർദ്ദേവതമാർ മനുഷ്യരെ ആക്രമിക്കുമ്പോൾ അവരിൽ പ്രത്യക്ഷമാകുന്ന ചില വികൃതഗോഷ്ഠികൾ എന്നാണ് ജനങ്ങളിൽ മിക്കവൎക്കും ഒരു ധാരണയുണ്ടാവുന്നതു്. എന്നാൽ'ബാധ' എന്ന സംജ്ഞ വാസ്തവത്തിൽ ഇതിലും ഉചിതമായ ഒരുസംഗതിക്കു യോജിക്കുന്നു പടൎന്നുപിടിക്കുന്ന വ്യാധികൾക്കു 'ബാധ' എന്നു ധാരാളം പറയുന്നുണ്ടു്. ഇങ്ങിനെ പകരുന്ന വ്യാധികൾ മേൽപ്രസ്താവിച്ച ജീവികൾ ഉണ്ടാക്കുന്നവയാണെന്നാണ് ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ സിദ്ധാന്തിക്കുന്നതു്. ആ സംഗതിയായിട്ടു വരുന്നവയെന്നു നാം ഇപ്പോൾ വിചാരിക്കുന്ന മിക്കരോഗങ്ങളും, മേൽപറഞ്ഞ ജീവികൾ ശരീരത്തെ ബാധിക്കുന്നതുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്നവയാണെന്നു സൂക്ഷ്മമായും കണ്ടറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

'ബാധ' എന്നു പറയുന്ന സാംക്രമികരോഗങ്ങളും, പകരുന്ന വ്യാധികളും തമ്മിൽ അല്പം വ്യത്യാസമുണ്ടു്. മുമ്പിൽ പ്രസ്താവിച്ച ചെറിയ ജീവികൾ ശരീരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചുണ്ടാകുന്ന രോഗങ്ങൾക്കു 'ബാധ' എന്നു പറയാം. എന്നാൽ എല്ലാ ബാധകളും പകൎച്ചവ്യാധികളല്ല. നടപ്പുദീനം ഒരു ബാധയാകുന്നു എങ്കിലും, അങ്ങിനെയുള്ള ദീനക്കാരനെ തൊട്ടു എന്നുള്ള ഏകസംഗതികൊണ്ടുമാത്രം തൊട്ടവന്നു് ആ ദീനം ബാധിച്ചോളണം എന്നില്ല. വസൂരി, നേരെമറിച്ചു, സ്പൎശംകൊണ്ടു വളരെ വേഗത്തിൽ പകരാവുന്ന ഒരു ദീനമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു നടപ്പുദീനം ഒരു ബാധയായിട്ടും, വസൂരി ഒരു പകൎച്ചവ്യാധിയായിട്ടും ധരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

രോഗകാരണങ്ങളായ ഈ ജീവികളിൽ മിക്കവയും സസ്യവൎഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടവയാണു്. താണതരം ജന്തുവൎഗ്ഗത്തിൽ പെട്ട വകക്കാരും ഇല്ലെന്നില്ല. ആകൃതിയിൽ എത്രയോ ലഘുവായിരുന്നാലും ജീവികളാകകൊണ്ടു മറ്റുള്ള സസ്യമൃഗാദികളെപ്പോലെ തന്നെ ഇവയും ജീവധൎമ്മങ്ങളാകുന്ന ആഹാര

വിഹാരങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ചു പോരുന്നുണ്ടെന്നുതന്നെ വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സ്വഭാവംകൊണ്ടു ജീവനുള്ള ധാതുക്കളിൽ മാത്രമെ ഇവയിൽ ചില വകക്കാൎക്കു വസിപ്പാൻ ത്രാണിയുള്ളു. മററു ചില വകക്കാർ ചത്തു ചീഞ്ഞഴിഞ്ഞു പോകുന്ന ശവശരീരങ്ങളിൽ മാത്രമേ ജീവിക്കുന്നുള്ളു. അവയുടെ സൂക്ഷ്മമായ ആകൃതിയും, മനുഷ്യന്റെ ശരീരത്തിൽ പ്രവേശിപ്പാൻ അവയ്ക്കുള്ള സാമൎത്ഥ്യവും, പ്രവേശിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽപിന്നെ ഉണ്ടാക്കിത്തീൎക്കുന്ന മാരണവും, എല്ലാംകൂടി ആലോചിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ ദേഹിവൎഗ്ഗത്തിന്നു ഒരു ശത്രുസൈന്യത്തെ കൌശലത്തോടുകൂടി നിൎമ്മിക്കേണമെന്നുള്ള ഏകോദ്ദേശത്തോടുകൂടിയോ ഈശ്വരൻ ഇവയെ നിൎമ്മിച്ചതു് എന്നു സംശയം തോന്നിപ്പോകും.

അണുപ്രായമായ ഈ ജീവികൾ, മനുഷ്യശരീരത്തിൽ കടന്നുകൂടുന്നതു പല മാൎഗ്ഗമായിട്ടാണു്. മുറിവു്, ഒരച്ചിൽ മുതലായ യാദൃച്ഛികസംഭവങ്ങൾ അവയ്ക്കു രക്തത്തിൽ കടന്നുകൂടുവാൻ തക്കതായ ഒരു വഴിയാണു്. ശ്വാസം വലിക്കുന്ന കുഴലിൽ കൂടിയും അവ ഉള്ളിൽ കടന്നുവീഴുന്നു. നാം കഴിക്കുന്ന ഭക്ഷണപദാൎത്ഥങ്ങളിൽകൂടെ ആ മാൎഗ്ഗമായും അവ ശരീരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നുണ്ടു്. വസൂരി, അഞ്ചാംപനി മുതലായ രോഗങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുന്ന വൎഗ്ഗക്കാർ പക്ഷെ, ശ്വാസം വഴിക്കായിരിക്കാം ഉള്ളിൽ കടക്കുന്നതു്. നറ്റപ്പുദീനത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്ന ജീവി ഭക്ഷണദ്രവ്യങ്ങളിൽകൂടി മാത്രമാണു് മനുഷ്യരെ ബാധിക്കുന്നതു്. ജാത്യാ തന്നെ തങ്ങളുടെ ആവാസസ്ഥാനങ്ങളെപ്പററി അത്ര ശ്രദ്ധയില്ലാത്ത ഈച്ചകളും, ഉറുമ്പുകളും ഭക്ഷണസാധനങ്ങളെ അശുചിയാക്കിത്തീൎക്കുവാൻ എത്ര ഉത്സാഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നു നമുക്കെല്ലാവൎക്കും നിത്യപരിചയംകൊണ്ടറിയാമല്ലോ.

ഈ സൂക്ഷ്മബീജങ്ങൾ ശരീരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചാൽ ഉടനേതന്നെ രോഗചിഹ്നങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷമാകുന്നില്ല. അല്പകാ

ലം നിശ്ചേതനമെന്നു തോന്നത്തക്ക വിധത്തിൽ അവ അവി ടെ കിടക്കുന്നു. ഈ കാലത്തിന്ന് അവയുടെ 'ചയകാല'മെന്നാണ് പേർ പറയുന്നതു്. ചയകാലത്തിന്റെ ഏററക്കുറച്ചിൽ പല സംഗതികളേയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഓരോ ജീവികളുടെ സ്വാഭാവികമായ ശക്തിപോലെയും, സമ്പ്രദായഭേദംപോലെയും, ഈ സമയം ഒന്നോ രണ്ടോ മണിക്കൂറു മുതൽ നാലാഴ്ചവരെ നീണ്ടു എന്നുവരാം. അസംഖ്യം സൂക്ഷ്മബീജങ്ങൾ ഒരേസമയത്തു ശരീരത്തിൽ പ്രവേശിപ്പാൻ ഇടയായാൽ അവയുടെ ചയകാലം എത്രയോ കുറച്ചുമാത്രമിട്ടും കണ്ടുവരുന്നുണ്ടു്. അതിന്നും പുറമെ അവ പ്രവേശിക്കുന്ന ശരീരത്തിന്റെ ആരോഗ്യാവസ്ഥയും അവയുടെ ആക്രമശക്തിക്കു് ഏററക്കുറച്ചിൽ ചെയ്യുമെന്നു വേറെ ചില സംഗതികളെക്കൊണ്ടു ഊഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കുമ്പോൾ, എത്രയോ വലുതായിരിക്കുന്ന മനുഷ്യശരീരത്തിൽ സൂക്ഷ്മങ്ങളായ കുറെ ജീവികൾ പ്രവേശിച്ചു എന്നുള്ളതുകൊണ്ടു് ആ മനുഷ്യൻ രോഗപീഡിതനായി വരേണമെന്നുണ്ടോ? പത്തോ ആയിരമോ അനുപ്രായങ്ങളായ ഒരുതരം താണ സസ്യങ്ങൾ ശരീരത്തിൽകൂടി യേറിപ്പാർത്തു് അവയുടെ ആയുഷ്കാലം കഴിച്ചുകൂട്ടി മരിച്ചുപോകയായിരുന്നു എങ്കിൽ നമുക്ക വിശേഷമായി ഒന്നും തോന്നുകയില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ പ്രവേശിച്ച ഉടനെ സകല ജീവവർഗ്ഗങ്ങളാലും ജന്മസാഫല്യംപോലെ വിചാരിക്കപ്പെടുന്ന ഉത്പാദനശക്തിയെ അവ പ്രകടിക്കുന്നതുകൊണ്ടാകുന്നു ഈ ഉപദ്രവമൊക്കെ നേരിടുന്നതു്. പിടിയാന വളരെക്കാലം കൂടുമ്പോൾ ഏകസന്താനത്തെ മാത്രമെ പ്രസവിക്കുന്നുള്ളു. മനുഷ്യർ എത്രതന്നെ ഉപദ്രവികളായിരുന്നാലും, രണ്ടോ മൂന്നോ സന്താനികളെ ഒരിക്കൽ പ്രസവിക്കുക എന്നതു് അത്യന്താ ദുർല്ലഭമാകുന്നു. എന്നാൽ ഉപദ്രവത്തിന്നു മാത്രം ഒരുമ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഈ ജീവവർഗ്ഗം പല മണിക്കൂറിന്നിടയിൽ ലക്ഷോപലക്ഷം

ലക്ഷമായിട്ടാണ് വദ്ധിക്കുന്നതു്. അങ്ങിനെ പെരുത്തു വ ൎദ്ധിക്കുന്നതോടുകൂടി ഒരു വിഷദ്രവ്യത്തേയും അവ നിൎമ്മിക്കുന്നുണ്ടു്. ഈ വിഷവസ്തു ശരീരത്തിൽ വ്യാപിക്കുന്നതാകുന്നു രോഗത്തിന്നു കാരണമായി വരുന്നതു്.

ശരീരത്തിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരുഭാഗത്തു മാത്രം ഇരുന്നു പൊരുക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ രക്തക്കുഴലുകൾ വഴിയായി ദേഹമാസകലം വ്യാപിക്കയോ ചെയ്തു് അവ രോഗത്തെ ഉണ്ടാക്കിത്തീക്കുന്നു. കുരു മുതലായ പഴുപ്പുകൾ ഒരുസ്ഥാനത്തുമാത്രമുള്ള അവയുടെ വദ്ധനകൊണ്ടുണ്ടാകുന്നവയാണ്. ന്യുമോണിയ (Pneumonia) എന്നു പറയുന്ന ദീനത്തിൽ അവയുടെ മുഖ്യമായ ആവാസം ശ്വാസകോശങ്ങളിലാകുന്നു. ടൈഫോയ്ഡ (Typhoid) എന്നു പറയുന്ന രോഗത്തിൽ അവയുടെ ഉഗ്രത മുഴുവൻ പക്വാശയത്തിലാണ് പ്രധാനമായിട്ടാളും കാണുന്നതു്. എങ്കിലും, ക്രമേണ, ഈ ജീവികൾ ദേഹം ആസകലം വ്യാപിക്കുന്നു.

മുക്കാലും സാംക്രമികരോഗങ്ങളുടെ പ്രാഥമികചിഹ്നം ജ്വരമാകുന്നു. എന്നാൽ ചിലപ്പോൾ ശരീരത്തിലേക്കുള്ള ഇവയുടെ പ്രവേശനം തീരെ നിഷ്ഫലമായിട്ടും കണ്ടുവരുന്നുണ്ടു്. ശരീരത്തിന്നു ഇവയെ നശിപ്പിക്കുവാനുള്ള ഒരു ശക്തി സ്വാഭാവികമായി സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ദേഹം എത്രയും ആരോഗ്യത്തോടുകൂടി ഇരിക്കുന്നുവോ അത്രയും ഈ ജീവികളുടെ ആക്രമം നിഷ്ഫലമായി വരുന്നു. ശരീരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ തന്നെ രക്തത്തിലുള്ള ചില വസ്തുക്കൾ ഈ വർഗ്ഗക്കാരോടു യുദ്ധം വെട്ടി നില്ക്കുന്നു. രക്തത്തിലുള്ള മററു ചില അംശങ്ങൾ ഇവ നിൎമ്മിക്കുന്നതായ വിഷവസ്തുവിനെ നശിപ്പിക്കാനും ഉത്സാഹിക്കുന്നു. ആരോഗ്യം വദ്ധിച്ചിരിക്കുന്ന കാലത്തു രക്തത്തിന്നുള്ള മേൽപറഞ്ഞ ശക്തി ഇവയെ ജയിപ്പാൻ വേണ്ടേടത്തോളം ഉണ്ടായിരിക്കും. എന്നാൽ ശരീരം ക്ഷീണിച്ച

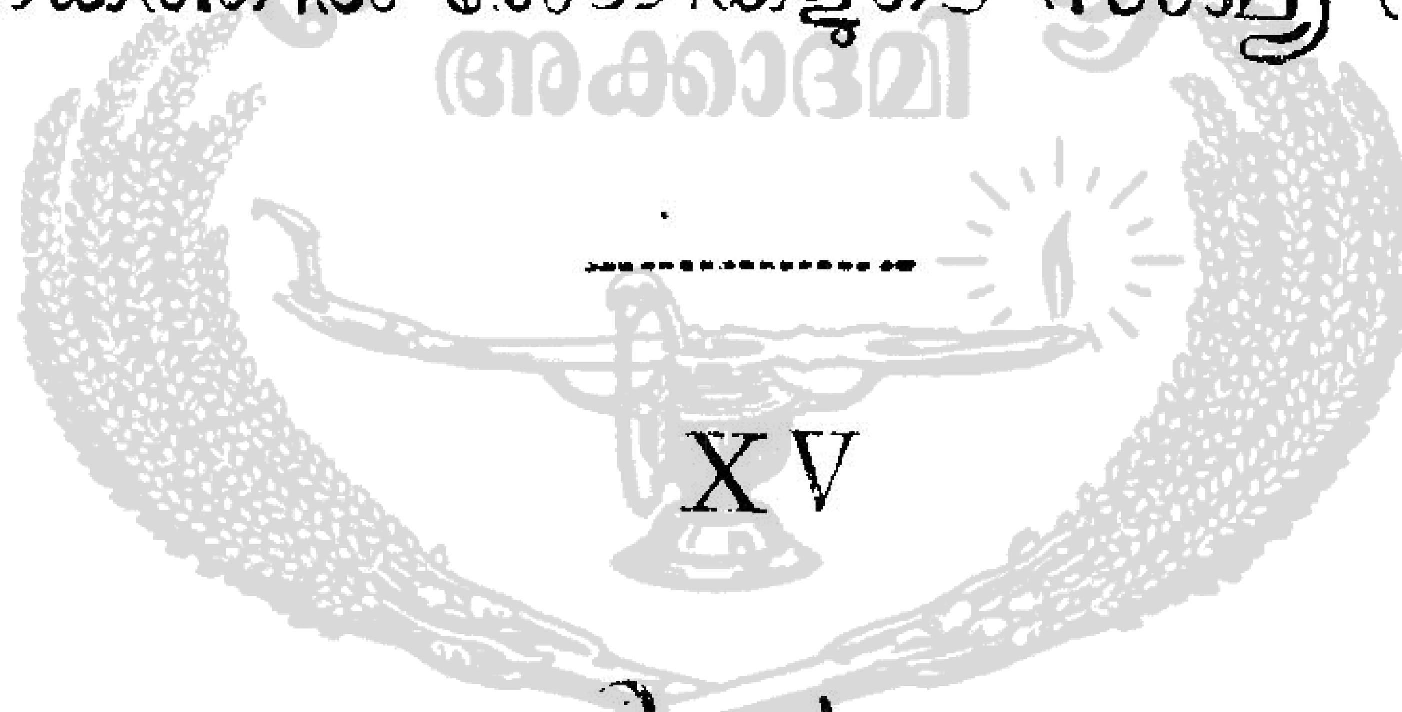
രിക്കുമ്പോൾ ഈ ശക്തി വളരെ കുറയുകയും, അതുകൊണ്ടു ദേഹം രോഗത്തിന്നധീനമായി വരികയും ചെയ്യുന്നു.

വിവിധങ്ങളായ ബാധകളെ തടുക്കുവാൻ ജന്തുക്കൾക്കുള്ള ശക്തി പലപ്രകാരത്തിലാകുന്നു. ചിലരുടെ ദേഹപ്രകൃതിക്കു ചില ദീനങ്ങൾ പിടിപെടുവാൻ ഒരു 'വാസന'യുണ്ടെന്നാണു പറയുന്നതു്. മാതാപിതാക്കന്മാരിൽ ആരെങ്കിലും ക്ഷയരോഗിയായിരുന്നാൽ അവരിൽ ഉണ്ടാവുന്ന സന്തതികളുടെ ശരീരപ്രകൃതിക്കു് ആ രോഗം ബാധിപ്പാൻ ഒരു 'വാസന'യുണ്ടെന്നു ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ സിദ്ധാന്തിക്കുന്നു. മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൽ തന്നെ പ്രത്യേകം ചില ജാതിക്കാരുടെ ദേഹപ്രകൃതിക്കു് പ്രത്യേകം ചില ദീനങ്ങൾ പിടിക്കുവാൻ ഒരു 'വാസന' യുണ്ടത്രെ. ജൂതന്മാൎക്കു ക്ഷയരോഗത്തിന്നുള്ള വാസന മററുള്ളവരെക്കാൾ തുലോം അധികമാണു്. വാസനയുണ്ടായാലും ഇല്ലെങ്കിലും, പട്ടിണികൊണ്ടോ ക്ഷീണംകൊണ്ടോ ദേഹനക്ഷയംകൊണ്ടോ ശരീരത്തിന്റെ ബലം നശിച്ചുവരുന്ന അവസ്ഥയിൽ, ആരോഗ്യകാലങ്ങളിൽ കടക്കുവാൻ പ്രയാസമായ ഈ ജീവികൾ, മനുഷ്യന്നു് അജ്ഞാനസിദ്ധമായ ജാതിഭേദവും വംശശുദ്ധിയും ഗണ്യമാക്കാതെ തരംപോലെ ക്ഷയിച്ച ശരീരത്തിൽ കടന്നുകൂടുമെന്നു നിസ്സംശയമായും പറയാം.

എന്നാൽ ചില രോഗങ്ങൾ തീരെ ബാധിക്കാതിരിപ്പാൻ ചിലൎക്കു് ഒരു ശക്തിയുണ്ടെന്നു ശാസ്ത്രം ഘോഷിക്കുന്നു. രോഗം പിടിപെടുവാനുള്ള പല സന്ദൎഭങ്ങളിലും പെരുമാറി, അരോഗദൃഢഗാത്രന്മാരായി ജയിച്ചു പോന്ന ജനങ്ങൾ വളരെയുണ്ടു്. രോഗബാധയിൽ നിന്നു നിവൃത്തി പലപ്രകാരമാകാം. ചില രോഗങ്ങൾ ഒരുത്തന്റെ ആയുഷ്കാലത്തിൽ ഒരിക്കലെയുണ്ടാകയുള്ളു. മററുചിലതു പരമ്പരയായി നില നിൽക്കുന്നതായി നമുക്കനുഭവമാണെങ്കിലും സന്താനങ്ങളിൽ ഉഗ്രത കുറഞ്ഞു ഒടുവിൽ ഒരുകാലത്തു ആ തറവഴിക്കാരെ അ

ത്തു തീരെ ബാധിക്കാതെയായിത്തീരുന്നുവെന്നും വരാം. കുത്തിവെക്കുന്നതുകൊണ്ടും ചില രോഗങ്ങളിൽനിന്നു കുറേ കാലത്തേക്കെങ്കിലും നിവാരണം സിദ്ധിക്കുന്നതാണു്.

മേൽപ്രസ്താവിച്ച സംഗതികളെക്കൊണ്ടു വൃത്തിയും, ശുചിയും ശരീരശക്തിയും രോഗത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുവാൻ എത്രമാത്രം ആവശ്യമുള്ള സംഗതികളാകുന്നു എന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ടു്. ഒഴിച്ചാൽ ഒഴിയാത്തതായ ചില രോഗങ്ങൾ മനുഷ്യരെ ചിലപ്പോൾ ആക്രമിക്കുന്നില്ലെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. എങ്കിലും ശുദ്ധിയും, വൃത്തിയും, ശക്തിയും പരിപാലിക്കേണ്ടുന്ന ധർമ്മങ്ങളാണെന്നു ജനങ്ങൾക്കു ബോദ്ധ്യമുണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ ഈ ലോകത്തിൽ രോഗികളുടെ സംഖ്യ വളരെ കുറയുമായിരുന്നു.

XV

അതിഥിപൂജ.

എങ്കിലോ പണ്ടുസക്തുപ്രസ്ഥനാംദ്വിജൻ
പങ്കങ്ങളെല്ലാമകന്ന തപോനിധി
പത്നിയോടുമൊരുപുത്രനോടും പുത്ര-
പത്നിയോടുംകൂടി വാഴുന്നതുകാലം
നിത്യമുതിർമണിയും പെറുക്കിക്കൊണ്ടു
വൃത്തികഴിച്ചുവസിക്കുമാറാകുന്നു.

അന്നൊരുനാളൊരു കാലയിലാമ്മാറു
ചെന്നുപെറുക്കിയ നെൽമണികൊണ്ടന്നു
ഒക്കെവറുത്തുമിയോടെ പൊടിച്ചതു

നാഴിയുണ്ടുള്ളതവർക്കു നാലുക്കുമായ്
സ്വാദ്ധ്യായപൈതൃദേവാദികളും കഴി-
ച്ചാസ്ഥയാ ചെന്നു ഭുജിപ്പാനിരുന്നിതു
നല്ലാഹരിയാം പകുത്തു വിളമ്പിയ
നേരത്തു വന്നാനൊരു വഴിപോക്കനും
അലസ്യമോടു വിശന്നു ദാഹിച്ചവൻ
കാലത്തു നൽകുവിൻ തണ്ണീരെനിക്കെന്നാൻ

എങ്കിലതിഥിക്കെനിക്കു വിളമ്പിയ-
തംഘ്രികഴുകുകെന്നാനഥ താതനും
"അങ്ങുവിളമ്പിയതല്ലെനിക്കുള്ളതു-
ണ്ടങ്ങവ"ന്നെന്നു പറഞ്ഞിതു പത്നിയും
"അങ്ങിനെയല്ലതു ധർമ്മവുമല്ലല്ലോ
നിങ്ങളെ ഞാൻ ഭരിക്കേണമെന്നുണ്ടല്ലോ
ഭർത്തൃശുശ്രൂഷണം ധർമ്മമെനി"ക്കെന്നു
പത്നിയുമേറ്റമുറച്ചു ചൊല്ലീടിനാൾ
പുത്രനതു കേട്ടവരോടു ചൊല്ലിനാൻ
വൃദ്ധതപൂണ്ട പിതാവും ജനനിയും

ക്ഷുത്തിന്നുപാത്രമല്ലെന്നുടെയോഹരി
പൃത്ഥ്വീസുരന്നു നൽകീടുക വൈകാതെ
പുത്രനുടെ പത്നി ചൊല്ലിനാളന്നേരം
"ഭർത്താവുപജീവിയാതെയിരിക്കവെ
ഞാനുപജീവിക്കയെന്നുള്ളതില്ലല്ലൊ
ദാനം ചെയ്യേന്നുടെ ഭാഗമതിഥിക്കും"
തമ്മിലീവണ്ണമന്യോന്യം പറഞ്ഞൊരു
ധർമ്മാധർമ്മങ്ങളും യുക്തിയുക്തങ്ങളും
വിസ്തരിച്ചിപ്പോളെനിക്കു ചൊല്ലാൻ പണി
ചിത്തമലിഞ്ഞു കാലും കഴുകിച്ചുടൻ
താതൻ തനിക്കുള്ള ഭാഗം വിളമ്പിനാ-

ന്തോഷമേ വന്നീല തിഥിക്കലംഭാവം
അന്നേരമാശു ജനനിയും സംഭ്രമാൽ
തന്നുടെ ഭാഗവും കൂടെ നൽകീടിനാൾ
എന്നിട്ടും വന്നീലഥിതിക്കലംഭാവ-
മെന്നവാറേമകനും കൊടുത്തീടിനാൻ.
നന്ദനൻതന്നുടെ പത്നിയുമന്നേരം
തന്നുടെഭാഗം കനിഞ്ഞു നൽകീടിനാൾ.
"തൃപ്തനായാചമനാദികളും കഴി-
ച്ചുത്തമനാം വഴിപോക്കനിരുന്നിതു
യോഗ്യമായുള്ളോരഥിതിപൂജക്കിന്നു
ഭാഗ്യമത്രേയോഗം വന്നതോക്കം വിധൌ
ജന്മസാഫല്യവുമിന്നുവന്നു; മഹൽ-
കർമ്മസാഫല്യവും വന്നിതുനിർണ്ണയം

തൃപ്തരായാർ പിതൃദേവാദികൾ നമു-
ക്കെത്തുമിനിപ്പരലോകൈകസൌഖ്യവും"
എന്നവരൊത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുംവിധൌ
വന്നുതാനുളവി സ്വർണ്ണവിമാനവും
ചാരുചതുർഭുജ ശംഖചക്രാദിയാ-
മായുധം പൂണ്ടൊരു വിഷ്ണുദൂതന്മാരും
മാധുര്യഗാംഭീര്യവാചാപറഞ്ഞിതു
സാദരംവന്നു വിമാനമേറീടുവിൻ
നാലുതൃക്കൈകളാലവർപോടൊരിക്കലെ
നാൽവരെയുമെടുത്താശു കരേററിനാർ.

XVI

പണ്ടത്തെ കൊച്ചിരാജ്യം

(7) കുടിപ്പക.

സ്വാമിഭക്തി നായന്മാരുടെ സ്വഭാവത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാനലക്ഷണമായിട്ടു പറങ്കിഗ്രന്ഥകാരന്മാർ പറഞ്ഞുകാണുന്നുണ്ടു്. പറങ്കികൾ ഈ ലാക്ക കണ്ടിട്ടു് അവരെ ചങ്ങാതങ്ങളായി—എന്നുവെച്ചാൽ വഴിയാത്രയിൽ രക്ഷാപുരുഷന്മാരും കാവല്ക്കാരുമായി—നിയോഗിച്ചിരുന്നു. തന്റെ ചുമതലയിൽ ഏല്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പുരുഷനേയോ പദാർത്ഥത്തേയോ പ്രാണൻ കളഞ്ഞെങ്കിലും രക്ഷിക്കുക എന്നതു ഒരു ചങ്ങാതത്തിന്റെ മുറയായിരുന്നു. ഈ മുറയെ അവർ വളരെ വിശ്വാസ്യതയോടുകൂടി ലേശംമടികൂടാതെ നടത്തിയും പോന്നിരുന്നു*. മുറപ്രകാരമുള്ള പോരാട്ടത്തിലും അങ്കപ്പോരിലും അല്ലാതെ ഒരു ചങ്ങാതത്തെ—എന്നുവേണ്ട, ഏതെങ്കിലും ഒരുനായരെ ആരെങ്കിലും കൊന്നുവെങ്കിൽ ആ അക്രമികളുടെ നേരെ കൊല്ലപ്പെട്ടവന്റെ ചാർച്ചക്കാർ കുടിപ്പക വെക്കുക പതിവായിരുന്നു. പകരം പകപോക്കിയതിന്റെ ശേഷം മാത്രമെ അതു തീർന്നിരുന്നുള്ളൂ. യുദ്ധത്തിൽ ഒരു രാജാവിന്റെയോ യുവരാജാവിന്റെയോ വധവും അതുപോലെയുള്ള പകയ്ക്കു കാരണമായിരുന്നു. യുദ്ധത്തിൽ മരിക്കാതെ ശേഷിച്ചിട്ടുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പടയാളികൾ ചാവർ—ചാവാനായിട്ടൊരുങ്ങിയവർ—ആ

* ഒരു നായർ തന്റെ മുറയെ ചെയ്യുന്നതിൽ ഉപേക്ഷ കാണിക്കുകയോ പോരിൽ പേടികാണിക്കുകയോ, ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ അവനെ കശവജാതിയിലേക്കു തള്ളുക പതിവായിരുന്നു. കശവൻ എന്നതു് അവരുടെ ഇടയിൽ ഇന്നും ഒരു ശകാരവാക്കാകുന്നു. പക്ഷെ എന്തുകൊണ്ടാണു അതിനു ശകാരമായ അർത്ഥം വന്നതു എന്നു പരക്കെ ധരിച്ചിട്ടില്ല.

യിക്കൊള്ളണമെന്നും, അവരാൽ കഴിയുന്നേടത്തോളം കുടിപ്പിക്ക പോക്കണമെന്നും ആയിരുന്നു അന്നത്തെ ചട്ടം. അവർ ദുഃഖസൂചകമായി തല മൊട്ടയടിച്ചു പുരികംപോലുമുള്ള രോമമാസകലം വടിച്ചു വേഴ്ചക്കാരുംചാർച്ചക്കാരുമായിട്ടുള്ളവരോടെല്ലാം യാത്രപറഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ശത്രുരാജ്യത്തേക്കു കടന്നു കണ്ട ശത്രുക്കളോടെല്ലാം എതിർക്കുകയും, ഓരോരുത്തരായി തങ്ങളും മുമ്പും പിമ്പുമായി മരിക്കുന്നതുവരെ തരമായേടത്തോളം ശത്രുക്കളെ കൊന്നൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

XVII

ജന്തുക്കളും സംഗീതവും.

സംഗീതധ്വനി പല ജന്തുക്കളേയും ആകർഷിക്കുന്നതായി നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കാം. ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ മുരളീനാദം ഗോകുലങ്ങളെ എത്രമാത്രം ആനന്ദിപ്പിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു എന്നു ഭാഗവതപുരാണം വഴിയായി നിങ്ങളിൽ ചിലർ കേട്ടിരിക്കുമല്ലൊ. ഇന്നും സംഗീതധ്വനി കേൾക്കുമ്പോൾ പശുക്കൾ തലയുയർത്തി ശ്രദ്ധിക്കയും കണ്ണുമിഴിച്ചുനോക്കുകയും ഉത്സാഹപൂർവം കൂത്താടുകയും ചെയ്യുക പതിവാണു്. പടക്കുതിരകൾ സമരവാദ്യഘോഷം കേൾക്കുമ്പോൾ ഉന്മേഷത്തോടുകൂടി പ്രയാണം ചെയ്യുന്നു. പട്ടികളും സംഗീതത്തിൽ ഭ്രമിക്കുന്നതായി അറിയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. ദുഃഖസൂചകമായപാട്ടു കേൾക്കുമ്പോൾ പട്ടികൾ അസുഖഭാവത്തിൽ മോങ്ങുകയും സന്തോഷഗാനം അവയെ ഉത്സാഹപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യാറുള്ളതു് നിങ്ങൾ കണ്ടിരിക്കുമല്ലൊ.

നിങ്ങളുടെ പൂച്ച അടുപ്പിനടുത്തു് ഉറങ്ങിക്കിടക്കുമ്പോഠം നിങ്ങഠം സാവധാനമായും സരസമായും ചൂളംവിട്ടു നോക്കുക. ഇതു് ആ ജന്തുവിനെ എങ്ങനെയെങ്കിലും ബാധിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നും പരിക്ഷിക്കുക. എത്ര സുഖമായി ഉറങ്ങുന്ന പൂച്ചയും ഈ ചൂളംകേട്ടു ഉണരുകയും ഉത്സാഹഭാവം പ്രദർശിപ്പിക്കയും ചെയ്യാതിരിക്കയില്ല. ഈ പ്രത്യേകനാദം എവിടെനിന്നു ഉത്ഭവിക്കുന്നു എന്നു അറിയാനായി അക്ഷമ കാണിക്കയും ചെയ്യും. ചൂളം നിറുത്താത്തപക്ഷം പൂച്ച ചിലപ്പോഠം, വളരെ ഇണക്കമുള്ളതാണെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ ചുണ്ടുകളിൽ തലോടാൻ തുനിയാതിരിക്കയുമില്ല. ഇതിൻെറ ഈ സ്വഭാവം സംഗീതഭ്രമമോ വെറും കൌതുകേച്ഛയോ എന്നു നിർണ്ണയിക്കാൻവയ്യാ.

ജന്തുലോകത്തിൽ സംഗീതത്തെ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതു പക്ഷികഠം ആണെന്നാണു് തോന്നുന്നതു്. ഇവയുടെ ഗാനങ്ങളെല്ലാം അതിമനോഹരങ്ങളാണു്. ആൺപക്ഷികഠം ഏററവും മധുരമായും വ്യക്തമായും പാടുന്നു. പെൺപക്ഷിയുടെ സ്വരം അത്രതന്നെ ശ്രവണസുഖമുള്ളതല്ല. ഒരു പെൺപക്ഷിയെ രസിപ്പിക്കാനായി ചിലപ്പോഠം നാലും അഞ്ചും ആൺപക്ഷികഠം കൂട്ടമായിച്ചേൎന്നിരുന്നു പാട്ടു പാടാറുണ്ടു്.

പെൺപക്ഷി ഇവരുടെ ഗാനത്തെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ലാത്തഭാവം നടിക്കയും ഒടുവിൽ ഏററവും ഭംഗിയായി പാടുന്ന ആൺപക്ഷിയെമാത്രം ഇണയായി വരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

തത്തകഠം വീണവായനയേയും ഗ്രാമഫോൺവായനയേയും വളരെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതായി ചിലർ പറയുന്നുണ്ടു്. ഒരു ഭാഗവതർ വളത്തിയിരുന്ന പ്രാവുകളിൽ ഒന്നിനു അയാളുടെ ഒരു പാട്ടിനെപ്പററി എത്രമാത്രം സന്തോഷം തോന്നിയിരുന്നു എന്നുള്ളകഥ രസാവഹമാണു്. ഭാഗവതർ രാഗവിസ്താരം

ആരംഭിച്ചയുടനെ പ്രാപ്പ് അതിൻെറക്കൂട്ടിൽനിന്നു പുറത്തിറങ്ങി ജന്നൽവാതുക്കൽ വന്നിരുന്നു പാട്ടു അവസാനിക്കുന്നതു വരെ അതിനെ ശ്രദ്ധവെച്ചു കേൾക്കാറുണ്ടായിരുന്നുവത്രെ. ഈ ഒരു രാഗം അല്ലാതെ വേറെഒന്നും ആ പക്ഷിയെ രസിപ്പിച്ചിരുന്നില്ലെന്നും പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

പ്രാണിവൎഗ്ഗത്തിൽ ചിലന്തിയാണു് സംഗീതത്തിൽ ഏററവും കൂടുതലായ രസം പ്രദർശിപ്പിക്കാറുള്ളതു്. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു ഒരു മാന്യൻ നടത്തിയ ചില പരീക്ഷകളുടെ ഫലം താഴെ പ്രസ്താവിക്കാം. ഒരിക്കൽ ഒരു ചിലന്തി അതിൻെറ വലകെട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ ആ ആൾ അടുത്തുചെന്നു പതുക്കെ ശ്രവണമധുരമായ നാദം പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന ഒരു കമ്പിമൂളിപ്പിച്ചു് ആ കമ്പികൊണ്ടു വലയുടെ ഒരററത്തുതൊട്ടു. ഉടനെ ചിലന്തി അയാൾ തൊട്ടഭാഗത്തേക്കുവന്നു. അയാൾ വലയുടെ എതിരുവശത്തുപോയി കമ്പികൊണ്ടു ഒരു ഇഴയിൽതൊട്ടു. ചിലന്തി ഉടൻതന്നെ അവിടെയും എത്തി. പിന്നീടു അയാൾ വലയുടെ ഓരോഭാഗത്തു മാറിമാറി തൊട്ടപ്പോളെല്ലാം ചിലന്തി അതാതിടങ്ങളിൽ ചെന്നു അയാളുടെ പ്രവൃത്തിയിൽ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. ആ ജന്തു ഇപ്രകാരം ഔൽസുക്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചതു സംഗീതരസത്താലോ വെറുംകാഴ്ചം മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള ഇഛയാലോ എന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ തരമില്ലായിരുന്നു എന്നാണു് ആ മനുഷ്യൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്.

ജന്തുക്കൾക്കു സംഗീതത്തിൽ വലിയരസം ഉള്ളതായി ഹെയിഡൻ എന്നൊരുഗായകൻ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ഒരിക്കൽ ആ വിദ്വാനും ഒരുകൂട്ടിയുംകൂടി ഇററലിയിൽസഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഇവർ വിശ്രമിക്കുവാനായി മലഞ്ചരിവുകളിലും മററും ഇരിക്കാറുണ്ടായിരുന്ന അവസരങ്ങളിൽ മുരളിവായിച്ചു രസിക്കുകപതിവായിരുന്നു. ഇററലിയി

ലെ കുന്നിൻപുറങ്ങളിൽ അസംഖ്യം ആടുകൾ മേഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കാറുണ്ട്. ഹെയിഡൻെറ മുരളീനാദംകേട്ടപ്പോളെല്ലാം ഇവ അടുത്തുവന്നു ശ്രദ്ധിക്കുക പതിവായിരുന്നു. ഇവയ്ക്കു പലവിധരാഗങ്ങളെ തിരിച്ചറിവാനുള്ള ശക്തിയുണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ളതാണ് കുറേക്കൂടി ആശ്ചര്യകരമായിരിക്കുന്നത്. ദുഃഖസൂചകമായ പാട്ടുകേൾക്കുമ്പോൾ ആടുകൾ തലചായിച്ചും കുനിച്ചും ഉത്സാഹഹീനത പ്രദർശിപ്പിക്കയും സന്തോഷകരമായ പാട്ടുകേൾക്കുമ്പോൾ ആഹ്ലാദം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നുവത്രെ.

XVIII

ഭാരതയുദ്ധം.

(1)

ധൃതരാഷ്ട്രമഹാരാജാവിൻെറ മക്കളായ ദുര്യോധനാദിനൂറുപേരും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ അനുജൻപാണ്ഡുവിൻെറ മക്കളായ ധർമ്മപുത്രർ മുതലായ പഞ്ചപാണ്ഡവന്മാരും തമ്മിൽ ഛിദ്രം മുഴക്കുക കാരണം മഹാരാജാവായ ധൃതരാഷ്ട്രര് തൻെറ പകുതിരാജ്യത്തിനധിപനായി ധർമ്മപുത്രരെ വാഴിച്ച് അതിൻെറ തലസ്ഥാനമായ ഇന്ദ്രപ്രസ്ഥം എന്നനഗരത്തിൽ പാണ്ഡവന്മാരെ താമസിപ്പിക്കുകയും, ശേഷം പകുതിരാജ്യത്തിന്നധിപനായി ദുര്യോധനനേ വാഴിച്ചു സ്വന്തം തലസ്ഥാനമായ ഹസ്തിനപുരത്തിൽ തൻെറ മക്കളെ എല്ലാവരേയും താമസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെയിരിക്കെ, പാണ്ഡവന്മാരുടെ ഐശ്വര്യം കണ്ടു സഹിക്കുവാൻ വയ്യാഞ്ഞിട്ടു ദുർബുദ്ധിയായ ശകുനിയുടെ ദുരുപദേശത്താൽ ദുര്യോധനൻ

ധമ്മപുത്രരെ ചൂതുകളിക്കായിട്ടു ക്ഷണിക്കയും അക്കാലത്തു ചൂ
തുകളിക്കായി രാജാക്കന്മാർ തമ്മിൽ ക്ഷണിക്കുമ്പോൾ ആ ക്ഷ
ണം സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുന്നതു മയ്യാദക്കുറവായി വിചാരിക്ക
പ്പെട്ടിരുന്നതിനാൽ ധമ്മപുത്രർ, അതാപൽക്കരമാണെന്നു പറ
ഞ്ഞു പല മഹാന്മാരും അദ്ദേഹത്തെ മുടക്കി എങ്കിലും, ക്ഷ
ണം സ്വീകരിച്ചു് അനുജന്മാരോടുകൂടി ഹസ്തിനപുരത്തേക്കു
പോയി. കളിയിൽ തോററുകക്ഷി സ്വരാജ്യവും സ്വത്തുക്ക
ളും മറുകക്ഷിക്കു പണയംവച്ചു പന്ത്രണ്ടുകൊല്ലം വനവാസം
ചെയ്യണമെന്നും അതിൻെറശേഷം നാട്ടിൽ ആരുമറിയാതെ
ഒരുകൊല്ലം കഴിച്ചുകൂട്ടണമെന്നും അപ്രകാരമുള്ള അജ്ഞാത
വാസത്തിനിടക്കു കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടാൽ പന്ത്രണ്ടുകൊല്ല
ത്തെ വനവാസവും ഒരുകൊല്ലത്തെ അജ്ഞാതവാസവും
വീണ്ടും നടത്തണമെന്നും അതെല്ലാം സാധിച്ചു മട
ങ്ങിവന്നാൽ രാജ്യവും സ്വത്തുക്കളും തിരിയെ കൊടുക്കണ
മെന്നും ഉള്ള നിശ്ചയത്തിന്മേലാണു് ധമ്മപുത്രരും ദുയ്യോ
ധനനും ചൂതുകളി ആരംഭിച്ചതു്. എന്നാൽ ശകുനിയുടെ
ചതിപ്രയോഗംകൊണ്ടു നിഷ്ക്കളങ്കനായ ധമ്മപുത്രർ കളിയിൽ
തോററുപോയി. നിശ്ചയമനുസരിച്ചു സ്വരാജ്യവും സ്വത്തു
ക്കളും അദ്ദേഹം ദുയ്യോധനനു പണയംവെച്ചു; അനുജന്മാരോ
ടും ഭായ്യയായ പാഞ്ചാലിയോടും കൂടി നാടുവിട്ടു വനത്തിലേ
ക്കു പോവുകയും ചെയ്തു. മുമ്പറഞ്ഞ പ്രതിജ്ഞകളെയെല്ലാം
നിറവേററിയതിൻെറശേഷം മടങ്ങിവന്നിട്ടു ധമ്മപുത്രർ ത
ൻെറ രാജ്യവും സ്വത്തുക്കളും മടക്കിത്തരുവാനായി ദുയ്യോധ
നനോടാവശ്യപ്പെട്ടു. എന്നാൽ, മുമ്പുപറഞ്ഞ നിശ്ചയങ്ങ
ളെ നിറവേററുക എന്നതു അസാദ്ധ്യമാകയാൽ രാജ്യം തിരി
യെ കൊടുക്കേണ്ടിവരികയില്ലെന്നും അതു തനിക്കുതന്നെ ഉറ
ച്ചുവശായിയെന്നും ഉള്ള ദുഷ്ടവിചാരം ദുയ്യോധനനിൽ ദൃഢ
മായിട്ടുനിക്കിടപ്പുണ്ടായിരുന്നു. കായ്യം വിചാരിച്ചതുപോലെ
യല്ലാതെ വന്നുകലാശിച്ചതുകൊണ്ടുണ്ടായ ഇച്ഛാഭംഗംനിമി
ത്തം കുപിതനായിട്ടദ്ദേഹം രാജ്യം വിട്ടുകൊടുക്കുകയില്ലെന്നുമ

ൎയ്യാദവിട്ടു മറുപടി പറഞ്ഞയച്ചു. യുദ്ധംതന്നെ വേണം എന്ന് ഭീമൻ അപ്പോൾ ബലമായഭിപ്രായപ്പെട്ടു. അൎജ്ജുനന്റേയും മററു അനുജന്മാരുടേയും അഭിപ്രായവും അതുതന്നെയായിരുന്നു. പക്ഷെ യുദ്ധംകൊണ്ടു വന്നുകൂടുന്ന സ്വജനഹിംസ സ്വകുലനാശം മുതലായ അനൎത്ഥപരമ്പരയെ ഓൎത്ത് കഴിയുന്നതും അതുകൂടാതെ കഴിക്കണമെന്നുള്ള താല്പൎയ്യത്തോടുകൂടി ധൎമ്മിഷ്ഠനും ശാന്തസ്വഭാവനുമായ യുധിഷ്ഠിരൻ(ധൎമ്മപുത്രര്) സന്ധിസംസാരിപ്പാനായി പല മഹാന്മാരേയും ധൃതരാഷ്ട്ര മഹാരാജാവിന്റെ അടുക്കലേക്കയച്ചു. എങ്കിലും അതിന്നൊന്നും ദുൎയ്യോധനൻ ഒരു വിധത്തിലും വഴിപ്പെട്ടില്ല. ഒടുക്കത്തെ കയ്യായി ശ്രീകൃഷ്ണഭഗവാൻതന്നെ, പാണ്ഡവന്മാരുടെ അപേക്ഷപ്രകാരം, ദൂതുസംസാരിപ്പാനായിട്ടു ചെന്നു. അതാണു പ്രസിദ്ധമായ ഭഗവദ്ദൂത്. ഭഗവാന്റെ സന്ധിസംസാരം കേൾക്കുന്നതിന്നായി അസംഖ്യം മഹൎഷിമാരും രാജാക്കന്മാരും പണ്ഡിതവൎയ്യന്മാരും മഹാരഥന്മാരായ പല യോദ്ധാക്കളും കൌരവസഭയിൽ വന്നുചേൎന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. കഴിഞ്ഞകാൎയ്യങ്ങളെല്ലാം ഇരുകക്ഷിക്കാരും മറക്കണമെന്നും പാണ്ഡവൎക്ക് അവകാശമുള്ള പകുതിരാജ്യം അവൎക്കു വിട്ടുകൊടുത്തു രണ്ടുകൂട്ടരും സ്നേഹത്തോടുകൂടി മേലിൽ കാലക്ഷേപംചെയ്യണമെന്നും അതാണു കുലത്തിന്നും രാജ്യത്തേക്കും ഏററവും ക്ഷേമമായിട്ടു വരികഎന്നും മററുംഉള്ള സംഗതികളെ ഭഗവാൻ സദസ്യൎക്കെല്ലാവൎക്കും പൂൎണ്ണബോദ്ധ്യമാകത്തക്കവണ്ണംപ്രസംഗിച്ചു. അതിന്റെശേഷം മഹൎഷിമാരിൽതന്നെ പലരും വിദുരർ മുതലായ പല പ്രാജ്ഞന്മാരും ഭഗവാന്റെ ഏററവും സാരമായ വാക്യത്തെ പിന്താങ്ങിത്തന്നെ സംസാരിച്ചു. ഒടുക്കം ദുൎയ്യോധനന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാരായ ഗാന്ധാരിയും ധൃതരാഷ്ട്രരും മഹാന്മാരുടെ വാക്കുകേട്ടു നടക്കുന്നതാണ് ശ്രേയസ്കരമായിഭവിക്കുക എന്നിങ്ങനെ ദുൎയ്യോധനനോടു ബലമായിട്ടുപദേശിച്ചു. എന്നാൽ ലോഭിഷ്ഠനായ ദുൎയ്യോധനൻ തന്റെ അമ്മാമനായ ശകുനിയുടേയും സ്നേഹിതനായ കൎണ്ണന്റേയും അ

ട്ടത്തനുജനായ ദുശ്ശാസനന്റേയും ദുരുപദേശങ്ങൾ കേട്ടു മോഹിതനായിട്ടു ആ മഹാന്മാരുടെ വാക്കുകളെ നിരസിച്ചതേയുള്ളു. പകുതിരാജ്യം കൊടുക്കുവാൻ മനസ്സില്ലെങ്കിൽ അഞ്ചുദേശമെങ്കിലും, അതുംവയ്യെങ്കിൽ അഞ്ചുഗ്രഹം, അതുംവയ്യെങ്കിൽ അഞ്ചുപേൎക്കുംകൂടി ഒരുഗ്രഹമെങ്കിലും, പാണ്ഡവന്മാൎക്കു കൊടുക്കണമെന്നും എന്നാലും യുദ്ധംകൂടാതെ കഴിക്കുകയാണു് വേണ്ടതു എന്നും ഭഗവാൻ ഒടുക്കം ദുൎയ്യോധനനോടു വളരെ നയത്തോടുകൂടി പറഞ്ഞുനോക്കി. "സൂചികുത്തുവതിന്നുമിന്നവകാശമില്ലധരണീതലെ വാശിയോടു വസിച്ചിടുന്നൊരു പാണ്ഡവൎക്കുകൊടുത്തിടാ" എന്നു ദുൎയ്യോധനൻതീൎത്തു മറുപടിപറഞ്ഞു. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ പാണ്ഡവന്മാരെ ഇനി പോൎക്കളത്തിൽ കാണാമെന്നു മാത്രംപറഞ്ഞു ഭഗവാൻ മടങ്ങിപ്പോരുകയും ഉടനെ തന്റെ പുരിയായ ദ്വാരകയ്ക്കെഴുന്നള്ളുകയും ചെയ്തു.

XIX

ഭാരതയുദ്ധം.

(൧)

ധൎമ്മപുത്രർ ഈ അവസരത്തിൽ തന്റെ ബന്ധുരാജാക്കന്മാരുമായി ചെയ്ത ആലോചനയിൽ യുദ്ധം അത്യാവശ്യമെന്നുതന്നെ ഏവരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഏതായാലും യുദ്ധാരംഭത്തിനു മുൻപായി യാദവപതിയായ ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ സഹായം അപരിത്യാജ്യമെന്നു കണ്ടിട്ടു് അദ്ദേഹത്തെ ക്ഷണിക്കുവാനായി അൎജ്ജുനനെതന്നെയാണു് ധൎമ്മപുത്രർ പറഞ്ഞയച്ചതു്. അൎജ്ജുനൻ ദ്വാരകയിൽ എത്തിയപ്പോൾ അതേ ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി ദുൎയ്യോധനനും അവിടെ മുൻപിൽതന്നെ വന്നുചേൎന്നി

രുന്നതായി കണ്ടു. തന്റെ മൈത്രിയെ അപേക്ഷിച്ചു രണ്ടു കൂട്ടക്കാരും ഒരേസമയത്തുതന്നെ എത്തിയിരുന്നതിനാൽ ഒരു പക്ഷത്തിൽ തന്റെ സൈന്യബലത്തേയും മറേറപക്ഷത്തിൽ ആയുധമെടുക്കാതെയുള്ള തന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തേയും നൽകാമെന്നു കൃഷ്ണൻ രണ്ടുപേരോടും പക്ഷഭേദംകൂടാതെപറഞ്ഞു. ഇതുകേട്ടപ്പോൾ കൃഷ്ണന്റെ സാന്നിദ്ധ്യംകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെട്ടുകൊള്ളാമെന്നു അർജ്ജുനൻ ഉടനടി മറുപടി പറഞ്ഞു. ഇവിടെ അർജ്ജുനന്റെ യുക്തിചാതുര്യം ഉടനടി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുന്നുണ്ട്. ഈശ്വരാധീനംകൂടാതെയുള്ള പുരുഷപ്രയത്നത്തിനു വിലയില്ലെന്നതത്വം അർജ്ജുനൻ നല്ലവണ്ണം അറിഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ ഭഗവാന്റെ അനുകൂല്യംതന്നെയാണു മുഖ്യമെന്നും അതുണ്ടെങ്കിൽ നമ്മൾക്കു ജയം നിശ്ചയമായിട്ടുണ്ടാകുമെന്നും ഉള്ള ദൃഢവിശ്വാസത്തോടുകൂടിയാണു അദ്ദേഹം അവിധം ആവശ്യപ്പെട്ടതു്. ദുര്യോധനനാകട്ടെ, ആയുധമെടുക്കാത്ത ഒരുവന്റെ സഹായത്തേക്കാൾ സൈന്യബലംതന്നെയാണു് യുദ്ധത്തിൽ വിജയത്തിനുകാരണമെന്നു കരുതി യാദവസൈന്യത്തെയുംകൊണ്ടു് ഹസ്തിനപുരിയിലേക്കു യാത്രയായി. ആയുധമെടുക്കാതെയുള്ള സ്ഥിതിയിൽ തന്നോടുകൂടി ഒരുമിച്ചിരുന്നു വേണ്ട ഉപദേശകല്പനകൾ ചെയ്യുതരുമാറു് തനിക്കു ഈ യുദ്ധത്തിൽ സാരഥ്യം വഹിച്ചുതരേണമെന്നു അർജ്ജുനൻ സവിനയം കൃഷ്ണനോടു അപേക്ഷിക്കയും കൃഷ്ണൻ അതിനു സമ്മതിക്കയും ചെയ്തു. അർജ്ജുനൻ കൃഷ്ണനേയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ധർമ്മപുത്രരുടെ സന്നിധിയിൽ വന്നു. പാണ്ഡവപക്ഷത്തിൽ ചേരാൻ ഏതെല്ലാം രാജാക്കന്മാൎക്കു മനസ്സുണ്ടെന്നു അവരുമായികണ്ടാലോചിച്ചു. ഇക്കൂട്ടത്തിൽ വിദർഭരാജാവു് പറഞ്ഞ അഭിപ്രായം അർജ്ജുനന്റെ ആത്മാഭിമാനത്തിനു യോജിച്ചതായിരുന്നില്ലെന്നുള്ള ഏകകാരണത്തിന്മേൽ വിദർഭരാജാവിനെ അർജ്ജുനൻ ബന്ധുവർഗ്ഗത്തിൽനിന്നും തിരസ്കരിച്ചു. അസ്ത്രപ്രയോഗചതുരനായ അർജ്ജുനനു പോൎക്കളത്തിൽവച്ചു് എന്തെങ്കിലും തോൽവി പററുന്നതായാൽ അവിടെ വേണ്ടസഹായം

ചെയ്യുവാൻ താൻ സന്നദ്ധനാണെന്ന് വിദർഭൻ പറഞ്ഞു.
ഇങ്ങിനെയുള്ള ഗർവ്വിഷ്ഠന്മാരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി ദുര്യോ
ധനാദികളെ തോല്പിക്കുന്നതായാൽ തങ്ങളുടെ സാമർത്ഥ്യം
കൊണ്ടുമാത്രമാണ് കാര്യം സാധിച്ചതു് എന്നു അവർ ആത്മ
പ്രശംസ ചെയ്തുകൊണ്ടു നടക്കാതിരിക്കില്ലയെന്നു കണ്ടിട്ടാണു
അർജ്ജുനൻ വിദർഭന്റെ സഹായം ആവശ്യമില്ലെന്നു പറ
ഞ്ഞതു്.

ഇങ്ങിനെ ഇരുഭാഗക്കാരും യുദ്ധത്തിനു ഒരുങ്ങിയെങ്കിലും
നിവൃത്തിയുള്ളേടത്തോളം സന്ധിയിൽ കഴിയുന്നതിനായി ധ
ർമ്മപുത്രർ ഒട്ടധികം പിന്നെയും പ്രവർത്തിക്കയുണ്ടായി. പ
ക്ഷെ ആവക ഉദ്യമങ്ങളൊന്നും ഫലിച്ചില്ല. ഒടുവിൽ അതി
ഘോരമായ ഭാരതയുദ്ധം നടത്തേണ്ടതായിത്തന്നെ വന്നുകൂടി.

ഭീഷ്മർ എന്ന മഹാപുരുഷനാണ് കൌരവരുടെ സേ
നാധിപനായി ആദ്യം അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ടതു്: ഭീഷ്മ
രും അർജ്ജുനനും തമ്മിലുണ്ടായ ആദ്യത്തെ ഒൻപതുദിവസ
ത്തെ യുദ്ധം അതിഘോരമെന്നുതന്നെപറയണം. എന്തെന്നാ
ൽ ശരപ്രയോഗവിഷയത്തിൽ ഭീഷ്മർ അദ്വിതീയനായിരുന്നു
വെന്നു മാത്രമല്ല യോഗാഭ്യാസബലത്താൽ അദ്ദേഹം അമാനു
ഷികശക്തിയുള്ളവനുമായിരുന്നു. മൂന്നാംദിവസത്തെ യുദ്ധ
ത്തിൽ നിരന്തരമായ ശരപ്രയോഗത്താൽ ഭീഷ്മരുടെ രണ്ടു വില്ലു
കൾ മുറിച്ചുകളഞ്ഞു. ഇതു കണ്ടു കുപിതനായിത്തീൎന്ന ഭീ
ഷ്മർ കൂർത്തുമൂർത്തുള്ള ശരങ്ങളെ അർജ്ജുനന്റെയും ശ്രീകൃഷ്ണ
ന്റെയും നേർക്കു ധാരമുറിയാതെ വർഷിച്ചു. ശരനിരയേറ്റു
സഹിക്കുവാൻ വയ്യാതായിട്ട് ശ്രീകൃഷ്ണൻ തന്റെ ചക്രായുധ
മെടുത്തു പ്രയോഗിക്കുവാൻ ഭാവിച്ചു. എത്രതന്നെ പരിശ്ര
മിച്ചിട്ടും അർജ്ജുനനു ഭീഷ്മരെ യുദ്ധത്തിൽ മടക്കുവാൻ സാധി
ക്കുന്നില്ലെന്നു വന്നപ്പോൾ പാണ്ഡവന്മാർ ശിഖണ്ഡിയെന്നു
പേരായ മഹാരഥനെ ഭീഷ്മരോടു നേരിട്ടു യുദ്ധംചെയ്യാനായി
ട്ടൊരുക്കിനിർത്തി. തന്നോടു യുദ്ധം ചെയ്യാൻ സന്നദ്ധനായി

നില്ക്കുന്ന ശിഖണ്ഡിയെ കണ്ടപ്പോൾ ഭീഷ്മർ മുൻപ്രതിജ്ഞപ്രകാരം ആയുധം പെട്ടന്നുപേക്ഷിച്ചു നില്പായി. ആ ലാക്കനോക്കി അജ്ജുനൻ തെരുതെരെ ഭീഷ്മരുടെ നേക്കസ്ത്രം പ്രയോഗിച്ചു. അസന്നമൃത്യുവായ ഭീഷ്മർ ഉടനെ സ്വരഥത്തിൽനിന്നു താഴെ വീഴുകയും ചെയ്തു.

യുദ്ധക്കളത്തിൽ വീണു മരിക്കുവാൻ ഭാവിക്കുന്ന അതിശൂരന്മാരായ യോദ്ധാക്കൾക്കുചിതമായ ശരശയ്യമേൽ കിടക്കുമ്പോൾ തന്റെ തല അസാരമൊന്നുയൎത്തി കിട്ടണമെന്നു ഭീഷ്മർ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഉടനെ പട്ടുചാവട്ടയും തലയണയും മറ്റും കൊണ്ടുവരുവാൻ ദുര്യോധനൻ ആളെ പറഞ്ഞയച്ചതു കണ്ടിട്ട് ദുര്യോധനന് ഔചിത്യബുദ്ധി പോരെന്നു ഭീഷ്മർ പറഞ്ഞു ചിരിച്ചു. അജ്ജുനനാകട്ടെ ഗാണ്ഡീവമെന്നു പേരായ തന്റെ വില്ലിൽ മൂന്നു ശരംതൊടുത്തുവിട്ടു ഭീഷ്മരുടെ തലയുയൎത്തിവച്ചുകൊടുത്തു. അതിന്റെശേഷം ഭീഷ്മൎക്കു വെള്ളംകുടിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ പ്രത്യേകതരത്തിൽ തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പാനീയങ്ങളെ കൊണ്ടുവരുവാൻ ദുര്യോധനൻ ബദ്ധപ്പെട്ടു. എന്നാൽ അജ്ജുനൻ ശരശയനം പ്രാപിച്ചു ആസന്നമരണനായി തീൎന്നിരിക്കുന്ന ഭീഷ്മൎക്കു ഗംഗാനദിയിലെ നല്ല പച്ചവെള്ളം ശരപ്രയോഗംകൊണ്ടുതന്നെ വരുത്തികൊടുത്തു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദാഹം ശമിപ്പിച്ചു. ഹിതാനുസരണമായാശ്രമറിഞ്ഞു പ്രവൎത്തിക്കുവാൻ അജ്ജുനനു നല്ല വിരുതുണ്ടായിരുന്നു എന്നു് നാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈവക ഉചിതപ്രവൃത്തികളെക്കൊണ്ടറിയുന്നു.

ഭീഷ്മൎക്കുശേഷം ദുര്യോധനാദികളുടേയും പാണ്ഡവന്മാരുടേയും ശസ്ത്രാചാൎയ്യനായ ദ്രോണർ സേനാധിപനായിട്ടു വാഴിക്കപ്പെട്ടു. ദ്രോണർ ഏതുവിധമെങ്കിലും ധൎമ്മപുത്രരെ പിടിച്ചു കെട്ടിക്കൊണ്ടുവരാമെന്നു് അദ്ദേഹം ദുര്യോധനനോടു ശപ

ഥംചെയ്ത വിവരം അൎജ്ജുനൻ നേരത്തെതന്നെ അറിയുകയാൽ ധൎമ്മപുത്രരുടെചുററും നിന്നുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തെ ഭദ്രമായിസൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവാൻ സാത്യകിയേയും സ്വസഹോദരനായ ഭീമനേയും പ്രത്യേകം ഭരമേല്പിച്ചിട്ടാണു് അൎജ്ജുനൻ അന്നു പോൎക്കളത്തിലേക്കതിരിച്ചതു്. കൌരവപക്ഷത്തിലുള്ള ത്രിഗൎത്തനും സംശപ്തകന്മാർ എന്ന മ്ലേച്ഛാധിപന്മാരും കൂടി അൎജ്ജുനനോടു കഠിനമാംവണ്ണം പോരുചെയ്തു. ഇതിനിടയ്ക്കു് അൎജ്ജുനനെ സഹായിക്കുന്നതിനായി ധൎമ്മപുത്രരാൽ നിയോഗിക്കപ്പെട്ട ഭീമൻ വന്നു കൌരവസംഘപ്രമാണിയായ ഭഗദത്തനോടേററു. ഭഗദത്തൻ ഒരു വലിയ കൊമ്പനാനയുടെ പുറത്തുകയറിക്കൊണ്ടായിരുന്നു യുദ്ധംചെയ്തതു്. ഈ യോദ്ധാവു നല്ലആയുധശിക്ഷകഴിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു മഹാബലശാലി ആയിരുന്നു. പലവിധത്തിലുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ നോക്കീട്ടും ഭീമസേനനു ഭഗദത്തനെ തോല്പിക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ല എന്നു മാത്രമല്ല, ആനയുടെ ഉപദ്രവം ഏററു ഭീമസേനൻ വല്ലാതെ വലയുകയും ചെയ്തു. ഒടുവിൽ ഭഗദത്തൻെറ ആന തുമ്പിക്കൈകൊണ്ടു് ഭീമനെ ചുററിയെടുത്തു മേല്പോട്ടെറിയുകയും താഴെവീഴുംമുൻപു കൊമ്പിൻെറ അഗ്രംകൊണ്ടു ഭീമൻ പിളൎന്നു പോകത്തക്കവണ്ണം തല ഉയൎത്തിപ്പിടിച്ചു നില്ക്കുകയും ആയിരുന്നു. ഭീമസേനൻ ആനയുടെ കൊമ്പിന്മേൽ കുത്തിവീണു് നിശ്ചയമായും അപായപ്പെട്ടുപോകുമെന്നുള്ള നില ദൈവാധീനംകൊണ്ടു് അൎജ്ജുനൻകണ്ടെത്തി പെട്ടെന്നു അദ്ദേഹം ലാക്കുനോക്കി പ്രയോഗിച്ച ഒരസ്ത്രം ആനയുടേയും, പുറത്തിരുന്ന ഭഗദത്തൻെറയും കണ്ഠങ്ങളെ ഛേദിച്ചുതോട്ടുകൂടി ആനയുടെ ഉയൎത്തിപ്പിടിച്ചിരുന്ന വാലുംകൂടി അരിഞ്ഞുകളഞ്ഞു; ഭീമസേനൻ രക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അൎജ്ജുനൻെറ അസാമാന്യമായ അസ്ത്രപ്രയോഗസാമൎത്ഥ്യത്തിനു ഈ ഭഗദത്തവധം ഒരുത്തമസാക്ഷ്യം തന്നെ. പണ്ടത്തെക്കാലത്തു് ആനകളെ യുദ്ധത്തിനു ഉപകരിക്കുമാറു് എത്ര നല്ലവണ്ണം പരിശീലിപ്പിച്ചു വന്നിരുന്നു എന്നു ഇത്തരം യുദ്ധവൎണ്ണനകൊണ്ടു സ്പഷ്ടമാകുന്നു.

പിറേറദിവസത്തെ യുദ്ധത്തിൽ അജ്ജുനന്റെ പുത്രനായ അഭിമന്യുവിനെ കൌരവപക്ഷത്തിൽചേന്നിരുന്ന ബന്ധുരാജാവായ ജയദ്രഥനും കണ്ണനും ശല്യരുംകൂടി ധമ്മംവിട്ട ചതിപ്രയോഗത്താൽ തീരെ നിഷ്കരുണമായി കൊന്നുകളഞ്ഞു. അജ്ജുനനു സുഭദ്രയിൽ ജനിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്ന ഏററവും വാത്സല്യഭാജനമായ ഏകപുത്രനായിരുന്നു അഭിമന്യു. ഈ അഭിമന്യുവിന്റെ മരണംനിമിത്തം അജ്ജുനനും സോദരന്മാക്കും ദുസ്സഹമായ താപം നേരിട്ടു. അഭിമന്യുവിനെ കൊല്ലാനുള്ള പ്രധാനകാരണക്കാരൻ ജയദ്രഥനാണെന്നു കൃഷ്ണൻ പറഞ്ഞറിഞ്ഞപ്പോൾ നാളെ അസ്തമയത്തിനു മുൻപ് ജയദ്രഥനെ കൊല്ലുന്നുണ്ടെന്ന് അജ്ജുനൻ വളരെ പാരുഷ്യത്തോടുകൂടി ഉച്ചത്തിൽസത്യംചെയ്തു. ഈ ശപഥവൃത്താന്തം പിറേറദിവസം പുലച്ചയായപ്പോഴേക്ക ശത്രുപക്ഷക്കാരുടെ ഇടയിൽ പരന്നതുകൊണ്ടു് അവർ അന്നു ജയദ്രഥനെ പുറത്തിറക്കാതെ സൂക്ഷിച്ചു. അജ്ജുനൻ യുദ്ധരംഗത്തിൽ പിറേറന്നു ചെന്നസമയം മുതൽ സൈന്ധവരാജാവായ ജയദ്രഥനെ അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടു് ഓരോരോ ശത്രുരാജാക്കന്മാരെ തോല്പിച്ചു ഒട്ടുക്കി. അപ്പോഴാണു് സാത്യകിയെ വെട്ടിക്കൊല്ലുവാൻ ഉദ്യമിച്ചു നില്ക്കുന്ന ഭൂരിശ്രവാവെന്ന രാജാവിന്റെ ഹസ്തത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കിഅജ്ജുനൻ ഒരമ്പെയ്തു ഖഡ്ഗം നിലത്തുപതിപ്പിച്ചതു്. സാത്യകി അവസരോചിതമായഈഅസഹായംകണ്ടു ധൈയ്യപ്പെട്ടിട്ടുഅതവാൾതന്നെ കൈയിലെടുത്തു ശത്രുവായ ഭൂരിശ്രവാവിനെ നിഷ്പ്രയാസം കൊന്നുവീഴ്ത്തി. ഇത്രയെല്ലാം ആയിട്ടും ജയദ്രഥനെ കണ്ടുകിട്ടാഴികയാൽ അർജ്ജുനനും കൃഷ്ണനും ഉള്ളിൽ പരിഭ്രമമായി. ഏകദേശം നേരം അസ്തമിക്കാറായപ്പോൾ ഒരു വലുതായ മഴക്കാറുനിമിത്തം ആകാശമണ്ഡലം ആകപ്പാടെ ഒന്നുമങ്ങി. വാസ്തവത്തിൽ അസ്തമയമായി എന്നുവിചാരിച്ച് ജയദ്രഥൻ ഗാനൊളിച്ചിരുന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നുംകൊണ്ടു തല ഉയത്തിനോക്കി. ഒരുനോട്ടത്തിനു കൃഷ്ണൻകാണാനിടയായി. അതമാത്രയിൽ തന്നെ—തല താഴ്ത്തുന്നതിനു മുൻപു്—ശിരച്ഛേദം

നിൎവ്വഹിച്ചുകൊള്ളുമാറു് അർജ്ജുനൻ ഒരു അസ്ത്രം പ്രയോഗിക്കുകയും ജയദ്രഥന്റെ കഥകഴിക്കുകയുംചെയ്തു. അൎജ്ജുനൻ ശപഥം ചെയ്തിരുന്നപ്രകാരം ജയദ്രഥവധം ഇങ്ങിനെസാധിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ കാറുനിര ഒഴിഞ്ഞു പിന്നെയും ആകാശം സുപ്രസന്നമായി തെളിഞ്ഞുവിളങ്ങി. ദ്രോണാചാൎയ്യരുടെവൈരിയും പാണ്ഡവസൈന്യത്തിലെപ്രധാനിയും പാഞ്ചാലരാജാവിന്റെ പുത്രനും ആയ ധൃഷ്ടദ്യുമ്നൻ കൌരവസേനാധിപനായ ആചാൎയ്യനെക്കൊന്നു. പിന്നെ ആ സൈന്യത്തിന്റെ അധിപനായി വരിക്കപ്പെട്ടതു കൎണ്ണനാകുന്നു. കൎണ്ണൻ യുദ്ധക്കളത്തിൽ എത്തിയ സമയം ആദ്യമായി ഏററതു ധൎമ്മപുത്രരോടായിരുന്നു. ശരപ്രയോഗത്തിൽ വളരെ വിദഗ്ദ്ധനായിരുന്ന കൎണ്ണനോടേററു വല്ലാതെ വലഞ്ഞുതുടങ്ങിയ ധൎമ്മപുത്രരെ ഭീമസേനൻ ചെന്നുരക്ഷിച്ചു. അൎജ്ജുനൻ ഈവിവരംഅറിഞ്ഞു തന്റെ ജ്യേഷ്ഠസഹോദരനെ അനുശോചിക്കുവാൻ യുദ്ധരംഗത്തിൽനിന്നും വളരെ ബദ്ധപ്പെട്ടുപോയി ധൎമ്മപുത്രരുടെ അടുക്കലേക്കു ചെന്നു. ധൎമ്മപുത്രരാകട്ടെ, അൎജ്ജുനൻ കൎണ്ണനെ കൊല്ലാതെയാണു വന്നിരിക്കുന്നതെന്നറിഞ്ഞു് ഒട്ടധികം അൎജ്ജുനനെ ശകാരിക്കുകയാണു ചെയ്തതു്. കേവലം അലങ്കാരത്തിനായിട്ടുമാത്രം കയ്യിൽപിടിച്ചിരിക്കുന്ന ഗാണ്ഡീവചാപത്തെ വലിച്ചെറിയുകയാണു നല്ലതെന്നുംമററും അധിക്ഷേപമായി ധൎമ്മപുത്രർ പ്രസ്താവിച്ചുകേട്ടപ്പോൾ അൎജ്ജുനനു അത്യന്തം കോപമുണ്ടായിയെങ്കിലും ഗുരുഭക്തിയോൎത്തുഒടുവിൽ ക്ഷമിച്ചു മാപ്പുചോദിച്ചു. എന്നുമാത്രമല്ല, ജ്യേഷ്ഠസഹോദരനോടു് ഇപ്രകാരം കോപംതോന്നിച്ച മഹാപാപത്തിനു പരിഹാരം എന്താണെന്നു കൃഷ്ണനോടു വളരെ പശ്ചാത്താപത്തോടുകൂടി ചോദിക്കയുംചെയ്തു. ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ സമാധാനവാക്കുകൾകേട്ടു രണ്ടുപേരും സന്തുഷ്ടന്മാരാകുകയുംആനന്ദാശ്രുക്കൾ പൊഴിച്ചു് അന്യോന്യം ആലിംഗനംചെയ്കയും ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം അൎജ്ജുനൻ ജ്യേഷ്ഠന്റെ അനുവാദം വാങ്ങി കൃഷ്ണനു

മൊരുമിച്ചു കൎണ്ണനോടു യുദ്ധംചെയ്യാനായി പോൎക്കളത്തിലേക്കു തിരിച്ചു.

അൎജ്ജുനൻ പിന്നെനടത്തിയ വലിയ യുദ്ധം കൎണ്ണനുമായിട്ടാണ്. ധൎമ്മപുത്രരെ മുറിവേല്പിച്ചതും അഭിമന്യുവിനെ ചതിച്ചുകൊന്നതും എല്ലാംകൂടി ഓൎത്തു അൎജ്ജുനൻ കൎണ്ണനോടു വളരെ നിൎദ്ദാക്ഷിണ്യമായ മട്ടിലാണു യുദ്ധം തുടങ്ങിയതു്. കൎണ്ണനും ഒട്ടുംകുറയ്ക്കാതെ തന്നെ എതിൎത്തുനിന്നു യുദ്ധംചെയ്തു. ഒടുവിൽ കൎണ്ണനു നിവൃത്തിയില്ലാതെ വന്നപ്പോൾ ഒരു അസ്ത്രം എടുത്തു അൎജ്ജുനന്റെ നെററിത്തടം ലക്ഷ്യമാക്കി പ്രയോഗിച്ചു. അതു് അൎജ്ജുനനു ഏൽക്കാതെ പോകില്ലെന്നുകണ്ടു് കൃഷ്ണൻ തൽക്ഷണം തേരിന്റെ നിലയെ ഒന്നുതാഴ്ത്തി. അതുകാരണം അൎജ്ജുനന്റെ കിരീടവും മുടിയും മാത്രം ഛേദിച്ചുകൊണ്ടു അസ്ത്രം നിൎഗ്ഗമിക്കുവാൻ ഇടയായി. ഈ അപമാനത്താൽ വൎദ്ധിച്ച കോപംകൊണ്ടു് അൎജ്ജുനൻ തെരുതെരെ അസ്ത്രം അയച്ചു കൎണ്ണന്റെ കൎണ്ണാഭരണങ്ങളേയും മററും ഓരോന്നായി ഛേദിച്ചു താഴെ വീഴ്ത്തി തന്റെ ശത്രുവിനെ പകരം അപമാനിച്ചു. കൎണ്ണൻ മുൻപുപ്രയോഗിച്ച അസ്ത്രം, ശല്യർ പറഞ്ഞപ്രകാരം, അൎജ്ജുനന്റെ കണ്ഠപ്രദേശത്തെ ലാക്കാക്കിവിട്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ തീൎച്ചയായും അന്നു അൎജ്ജുനനെ അപായപ്പെടുത്തുമായിരുന്നുവല്ലൊ എന്നുള്ള പശ്ചാത്താപവും, തനിക്കു ആഭരണനഷ്ടത്താലും അംഗവൈകല്യത്താലുമുണ്ടായ മാനഹാനിയും, മററും ഓൎത്തു കൎണ്ണൻ ഒന്നിനുമാളല്ലാത്ത അന്ധനെപ്പോലെ അവിടെ സ്തംഭിച്ചു നിന്നുപോയി. ശല്യർ തെളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന തന്റെ രഥത്തിലെ ചക്രങ്ങൾ അതേ മുഹൂൎത്തത്തിൽതന്നെ എങ്ങിനെയോ ഭൂമിയിൽ പൂണ്ടുപോവുകയും ചെയ്തു. ഈ അവസരത്തിൽ തന്റെ തേരുയൎത്തിക്കിട്ടുന്നതുവരെ യുദ്ധം ചെയ്യാതെയിരിക്കണമെന്നു അൎജ്ജുനനോടു കൎണ്ണൻ അപേക്ഷിച്ചു. അൎജ്ജുനന്റെ ധൎമ്മശ്രദ്ധനോക്കുക. പലവിധത്തിലും തന്റെ സംഘക്കാരെ ദ്രോഹിക്കുവാൻ ദുൎയ്യോ

ധനനെ അപ്പോഴപ്പോൾ ഉത്സാഹിപ്പിച്ചുവന്നവനും, തന്റെ വത്സലപുത്രനായ അഭിമന്യുവിന്റെ നേക്കു ധർമ്മംവിട്ടു നിഷ്ഠുരണമായി അസ്ത്രം പ്രയോഗിച്ചവനും, കിരീടധ്വംസനത്താലും മററും തന്നെ പോർക്കളത്തിൽ വെച്ചു അവമാനിച്ചവനുമായ പരമശത്രു തന്നോടു തല്ക്കാലം യുദ്ധവിരാമത്തിന്നാവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ അർജ്ജുനൻ ഈ അപേക്ഷയെ കൈക്കൊണ്ടു ആയുധപ്രയോഗം ചെയ്യാതെതന്നെ നിന്നു. പക്ഷെ, എത്ര അധികം ആളുകൾ ഒത്തൊരുമിച്ചു പ്രയത്നിച്ചിട്ടും കർണ്ണന്റെ രഥംതറയിൽനിന്നും ഇളകി ശരിപ്പെട്ടു കിട്ടിയില്ല. അതിനാൽ കർണ്ണൻ വീണ്ടും ഭഗ്നാശയനായി യുദ്ധം തുടങ്ങുകയും, ഏറത്താമസിയാതെ അർജ്ജുനന്റെ ശരമേററു മരിക്കുകയുംചെയ്തു.

കൌരവന്മാരാൽ സേനാനായകനായി പിന്നെ അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ട ശല്യരെ ധർമ്മപുത്രർ കൊന്നുകഴിഞ്ഞുവെന്നു കണ്ടപ്പോൾ ദുര്യോധനൻ അന്തസ്താപം നിമിത്തംഉഴന്നു ഓടിനടക്കയും, ഒടുവിൽ പിടികൂടപ്പെട്ട ദുര്യോധനൻ ഭീമനോടു ഗദായുദ്ധത്തിലേർപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഭീമൻ പഠിച്ചപണിപതിനെട്ടും പ്രയോഗിച്ചു നോക്കിയതിൽ തനിക്കു ക്ഷീണംവർദ്ധിച്ചുകണ്ടതല്ലാതെ പ്രതിയോഗിയായ ദുര്യോധനനെ തോല്പിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നു കണ്ടു ആർത്തനായി നില്ക്കുമ്പോൾ അർജ്ജുനൻ തുടയ്ക്കടിച്ചു ശത്രുവിന്റെ ഭേദ്യമർമ്മം കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും, അതുകണ്ടു കാര്യം മനസ്സിലാക്കി ഭീമൻ ദുര്യോധനനെ അപ്രകാരം തുടയ്ക്കടിച്ചു താഴെ വീഴ്ത്തിക്കൊല്ലുകയും ചെയ്തു.

XX

ബാലലീല.

ഒട്ടവെളുക്കമ്പോളമ്മയും ബാലനെ-
ത്തെററെന്നു കാലും മുഖവും കഴുകിച്ചു
ചാലവേ ഭസ്മക്കുറിയുമണിയിച്ചു
കാലിൽച്ചിലമ്പുകൾ ചുററുമുറപ്പിച്ചു
നാലഞ്ചുവട്ടം തഴുകിക്കനിവോട്ടു
പീലിത്തിരുമുടി തന്നിലും ചുംബിച്ചു
ചാലേ വരുന്നോരു ചങ്ങാതിമാരോട്ടു
താലോലിച്ചുണ്ടു കളിപ്പാനയയ്ക്കുയും;
അഞ്ചാറുനാഴിക ചെല്ലുന്ന നേരത്തു
പഞ്ചാരക്കൂട്ടിക്കലന്നോരു ചോറുമായ്
ചഞ്ചലനേത്രനെക്കാണാഞ്ഞു മാതാവു
കൊഞ്ചി വിളിച്ചുണ്ടു നീളെനടക്കയും
പിന്നെയുമുണ്ണികൾ ചങ്ങാതിമാരോട്ട-
മൊന്നിച്ചു മുററത്തിരുന്നു കളിക്കയും
കണ്ണൻ ചിരട്ടയിൽ പൂഴിനിറച്ചിട്ടു
കണ്ണും തുളിച്ചുണ്ടുയർത്തിപ്പിടിക്കയും;
മണ്ണുപൊഴിയുന്ന കണ്ടുരസിക്കയും,
മണ്ണിൽ കരംകൊണ്ടു നീളെവരയ്ക്കയും;
കൊച്ചുകരംരണ്ടും കുത്തിപ്പൊടിതന്നിൽ
പൊച്ചകരണം മറിഞ്ഞു കളിക്കയും;
മെച്ചത്തിൽ നല്ലൊരു പൂഴിച്ചോറുണ്ടാക്കി-
ക്കൊച്ചുകൾക്കെല്ലാം വിളമ്പിക്കൊടുക്കയും;
അച്ചെളിമേളിച്ചു മേനിവിയർക്കയും;
കച്ചുകൊണ്ടച്ചിമാർ ചെന്നിട്ടു തുക്കയും;
മച്ചിലൊളിച്ചു ചിലരങ്ങു പാക്കയും

മെച്ചം തിരഞ്ഞു കണ്ടുച്ചത്തിലാക്കയും
മല്ലമിഴിമാരെ വഞ്ചിപ്പതിന്നായി
കല്യാണരൂപൻ മുതിൎന്നു തുടങ്ങിനാൻ.
എല്ലാരുമോരോരോ കോട്ടിന്നു പോയപ്പോൾ
മെല്ലെക്കടന്നാനൊരാലയം തന്നിലും
മറെറാരുബാലൻെറ തോളിൽ കരയേറി-
ത്തെറൊന്നെട്ടത്തുടൻ വെണ്ണഭുജിക്കുമ്പോൾ
ചെന്നങ്ങടിയിൽ നിന്നീടുന്ന ബാലക-
ന്നൊട്ടും കൊടാഞ്ഞവനിട്ടേച്ചു മണ്ടിനാൻ.
ചാട്ടവാൻ മേലാഞ്ഞു കണ്ണനുറിപിടി-
ച്ചാടിയുഴന്നു നിന്നീടുന്ന ബാലകൻ
കേഴുന്നകേട്ടിട്ടു ബാലനെച്ചെന്നുടൻ
ചാലേപിടിച്ചങ്ങിറക്കി നിൎത്തീടിനാർ.
"ശിക്യം പിടിച്ചു നിന്നാടീട്ടവാനിന്നു
ശക്യമായെങ്ങിനെ വന്നു കുമാരക"
എവം യശോദ പറഞ്ഞതു കേട്ടപ്പോൾ
ബാലൻ മുഖം താഴ്ത്തിനിന്നു ചൊല്ലീടിനാൻ:—
"അമ്മേ ഉറിയിലെന്തെന്നു നോക്കീട്ടവാൻ
ചെമ്മേപിടിച്ചങ്ങുയൎന്നു നിന്നേനഹം
ഉമ്മായയൊന്നുമറിഞ്ഞതുമില്ല ഞാൻ.
നന്മയിലേതും പൊളിയല്ല ചൊല്ലുന്നു.
പാലിൽ കൊതിയെനിക്കില്ലെന്നറികനീ,
പാലെന്നു ചൊല്ലുന്നതെന്തെന്നറിഞ്ഞില്ല
ബാലതകൊണ്ടു ഞാൻ കണ്ടുനിന്നേയുള്ളു
പാലിന്നു കൈപ്പോ പുളിയോ മധുരമോ?
പാലുപാലെന്നതു കേൾക്കാമതെന്തെന്നു
ചാലവേ നോക്കാൻ കരയേറി ഞാനുറി
കൊള്ളരുതീക്കടം തന്നിലെപ്പാലിന്നു
കള്ളം പറകയല്ലമ്മ ബോധിക്കണം;

ഉള്ളിലുണ്ടൊന്നു വെളുത്തുരുണ്ടങ്ങനെ
തള്ളിനടക്കുന്നതെന്തെന്നറിഞ്ഞില്ല.
നന്നായടച്ചുള്ള വസ്ത്രാസ്ഥകാരണം
പന്നിതെന്നത്രേ നമുക്കു തോന്നീടുന്നു."

കൃഷ്ണലീല തുള്ളൽ — കുഞ്ചൻനമ്പ്യാർ.

XXI

പടക്കളിയും ഓണത്തല്ലും.

യുദ്ധങ്ങളില്ലാതിരുന്ന കാലങ്ങളിൽ നായന്മാരുടെ യുദ്ധവീര്യം നിലനില്ക്കുന്നതിന്നായി പല പയററുകളും പടക്കളികളും നടത്തുക പതിവായിരുന്നു. ഈ പയററുകളിൽ അനേകം ശതം—ചിലപ്പോൾ ഒരായിരം തന്നെ—ജനങ്ങൾ വാളും പരിചയുമായി ഒന്നിച്ചുകൂടി മറുപക്ഷത്തിൽ അത്രയും ജനത്തിൻെറ നേരേ എതിർത്തുകയറുകയും കളിവിട്ടു ഏറെക്കുറെ ഗൌരവമുള്ള മുറികളെ അന്യോന്യം ഏല്പിക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ മരണംതന്നെ സംഭവിക്കാറില്ലെന്നില്ല. ഓണക്കാലത്താണ് സാധാരണയായി ഈവക പടക്കളികൾ നടത്തിവന്നിരുന്നതു്.

പടക്കളിയുടെ ഒരു അനുകരണം മാത്രമാണ്, കയ്യാങ്കളി അല്ലെങ്കിൽ "ഓണത്തല്ല്". ഓണക്കാലത്തു് കയ്യാങ്കളി മലയാളത്തിൽ—മദ്ധ്യകേരളത്തിന്നു് വടക്കോട്ടുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ വിശേഷിച്ചും—അടുത്തകാലംവരെ വളരെ പ്രചാരമുള്ള ഒരു വിനോദവിഷയമായിരുന്നു. നാട്ടുപുറങ്ങളിൽ ചിലേടത്തു ദുർല്ലഭമായിട്ടു ഇപ്പോഴും അതു നടത്തിവരുന്നുണ്ടു്. ഒരു

വെളിമ്പറമ്പിലാണ് കയ്യാങ്കളി സാധാരണയായി നടത്താറു
ള്ളത് കല്ലും കരടും വഴുതലും ഇല്ലാതെ നിരപ്പുള്ളതായ ഒരു
സ്ഥലം തല്ലുനടത്തുന്നതിന്നായിട്ടൊഴിച്ചിട്ടുന്നുണ്ട്. കയ്യാങ്ക
ളിക്കൊരുങ്ങീട്ടുള്ളവരും അതിന്റെ ശ്രമക്കാരുമായിട്ടുള്ളവരും
തൽക്കാലം രണ്ടുകക്ഷികളായിട്ടു തിരിഞ്ഞു കളത്തിന്റെ സ്ഥ
ലത്തിന്റെ ഇരുവശത്തുമായി വന്നുചേരുന്നു. ആ സ്ഥലത്തി
ന്നു ചുററുമായി ഇരുകക്ഷിക്കാരുടെ കൂററുകാരും സ്വസ്ഥന്മാരു
മായ കാണികൾ വന്നു നിറയുന്നു. ഒരു കക്ഷിയിൽനിന്നും
ഒരാൾ വന്നു അരയും തലയും മുറുക്കി ചേരിയിലിറങ്ങി കളി
ച്ചു മറുകക്ഷിയിലുള്ള ഒരുവനെ പോരിന്നുവിളിക്കുന്നു. അ
പ്പോൾ മറുകക്ഷിയിലെ തലവൻ ഇറങ്ങിക്കളിക്കുന്നവന്നുഇണ
യായിട്ടൊരുവനെ വിളിക്കുന്നു. അവനും മററവനെപ്പോ
ലെ ഒരുങ്ങി ചേരിയിൽ വന്നു കളിച്ചതിന്റെശേഷം രണ്ടുപേ
രും ഗുരുവിനേയും സദസ്യരേയും വന്ദിച്ച് അന്യോന്യം ഇണ
ക്കത്തോടുകൂടി മാറോടുമാറും മുട്ടോടുമുട്ടും കയ്യോടുകയ്യും ചേ
ൎത്തു വിട്ടുപിരിഞ്ഞു യുദ്ധത്തിന്നായി സന്നദ്ധന്മാരാകുന്നു. രണ്ടു
പേരും തട്ടത്തുകൊണ്ടു എതിരാളിയുടെ എണ്ണം പറഞ്ഞ ഒരു
സ്ഥാനത്തു നല്ലവണ്ണം ഒന്നു കൊടുക്കുവാൻ ലാക്കുനോക്കുന്നു.
കയ്യാങ്കളിയിൽ ചെകിട്ട്, കടകം, ഉദരം മുതലായസ്ഥാനങ്ങ
ളിൽ കയ്യ് പരത്തി അടിക്കുക എന്നതാണ് ഏററവും മൎയ്യാദ
യോടുകൂടിയ പ്രയോഗം. കയ്യ് ചുരുട്ടി ഇടിക്കുക, കുത്തുക, മാ
ന്തുക മുതലായത് മൎയ്യാദവിട്ട പ്രയോഗങ്ങളാകുന്നു. ആ വക
അപമൎയ്യാദപ്രയോഗങ്ങളെ തടുക്കുവാൻ വേണ്ടി ഇരുകക്ഷിയി
ലേയും തലവന്മാർ ചാതിക്കാരം പിടിക്കുവാനായി കയ്യാങ്കളി
ക്കാരുടെ ഇരുവശത്തുമായി നില്പുണ്ടായിരിക്കും. തട്ടത്തു ലാ
ക്കുനോക്കി നിൽക്കുന്നതിന്നിടക്കു ഒരുവൻ മററവന്റെ ചെകി
ട്ടത്തു കണക്കിലൊന്നുകൊടുക്കുന്നു. അപമൎയ്യാദപ്രവൃത്തികൾ
വരാതിരിപ്പാൻമദ്ധ്യസ്ഥന്മാർ, രണ്ടുപേരെയുംവേർപെടുത്തുന്നു.
അവർ പിന്നേയും നടക്കുന്നു, ലാക്കുനോക്കുന്നു. മുമ്പുകൊടു
വൻ മററവന്റെ കടകത്തിൽ കടകംനോക്കിക്കൊ എന്നു മു

മ്പിൽക്കൂട്ടി പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ത ാങ്ങുന്നു. ഏറ്റുപടക്കം പൊട്ടു ന്നപോലെയുള്ള ശബ്ദത്തോടുകൂടി അവൻെറ കടകംതകരുന്ന പോലെ തോന്നുന്നു. മദ്ധ്യസ്ഥന്മാർ അവരെ വേർപെടുത്തുന്നു. ഇങ്ങനെ രണ്ടുമൂന്നു മറിതല്ലുകഴിയുമ്പോൾ ഒരുവൻ തീരെതോ റ്റുവെന്നുവരാം. അല്ലെങ്കിൽ രണ്ടുപേരും സമനിലയിൽനി ന്നുവെന്നും വരാം. എങ്ങിനെയായാലും അവരുടെ പ്രയോ ഗം നിൎത്തുന്നു. അവൎക്കു യഥോചിതം സമ്മാനംകൊടുത്തുവി ടുന്നു. പിന്നെ വേറെ ഒരു ജോടി മുമ്പറഞ്ഞ വിധത്തിൽ ചേരിയിലിറക്കുന്നു. മോശക്കാരായിട്ടുള്ളവരുടെ തല്ലു ആദ്യ മാദ്യമായി കഴിക്കുന്നു. തലവന്മാരുടെ പ്രയോഗമാണു ഉള്ള തിൽ ഒടുക്കാം. അപ്പോഴയ്ക്കും തിരക്കു സഹിക്കവാൻ വയ്യാതാ കുന്നു. ജനങ്ങൾ തിരക്കിത്തള്ളിക്കയറി ചേരിസ്ഥലത്തുപ്ര യോഗത്തിന്നിടം നന്നെ കുറഞ്ഞുവശാവുന്നു. അപ്പോഴേയ്ക്കു ഇരുകക്ഷിയിലുമുള്ള ചില മല്ലന്മാർ ഇറങ്ങി മുട്ടൻ വടികൾ കൊണ്ടു ജനങ്ങളുടെ മാറത്തമൎത്തി തിരക്കിനെ പിന്നാക്കംത ള്ളിനീക്കുന്നു. വമ്പന്മാരുടെ തല്ലു കഴിയുമ്പോഴക്കം നേരം സന്ധ്യാസമയമാകും. ഉടനെ ജനസംഘം പിരിയുകയും ജ നങ്ങൾ കക്ഷിമത്സരത്തോടുകൂടി അന്നത്തെ ജയാപജയങ്ങ ളെപ്പററി സംസാരിച്ചുകൊണ്ടു് ആൎത്തുവിളിച്ചുപോവുകയും ചെയ്യുന്നു.

XXII

മനോരാജ്യം.

പണ്ടൊരു ഭൂസുരബ്രഹ്മചാരീ സുഖം
പൂണ്ടൊരുവിപ്രൻെറമന്ദിരംപുക്കുടൻ
ശ്രാദ്ധം ഭുജിച്ചു മലപ്പ്വൊടിദക്ഷിണ
മാത്രം ലഭിച്ചു മൺപാത്രത്തിലാക്കിനാൻ

തവിട്ടുപൊടി വടിവിനൊടു ഘടമതിൽനിറച്ചുടൻ
താനേതലയിൽചുമന്നുനടന്നിതു
മാർഗ്ഗേമനോരാജ്യമോരോന്നുചിന്തിച്ചു
മാണവൻ മെല്ലേ നടന്നുതുടങ്ങിനാൻ:—
ആപണേചെന്നു മലപ്പൊടി വിററുപെ-
ണ്ണാടിനെ മേടിച്ചുകൊണ്ടുപോയങ്ങുഞാൻ
സരസതൃണസലിലമിവ സതതമപി നൽകിഞാൻ
സാദരം നന്നായ്വളർത്തുകൊണ്ടീടുവൻ.
സംവത്സരത്തിലീരണ്ടുശിശുക്കളെ-
സ്സംഭവിപ്പിക്കുമിപ്പെണ്ണാടുമിങ്ങനെ;
ആട്ടിൻകിടാങ്ങളെ വിററു പശുവിനെ-
പ്പാട്ടിൽ നമുക്കൊന്നു മേടിക്കണം ദൃഢം,
പശുവിനൊരു ശിശു ഭവതി, ശിശുവിനുശിശുക്കളും
പാരാതെ നാലഞ്ചുകാളക്കിടാങ്ങളും.
അങ്ങനെ വാണാൽ കൃഷി തുടങ്ങാനുള്ള
സംഗതിവന്നു ഭവിക്കും നമുക്കിനി;
നല്ല കണ്ടത്തിൽ കൃഷിചെയ്തുകൊണ്ടുഞാൻ
നെല്ലും വളരെ സ്വരൂപിച്ചനന്തരം,
ഇരവുപകലധികതരസുഖമൊടു വസിക്കയും
ഇല്ലവും പുത്തനായിപ്പണിയിക്കയും;
നല്ലൊരുപെണ്ണിനെ വേളി കഴിക്കയും,
ഇല്ലത്തു മെല്ലെക്കുടിവച്ചുകൊൾകയും,
അപ്രകാരം രമിക്കുംവിധൌ ഭാര്യയ്ക്കു
ഗർഭമുണ്ടാകും പ്രസവിക്കുമുണ്ണിയേ;
സുതനുടയ ജനനമതിശുഭകരമവനുഞാൻ
സോമശർമ്മാവെന്നുപേരിട്ടുകൊള്ളുവൻ.
അക്കാലമുണ്ണിയെ നോക്കാതെ മാതാവു
പൈക്കറപ്പാനങ്ങു പൊയ്ക്കളഞ്ഞാകിൽഞാൻ
കോപിച്ചു കോൽകൊണ്ടു താഡനം കൂട്ടുവൻ
ഗോശാലയിൽചെന്നകത്തുപുക്കീടിലും.

പൊണ്ണനീവണ്ണം മനോരഥം ചിന്തിച്ചു
ദണ്ഡുകൊണ്ടൊന്നങ്ങടിച്ചു കുംഭോദരേ,
മൺകുടംപൊട്ടിത്തകൎന്നു മലപ്പൊടി
മണ്ണിലും തന്നുടെ കണ്ണിലും മൂക്കിലും
അടിമുടികൾ മുഴുവനഥ വെളുവെളെയണിഞ്ഞുകൊ-
ണ്ടങ്ങനെ ചെന്നു ഗൃഹംപുക്കു മാണവൻ.

(പഞ്ചതന്ത്രം)

XXIII

കൊച്ചിരാജ്യത്തെ നെൽകൃഷി.

ഈ രാജ്യത്തെ പ്രധാനകൃഷി നെല്ലുതന്നെയാകുന്നു; ഇവിടെ വേറെയുള്ള ഭക്ഷണധാന്യങ്ങൾ ഒന്നുംതന്നെ പറയത്തക്കവണ്ണം കൃഷി ചെയ്യുന്നില്ല. ജനങ്ങളെല്ലാവരും ശാല്യന്നംകൊണ്ടുതന്നെയാണുപജീവിക്കുന്നതും. പലതരത്തിലുമുള്ള നെല്ലുകൾ ഉണ്ടാക്കാറുണ്ട്. അല്പം ചില സമ്പ്രദായഭേദങ്ങളോടുകൂടിയാണ് അവയെ അതാതു ദിക്കുകളിൽ കൃഷി ചെയ്തുവരുന്നതു. വിളവു കിട്ടുന്നതു കാലാകാലങ്ങളിൽ മഴ പെയ്യുന്നതിന്റെ അവസ്ഥപോലെയായിരിക്കും. മഴ മററുള്ള ദിക്കുകളിലോളംതന്നെ സമൃദ്ധിയായിട്ടില്ലാത്ത ചിററൂർ താലൂക്കിൽ മാത്രമേ മഴവെള്ളത്തിന്റെ പോരായ്മ തീൎക്കുന്നതിനുവേണ്ടി പുഴവെള്ളം തിരിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നതിന്നു വിസ്തരിച്ചിട്ടുള്ള പണിത്തരങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുള്ളു.

ഇരുപ്പൂനിലങ്ങൾ.

ഏററവും വിലപിടിച്ചതും എല്ലാററിലുമധികമാവശ്യപ്പെടുന്നതും ആയ ഭൂമി ഇരുപ്പൂനിലങ്ങളാകുന്നു. കൽപ്രദേ

ശങ്ങളുടെ കിഴക്കെ ഭാഗത്തുള്ള കുന്നിൻ ചെരിവുകളിലും മലവാരങ്ങളിലും ചിററൂർ താലൂക്കിലും ആണ് അവ മുഖ്യമായി കാണപ്പെടുന്നത്. ഏകദേശം മേമാസത്തിൻെറ ആരംഭത്തോടുകൂടി (ഏകദേശം മേടം 15-ാംനു-യോടുകൂടി)ആദ്യത്തെ വിളവിറക്കിത്തുടങ്ങുന്നു. ആ കാലത്ത് കാലവർഷത്തിന്നു മുമ്പായിട്ടുണ്ടാവുന്ന ഇടിവെട്ടോടുകൂടിയ ഇടമഴകളെക്കൊണ്ടു ഭൂമിയെല്ലാം കുതിന്നിരിക്കുന്നതാണ്. അപ്പോൾ കണ്ടങ്ങൾ ഉഴുതുപൊടിച്ചു നിരത്തുകയോ അല്ലെങ്കിൽ നല്ലവണ്ണം ഉഴുതുവെക്കുകയോ ചെയ്യുകയും വർഷത്തിന്നു മുമ്പോ പിമ്പോ ആയി വിത്തു വിതയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വിതച്ചിട്ടുള്ള വിത്തിൻെറ തരഭേദംപോലെ സെപ്റ്റമ്പർ മാസത്തിൻെറ ആദിയിലോ അവസാനത്തിലോ (ചിങ്ങം 15-ാംനു-ക്കൊ കന്നി 15-ാംനു-ക്കൊ) ആണ് വിളവു കൊയ്യെടുക്കുന്നത്. ഈ വിളവിന്നു കന്നിവിളവ് എന്നാണ് സാധാരണ പറഞ്ഞുവരുന്നത്; എന്തെന്നാൽ പ്രായേണ ആ മാസത്തിലാണ് അതു കൊയ്യെടുക്കാറുള്ളത്. അപ്രകാരംതന്നെ മകരത്തിൽ (ജനുവരി ഫെബ്രുവരി മാസങ്ങളിൽ) കൊയ്യുന്ന രണ്ടാം വിളവ് മകരവിളവു എന്നും പറഞ്ഞുവരുന്നു. കന്നിവിളവു കൊയ്യെടുത്ത ഉടനെതന്നെ രണ്ടാം വിളവിന്നായി നിലങ്ങളെല്ലാം പണികഴിച്ചൊരുക്കുന്നു. ഈ സമയത്ത് ആദ്യത്തെ വിളവിന്നുള്ളതിനേക്കാൾ അധികം വളം നിലത്തിൽ ചേക്കാറുണ്ട്. വിതെയ്ക്കുന്നതിന്നു പകരം ഞാററുവട്ടികളിൽ പാവിനിത്തീട്ടുള്ള ഞാറുകളെ ഒക്ടോബർ മാസാരംഭത്തിലായി (കന്നിഒട്ടൊടുവിലായി) വലിച്ചു നടുകയാണ് പതിവ്. ഇങ്ങിനെ ആ രണ്ടു വിളവുകളും കാലവർഷത്തിൽ പെയ്യുന്ന മഴയുടെ സമൃദ്ധിയേയും തുലാവർഷത്തിലെ മഴയുടെ കാലോചിതമായ പെയ്ത്തിനേയും ആശ്രയിച്ചാണിരിക്കുന്നത്. മഴ—വിശേഷിച്ചും കാലവർഷത്തിൽ പെയ്യുന്നതു—അധികമാകുന്നുവെങ്കിൽ വെള്ളപ്പൊക്കംകൊണ്ടു് ആദ്യത്തെ വിളവു നശിച്ചു പോകുവാനെളുപ്പമാകുന്നു. തുലാവർഷംഅമാന്തമാകു

ന്നതായാൽ രണ്ടാം വിളവിന്നനക്കവും വന്നുകൂടും. ഇരുപ്പൂനിലങ്ങളെ ജനുവരി മുതൽ മേമാസംവരെ സാമാന്യേന തരിശിട്ടുവരുന്നു. എന്നാൽ അങ്ങുമിങ്ങും അപൂർവ്വം ചില ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും, കിണറുകളിൽനിന്നും, പുഴകളിൽനിന്നും തേവിത്തിരിച്ചുകൊണ്ടു പുഞ്ച എന്നു പേരായ മൂന്നാമതൊരു വിളവുകൂടി എടുക്കാറുണ്ട്. ഈ തരം കൃഷിക്കുള്ള ചിലവു വളരെ അധികമാണ് എന്നുമാത്രമല്ല മൂന്നാം വിളവെടുക്കുന്നതുകൊണ്ടു നിലത്തിന്റെ വളക്കൂറു കുറഞ്ഞുവശാവുകയും ചെയ്യുന്നു. പുഞ്ചക്കൃഷിയുടെ മുഖ്യ ഉദ്ദേശ്യം ലാഭത്തിനേക്കാൾ കൃഷിപ്പണിക്കാൎക്കു വേലയുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുക എന്നതാകുന്നു.

ഒരുപ്പൂനിലങ്ങൾ.

ഒരുപ്പൂനിലങ്ങളുടേയും ഇരുപ്പൂനിലങ്ങളുടേയും കൃഷിക്കു പല ഭേദഗതികളും ഉണ്ടു്. രണ്ടുവർഷങ്ങളുടേയും ഇടയ്ക്കുള്ള തോൎച്ചകാലത്തു ചില നിലങ്ങൾ സ്ഥാനഭേദം നിമിത്തം ഉണക്കം തട്ടത്തക്ക സ്ഥിതിയിലാണു് കിടക്കുന്നതു്. എന്നാൽ വേറെ ചിലതു്, വളരെ താണപ്രദേശങ്ങളിൽ കിടക്കുകയാൽ, വർഷക്കാലത്തിൽ പലപ്പോഴും മുങ്ങിപ്പോകത്തക്ക നിലയിലുമാകുന്നു. രണ്ടുതരം നിലങ്ങളിൽനിന്നും ഒരു വിളവുമാത്രം എടുക്കുവാനേ തരമുള്ളൂ. ഇവയിൽ വിരുപ്പു നിലങ്ങൾ എന്നു പറയുന്ന ആദ്യത്തെ നിലങ്ങളിൽനിന്നുകന്നിവിളയും, മുണ്ടകനിലങ്ങൾ എന്നു പറഞ്ഞുവരുന്ന മറ്റെ തരത്തിൽനിന്നു മകരവിളയും എടുക്കുന്നു. വിതയ്ക്കുന്ന കാലവും കൊയ്യുന്ന കാലവും കൃഷിചെയ്യുന്ന രീതിയും എല്ലാം ഇരുപ്പൂനിലങ്ങളിലുള്ള അതാതു വിളകളെ അനുസരിച്ചുതന്നെയാകുന്നു. കുട്ടാടൻ നിലം എന്നു പറഞ്ഞുവരുന്ന മറ്റൊരുതരം ഒരുപ്പൂഭൂമിയുണ്ടു്. ചളിപ്രധാനങ്ങളാകയാലും താണ പ്രദേശങ്ങളിൽ കിടക്കുന്നവയാകയാലും വർഷക്കാലം പിറന്നാൽ ഉടനെതന്നെ ഈവക നിലങ്ങളിൽ വെള്ളംനിറഞ്ഞുവശാവുന്നു;

അതിനാൽ മേൽപറഞ്ഞ സാധാരണ രണ്ടു വിളവുകൾക്കുപകരം വൈലത്തൂർ അല്ലെങ്കിൽ കുട്ടാടൻ എന്ന വളരെ മൂപ്പുള്ള വിത്തുകളാണു് കൃഷിചെയ്തുവരുന്നതു്. ഈ കൃഷിയിൽ ഏപ്രിൽ മാസത്തിൽ (മേടത്തിൽ) വിത്തു വിതയ്ക്കുകയും ജാനുവരിയിൽ (ധനു മകരം) കൊയ്തെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇവ കൂടാതെ പ്രധാനപ്പെട്ട വേറെ രണ്ടുതരം ഒരുപ്പൂനിലങ്ങളും കൂടിയുണ്ടു്. അവയെപ്പററി പ്രത്യേകം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അവ തൃശ്ശിവപേരൂർ, മുകുന്ദപുരം, തലപ്പിള്ളി എന്നീ താലൂക്കുകളിലുള്ള കോൾനിലങ്ങളും കൊടുങ്ങല്ലൂർ, കൊച്ചി, എറണാകുളം എന്നിവയിലുള്ള കരി, പുളി, ചാലു് എന്ന നിലങ്ങളും ആകുന്നു. ആ രണ്ടുവക നിലങ്ങൾക്കും ഉഴമയോ വളം ചേർക്കലോ ആവശ്യമില്ല എന്നതാണു് അവയ്ക്കു സാമാന്യമായിട്ടൊരു സ്വഭാവമുള്ളതു്.

കോൾനിലങ്ങൾ.

കോൾനിലങ്ങൾ വാസ്തവത്തിൽ മുൻവിവരിച്ചിട്ടുള്ള ശുദ്ധജലമുള്ള കായലുകളാകുന്നു. അവ ഈ രാജ്യത്തെ ഏററവും വിലപിടിച്ചതായ സ്വത്തുക്കളിൽ ഒന്നുമാകുന്നു. അവയിൽവെച്ചു് ഏററവും പ്രധാനമായിട്ടുള്ളതു് ഏനാമാക്കൽ-തൃശ്ശിവപേരൂർ കായലാണു്. അതിന്നു് ൨൬,000 ത്തിലധികം ഏക്കർ വിസ്താരമുണ്ടു്. അതിൽ ഏകദേശം ൨,൯00 ഏക്കർസ്ഥലം ബ്രിട്ടീഷുമലബാറിൽചേർന്നതും ശേഷമുള്ളതെല്ലാം കൊച്ചിശ്ശീമയിൽ പെട്ടതുമാകുന്നു. ഇതിനെപ്പററി മിസ്റ്റർ ലോഗൻ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു: "വെള്ളം വററിച്ചു കൃഷിചെയ്യേണ്ട കാര്യത്തിൽ പ്രകൃത്യാ ഉള്ള ശക്തികൾക്കെതിരായി ചെയ്യേണ്ടിവരുന്ന സാമാന്യത്തിലധികം ക്ലേശത്തോടുകൂടിയ മനുഷ്യപ്രയത്നം മാത്രം നോക്കിയാൽതന്നെ ഈ കായലിനെപ്പററി പ്രത്യേകം പറയുന്നതിന്നുള്ള വകയുണ്ടു്. ഒരു കൊല്ലത്തിൽ പൊന്തുന്ന വെള്ളം ഇറങ്ങിട്ടു പിന്നത്തെ വർഷം

ആരംഭിക്കുന്നതുവരെയുള്ള കാലം ഒരു വിളവു കൊയ്തെടുത്ത് നെല്ല് അറയിലാക്കുന്നതിന്നു വളരെ കഷ്ടിയാകുന്നു. ഏനാമാക്കൽ ഒരു കൽകെട്ടുകൊണ്ട് ഏറേററക്കങ്ങൾ കൊള്ളാതെ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അതിലെ വെള്ളം, മഴ അവസാനിക്കുന്നതോടുകൂടി, ചക്രംവെച്ചു രാവും പകലും ഇടമുറിയാതെ ചവിട്ടി വററിക്കുന്നു. ഇയ്യിടയിലായി ആവിയന്ത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടു വേലചെയ്യുന്ന പമ്പുകളും വെള്ളം വററിക്കുവാൻ സാധാരണയായി ഉപയോഗിച്ചുതുടങ്ങീട്ടുണ്ട്. ആ ആവിയന്ത്രങ്ങളിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന തീയ്യ് കൂരിരുട്ടായ രാത്രി സമയങ്ങളിൽ പരപ്പായിക്കിടക്കുന്ന വെള്ളത്തിൽകൂടി ദിവ്യതേജസ്സാ പ്രകാശിക്കുന്നു; എങ്കിലും വേല നടക്കുന്ന സമയത്തെല്ലാം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടേയിരിക്കുന്ന യന്ത്രങ്ങളുടെ ഏറച്ച ശബ്ദവും കുലുക്കവും അപ്രകാരമുള്ള (ദിവ്യതേജ)ഭ്രമത്തെ ഇല്ലാതാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ വിധം വെള്ളം വററിച്ചിട്ടുള്ള ഭൂമിയാസകലവും, കുററി തറച്ചു പെടല* വാരി ചളി കുത്തിനിറച്ചിട്ടുള്ള വരമ്പുകളെക്കൊണ്ടു നല്ലവണ്ണം രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. ആവക നിലങ്ങളിൽ പിന്നെ നല്ല പുഷ്ടിമയുള്ള ഞാറുകൾ വലിച്ചു നടുന്നു. * പല പടവുകളായി കിടക്കുന്ന കോൾനിലങ്ങളുടെ ഇടയിലെല്ലാം ചാലുകൾ ഉണ്ട്. ഈ ചാലുകളിലേക്കാണ് നിലത്തിൽനിന്നുള്ള വെള്ളം ചാമ്പിക്കയററുന്നത്. ഇടയ്ക്കു ചാലുകളുള്ളതിനാൽ അതാതു നിലങ്ങളെ പോയി പരിശോധിക്കുന്നതിന്നു തോണികൾ വേണ്ടിവരുന്നു. നിലങ്ങൾ ചാലുകളിലെ വെള്ളമാനത്തിൽനിന്നു മൂന്നോ നാലോ അടി

---

* തെവിടിച്ചിമൊന്തയുടെ പുള്ളിക്കോലുകളും ചോറപ്പുല്ലും മുളവാരിയും കൂടി തട്ടികപോലെ നീളത്തിൽ കെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്നതിന്നാണ് പെടല എന്നു കോൾകൃഷിക്കാർ പറഞ്ഞുവരുന്നത്. (പരിഭാഷകൻ.)

* കോൾനിലങ്ങളിൽ സാധാരണയായിട്ടു വിത്തു വിതയ്ക്കുകയാണ് പതിവ്. അധികം വെള്ളം നിൽക്കുന്ന കണ്ടായ സ്ഥലങ്ങളിൽ മാത്രമേ ഞാറിട്ടു നടാറുള്ളൂ. (പരിഭാഷകൻ.)

താഴെയായുമിരിക്കും. വേനൽക്കാലത്തു് ഈ കായലാസകലം തട്ടിത്തകത്തുപിടിച്ചിരിക്കുന്ന നെല്ലുകളെക്കൊണ്ടു് ഏററവും മനോഹരമായിരിക്കുന്ന ഒരു പച്ചപ്പരപ്പായി കാണുന്നതാണു്. അതുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന നയനാനന്ദം, അസംഖ്യം കൊക്കുകളുടേയും മററു ജലപക്ഷികളുടേയും തുവെള്ളയായ ചിറകുകളുടെ നിറഭേദംകൊണ്ടു ഒന്നുകൂടി വദ്ധിച്ചു വശ്യമാവുകയും ചെയ്യുന്നു; എന്തെന്നാൽ അക്കാലത്തു തീററ ധാരാളമുള്ള ആ പ്രദേശങ്ങളിൽ അജ്ഞാതിപക്ഷികൾ കൂട്ടത്തോടെ വന്നു സുഖമായി ഭക്ഷണം കഴിച്ചാനന്ദിച്ചു പറന്നു നടക്കുന്നതു കാണാം. കാലവഷസൂചകമായി ഏപ്രിൽ മാസത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഇടിവെട്ടോടുകൂടിയ കൂടമഴതുടങ്ങുന്നതോടുകൂടി സാവധാനത്തിലുണ്ടാകുന്ന വെള്ളപ്പൊക്കമായിട്ടു യുദ്ധം പിന്നേയുമാരംഭിക്കുന്നു. കോളെല്ലാംമുങ്ങിപ്പോകുമോയെന്നുള്ള ഭയം സവ്വത്ര വ്യാപിക്കുന്നു; ചക്രം ചവിട്ടിന്നായി മുളകൊണ്ടു നിൎത്തീട്ടുള്ള നിലകളുടെ ഇടയിൽകൂടി ചക്രങ്ങളെല്ലാം ഉടനെ ചുററിത്തിരിയുന്നു. കാലംപോയിട്ടുള്ള ഘട്ടങ്ങളിൽ വിളഞ്ഞു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്ന തങ്ങളുടെ പുഞ്ചകളെ വെള്ളപ്പൊക്കത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുന്നതിന്നുവേണ്ടി അനേകായിരം ജനങ്ങൾ — അസംഖ്യം ഉത്തമജ്ഞാതി നായർ സ്ത്രീകളുംകൂടി — ഈ വക ചക്രങ്ങളിന്മേൽ കയറി ഇടമുറിയാതെ രാവും പകലും വേലചെയ്യുന്നതു കാണാം. കോൾ വരമ്പുകൾ മുറിഞ്ഞു വിളവെല്ലാം മുങ്ങിപ്പോവുക എന്നതു് ഒട്ടും അസാധാരണയല്ല. കുറെ അധികം ഭാഗം പലപ്പോഴും തോണികളിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടു കതിരുമാത്രംകൊയ്യേട്ടുക്കേണ്ടതായിട്ടും വരുന്നു. എങ്കിലും അസാധാരണമായ ഈ ഉദ്യമത്തിൻെറ ഫലമായി കൃഷിക്കാൎക്കു സാമാന്യേന നല്ല വിളവു കിട്ടാറുണ്ടെന്നുതന്നെ പറയാം.” * മുകുന്ദപുരത്തുള്ള മുരിയാട്ടു കാ

---

* “മലബാർ ഡിസ്റ്റ്റിക്കറ്റ് മാനുവൽ” പേജ് 16 മിസ്റ്റർ ലോഗൻെറ കാലം കഴിഞ്ഞതിൽപിന്നെ ആവിയന്ത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടു് വേലചെയ്യുന്ന വമ്പുകൾ വളരെ അധികം ഉപയോഗിച്ചുതുടങ്ങിട്ടുണ്ടു്.

യലും തലപ്പിള്ളിയിലുള്ള കാട്ടകമ്പാല കായലും ഇതേമാതിരി തന്നെ കൃഷിചെയ്തുവരുന്നു; പക്ഷെ വലിപ്പത്തിൽ അവ മ റേറതിനേക്കാൾ വളരെ ചെറിയതാകുന്നു.

കരിനിലം, പുളിനിലം, ചാലുനിലം.

കരം, പുളി, ചാലു് എന്നീ നിലങ്ങൾ കടലോരത്തുള്ള മണൽപ്രദേശങ്ങളുടേയും അഴം കുറഞ്ഞ കായലുകളുടെ വക്കത്തുള്ള തെങ്ങിൻതോട്ടങ്ങളുടേയും ഇടയിലായി കിടക്കുന്ന ചളിപ്രധാനമായ ഭൂമിയാകുന്നു. ആ ഭൂമി, കൊച്ചി, കണയന്നൂരു്, കൊടുങ്ങല്ലൂരു്, മുകുന്ദപുരം എന്നീ താലൂക്കുകളിൽ നെൽകൃഷിക്കായിട്ടുപയോഗപ്പെട്ടുത്തിവരുന്നു. ആ മണ്ണിൽ ഉപ്പുരസത്തോടുകൂടിയ പദാൎത്ഥങ്ങൾ ധാരാളമായി കലൎന്നിരിക്കുന്നു; ആ വക നിലങ്ങളിൽ ഉപ്പുവെള്ളം കടക്കുകയും ചെയ്യും. അതിനാൽ വൎഷകാലത്തു മാത്രമേ അവയിൽനിന്നു വിളവെടുക്കുവാൻ തരമുള്ളു; തത്സമയം ശുദ്ധജലത്തിന്റെ ആധിക്യംകൊണ്ടു് മണ്ണിൽ ഉപ്പുരസത്തിന്റെ ശക്തി കുറഞ്ഞുവരുന്നു. ആദ്യംതന്നെ നിലങ്ങളിൽനിന്നു് ഉപ്പുവെള്ളമെല്ലാം വാററിക്കളയുകയും പിന്നേയും ഒരു കടക്കാതിരിക്കുന്നതിന്നു ചുററും ചിറ മാടിയുറപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിന്റെശേഷം നീളമുള്ള തായകളോടുകൂടിയ തൂമ്പകൾകൊണ്ടു് ഭൂമിയെല്ലാം കിളച്ചു് അഞ്ചടിചുററും ഒരടിപൊക്കവും ഉള്ള കണ്ണികൾ നിരത്തി കൂട്ടുകയും വൎഷം പിറക്കുന്നതിന്നു കുറച്ചുമുമ്പായി ആ കണ്ണികളിന്മേൽ വിത്തു വിതയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഞാറു് ഏകദേശം ആറിഞ്ചു് ഉയരുമ്പോൾ അതു തൂമ്പകൊണ്ടുതന്നെ കൊത്തിയെടുത്തു ചുററും എറിയുകയും കണ്ണികളെയെല്ലാം ഉടച്ചുനിരത്തി കണ്ടമാസകലം ഒരേ രാനമാക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ നിലങ്ങളിൽ കൃഷിചെയ്തുവരുന്ന നെല്ലിന്നു് പൊക്കാളി എന്നാണു് പേരുപറയുക. അതു കൊച്ചിരാജ്യത്തുണ്ടാകുന്ന മറെറല്ലാതരം നെല്ലിനെക്കാളും വലിപ്പമു

ള്ളതാകുന്നു. അതു വിളയുന്നതിന്നു വളരെക്കാലം വേണം. സാധാരണയായി ഒക്ടോബർ മാസത്തിൽ മാത്രമെ അതു കൊയ്തെടുക്കുവാൻ കഴികയുള്ളൂ. ഉപ്പു കടന്നിട്ടോ അല്ലെങ്കിൽ അതിവർഷംകൊണ്ടുള്ള വെള്ളപ്പൊക്കംകൊണ്ടോ—രണ്ടും പലപ്പോഴും സംഭവിക്കാറുണ്ടു്—വിളവിന്നു ദോഷം പററിയില്ലായെങ്കിൽ സമൃദ്ധിയായിട്ടുള്ള കൊയ്ത്തുറപ്പിക്കാവുന്നതാണു്; എന്തെന്നാൽ നിലം സ്വഭാവേന വളരെവളക്കൂറുള്ളതാകുന്നു. അതിൽ ഉഴുമയോ വളം ചേർപ്പോ അവശ്യമില്ല; കൃഷിക്കുള്ള ചിലവും വളരെക്കുറയും. ചാലുനിലങ്ങൾ എന്നതു് കരയ്ക്കുസമീപമുള്ള അഴംകുറഞ്ഞ കായലുകളുടെ ചില ഭാഗങ്ങൾ മാത്രമാകുന്നു. ഇതേ മാതിരിതന്നെയാണു് അവയും കൃഷിചെയ്യുന്നതു്. പക്ഷെ കിടപ്പുകൊണ്ടു് അവയ്ക്കു വെള്ളപ്പൊക്കം കൊണ്ടുള്ള ദോഷം അധികം പററുന്നതാണു്.

അസ്ഥിരമായ കൃഷി.

മോടൻ, പെരുവക എന്നിവയാണു് കൊച്ചിരാജ്യത്തുള്ള അസ്ഥിരവിളവുകളിൽ പ്രധാനമായിട്ടുള്ളവ. മോടൻ പൊക്കം കുറഞ്ഞ കുന്നുകളിന്മേലാണു് കൃഷി ചെയ്യാറുള്ളതു്; മുകുന്ദപുരം, തൃശ്ശിവപേരൂർ, തലപ്പിള്ളി എന്നീ താലൂക്കുകളിൽ അതു അതിധാരാളവുമാകുന്നു. ഒക്ടോബർ മാസത്തിന്റേയും ഏപ്രിൽമാസത്തിന്റേയും (തുലാമാസത്തിന്റേയും മേടമാസത്തിന്റേയും) ഇടയ്ക്കു ഭൂമിയാസകലം പത്തോ പന്ത്രണ്ടോ പ്രാവശ്യം ഉഴുതുമറിക്കുന്നു. കാലവർഷത്തിന്നു മുമ്പുണ്ടാകുന്ന ചില ഇടമഴകളെക്കൊണ്ടു ഭൂമിക്കു് കുതിൎമ്മതട്ടിത്തുടങ്ങുമ്പോൾ വിത്ത കഴിക്കയും ചാണകപ്പൊടിയും വെണ്ണീറും അതോടുകൂടിത്തന്നെ വിതറുകയും ചെയ്യുന്നു. കന്നിമാസമാദ്ധ്യമാണു് അതു കൊയ്യുക പതിവു്. വർഷം നന്നായാൽ സാധാരണയായി നല്ല വിളവും കിട്ടാറുണ്ടു്. കൊയ്ത്തുകഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ഭൂമിക്കു കുതിൎമ്മയുണ്ടെന്നു കണ്ടാൽ എള്ളോ

മുതിരയോ വിതച്ചെടുക്കാറുണ്ടു്. പിന്നെ, മണ്ണിന്റെ ഗുണം പോലെ രണ്ടോ മൂന്നോ കൊല്ലം ആ ഭൂമി തരിശിടുകയും ചെയ്യുന്നു. പെരുവക എന്നതരം നെല്ലു് മലമ്പ്രദേശത്തു പലേടങ്ങളിലായി മാറി മാറി കൃഷി ചെയ്തുവരുന്നു. ആ വക ഭൂമികളിലുള്ള കാടും മുടിലും ആദ്യംതന്നെ വെട്ടിച്ചുടുന്നു. മേടമാസത്തിലാണു് വിതയ്ക്കുന്നതു്. കന്നിമാസമാദ്യം കൊയ്തെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പുത്തനായിരിക്കുന്ന ആ മണ്ണിൽ വളം സമൃദ്ധിയായിട്ടുള്ളതിനാൽ ആ വിളവിനെ കളവന്നു മൂടാതെയും കാട്ടുജന്തുക്കൾ നശിപ്പിക്കാതെയും സൂക്ഷിക്കുന്നതായാൽ അനവധി നെല്ലു സാധാരണയായിട്ടുണ്ടാകാറുണ്ടു്. ഒരു കാലത്തു് അതിസാധാരണയായിരുന്ന ഈ കൃഷി കാട്ടുമരങ്ങളുടെ വളച്ചയ്ക്കു ദോഷം തട്ടുന്നുവെന്ന കാരണത്താൽ ഇപ്പോൾ വിരോക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

XXIV

പിതൃഭക്തി

ശ്രീരാമദേവനും ചോദിച്ചിതന്നേരം
"കാരണമെന്തോന്നു താതദുഃഖത്തിനു?
നേരേ പറവിനറിഞ്ഞവ"രെന്നതു
നേരം പറഞ്ഞിതു കേകയപുത്രിയും.
"കാരണം താതദുഃഖത്തിനു നീ തന്നെ;
പാരിൽ സുഖദുഃഖമൂലമല്ലോ നൃണാം.
ചേതസി നീ നിരൂപിക്കിലെല്ലതിനി-
ത്താതനു ദുഃഖനിവൃത്തി വരുവാനും.
ഭർത്തൃദുഃഖോപശാന്തിക്കിച്ഛയിൽതയാ

കത്തവ്യമായൊരുകമ്മമെന്നായ്പരം.
സത്യവാദിശ്രേഷ്ഠനായ പിതാവിനെ
സത്യപ്രതിജ്ഞനാക്കീടുകനീയതു
ചിത്തഹിതം നൃപതീന്ദ്രനനിണ്ണയം
പുത്രരിൽജ്യേഷ്ഠനാകുന്നതുനീയല്ലോ.
രണ്ടുവരംമമ ദത്തമായിട്ടുണ്ടു
പണ്ടുനിൻതാതനാൽസന്തുഷ്ടചേതസാ,
നിന്നാലസാദ്ധ്യമായുള്ളൊന്നതുരണ്ടു-
മിന്നുതരേണമെന്നത്ഥിക്കയുംചെയ്തേൻ.
നിന്നോടതുപറഞ്ഞീടുവാൻനാണിച്ചു
ഖിന്നനായ്പന്നിതുതാതനറികനീ.
സത്യപാശേനസംബദ്ധനാംതാതനെ
സത്വരംരക്ഷിപ്പതിന്നുയോഗ്യൻഭവാൻ.
പുന്നാമമാകുംനരകത്തിൽനിന്നുടൻ
തന്നുടെതാതനെത്രാണനംചെയ്കയാൽ
പുത്രനെന്നുള്ളശബ്ദംവിധിച്ചുശത-
പത്രസമുത്ഭവനെന്നുമറികനീ."
മാതൃവചനശ്രവണാഭിഹതനായ
മേദിനീപാലകുമാരനാംരാമനും
എത്രയുമേററംവ്യഥിതനായ്ചൊല്ലിനാൻ.
"ഇത്രയെല്ലാംപറയേണമോമാതാവേ!
താതാത്ഥമായിട്ടുജീവനെത്തന്നെയും
മാതാവുതന്നെയുംസീതയെത്തന്നെയും
ഞാനുപേക്ഷിപ്പനതിനില്ലസംശയം
മാനസേഖേദമതിനെനിക്കില്ലേതും.
രാജ്യമെന്നാകിലുംതാതൻനിയോഗിക്കിൽ
ത്യാജ്യമെന്നാലെന്നറികനീമാതാവേ!
ലക്ഷ്മണൻതന്നെത്യജിക്കെന്നുചൊൽകിലും
തൽക്ഷണംഞാനുപേക്ഷിപ്പനറികനീ.
പാവകൻതങ്കൽപതിക്കേണമെങ്കിലു-

മേവംവിഷംകുടിക്കേണമെന്നാകിലും
താതൻനിയോഗിക്കിലേതുമേസംശയം
ചേതസിചെററില്ലെനിക്കെന്നറികന
താതകാൎയ്യമനാജ്ഞപ്തമെന്നാകിലും
മോദേനചെയ്യുന്നനന്ദനനുത്തമൻ;
പിത്രാനിയുക്തനായിട്ടുചെയ്യുന്നവൻ
മദ്ധ്യമനായുള്ളപുത്രനറിഞ്ഞാലും,
ഉക്തമെന്നാകിലുമിക്കാൎയ്യമെന്നാലെ
കൎത്തവ്യമല്ലെന്നുവച്ചുടങ്ങുന്നവൻ,
പിതൃാൎമ്മലമെന്നുചൊല്ലുന്നുസജ്ജന-
മിത്ഥമെല്ലാംപരിജ്ഞാതംമയാധുനാ.
അതകയാൽ താതനിയോഗമനുഷ്ഠിപ്പാ-
നാകുലമേതുമെനിക്കില്ലനിൎണ്ണയം.
സത്യംകരോമ്യഹം സത്യംകരോമ്യഹം
സത്യംമയോക്തംമറിച്ചുരണ്ടായ്വരാ."
രാമപ്രതിജ്ഞകേട്ടോരുകൈകേയിയും
രാമനോടാശുചൊല്ലീടിനാളാദരാൽ.
"താതൻനിനക്കഭിഷേകാൎത്ഥമായുട-
നാദരാൽസംഭരിച്ചോരുസംഭാരങ്ങൾ
കൊണ്ടഭിഷേകംഭരതനുചെയ്യണം
രണ്ടാംവരംപിന്നെയൊന്നുണ്ടുവേണ്ടുന്നു.
നീപതിന്നാലുസംവത്സരംകാനനേ
താപസവേഷേണവാഴ്കയുംവേണം;
നിന്നോടതുനിയോഗിപ്പാൻമടിയുണ്ടു
മന്നവനിന്നതുദുഃഖമാകുന്നതും"
എന്നതുകേട്ടുശ്രീരാമനുംചൊല്ലിനാൻ
"ഇന്നതിനെന്തൊരുവൈഷമ്യമായതും;
ചെയ്കഭിഷേകംഭരതനു ഞാനിനി
വൈകാതെപോവൻവനത്തിനുമാതാവേ!
എന്തതെന്നോടുചൊല്ലാഞ്ഞുപിതാവതു-

ചിന്തിച്ചുദുഃഖിപ്പതിനെന്തുകാരണം?
രാജ്യത്തെരക്ഷിപ്പതിന്നുമതിയവൻ;
രാജ്യമുപേക്ഷിപ്പതിനുഞാനുംമതി,
ദണ്ഡമത്രേരാജ്യഭാരംവഹിപ്പതു;
ദണ്ഡകാവാസത്തിനേററമെളുതല്ലൊ.
സ്നേഹമെന്നെക്കുറിച്ചേററുമമ്മയ്ക്കുമി-
ദ്ദേഹമാത്രംഭരിക്കെന്നുവിധിക്കയാൽ.
ആകാശഗംഗയെപ്പാതാളലോകത്തു
വേഗേനകൊണ്ടുചെന്നാക്കിബ്ഭഗീരഥൻ
തൃപ്തിവരുത്തിപിതൃക്കൾക്കു;പൂരുവും
തൃപ്തനാക്കീടിനാൻതാതനുതന്നുടെ
യൌവനംനല്കിജ്ജരാനരയുംവാങ്ങി-
ട്ടിവ്വണ്ണമോരോരോർപിതൃപ്രസാദത്തിനാൽ.
അല്പമായുള്ളൊരുകാര്യംനിരൂപിച്ചു
മൽപിതാദുഃഖിപ്പതിനില്ലവകാശം."

അദ്ധ്യാത്മരാമായണം — തുഞ്ചത്തു് എഴുത്തച്ഛൻ

—:*:—

XXV
കൊച്ചി രാജ്യത്തെ
കൈത്തൊഴിലും കച്ചവടവും.

അവയുടെ വിഭാഗം.

ഇന്ത്യയിൽ മററുള്ള ദിക്കുകളിലെന്നപോലെ കൊച്ചിയിലും ജനങ്ങളുടെ മുഖ്യമായിട്ടുള്ള തൊഴിലും അവരുടെ ഉപജീവനത്തിന്ന പ്രധാനമായിട്ടുള്ള മാർഗ്ഗവും കൃഷിയാകുന്നു. എ

നാൽ ഈ രാജ്യത്തെ സംബന്ധിച്ചു മററുള്ള രാജ്യങ്ങളിലെപ്പോലെതന്നെ കൃഷി പ്രധാനമായിരിക്കുന്നില്ല. മദ്രാസ്സംസ്ഥാനത്തിൽ സാമാന്യേന നൂററുക്ക് എഴുപതിലധികം ജനത്തോളം കൃഷികൊണ്ടുപജീവനം കഴിക്കുന്നവരും നൂററിൽ പതിനെട്ടുവീതം ജനത്തോളം വേറെയുള്ള വ്യവസായങ്ങളെക്കൊണ്ടുപജീവനം കഴിച്ചുവരുന്നവരും ആകുന്നു. എന്നാൽ കൊച്ചിയിൽ നൂററുക്കു ൫൮ വീതം ജനങ്ങൾ മാത്രമേ കൃഷികൊണ്ടുപജീവനം കഴിച്ചുവരുന്നുള്ളു. ആകെയുള്ള സംഖ്യയിൽ നൂററുക്കു ൩൮ വീതം ജനങ്ങൾ മററുള്ള തൊഴിലുകളെക്കൊണ്ടാണു നിത്യവൃത്തി കഴിച്ചുപോരുന്നതു്. തുല്യാവസ്ഥയിലിരിക്കുന്ന അയൽരാജ്യങ്ങളായ തിരുവിതാംകൂറിലും ബ്രിട്ടീഷുമലബാറിലുംകൂടി കൃഷികൊണ്ടുപജീവനം കഴിക്കുന്നവർ ക്രമത്തിൽ നൂററുക്കു് അറുപതും അറുപത്തിരണ്ടും വീതമുണ്ടു്. അവിടങ്ങളിൽ ഇതരവ്യവസായങ്ങളെക്കൊണ്ടു കാലക്ഷേപം ചെയ്യുന്നവർ ക്രമത്തിൽ നൂററുക്കു് ഇരുപത്തഞ്ചും ഇരുപത്തിനാലും വീതവുമാകുന്നു. അയൽരാജ്യങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു കൊച്ചിരാജ്യത്തു് ഇതരവ്യവസായങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ സംഖ്യയ്ക്കുള്ള ഈ ആധിക്യം അവിടത്തെ ഭൂമി ഫലവത്തല്ലാഞ്ഞിട്ടോ കൃഷിക്കു യോഗ്യമല്ലാഞ്ഞിട്ടോ അല്ല; അ രാജ്യത്തിന്നു സ്വഭാവേന ചില മെച്ചങ്ങൾ ഉള്ളതുകൊണ്ടുമാത്രമാകുന്നു. തന്നിമിത്തം ദക്ഷിണഇന്ത്യയിൽ മററുള്ള ദിക്കുകളിലേക്കാൾ കുറെ അധികം വീതം ജനങ്ങൾ കൃഷിവിട്ടു മററുള്ള വ്യവസായങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നു. കൊച്ചിയെ സ്വരാജ്യമായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഉദ്യമശാലികളായ ബോംബെക്കാരുടെ പ്രാബല്യവും ദൃഷ്ടാന്തവും ഇപ്രകാരമായിത്തീരുന്നതിന്നു വളരെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഈ രാജ്യത്തു് ആകെയുള്ള പുരുഷന്മാരിലും സ്ത്രീകളിലും ക്രമത്തിൽ നൂററുക്കു് നാല്പത്തേഴും മുപ്പത്തൊമ്പതും വീതം ആളുകൾ തങ്ങളുടെ ഉപജീവനത്തിന്നായിക്കൊണ്ടു വേലചെയ്യുന്നു. ശേഷമുള്ളവർ തൊഴിലെടുക്കുന്നവരുടെ സഹായംകൊണ്ടാണു കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നതു്.

എന്നാൽ മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്ത് ഒട്ടുക്ക വേലയെടുത്തുപജീവനംകഴിക്കുന്ന പുരുഷന്മാരുടേയും സ്ത്രീകളുടേയും സംഖ്യ ക്രമത്തിൽ നൂററുക്ക് അമ്പത്തിനാലും നാല്പത്തിരണ്ടും വീതമാകുന്നു. അതിനാൽ കൊച്ചിരാജ്യത്തു ദക്ഷിണഇന്ത്യയിൽ മററുള്ള ദിക്കുകളിലുള്ളതിനേക്കാൾ അധികം വീതം ബാലന്മാക്കും വൃദ്ധന്മാക്കും സ്വസ്ഥമായിരുന്നു കാലക്ഷേപം ചെയ്യുവാനുള്ള തരമുണ്ട്.

വ്യാവസായികമായിട്ടുള്ള തൊഴിലുകൾ.

വളരെ വിസ്താരത്തിൽ കിടക്കുന്ന കായലുകൾ, അനവധി തോടുകൾ, വിലപിടിച്ച മലംപ്രദേശങ്ങൾ, തെങ്ങിൻകൃഷിക്കുള്ള തരം എന്നിവയെല്ലാം മുമ്പറഞ്ഞ സ്വഭാവേനയുള്ള മെച്ചങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിലുള്ളവയാകുന്നു. കായലുകളിലും തോടുകളിലും കൊച്ചിക്കരയിൽ വന്നടിക്കുന്ന സമുദ്രത്തിലും മത്സ്യങ്ങൾ ധാരാളമായിട്ടുണ്ട്. അവ അസംഖ്യ മത്സ്യംപിടിത്തക്കാക്കും മത്സ്യം ഉപ്പിട്ടുണക്കി ശേഖരിക്കുന്ന കൂട്ടക്കാ മത്സ്യക്കച്ചവട ാക്കും തോണിക്കാക്കും ജോലിയുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ൩൦,൦൦൦ ജനം ആ വക തൊഴിലുകളെക്കൊണ്ടാണുപജീവനം കഴിച്ചുവരുന്നതു്. അപ്രകാരംതന്നെ ഈ രാജ്യത്തിൻെറ കിഴക്കെ പകുതി ഭാഗമായ മലംപ്രദേശങ്ങൾ അസംഖ്യം മരംവെട്ടുകാക്കും അറക്കക്കാക്കും ആശാരിമാക്കും വനദ്രവ്യങ്ങളെ ശേഖരിക്കുന്നവക്കും ജോലിയുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നു. ഏകദേശം ൨൭,൦൦൦ ആളുകൾ ആവക പ്രവൃത്തികളെക്കൊണ്ടും ഉപജീവനംകഴിച്ചുവരുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ അതിലേറെ മുഖ്യമായിട്ടുള്ളതും ധാരാളമായി നടത്തിവരുന്നതും ആയ വ്യവസായങ്ങൾ തെങ്ങിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന പദാത്ഥങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചവയാകുന്നു—കള്ളുചെത്തുക, ചക്കരയുണ്ടാക്കുക, ചാരായം കാച്ചുക, വെളിച്ചെണ്ണയാട്ടുക, കയറുപിരിക്കുക മുതലായവയാകുന്നു. സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരുംകൂടി ഏകദേശം

൫0,000 ജനത്തോളം ഈവക പ്രവൃത്തികളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ രാജ്യത്താസകലമുള്ള ജനസംഖ്യയിൽ പത്തിലൊരു ഭാഗം ജനങ്ങൾക്കു് ഉപജീവനത്തിന്നുള്ള മാർഗ്ഗവും അവയുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നു. കൊച്ചിരാജ്യത്തുള്ള ജനങ്ങൾക്കെല്ലാവക്കും വേണ്ട ഭക്ഷണധാന്യങ്ങൾ ഇവിടെ ഉണ്ടാകുന്നില്ല. എങ്കിലും തെങ്ങിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന സാധനങ്ങളെക്കൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന പദാർത്ഥങ്ങളുടെ വിക്രയംകൊണ്ടു് അന്യരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു് ആണ്ടുതോറും ഇങ്ങോട്ടു കൊണ്ടുവരുന്ന ധാന്യങ്ങളുടെ വിലകഴിച്ചു മിച്ചമുണ്ടാകുന്നുണ്ടു്. വിവിധവ്യവസായങ്ങളെക്കൊണ്ടു കാലക്ഷേപം ചെയ്തുവരുന്നവരിൽ നൂററുക്കു നാല്പത്തഞ്ചുവീതം ജനങ്ങൾക്കു മാത്രമേ ശേഷമുള്ള എല്ലാ വ്യവസായങ്ങളും ഉപജീവനത്തിന്നു വഴിയുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നുള്ളു.

നെയ്ത്തു്.

നെയ്ത്തുവേലകളിൽ പരുത്തിനൂലുകൊണ്ടുള്ള നെയ്ത്തു മാത്രമേ കൊച്ചിരാജ്യത്തു നടത്തിവരുന്നുള്ളു. ചാലിയർ, കൈക്കോളർ, ചേടർ എന്നിങ്ങിനെ പരമ്പരയായ നെയ്ത്തുകാരാണു മുഖ്യമായിട്ടതു ചെയ്തുവരുന്നതും. ഈ കൂട്ടർ തൃശ്ശിവപേരൂരൊഴിച്ചു മററെല്ലാ താലൂക്കുകളിലും ഉണ്ടു്. ഏകദേശം ൨,൫00 പുരുഷന്മാരും ൩00 സ്ത്രീകളും ആ ജോലിയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ നെയ്ത്തുകാരെല്ലാവരും സാധാരണ നാടൻനെയ്ത്തു യന്ത്രങ്ങളെ മാത്രമേ ഉപയോഗിക്കുന്നുള്ളു. ഫ്ളൈഷട്ടിൽ എന്ന യന്ത്രവിശേഷം കൂട്ടിയിണക്കീട്ടുള്ള നെയ്ത്തുയന്ത്രം ആരുംതന്നെ ഉപയോഗിക്കാറില്ല.

ചകരിപ്പണി.

ചകരികൊണ്ടു കയറു്, ചവിട്ടി, കയററുപായ് മുതലായവയുണ്ടാക്കുക എന്നതു കൊച്ചിശ്ശീമയിൽ കടൽവക്കത്തും കായൽവക്കത്തും ഉള്ള പ്രദേശങ്ങളിലെ ഏററവും പ്രധാനമാ

യ വ്യവസായങ്ങളിൽ ഒന്നാകുന്നു. അതു പിന്നപ്പിന്നെ വ ൎദ്ധിച്ചുവരുന്ന ഒരു വ്യവസായവുമാകുന്നു. ൧൯൦൮-൯-ൽ പ ലതരത്തിലുമായി ൭൨ ലക്ഷം രൂപ വിലയ്ക്കുള്ള കയറു കൊച്ചി ത്തുറമുഖത്തുനിന്നു കയററി അയച്ചിട്ടുണ്ടു്. ൧൯൦൩-൪-ൽ ൩൩ ലക്ഷം രൂപ വിലയ്ക്കുള്ളതേ അയയ്ക്കുകയുണ്ടായുള്ളു. ഏ കദേശം ൮,000 പുരുഷന്മാരും ൨൦,000 സ്ത്രീകളും ഈ തൊഴി ലിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കൃഷിയൊഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ള എ ല്ലാ തൊഴിലുകളിലേക്കാൾ ഇതിലാണു വളരെ അധികം സ്ത്രീ കൾ ഏർപ്പെട്ടുകാണുന്നതു്. ഈ വ്യവസായത്തിൽ പ്രവേ ശിച്ചിരിക്കുന്ന വേലക്കാരിൽ അധികഭാഗവും ഈഴവരാകുന്നു. ശേഷമുള്ളവർ ക്രിസ്ത്യാനികളും വാലന്മാരും കണക്കന്മാരും ആണു്. മടലു തല്ലി ചകിരിയാക്കുന്നതും കയറു പിരിക്കുന്ന തും വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള പണിയാകുന്നു. ചകിരി മിക്കതും അതു തല്ലിയുണ്ടാക്കുന്നവർ തന്നെ കയ്യുകൊണ്ടു ചൂടിക്കയറാ ക്കിപ്പിരിക്കുന്നു. അവർ ആ ചൂടികൊണ്ടുപോയി മട്ടാഞ്ചേരി യിലുള്ള നാട്ടുകച്ചവടക്കാൎക്കു വില്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആ കച്ചവടക്കാർ പിന്നെ യൂറോപ്യൻകച്ചവടക്കാരായിട്ടിടപാടു ചെയ്യുന്നു. ശേഷം ചകിരി ആവിധംതന്നെ നാട്ടുകച്ചവട ക്കാൎക്കു വില്ക്കുകയും അവർ അതു തങ്ങളുടെ കച്ചവടസ്ഥല ത്തുവെച്ചു റാട്ടു് അല്ലെങ്കിൽ ചക്രം എന്നു പറയുന്ന ഒരു യ ന്ത്രംകൊണ്ടു ചെറുകയറു പിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇവിടെ ഉണ്ടാക്കിവരുന്ന കയറിൽ അധികഭാഗവും ചൂടിക്കയറായിട്ടു ലോകത്തിലെല്ലാദിക്കുകളിലേക്കും —പ്രത്യേകിച്ചു ബ്രിട്ടീഷ്‌രാ ജ്യത്തേക്കും ജൎമ്മനിക്കും—കയററി അയയ്ക്കുന്നു. ശേഷമുള്ളതു കൊണ്ടു് എറണാകുളത്തും മട്ടാഞ്ചേരിയിലുംകൊച്ചിയിലുംവെ ച്ചു് വലിയ അലാസ്സുകയറുകൾ പിരിക്കുകയും ചവിട്ടിയു ണ്ടാക്കുകയും കയററുപായ് നെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. പലവ ണ്ണത്തിലുമുള്ള കയറുകൾ കയ്യുകൊണ്ടു നടത്തുന്ന ലഘുവായ ഒരു യന്ത്രംകൊണ്ടാണു് പിരിക്കുന്നതു്. ചായമിട്ടിട്ടുള്ളവയും ഇടാത്തവയുമായ പലതരത്തിലുള്ള കയററുപായ്കളും ചവി

ട്ടികളും കയ്യുകൊണ്ടുതന്നെ നടത്തുന്ന ഒരു നെയ്ത്തുയന്ത്രം കൊണ്ടു നെയ്തുണ്ടാക്കുന്നു. എന്നാൽ മട്ടാഞ്ചേരിയിൽ ഒരു പാണ്ടികശാലയിൽ അവിയന്ത്രമാണ് കയറുപിരിക്കുന്നതിന്നും ചവിട്ടിയുണ്ടാക്കുന്നതിന്നും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതു്. ആ മാതിരിയിൽ ഉള്ള ഒരു വലിയ യന്ത്രം അതൊന്നേയുള്ളൂ. അവിടെ അവികൊണ്ടാണു് അവയ്ക്കു ചായംകൊടുക്കുന്നതു്. ഈ പാണ്ടികശാലയിൽ ആണ്ടൊന്നുക്കു ശരാശരി ൨൦,000 ചവിട്ടിയും ൫൦,000 വാര കയററുപായയും ഉണ്ടാക്കിവരുന്നു. കയററുപായയുടെ വീതി എല്ലാം ഒരു വാരയാകുന്നു.

പുല്പായ.

തലപ്പിള്ളി താലൂക്കിലും തൃശ്ശിവപേരൂര താലൂക്കിലും കുറവന്മാരും കാക്കാലന്മാരും അതിവിശേഷമായ പുല്പായകളുണ്ടാക്കുന്നുണ്ടു്. പക്ഷെ ആ വ്യവസായം ഒട്ടുംതന്നെ പുഷ്ടിയായ നിലയിലല്ല ഇരിക്കുന്നതു്. പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളുംകൂടി മുപ്പതോ നാല്പതോപേർ മാത്രമേ അതിൽ ഇപ്പോൾ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുള്ളൂ. പായ നെയ്യുന്നതിനുള്ള പുല്ലു് പുഴവക്കത്തും കായൽ വക്കത്തും പട്ടുമുളച്ചുണ്ടാകുന്നു. നെയ്ത്തുകാർക്കു് ആ വകയ്ക്കു യാതൊരു ചെലവുമില്ല.

പലമാതിരിയിൽ ചായംകൊടുത്തുകൊണ്ടു പല വലിപ്പത്തിലുള്ള പായകൾ അവർ നെയ്യാറുണ്ടു്. ഏതു നീളത്തിലെങ്കിലും പായ നെയ്യാവുന്നതാണു്. പക്ഷെ പുല്ലു മൂന്നോ നാലോ അടിയിൽ കവിഞ്ഞു വളരുന്നതു് അപൂർവ്വമാകയാൽ സാധാരണയായി ഒരു വാരയിലധികം വീതിയിൽ പായ നെയ്യുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല. പായയുടെ വില വലിപ്പത്തേയും ഗുണത്തേയും അനുസരിച്ചു ഭേദപ്പെടുന്നു. നല്ല വീരാളിപ്പായക്കു ൨൦ ഉറുപ്പിക മുതൽ ൨൫ ഉറുപ്പിക വരെയും അല്പിക്കു കനം കൂടുതലുള്ള പായക്കു് ഒരു ഉറുപ്പിക മുതൽ മൂന്നു ഉറുപ്പിക വരെയും വിലയുണ്ടു്.

തഴപ്പായ, പരമ്പ്, കൊട്ട.

ഈ രാജ്യത്തു കടലോരപ്രദേശങ്ങളിലൊഴിച്ചു ശേഷം എല്ലാദിക്കിലും മുളകൊണ്ടും കൈതോലകൊണ്ടും പരമ്പും തഴപ്പായും കൊട്ടയും വട്ടിയും അനവധി ഉണ്ടാക്കിവരുന്നുണ്ട്. യാതൊരു യന്ത്രവുംകൂടാതെ വെറുംകൈകൊണ്ടാണ് അവയെ നെയ്യുണ്ടാക്കുന്നതു്. ഈ രാജ്യത്തു് അവയെ ധാരാളമായി പലവിധത്തിലും ഉപയോഗിക്കുന്നു; വളരെ ചുരുങ്ങിയ വിലയ്ക്കു വിററുംവരുന്നു. പരമ്പും കൊട്ടയും മുഖ്യമായി ചെറുമക്കളും പറയരും വേട്ടവരുമാണുണ്ടാക്കുന്നതു്. തഴപ്പായയും വട്ടിയും നെയ്യുന്നതു് ഈഴവസ്ത്രീകളും കമ്മാളസ്ത്രീകളും ആകുന്നു. ഏകദേശം ൨,൦൦൦ പുരുഷന്മാരും ൩,൦൦൦ സ്ത്രീകളും ഈ വ്യവസായത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വിലച്ചുരുക്കവും പ്രയോജനാധിക്യവും ആണ് ഈ വക പായകളുടേയും പരമ്പുകളുടേയും മററും മുഖ്യഗുണങ്ങൾ; അല്ലാതെ നെയ്ത്തിലുള്ള വിശേഷമോ പണിത്തരത്തിലുള്ള വൈചിത്ര്യമോ അല്ല.

വെളിച്ചെണ്ണ.

കൊച്ചിയിലുള്ള വ്യവസായങ്ങളിൽ ഒന്നാമതായിട്ടു നിൽക്കുന്നതു വെളിച്ചെണ്ണ ഉണ്ടാക്കലാകുന്നു. ൧൮൬൯-൭൦-ൽ കൊച്ചിയിലുള്ള ബ്രിട്ടീഷ് തുറമുഖത്തുകൂടി കയററിഅയച്ച വെളിച്ചെണ്ണയുടെ വില നാല്പത്തിനാലുലക്ഷത്തി നാല്പതിനായിരം രൂപയായിരുന്നു. അതിൽ ചുരുങ്ങിയതു പകുതിഭാഗവും ഈ രാജ്യത്തുണ്ടാക്കുന്നതാകുന്നു. ൧൮൭൪-൭൫-ാമതായപ്പോഴേക്കും അതു പെരുത്തു് ഒരു കോടി ഒരുലക്ഷത്തി നാല്പതിനായിരം രൂപയോളം കയറി। ൧൮൭൧-൨ മുതൽക്കാണ് പിണ്ണാക്കു പുറംദിക്കുകളിലേക്കു ഒന്നാമതായി കയററി അയച്ചുതുടങ്ങിയതു്. ൧൮൭൪-൭൫-ൽ പന്ത്രണ്ടുലക്ഷത്തി അറുപതിനായിരം രൂപ വിലയ്ക്കുള്ള പിണ്ണാക്കു കയററിഅയച്ചു. ൧൮൭൭-ാമതിൽ ഏക

ദേശം ൧൨ ലക്ഷം ഉറുപ്പിക വിലയ്ക്കുള്ള വെളിച്ചെണ്ണ തീവണ്ടി വഴിക്കും അയക്കുകയുണ്ടായി. ഇവയ്ക്കുപുറമെ വെളിച്ചെണ്ണ യാട്ടിയെടുക്കുന്ന കൊപ്രയും അനവധി കയററി അയയ്ക്കുന്നുണ്ട്. വെളിച്ചെണ്ണയാട്ടുന്നതിന്ന് ഇപ്പോൾ പത്ത് ആവി യന്ത്രശാലകളുണ്ട്. എല്ലാം കൊച്ചി കണയന്നൂര് താലൂക്കിലുമാകുന്നു. അവയിലെല്ലാംകൂടി ദിവസേന ൭൦൦ വേലക്കാർ പണിയെടുത്തുവരുന്നു. ഒരു കൊല്ലത്തിൽ ൧൨,000 ത്തിലധികം ടൺ വെളിച്ചെണ്ണയും ആട്ടിയെടുക്കുന്നു.

വേറെതരം എണ്ണകൾ.

ഇഞ്ചിപ്പുല്ല്, എള്ള്, ആവണക്ക്, നെൽക്കടല മുതലായവയിൽനിന്നുംകൂടി എണ്ണ ആട്ടിയെടുക്കാറുണ്ട്. പക്ഷെ വളരെ കുറച്ചുമാത്രമേ ഉള്ളു. ഇഞ്ചിപ്പുല്ല് ഇവിടുത്തെ കാട്ടുകളിൽ പട്ടമുളച്ചുണ്ടാവുന്നു. മുഖ്യമായി മട്ടാഞ്ചേരിയിലും അതിന്നു സമീപത്തുള്ള പ്രദേശങ്ങളിലും കാച്ചിയൂററുക എന്നൊരു സമ്പ്രദായപ്രകാരം അതിൽനിന്നു എണ്ണയെടുത്തുവരുന്നുണ്ട്. കിട്ടുന്ന എണ്ണ മുഴുവനും യൂറോപ്പിലേക്കു കയററിഅയയ്ക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇവിടെ അതുപയോഗിക്കാറില്ല. മററുള്ള എണ്ണകൾ വിളക്കുകത്തിക്കേണ്ടതിന്നു വളരെ ആവശ്യപ്പെടുന്നുണ്ട്. എള്ളാട്ടിയെടുക്കുന്ന എണ്ണ മലയാളികൾക്കു മഹാപഥ്യമായ തേച്ചുകുളിക്ക് ധാരാളമായി ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നു.

കള്ളുചെത്തൽ.

കള്ളുചെത്തുക എന്നതു കൊച്ചിശ്ശീമയിൽ ഒരു വലിയ തൊഴിലാകുന്നു. ആണുങ്ങളും പെണ്ണുങ്ങളുംകൂടി പതിനായിരംപേക്ക് അതു വേലയുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നു. ഏകദേശം മുപ്പതിരായിരം ജനങ്ങൾ ഉപജീവനം കഴിക്കുന്നതും അതു കൊണ്ടാകുന്നു. തെങ്ങിൽനിന്നാണ് സാധാരണയായി കള്ള്

ചെത്തിയെടുക്കാറുള്ളതു്. എന്നാൽ ചിററൂർ താലൂക്കിൽ തെങ്ങിന്നു പകരം കരിമ്പനയാണു്. ചെത്തുന്ന സമ്പ്രദായം മററുള്ള ദിക്കുകളിൽ ഉള്ളതുപോലെതന്നെയാകുന്നു.

അല്ലിക്കള്ളുകൊണ്ടാണു് ചക്കരയുണ്ടാക്കുന്നതു്. അതു ചെത്തിയെടുക്കുന്നതും സാധാരണ കള്ളുപോലെതന്നെയാണു് പക്ഷെ അതു പുളിക്കാതിരിക്കുന്നതിന്നു കുടത്തിന്നകത്തു കുറച്ചു ചുണ്ണാമ്പു തേക്കുന്നു. ചാരായം, തെക്കൻതാലൂക്കുകളിൽ പലേടത്തുമുള്ള ഡിസ്ററിലറികളിലും (ചാരായം കാച്ചുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലും) വടക്കൻതാലൂക്കുകളിൽ ഒരു സെൻട്രൽ ഡിസ്ററിലറിയിലും കാച്ചിയെടുക്കുന്നു.

അടയ്ക്കാപ്പണി.

അടയ്ക്കാപ്പണി കുറെ പ്രധാനമായ ഒരു വ്യവസായമാകുന്നു. തലപ്പിള്ളി, തൃശ്ശിവപേരൂര്, മുകുന്ദപുരം എന്നീ താലൂക്കുകളിൽ അസംഖ്യം പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും കന്നിമുതൽ മകരംവരെ ഈ തൊഴിലിൽ ഏർപ്പെട്ടുക പതിവാകുന്നു.

വെട്ടടയ്ക്ക അധികവും തമിഴുജില്ലകളിലേക്കും തെലുങ്കുജില്ലകളിലേക്കും കയററി അയയ്ക്കുകയാകുന്നു. അവിടങ്ങളിൽ അതിന്നു ധാരാളം ചിലവുണ്ടു്. (അടയ്ക്കക്ക വലിയ കേട്ടുപററിയ കാലമായിരുന്ന) ൧൦൮൫-ാമാണ്ടിൽ കൊച്ചി തീവണ്ടിയിൽക്കൂടി—ഇവിടത്തന്നെ ഒരാപ്പീസ്സിൽനിന്നു മറെറാരാപ്പീസ്സിലേക്കായിട്ടും അല്ലെങ്കിൽ പുറം ദിക്കുകളിലേക്കായിട്ടും—കയററിക്കൊണ്ടുപോയ അടയ്ക്ക എഴുപതിനായിരത്തിലധികം മന്നോളമുണ്ടായിരുന്നു. അതിന്നു് ഉദ്ദേശം ൧൨ ലക്ഷംരൂപ വിലയുമുണ്ടു്.

തടിക്കച്ചവടം

കൊച്ചിശ്ശീമയിലെ തടിക്കച്ചവടം വളരെ പ്രധാനമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ഈ രാജ്യത്തെ വിലപിടിച്ച കാട്ടുകളിൽനി

ന്നു കൊല്ലന്തോറും കലമേനിക്ക് ൨൩,000 കണ്ടിതേക്കമരവും ൨,000 കണ്ടി വീട്ടിമരവും ൩൪,000 കണ്ടി പാഴ്മരങ്ങളും അതോടുകൂടി ൫0,000ടൺ വിറകും ൩ ലക്ഷം മുളയും വെട്ടിയിറക്കുന്നുണ്ട്. ഇവയിൽ അധികഭാഗവും കൊച്ചിശ്ശീമയിലുള്ള തടിക്കച്ചവടത്തിൽ ഏററവും പ്രധാനമായ തൃശ്ശിവപേരൂക്ക് കൊണ്ടുവരുന്നു. ശേഷമുള്ളവയും തിരുവിതാംകൂറ് മലയിൽ നിന്നു വരുന്ന അനവധി തടികളും എറനാകുളത്തും ചെന്നു ചേരുന്നു.

ഇഷ്ടകയും ഓടും.

പഴയ ലന്തസമ്പ്രദായത്തിലുള്ള ഓടും ഇഷ്ടകയും ഉൾനാടുകളിൽ കുശവജ്ജാതിയിൽ പെട്ടവർ ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ ഇഷ്ടകയ്ക്കു ചിററൂർ ഒഴിച്ചു വേറെ എങ്ങും അത്ര ചിലവില്ല. ആ ദിക്കിൽ വീടുപണിക്കുള്ള മുഖ്യസാധനം ഇഷ്ടകയാകുന്നു. (കൂരിയോട് എന്നും പാത്തിയോട് എന്നും പറഞ്ഞുവരുന്ന) ലന്തയോട് നടപ്പില്ലാതായിത്തീൎന്നിരിക്കുന്നു എന്നു തന്നെപറയാം. ആ സ്ഥാനത്തിപ്പോൾ മംഗലാപുരം ഓടായിരിക്കുന്നു. അതുകാരണം ഇവിടത്തെ ആവശ്യങ്ങളെ നിവൃത്തിപ്പിക്കുന്നതിന്നു വേണ്ടി കുറച്ചുകാലത്തിന്നുള്ളിൽ കുറെ ഓട്ടുശാലകൾ ഉണ്ടായിത്തീൎന്നിട്ടുണ്ട്. തൃശ്ശിവപേരൂരും അതിന്നു സമീപത്തുമായി ആ തരം പതിന്നാലു ശാലകളും ചിററൂരുള്ള രണ്ടെണ്ണവുമുണ്ട്. അവയിലെല്ലാററിലുംകൂടി ആണുങ്ങളും പെണ്ണുങ്ങളും കുട്ടികളുമായി ൭൦൦-ൽ അധികം പേർ ദിവസേന വേലചെയ്തുവരുന്നു. അഞ്ചണ മുതൽ രണ്ടണവരെ അവൎക്ക് കൂലിയും കിട്ടുന്നുണ്ട്. ഇരുമ്പുകൊണ്ടുള്ള അച്ചുകളും ശിൽപ്പണിപ്രകാരമുള്ള ചൂളകളും ആണ് എല്ലാ ശാലകളിലും ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നത്. എന്നാൽ അവയിൽ രണ്ടെണ്ണത്തിൽ മാത്രമെ ആവിയന്ത്രംകൊണ്ടു വേല നടത്തുന്നുള്ളു. അവയിൽ എല്ലാററിലും കൂടി ഒരുകൊല്ലത്തിൽ ഇരുപതുലക്ഷത്തോളം ഓട് ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ട്. ഈ രാജ്യത്തെ അ

വശ്യങ്ങൾക്കുപുറമെ തെക്കേമലബാറിലേയും വടക്കൻതിരുവിതാംകൂറിലേയും ഏതാനും അവശ്യങ്ങൾക്കുംകൂടി അതുമതിയാകുന്നതാണ്. തമിഴരാജ്യത്തെ അയൽജില്ലകളിലേക്കും അതു സാധാരണയായി കയററിഅയച്ചുവരുന്നു.

നെല്ലുകുത്തുന്ന യന്ത്രം.

ഈ രാജ്യത്തു സ്ററീം എഞ്ചിൻകൊണ്ടു വേലനടത്തുന്നതായിട്ടു നെല്ലുകുത്തുന്ന മൂന്നു യന്ത്രങ്ങളുണ്ട്. എങ്കിലുംപലകാരണങ്ങളെക്കൊണ്ട് കുഴികളിലിട്ടു നെല്ലുകുത്തിവരുന്ന ഏൎപ്പാടിന്നു പറയത്തക്ക ഭേദഗതി അതുനിമിത്തം വന്നുതുടങ്ങീട്ടില്ല.

ശില്പികൾ.

മരയാശാരി, കല്ലാശാരി, കരുവാൻ, തട്ടാൻ, മൂശാരി, തോൽക്കൊല്ലൻ എന്നിവരെല്ലാവരും ശില്പികളാകുന്നു. താന്താങ്ങളുടെ പരമ്പരയായ തൊഴിലുകളെഅവരെല്ലാവരുംചെയ്തുവരുന്നു. ആ കാൎയ്യത്തിൽ മററുള്ള ജാതിക്കാരുടെ മത്സരം അവരെ ബാധിക്കുന്നില്ല. ആ വകക്കാർ എല്ലാദേശങ്ങളിലും ഉണ്ട്. നല്ല പണിക്കാരെ അധികവും പട്ടണങ്ങളിലാണ് കാണുക.

അവരുടെ പണികൾക്കും മററുള്ള രാജ്യങ്ങളിൽനടത്തിവരുന്ന ആവക പണികൾക്കും തമ്മിൽ പറയത്തക്ക വ്യത്യാസമൊന്നുമില്ല.

ഓടുവാൎപ്പ്.

ശില്പിജാതിക്കാരുടെ വേലകളിൽ പ്രത്യേകം എടുത്തുപറയത്തക്കതായിട്ടുള്ളതു് ഓടുവാർപ്പുപണിയാണ് ആ പണിക്കാർ മൂശാരികളാകുന്നു. മററുള്ള ശില്പികളോളംതന്നെ അധികമില്ലെങ്കിലും അവർ ഈ രാജ്യത്തു മിക്ക ഭാഗങ്ങളിലും കാണപ്പെടുന്നു. പെണ്ണുങ്ങളും കുട്ടികളുമുൾപ്പടെ എല്ലാംകൂടിഅ

വർ ൻ00 പേരോളമുണ്ടു്. ചിറ്റൂർതാലൂക്കിൽ ആ പണിക്കാരിൽചിലർ തമിഴുദേശത്തുനിന്നുവന്നു കുടിപാൎക്കുന്ന കമ്മാൻ ജാതിക്കാരിൽ പെട്ടവരാകുന്നു. അവർ ചെറിയ കിണ്ണം മുതൽ വലിയ വട്ളംവരെ പലതരത്തിലുമുള്ള ഓട്ടുപാത്രങ്ങൾ വാൎക്കുന്നു. വലിയതായ ചില വട്ളങ്ങൾക്കു ൩൦ അടി മദ്ധ്യരേഖയുള്ള വട്ടവും അരടൺ തൂക്കവുമുണ്ടായിരിക്കും, അവയ്ക്കുപുറമെ പല ഭാഷയിലും വലിപ്പത്തിലുമുള്ള വിളക്കുകൾ മണികൾ മുതലായവയും വാൎത്തുവരുന്നു. ഓട്ടു് എന്ന ലോഹം ചെമ്പും ഈയ്യവുംകൂടി ചേൎന്നിട്ടുള്ള ഒരു കൂട്ടുവിശേഷമാകുന്നു. രണ്ടുമുതൽ രണ്ടരവരെ അംശം കറുത്തിയ്യവും പത്തംശം ചെമ്പും ആണു് കൂട്ടിന്റെ കണക്കു്. ഈയ്യം മൂന്നംശം കൂട്ടുന്നതായാൽ ഓട്ടു് കുറെ അധികം വെളുത്തു മിന്നിക്കൊണ്ടിരിക്കും. പക്ഷെ വാൎക്കുന്നസമയം പൊട്ടുവരുവാനെളുപ്പമാകുന്നു. അതിനാൽ അപൂൎവ്വമായിട്ടു ചെറിയ പാത്രങ്ങൾ വാൎക്കുന്നതിനു മാത്രമേ ഈ കൂട്ടുപയോഗിക്കാറുള്ളു. അതുതന്നെ വളരെ മിടുക്കന്മാരായ പണിക്കാരേ ചെയ്യുകയുമുള്ളു.

കച്ചവടം.

കടൽകച്ചവടം.

വലിപ്പത്തിന്റെ അവസ്ഥയ്ക്കു കൊച്ചിയിൽ വലിയ കടൽവ്യാപാരം നടക്കുന്നുണ്ടു്. പക്ഷെ അതിന്റെ ശരിയായ കണക്കു കിട്ടുവാൻ പ്രയാസമാകുന്നു. ഈ രാജ്യത്തെ കച്ചവടം ഒട്ടുമുഴുവനും കൊച്ചിയിലുള്ള ബ്രിട്ടീഷ് തുറമുഖത്തുകൂടിയാണു് നടത്തപ്പെടുന്നതു്. കച്ചവടസംബന്ധമായിട്ടുള്ള അവിടത്തെ കണക്കിൽ മലബാറിലേയും തിരുവിതാംകൂറിലേയും പോക്കുവരവു ചരക്കുകളുടെ ഒരു വലിയ അംശം ഉൾപ്പെടുന്നതാണു്. എന്നാൽ ആ രാജ്യങ്ങൾക്കു വേറേയും തുറമുഖങ്ങളുള്ളതിനാൽ ബ്രിട്ടീഷ് കൊച്ചിയിൽകൂടി നടത്തപ്പെടുന്ന വ്യാപാരത്തിന്റെ മുതലിൽ പകുതി സംഖ്യ കൊച്ചിശ്ശീമയിലെ

കച്ചവടമുതലായി കണക്കാക്കാവുന്നതാണ്. ൧൯൦൮-൯-ാമതിൽ അന്യരാജ്യങ്ങളിലേക്കു കയററി അയച്ച ചരക്കുകളുടെ ഒട്ടുക്കുള്ളവില ഇരുനൂററി തൊണ്ണൂറെറട്ടു ലക്ഷത്തി അൻപതിനായിരം രൂപയും പുറംദിക്കുകളിൽനിന്നു വന്നവയുടെ വില ഇരുനൂററി മുപ്പത്തൊമ്പതുലക്ഷത്തി മുപ്പതിനായിരം രൂപയും ആയിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ കച്ചവടത്തിൽ പുറംദിക്കുകളിലേക്കു ചരക്കുകൾ കയററി അയയ്ക്കുക എന്ന അംശമാണ് കുറെ അധികം മുൻതൂക്കമായി നില്ക്കുന്നതു്.

പുറമെക്കു കയററി അയക്കുന്ന പദാൎത്ഥങ്ങൾ.

കൊച്ചിരാജ്യത്തുനിന്നു കയററി അയയ്ക്കുന്ന പദാൎത്ഥങ്ങളിൽ മുക്കാൽഭാഗവും തെങ്ങിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന സാധനങ്ങളെക്കൊണ്ടുണ്ടാക്കീട്ടുള്ളവയാകുന്നു. അവ (ഒരു കോടി ഒരു ലക്ഷത്തി നാല്പതിനായിരം രൂപ വിലയ്ക്കുള്ള) വെളിച്ചെണ്ണ, (എഴുപത്തിനാലുലക്ഷത്തി നാല്പതിനായിരം രൂപ വിലയ്ക്കുള്ള) കയറും ചൂടിയും, (മുപ്പത്തഞ്ചുലക്ഷത്തി മുപ്പതിനായിരം രൂപയ്ക്കുള്ള) കൊപ്പ്ര, (പന്ത്രണ്ടുലക്ഷത്തി അറുപതിനായിരം രൂപ വിലയ്ക്കുള്ള) പിണ്ണാക്ക് എന്നി പദാൎത്ഥങ്ങളാകുന്നു. പുറമെക്കയയ്ക്കുന്നവയിൽ പിന്നെ പ്രധാനമായിട്ടുള്ള പദാൎത്ഥങ്ങൾ തേയിലയും കുരുമുളകുമാകുന്നു. പക്ഷെ അവ ഒട്ടുമുഴുവനും തിരുവിതാംകൂറിലുണ്ടാവുന്ന സാധനങ്ങളാണ്. വെളിച്ചെണ്ണ മുഖ്യമായിട്ടും ഇംഗ്ലണ്ട്, സ്കോട്ട്ലണ്ട്, അയർലണ്ട് എന്നിവ മൂന്നും കൂടി ചേൎന്നിട്ടുള്ള ബ്രിട്ടീഷ്‌രാജ്യം, അമേരിക്ക, ജൎമ്മനി, ബെൽജിയം, ബൎമ്മ, കൽകട്ട, ബോംബേ എന്നീ ദിക്കുകളിലേക്കും, കയറ് ബ്രിട്ടീഷ് രാജ്യത്തെക്കും അമേരിക്കയിലേക്കും ജൎമ്മനിക്കും, കൊപ്ര ജൎമ്മനിക്കും പരന്ത്രീസ്സ് (ഫ്രാൻസ്) രാജ്യത്തേക്കും ബെൽജിയമിലേക്കും, പിണ്ണാക്കു ജൎമ്മനിക്കും ബോംബേക്കും കയററി അയയ്ക്കുന്നു. അധികവും ഈ വക രാജ്യങ്ങളിലേക്കാണയക്കുന്നതു് എങ്കിലും കൊച്ചിക്കു ലോകത്തിലെല്ലാദിക്കിലും കച്ചവടക്കാരുണ്ടെന്നുതന്നെ പറയാം.

ഈരാജ്യത്തേക്ക പുറമെ നിന്നുവരുന്നപദാൎത്ഥങ്ങൾ.

മററുള്ള ദിക്കുകളിൽനിന്ന് ഈ രാജ്യത്തേക്ക കൊണ്ടുവരുന്ന പദാൎത്ഥങ്ങൾ മുഖ്യമായി (ഒരുകോടി നാല്പത്തിനാല് ലക്ഷത്തി അയ്മ്പതിനായിരം രൂപ വിലയ്ക്ക്) നെല്ലും അരിയും, (പതിനേഴലക്ഷത്തി അയ്മ്പതിനായിരം രൂപയ്ക്ക്) തുണിച്ചരക്കുകൾ, (പതിനാറുലക്ഷത്തിഇരുപതിനായിരം രൂപയ്ക്ക്) മണ്ണെണ്ണയും വേറെ എണ്ണകളും, (ഒമ്പതുലക്ഷത്തി എൺപതിനായിരം രൂപയ്ക്ക്) നെല്ലല്ലാതെയുള്ള വേറെ ധാന്യങ്ങൾ, (എട്ടരലക്ഷം രൂപ വിലയ്ക്കുള്ള) ലോഹങ്ങൾ, (അഞ്ചുലക്ഷത്തി എൺപതിനായിരം രൂപ വിലയ്ക്കുള്ള) മരംകൊണ്ടുള്ള പണിത്തരങ്ങൾ,(നാലുലക്ഷത്തിഇരുപതിനായിരംരൂപയ്ക്കുള്ള) പരുത്തിനൂല്, (മൂന്നരലക്ഷം രൂപയ്ക്ക്) ഇരുമ്പ്, ചെമ്പു മുതലായ ലോഹങ്ങളെക്കൊണ്ടുള്ള സാധാനങ്ങൾ എന്നീ പദാൎത്ഥങ്ങളാകുന്നു. നെല്ലിൽ നൂററുക്ക തൊണ്ണൂറുവീതവും ബൎമ്മയിൽനിന്നാണ് വരുന്നതു്. ബാക്കിയുള്ളതു ബോംബായിൽ നിന്നുമാകുന്നു. തുണിച്ചരക്കുകൾ ഒട്ടു മുഴുവനും ബോംബയിൽനിന്നും എണ്ണകൾ മുഖ്യമായി ബൎമ്മ, അമ്മേരിക്ക, യൂറോപ്പ് എന്നീ രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും ലോഹങ്ങൾ യൂറോപ്പിൽ നിന്നും ബോമ്പയിൽനിന്നും മരംകൊണ്ടുള്ള പണിത്തരങ്ങൾ ബോമ്പെ, ബങ്കാൾ, യൂറോപ്പ് എന്നീ രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും ഇരുമ്പു സാമാനങ്ങളും മററും ബൊമ്പെ, യൂറോപ്പ് എന്നീ ദിക്കുകളിൽ നിന്നും അകുന്നു.

ഉൾപ്രദേശങ്ങളിൽഉള്ള കച്ചവടം

കടൽ വ്യാപാരത്തെ അപേക്ഷിച്ചു കൊച്ചിരാജ്യത്തെ ഉൾനാട്ടുകളിലുള്ള കച്ചവടം നിസ്സാരമാകുന്നു, പുറമേയ്ക്കയയ്ക്കുന്നവ വെളിച്ചെണ്ണ, തടി, ഉപ്പിട്ടുണക്കിയ മത്സ്യം, വെട്ടടയ്ക്ക, നെല്ല് എന്നീ പദാൎത്ഥങ്ങളാകുന്നു. പുറരാജ്യത്തേക്കയയ്ക്കു

ന്ന നെല്ല കൊച്ചിയിലുണ്ടാകുന്നതല്ല; ബർമ്മയിൽ നിന്ന വന്നിട്ടുള്ളതുതന്നെ രണ്ടാമതും കൊച്ചിയിൽനിന്ന കയററി അയയ്ക്കുന്നതാകുന്നു. ഈ വക പദാർത്ഥങ്ങളെ മുഖ്യമായി മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്തിലെ തെക്കൻ ജില്ലകളിലേയ്ക്കാണയയ്ക്കുന്നതു്. എന്നാൽ ഉപ്പിട്ടുണക്കിയ മത്സ്യത്തിൽ ഒരംശം മദ്രാസ്സിൽ കൂടി ബർമ്മക്കു പോകുന്നു. ഇങ്ങോട്ടു വരുന്ന പദാർത്ഥങ്ങൾ നെല്ലും കറിക്കൂട്ടുസാധനങ്ങളും ആകുന്നു.

XXVI

മനസ്വി.

തന്നുടെജഠരത്തെപ്പൂരിക്കേണ്ടുവെങ്കി-
ലന്യവസ്തുക്കൾപലതുണ്ടല്ലോയെളുപ്പത്തിൽ.
യാതൊരുപുമാനിഹജീവിച്ചുവസിക്കുമ്പോൾ
ആതുരന്മാരാംബഹുജന്തുക്കൾജീവിക്കുന്നു;
അപ്പുമാനത്രെഭ്രമമെന്യേകേവലംജീവിക്കുന്നു;
സല്പുമാനവൻതന്നെസാധുതാനവൻതന്നെ.
തക്കത്തിൽതന്റെഭുക്തിമാത്രമേവേണ്ടുവെങ്കിൽ
പക്കത്തിൽചോറുംതിന്നുകോയിക്കൽപോകേണമോ?
പൊക്കത്തിൽപറക്കുന്നപരുന്തുംകിളികളും
ഒക്കവേ തന്നെത്താനേപോററിരക്ഷിക്കുന്നില്ലേ?
അക്കണക്കുള്ള ജന്മം ചത്താലുംജീവിച്ചാലും
മിക്കതുമന്വേഷണമാക്കാനമുണ്ടോജ്യേഷ്ഠ?
ഒക്കവേനിരൂപിച്ചാൽഭൂപതിസേവകൊണ്ടു
തൽക്കുലത്രാണംതന്നെസാദ്ധ്യമെന്നറിഞ്ഞാലും.

തന്നുടെബലത്തിന്നുംപൌരുഷത്തിന്നും താഴ്ച-
വന്നുപോകാതെതന്നെവല്ലതുംസാധിക്കണം.
ഭുക്തിമാത്രമേയല്ലമാനികൾക്കഭിപ്രായം
ശക്തികാട്ടേണമെന്നേവൎക്കുംതൃപ്തിയുള്ളു.
ഗോക്കടെശവംതിന്നാനാഗ്രഹിച്ചിട്ടുഴന്ന
ശ്വാക്കളുംതമ്മിൽതമ്മിൽകുരച്ചുംകലഹിച്ചും
തരിമ്പുമാംസമില്ലഞരമ്പുമില്ലനല്ലോ-
രിരുമ്പുകണ്ടംപോലുള്ളസ്ഥിമേൽപിടിപെട്ട
കരിമ്പിൻചണ്ടിപോലെകടിച്ചുകൊന്നുംതമ്മി-
ലിരിമ്പിശ്ശോഷിക്കെന്ന്യെക്ഷുത്പൂരണംനാസ്തി.
തനിച്ചുസിംഹങ്ങൾക്കുതന്നുടെമുമ്പിൽവരും
തടിച്ചക്രോഷ്ടാക്കളെവധിപ്പാൻമോഹമില്ല.
മദിച്ചുകൊലയാനക്കൊമ്പനോടമർചെയ്തു
നടിച്ചുകട്ടംചോരകുടിച്ചേതൃപ്തിയുള്ളു.
വ്യന്നതുകൊണ്ടുചൊന്നേൻതന്നുടെബലംകാട്ടാ-
തന്ന്യമാകുന്നോരന്നംഭക്ഷിപ്പാൻചിതംപോരാ.
പട്ടികണ്ടുരുളയുംകൊണ്ടുചെല്ലുമ്പോളവൻ
കാട്ടുന്നഗോഷ്ഠികണ്ടാലെത്രയുംചിരിയാകും
വട്ടത്തിലോട്ടംപിന്നെവാലങ്ങുവിറപ്പിക്കും
മുട്ടുകൾകുത്തിക്കുനിഞ്ഞൂഴിയിൽപററത്താഴും
പെട്ടെന്നദാതാവിൻെറവക്ത്രവുമുദരവു-
മൊട്ടൊട്ടുനോക്കിച്ചിലശബ്ദങ്ങൾപുറപ്പെടീ-
ച്ചിങ്ങനെവികൃതികൾകാട്ടാതെഭക്ഷിപ്പാൻതൻ
ചങ്ങാതിക്കൊരുനാളുംസംഗതിവരത്തില്ല.
കുംഭിരാജനുതിന്മാൻവാശ്ശുത്തുംകൊടുത്തെന്നാൽ
സംഭ്രമംകൂടാതവൻമേടിച്ചുഭക്ഷിച്ചീടും;
ഗംഭീരവിലോകനഭാവവുംഭയങ്കരം;
ഡംബരാംപൂരുഷൻെറഭാവമിങ്ങനെവേണ്ടു.
തന്നുടെവിദ്യകൊണ്ടുംതന്നുടെശൌൎയ്യംകൊണ്ടും
തന്നുദരത്തെപ്പൂരിക്കുന്നവൻമഹാധന്യൻ;

ശഠാവിനെപ്പോലെകിഴിഞ്ഞാശ്രയിച്ചുണ്ണുന്നവൻ
കേവലംകൃമിപ്രായനെന്നുതന്നെചൊൽവാനുള്ളു.
വിക്രമംകൊണ്ടുംവിജ്ഞാനാദികൾകൊണ്ടുംപത്തു
ദിക്കുകൾവെളുപ്പിക്കുംകീൎത്തിധാവള്യത്തോടെ
യാതൊരുപുമാനുമഹാമാനിയായ്ജീവിക്കുന്നു
നീതിമാനവൻജീവജീവനെന്നുരചെയ്യാം
മററുള്ളമഹാമൂഢൻകൊററിനുമാത്രംകൊള്ളാം;
മുററുമിഗ്ഗുണമൊന്നുംപററാതെജീവിക്കുന്നോൻ
പെററമാതാവിനുള്ളയൌവനമാകുംവൃക്ഷം
പററകുഖണ്ഡിപ്പാനൊരുകോടാലിതന്നെയവൻ.
ആരാനുംബലിയിട്ടുകൈകൊട്ടുകേൾക്കുന്നേരം
പാരാതെപറന്നുടൻചെന്നങ്ങുപിണ്ഡംകൊത്തി.
ത്തിന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നകാകനുംജീവിക്കുന്നു.
എന്നതുപോലെമഹാമന്ദനുംജീവിക്കുന്നു.
സ്വല്പബുദ്ധിയായുള്ളമാനുഷൻമഹാദീനൻ
സ്വല്പലാഭത്തെക്കൊണ്ടുതൽക്ഷണംപ്രസാദിക്കും.
അല്പമാംജലാധാരംപൂരിപ്പാൻമഴത്തുള്ളി
സ്വല്പമുണ്ടായാൽപോരുമായതുനിറഞ്ഞീടും
മൂഷികൻതന്റെകൊച്ചുകൈരണ്ടുംജലംകൊണ്ടു
തൃഷിതമാക്കീടുവാനെത്രപാനീയംവേണം?
കൃത്യവുമകൃത്യവുംധൎമ്മവുമധൎമ്മവും
നിത്യവുമനിത്യവുംസത്യവുമസത്യവും
ഇത്ഥമുള്ളതിലൊന്നുംചെററുമേഗ്രഹിക്കാത
മൎത്ത്യനുംപശുക്കളുമേതുമേഭേദംനാസ്തി.

പഞ്ചതന്ത്രം കുഞ്ചൻനമ്പ്യാർ

XXVII

ആശുപത്രി.

മനുഷ്യസമുദായത്തിനുണ്ടാകാവുന്ന സകല ബുദ്ധിമുട്ടുകളുടെയും ജനനി ദാരിദ്ര്യമാണെന്നു പറയുന്നതിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമുണ്ടാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഒരു സമുദായത്തിലെ ഒരംശമാണു് മനുഷ്യൻ എന്നുള്ളതുകൊണ്ടുതന്നെ ഒരുവൻ തനിയെ ജീവിച്ചിരിക്കേണമെന്ന ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയല്ല ജഗദീശൻ മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും തെളിയുന്നു. ജനനം മുതൽ മരണംവരെ അന്യാശ്രയംകൊണ്ടല്ലാതെ ഒരുവനു ജീവിച്ചിരിപ്പാൻ സാധിക്കുന്നതുമില്ല. ബാലചാപല്യങ്ങളിൽ നിന്നും നമ്മെ യഥാവിധി രക്ഷിച്ചുവളർത്തുന്ന മാതാവിന്റെ കഷ്ടപ്പാടുകളും അതിനുപരി നമ്മെ സജ്ജനമാക്കിത്തീർക്കാൻ വേണ്ടി നമ്മുടെ ഗുരുഭൂതന്മാർ ചെയ്യുന്ന യത്നങ്ങളും ഇത്രയെന്നു ഗണനീയമല്ല. അവരുടെയെല്ലാം സഹായത്തോടുകൂടി നാം വളർന്നുവൊ അവരോടെല്ലാം നാം കടപ്പെട്ടവരുമാണു്.

മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ വയസ്സുകാലത്തു അവരേയും നമ്മുടെ സഹോദരസഹോദരിമാർ വലയുന്ന നേരത്തു് അവരേയും നമ്മെക്കൊണ്ടാവുന്ന വിധം സഹായിക്കേണ്ടതു മനുഷ്യന്റെ കർത്തവ്യകർമ്മമാണെന്നുള്ള ബോധം പൊതുജനങ്ങൾക്കുണ്ടാകുവാൻ വളരെക്കാലം വേണ്ടിവന്നില്ല. സഹജീവികളേയും അവരുടെ അപല്ക്കാലത്തു സഹായിക്കേണ്ടതു തങ്ങളുടെ കർത്തവ്യകർമ്മമാണെന്നു മനുഷ്യർ ധരിച്ചതു് അനന്തരകാലങ്ങളിലാണു്. ഈ ബോധം അവരുടെ ഇടയിൽ ഉദിച്ചതോടുകൂടി സാധുസംരക്ഷണത്തിനുവേണ്ടുന്ന ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്വാനും അവർ തല്പരന്മാരായി ദാരിദ്ര്യസാഗരത്തിൽ കിടന്നു വല

യുന്ന അയൽവാസികളെയും ബന്ധുക്കളേയുംമററും സഹായിക്കുന്നതിൽ മനുഷ്യർക്ക് അഭിരുചി ജനിച്ചു.

ജനസമുദായത്തിന്റെ സുഖജീവിതത്തിനുണ്ടാകാവുന്ന രണ്ടാമത്തെ വിഘ്നം രോഗബാധയാകുന്നു. കാടായകാട്ടുതോറും നടന്നു കായ്കനികൾ പറിച്ചുഭക്ഷിച്ചുഉപജീവനം കഴിച്ചിരുന്ന കാലത്തും, ഗോപന്മാരായി അങ്ങുമിങ്ങുംതെണ്ടിനടന്നുപശുക്കളേയും ആടുകളേയും മേച്ചും ദിവസം നയിച്ചിരുന്ന കാലത്തും മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽപ്രബലമായഒരു രോഗബാധയുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് വിചാരിപ്പാൻ ന്യായം കാണുന്നില്ല അതുകൊണ്ടു രോഗാതുരന്മാരുടെ സംരക്ഷണയ്ക്കുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ, ദരിദ്രന്മാരെ സഹായിക്കുന്നതിനുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തകാലത്തും, ഉണ്ടായതായി വിചാരിച്ചുകൂടാ.

സത്രങ്ങൾ, ഊട്ടുപുരകൾ, മുതലായ ധർമ്മാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ പുരാതനകാലം മുതൽക്കതന്നെ ഭാരതീയർ ശ്രദ്ധ വച്ചിരുന്നു. തങ്ങളുടെ ദിവസവൃത്തി യഥാവിധി നടത്തിവന്നതുകൊണ്ടു തന്നെയായിരിക്കാം അവരുടെ ഇടയിൽ രോഗബാധ ഇല്ലാതിരുന്നതും. കാലാന്തരത്തിൽ ജനസംഖ്യ വർദ്ധിച്ചതോടുകൂടി ജീവിതായോധനം പൂർവ്വാധികം വൈഷമ്യമുള്ളതായി പരിണമിക്കുകയും കാലക്ഷേപം ചെയ്യുന്നതിന് അത്യധികമായ കായക്ലേശം അത്യാവശ്യമായി ഭവിക്കയും ചെയ്തു. അതോടുകൂടി മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ രോഗബാധയും ഉണ്ടായി.

ഇങ്ങിനെ രോഗാതുരന്മാരായവരുടെ രോഗശമനം വരുത്തുവാനുള്ള ഉപായങ്ങളെപ്പററി അപ്പോൾ മനുഷ്യൻ ചിന്തിച്ചുതുടങ്ങി. അതിന്റെ ഫലമായി നാനാതരത്തിലുള്ള ചികിത്സാക്രമങ്ങൾ ഉണ്ടായി. മനുഷ്യന്റെ ദേഹസ്ഥിതി അവൻ വസിക്കുന്ന പ്രദേശത്തിലെ കാലാവസ്ഥക്കനുസരിച്ചിരിക്കുന്നതാണല്ലൊ. അതുകൊണ്ട് ഓരോ രാജ്യ

ക്കാരുടെ ഇടയിലുണ്ടായ ചികിത്സാക്രമങ്ങളും ഭിന്നങ്ങളായി ഭവിച്ചു. പൌരസ്ത്യന്മാരുടെ ഇടയിൽ ഒരു തരത്തിലുള്ള വൈദ്യവും പാശ്ചാത്യന്മാരുടെ ഇടയിൽ മററൊരു തരത്തിലുള്ള വൈദ്യവും ആവിർഭവിച്ചു,

രോഗാതുരന്മാരെ സക്കാരിൽനിന്നും ചികിത്സിക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ള ബോധം അന്നും മനുഷ്യർക്കുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു വിശ്വസിപ്പാൻ ന്യായം കാണുന്നില്ല. യുദ്ധത്തിൽ മുറിവേല്ക്കുന്നവരുടെ ചികിത്സക്കുള്ള ഭാരമാണ് സക്കാരിൽനിന്നു ഈ സംഗതിയിൽ ആദ്യം കയ്യേററതെന്നു വിശ്വസിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതു രാജ്യകല്പനയനുസരിച്ചാണെല്ലോ പ്രാചീനകാലത്തെ ഹിന്ദുക്കൾ അയൽരാജ്യാക്കന്മാരെ ആഹവത്തിൽ തോല്പിക്കുന്നതു് തങ്ങളുടെ മുറയാണെന്നുകൂടി വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. തൻെറ രാജ്യം പൂർവാധികം വലുതാക്കേണ്ടതു ഏതൊരു രാജാവിൻെറയും ചുമതലയായിരുന്നു. ഇപ്രകാരം തൻെറ ധമ്മമനുസരിച്ചാണു് അശോകമഹാരാജാവു് കലിംഗത്തെ ആക്രമിച്ചതു്. ആ ആഹവത്തിലുണ്ടായ നരബലിയുടെ കാഠിന്യം കണ്ടാണത്രേ അദ്ദേഹം "അഹിംസാപരമോധമ്മഃ" എന്ന തത്വം പ്രതിപാദിക്കുന്ന ബുദ്ധമതം സ്വീകരിച്ചതും. എന്നാൽ മുറിവേററ പടയാളികളുടെ ചികിത്സ സക്കാരിൽനിന്നും നടത്തേണ്ടുന്ന ഒരു കൃത്യമായിരുന്നുവെന്നും അന്നത്തെ ഭാരതീയരും ധരിച്ചിരുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

ധമ്മാസ്പത്രികൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതു് ആവശ്യമാണെന്നു് ആദ്യം കണ്ടതു പാശ്ചാത്യന്മാരാണെന്നു ഊഹിക്കുവാനാണ് അധികം ന്യായം. അതുതന്നെയും യുദ്ധത്തിൽ മുറിവേററ ഭടന്മാരുടെ ചികിത്സക്കായിരിക്കണമെന്നു മുൻ പ്രസ്താവിട്ടുണ്ടല്ലൊ. യുദ്ധത്തിൽ മുറിവേററ ഭടന്മാരുടെ ചികിത്സമാത്രം സക്കാരിൽനിന്നു നടത്തിയാൽ പോരാ. രോഗാതുരന്മാരായ സാധുക്കളുടെ ചികിത്സയുംകൂടി നടത്തേണ്ടതു സക്കാരിൻെറ

ാരമാണ് എന്ന അഭിപ്രായം അചിരേണ ജനങ്ങൾക്കുണ്ടായി ഇതിനുശേഷമാണ് ധർമ്മാസ്പത്രികൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതു്.

പൊതുജനങ്ങൾക്കു് ഇത്രയും ഉപകാരപ്രദമായ മറെറാരേപ്പാടുണ്ടൊ എന്നു സംശയമാണ്. ഇപ്പോൾ സകല പരിഷ്കൃതരാജ്യങ്ങളിലും ധർമ്മാസ്പത്രികളുണ്ട്. അവയിൽ കിടക്കുന്ന രോഗികളുടെ സംഖ്യയും അസംഖ്യമാണ്. ആസ്പത്രികളിൽ കിടക്കുന്ന രോഗികൾക്കു് മരുന്നുകൾ മാത്രമല്ല സക്കാരിൽനിന്നു കൊടുക്കുന്നതു്; അവർ ആസ്പത്രികളിൽ കിടക്കുന്ന കാലത്തു് ഭക്ഷണവും സക്കാരിൽനിന്നുതന്നെയാണ് കൊടുക്കുന്നതു്.

ഇക്കാലത്തു് മിക്ക പരിഷ്കൃതരാജ്യങ്ങളിലും പാശ്ചാത്യന്മാരുടെ ചികിത്സാരീതിയാണ് നടപ്പിലിരിക്കുന്നതു്. വായുസമൃദ്ധിയായി രോഗികൾക്കു ലഭിക്കത്തക്കവണ്ണമാണ് ഈ ആസ്പത്രികൾ പണിയുന്നതു്. ആസ്പത്രികളുടെ വലിപ്പമനുസരിച്ചു് അവയിലുള്ള രോഗശയ്യകളുടെ എണ്ണം കുറഞ്ഞും അധികമായും ഇരിക്കും. നാനാതരത്തിലുള്ള രോഗം ബാധിച്ചവരും ആസ്പത്രികളിലുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണല്ലോ. രോഗത്തിന്റെ തരംപോലെ രോഗികൾക്കു കിടപ്പാൻ പ്രത്യേക സ്ഥലങ്ങളും മുറികളുമാണ് ഏപ്പാടുചെയ്യുന്നതു്. ഒരു രോഗിയെക്കൊണ്ടു മറെറാരുത്തനു ശല്യം വരാതിരിപ്പാൻ എത്രമേൽ ശ്രദ്ധ ആവശ്യമാണൊ അത്ര ശ്രദ്ധയോടുകൂടിയാണ് ആസ്പത്രികളിൽ രോഗികളെ കിടത്തീട്ടുള്ളതു്.

രോഗി എന്ന നിലയിൽ ആസ്പത്രിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന ഒരുവൻ അവിടത്തെ വൈദ്യന്മാരുടെ ഉപദേശമനുസരിച്ചു പ്രവത്തിക്കേണ്ടതാണ്. രോഗികൾക്കു ഇന്നതരത്തിലുള്ള ആഹാരമാണ് പത്ഥ്യമായിട്ടുള്ളതെന്നും, രോഗശമനത്തിന് അവക്ക് ഇന്നതരത്തിലുള്ള മരുന്നുകളാണ് കൊടുക്കേണ്ടതെന്നും നിശ്ചയിപ്പാൻ വൈദ്യന്മാരുണ്ട്. അവർ ദിവസംപ്രതി രാ

വിലെ രോഗിയെക്കണ്ടതിനുശേഷമാണ് അന്നു അയാൾ ക ഴിക്കേണ്ടുന്ന ആഹാരവും മരുന്നും ഇന്നതാണെന്നു നിശ്ചയിക്കു ന്നതു്. ഒരു രോഗിയുടെ ദീനത്തിനു് ശമനം വരുന്നതുവരെ യും അവർ ഇപ്രകാരം പ്രവൎത്തിക്കുന്നു. രോഗികൾക്കു വേ ണ്ടസമയത്തു ആഹാരവും മരുന്നും കൊടുപ്പാൻ സൎക്കാരിൽ നിന്നും ആളുകളെ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അവർ നിശ്ചിതസമ യത്തു് രോഗികൾക്കു് ഭക്ഷണവും മരുന്നും കൊടുക്കുന്നു.

രോഗാതുരന്മാരായ പൊതുജനങ്ങൾക്കു ഔഷധം മാത്രം കൊടുക്കുന്നതായ ഔഷധശാലകൾക്കാണ് "ഡിസ്പെൻസറി കൾ" എന്നു പറയുന്നതു്. ആ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ രോഗിക ളെ കിടത്തി ചികിത്സിക്കുന്നതല്ല. അവയുടെ മേലന്വേഷ ണത്തിനു ഒരു വൈദ്യനെ നിയമിച്ചിരിക്കും. രോഗികൾ ഈ വൈദ്യനെ വന്നുകണ്ടു ഔഷധങ്ങൾ വാങ്ങി അവരവരുടെ ആലയങ്ങളിൽ ഇരുന്നു ചികിത്സചെയ്യുന്നു. നമ്മുടെ രാജ്യ ത്തുള്ള കുഗ്രാമങ്ങളിൽ ഇത്തരത്തിലുള്ള ഔഷധശാലകളാണ് സൎക്കാരിൽനിന്നു സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

സ്ത്രീകളുടെ പ്രത്യേകാവശ്യങ്ങൾക്കായി ഏൎപ്പെടുത്തീട്ടു ള്ള ആസ്പത്രികളുമുണ്ടു്. അവിടത്തെ വൈദ്യന്മാരും സ്ത്രീക ളായിരിക്കും. അനാഥകളായ സ്ത്രീകൾക്കു വൈദ്യസഹായം ചെയ്യുന്നതിൽ സൎക്കാരിൽനിന്നും പ്രദൎശിപ്പിക്കുന്ന താല്പൎയ്യം എത്രതന്നെയായാലും അമിതമായെന്നു വരുന്നതല്ല.

നമ്മുടെ രാജ്യത്തു് വൈദ്യന്മാർ അനവധിയുണ്ടെങ്കിലും രോഗികളുടെ എണ്ണം ദിനംപ്രതി എന്ന മട്ടിൽ വൎദ്ധിച്ചു വ രുന്നതുകൊണ്ടു രോഗാതുരന്മാരെ യഥാവിധി ചികിത്സിക്കുന്ന തിനു് ഇന്നുള്ള വൈദ്യന്മാരെക്കൊണ്ടും സാധിക്കാതെയാണ് കാണുന്നതു്. നഗരവാസികൾക്കു് ആസ്പത്രികളും മററും ത ങ്ങളുടെ അടുത്തുതന്നെ ഉള്ളതുകൊണ്ടു ഈവക സ്ഥാപനങ്ങ

ളില്ലാതിരിക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളിലെ നിവാസികളുടെ കഷ്ടപ്പാടും അസൌകര്യവും എത്രത്തോളമാണെന്നു ബോദ്ധ്യമാകുവാൻ പ്രയാസമായിരിക്കും. നമ്മുടെ കൊച്ചിരാജ്യത്തു് അതിൻെറ വലിപ്പത്തിനനുസരിച്ചു് ആസ്പത്രികളുണ്ടായിരിക്കാം. എന്നാൽ ബ്രിട്ടീഷിന്ത്യയിൽ ഈവക സ്ഥാപനങ്ങൾ ഇനിയും സമൃദ്ധിയായിട്ടില്ലെന്നാണു് ഭാരതീയനേതാക്കന്മാരുടെ ആവലാതി. വിദ്യാഭ്യാസം, വൈദ്യം, ആദിയായ ഭരണവകുപ്പുകൾ ഇപ്പോൾ നാട്ടുകാരുടെ അധീനത്തിലിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ചുരുങ്ങിയ ഒരു കാലത്തിനിടനിൽ നാടെങ്ങും വേണ്ടത്ര ആസ്പത്രികൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നതാണെന്നു നമുക്കു സമാധാനിക്കാം.

XXVIII

പഞ്ചായത്തുകൾ.

"സ്വസഹായം സഹായം" എന്നും "ആരാൻെറ പല്ലിനേക്കാൾ അവനവൻെറ തൊണ്ണനല്ലു" എന്നുമുള്ള പഴഞ്ചൊല്ലുകൾ സാധാരണങ്ങളാണല്ലോ. പരാശ്രയംകൂടാതെ ജീവിക്കുന്നവനാണു് ഉത്തമനെന്നും മറെറാരുത്തൻെറ സഹായത്താലുണ്ടാകുന്ന അഭ്യുദയത്തെക്കാൾ മാനകരമായതു സ്വപ്രയത്നം കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന അഭ്യുദയമാണെന്നുമാകുന്നുവെല്ലോ ഇവയുടെ സാരം.

ഭരണവിഷയത്തിലും ഈ തത്വത്തെ വിസ്മരിച്ചുകൂടെന്നാണു ബുധമതം. ഭരണകർത്തൃത്വം ജനങ്ങൾക്കു ജന്മസിദ്ധമായ അവകാശമാണെന്നുള്ള ബോധം ഇന്നൊ ഇന്നലയോ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതല്ല. പ്രാചീനാര്യന്മാർ ഈ തത്വം ഗ്രഹിച്ചു

രാജ്യഭരണകാര്യത്തിൽ പ്രജകൾക്ക പ്രവേശനം നൽകിയിരുന്നുവെന്ന കാര്യം പ്രത്യേകം പ്രസ്താവയോഗ്യമാണ്. എന്നാൽ ഭാരതവർഷത്തിൽ പിന്നീടുണ്ടായ കുഴപ്പങ്ങളുടെ ഫലമായി ഇത്തരത്തിലുള്ള ഭരണക്രമം തിരെ നാമാവശേഷമായിപ്പോയെന്നേയുള്ളൂ.

ജനങ്ങളെ ഭരിക്കുന്നതിന്ന ഏററവും യോഗ്യരായവർ അവർതന്നെയാണെന്നത്രെ പാശ്ചാത്യന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. ഈ അഭിപ്രായത്തിന്ന് അവരുടെ ഇടയിൽ പ്രബലമായ പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടാണ് അവിടെ പാർല്ലിമേൻറു മുതലായ പൊതുജനസഭകളും സ്ഥാപിതങ്ങളായിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ തങ്ങൾക്കുള്ള അധികാരം വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതിൽ ഭരണനേതാക്കന്മാൎക്കുള്ള വൈമനസ്യവും തങ്ങളുടെ അധികാരസീമ ദിവസംപ്രതി വലുതായിക്കാണണമെന്ന ജനങ്ങൾക്കുള്ള മോഹവും തമ്മിൽ പോരാടിക്കൊണ്ടുതന്നെയാണ് ഇന്നും പാശ്ചാത്യന്മാർ ഭരണം നടത്തുന്നത്.

പുരാതനകാലങ്ങളിൽ ഇന്ത്യയിലുണ്ടായിരുന്ന വില്ലേജുപഞ്ചായത്തുകൾ ചെറുതരം പാർല്ലിമെൻറുകൾ തന്നെയായിരുന്നു. രാജാക്കന്മാർ തമ്മിലുള്ള ഘോരസമരങ്ങളോ ജനങ്ങൾതമ്മിലുള്ള കക്ഷിമത്സരങ്ങളൊ അവയെ ബാധിച്ചിരുന്നില്ലത്രെ. ആദിമകാലത്തെ മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ പൊതുസ്വത്തല്ലാതെ ഓരോരുത്തനും പ്രത്യേകമായ സ്വത്തുതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കൃഷിചെയ്തും മററു പ്രവൃത്തികൾ നടത്തിയും ലഭിക്കുന്ന ആദായം അവരെല്ലാവരുംകൂടി ഭാഗിക്കുകയായിരുന്നു പതിവ്. എന്നാൽ കാലാന്തരത്തിൽ ഈ ഏൎപ്പാടിന്ന ഭംഗംവന്നു. "എൻേറത്, നിൻേറത്" എന്നുള്ള ബോധം മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളിൽ ഉദിച്ചതുതന്നെയാണ് ഇതിന്ന കാരണം. ഈ ബോധോദയത്തോടുകൂടി രാജ്യഭരണക്രമത്തിലും ചില മാററങ്ങൾ സംഭവിച്ചു. മുമ്പുതന്നെ അഴിഞ്ഞുപൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്ന

ബന്ധം ഇതോടുകൂടി പൂർവ്വാധികം വേഗം അഴിവാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. പതിനെട്ടാം നൂററാണ്ടിൻെറ അപരാർദ്ധത്തിലും പത്തൊൻപതാം നൂററാണ്ടിൻെറ പൂർവ്വാർദ്ധത്തിലും പഞ്ചായത്തുകൾ ഇന്ത്യയിൽ എവിടേയുമുണ്ടായിരുന്നുവത്രെ. അന്നുണ്ടായിരുന്ന പഞ്ചായത്തുകളെ പുനൎജ്ജീവിപ്പിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണെന്നു കണ്ടാണു് രാജ്യഭരണനേതാക്കന്മാർ ഇയ്യിടെ അതിനു യത്നം ചെയ്യുന്നതു്.

പഞ്ചായത്തിൻെറ അതിൎത്തിക്കകത്തുപെട്ട സ്ഥലങ്ങളിലെ ഭരണമാണു് പഞ്ചായത്തിൽ സമൎപ്പിതമായിരിക്കുന്നതു്. ഭരണസൌകൎയ്യത്തിനുവേണ്ടി രാജ്യത്തെ ചെറുഖണ്ഡങ്ങളായി ഭാഗിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു നിങ്ങൾക്കു് അറിയാമല്ലോ. ഇവയിൽ ഏററവും ചെറുഖണ്ഡങ്ങൾക്കു് ആണു് വില്ലേജുകളെന്നും അംശങ്ങളെന്നുമററും പറയുന്നതു്. മൂന്നോ നാലോ വില്ലേജുകളെ ഒന്നിച്ചുചേൎത്തു് ഒരു പഞ്ചായത്തു സ്ഥാപിക്കുന്നു. ഓരായിരമോ അതിലധികമോ ജനങ്ങളുള്ള ഏതു വില്ലേജിലും ഒരു പഞ്ചായത്തുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു എന്നാണത്രെ ബറോഡയിലെ ഏൎപ്പാടു. ഒരു വില്ലേജിൽ അത്ര ജനങ്ങളില്ലെങ്കിൽ മൂന്നും നാലും വില്ലേജുകളെ ഒന്നിച്ചുചേൎത്തും ഒരു പഞ്ചായത്തു്, സ്ഥാപിക്കുന്നു. പഞ്ചായത്തിൽ കുറഞ്ഞതു് അഞ്ചും കവിഞ്ഞതു് ഒമ്പതും അംഗങ്ങളുണ്ടാകും. എന്നാൽ നമ്മുടെ രാജ്യത്തു് സാധാരണയായി അഞ്ചംഗങ്ങളാണു് ഒരു പഞ്ചായത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുക.

അംഗങ്ങളെ സൎക്കാരിൽനിന്നു നിയമിക്കുകയോ ജനങ്ങൾതന്നെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയോ ആവാം. വില്ലേജുകാരുടെ വിദ്യാഭ്യാസം, പരിഷ്കാരം, ആദിയായ സംഗതികളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണു് ഇതു് എപ്രകാരം വേണമെന്നു നിശ്ചയിക്കുന്നതു്. നമ്മുടെ ഇടയിലുള്ള വില്ലേജുകാർ മിക്കവരും നിരക്ഷരകുക്ഷികളും ഭരണതന്ത്രത്തെപ്പററി ജ്ഞാനമില്ലാത്തവരുമാണു്. അതുകൊണ്ടു് ഇവിടങ്ങളിലുള്ള പഞ്ചായത്തുകളിലെ

അംഗങ്ങളെ സക്കാരിൽനിന്നുതന്നെയാണ് തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതു്. കാലാന്തരത്തിൽ ഇതിനുള്ള അധികാരവും നാട്ടുകാക്കു വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതായിരിക്കും.

ഈ പഞ്ചായത്തുകാരുടെ അധികാരങ്ങളെന്തെല്ലാമാണെന്നത്രെ നാം ഇനിപര്യാലോചിക്കേണ്ടതു്. ഗ്രാമങ്ങളിലുള്ള വഴികൾ, കുളങ്ങൾ, കിണറുകൾ, മുതലായവയെ സംരക്ഷണം ചെയ്യുപോരുന്നതു് പഞ്ചായത്തുകാരാണു്. പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം, ധമ്മസ്ഥാപനങ്ങൾ, സക്കാരുവകക്കെട്ടിടങ്ങൾ അടിയായവയും ഇവരുടെ അധീനത്തിലാക്കേണ്ടതാണു്. ചിലരാജ്യങ്ങളിൽ ഇവ മുഴുവനും പഞ്ചായത്തുകാരുടെ കീഴിലാണു്.

ചില പഞ്ചായത്തുകൾക്കു ചുരുങ്ങിയ തോതിലുള്ള സിവിലധികാരവും കൊടുത്തിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നുണ്ട്. അത്തരത്തിലുള്ള പഞ്ചായത്തുകളിൽ സാധാരണ കോടതികളിലെന്നപോലെ ന്യായാധിപന്മാരും മററുമുണ്ട്. പഞ്ചായത്തുകോടതി, വക്കീലന്മാരുടെ യുക്തിയുക്തമായ പ്രസംഗങ്ങൾകേട്ടു് അററർ കേസ്സുതീരുമാനിക്കുന്നു.

ഇതു് ഏറ്റവുംരസകരമായ ഒരു സംഗതിയാണു്. ഭരണവിഷയത്തിൽ ജനങ്ങൾക്കു് ജ്ഞാനവും അഭിരുചിയും ഉണ്ടാകുവാൻ ഇത്ര നല്ലതായ മറെറാരു മാഗ്ഗമില്ലെന്നു തീച്ചതന്നെ. തങ്ങൾക്കു് വിട്ടുകിട്ടിട്ടുള്ള ഭരണവകുപ്പുകളിൽ വിശാലബുദ്ധിയോടുകൂടി പ്രവർത്തിച്ചാൽ പഞ്ചായത്തുകാക്കു്ഇതിലുംഉപരിയായ അധികാരങ്ങളും വിട്ടുകിട്ടുന്നതാണു്.

ഗ്രാമ പഞ്ചായത്തുകളുടെ രീതിയിൽ പണിഎടുക്കുന്ന ഒരു സഭയാണു് ടൌൺകൌൺസിൽ, അഥവാ മുൻസിപ്പാലിററി. ഈ സഭകൾ പട്ടണങ്ങളിലെ കാര്യമാണു് അന്വേഷിക്കുന്നതു്. ശുചീകരണംഎന്ന വിഷയം അനുകലം ഇവരു

ടെ അധീനത്തിലാണ്. വഴികൾ നന്നാക്കുകയും, പുതുതായി വെട്ടിക്കുകയും, ചെയ്യുന്നതിന് ഇവക്ക് അധികാരമുണ്ട്. നഗരശുചീകരണത്തിന്റെ ആവശ്യത്തിന്നായി കരം പിരിക്കുന്നതും ഇവർതന്നെ. ഈ സഭകളിലെ അംഗങ്ങളെയും ജനങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയോ, സർക്കാരിൽനിന്നു നിയമിക്കുകയോ ആകാം. പട്ടണവാസികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തേയും പരിഷ്കാരത്തേയും ആശ്രയിച്ചാണ് ഈ സംഗതി തീരുമാനപ്പെടുന്നതു്. കല്ക്കത്ത, ബോംബെ, മുതലായ പട്ടണങ്ങളിലെ സഭകൾക്കു കോർപ്പൊറേഷൻ എന്നാണ് പറയുന്നതു്. നമ്മുടെ ഇന്ത്യാരാജ്യത്തുവച്ച് ഏററവുമധികം അധികാരമുള്ള നഗരസഭകൾ ഇവകളാണ്. ജനങ്ങളുടെ സുഖത്തിനും സൌകര്യത്തിനും ആവശ്യമായ എന്തു പ്രവൃത്തിചെയ്യുന്നതിനും ഇവക്ക് അധികാരമുണ്ട്. പഞ്ചായത്തുകൾക്കു സിവിൽ മുതലായ അധികാരങ്ങൾ വിട്ടുകൊടുത്തിട്ടുള്ളതുപോലെ ഈ സഭകൾക്ക് വിട്ടുകൊടുത്തിട്ടില്ല. കാലാന്തരത്തിൽ ഈ അധികാരങ്ങളും വിട്ടുകൊടുക്കുമായിരിക്കാം

XXIX

ദിവാൻ ശംകുണ്ണിമേനോൻ.

വിശ്രുതനായ ശങ്കരവാരിയർ ദിവാന്റെയും ശ്രീമതി തോട്ടയ്യാട്ടു കുഞ്ഞിക്കുട്ടിപ്പിള്ള അമ്മ എന്ന വനിതാരത്നത്തിന്റെയും പ്രഥമപുത്രനായി ശങ്കുണ്ണിമേനോൻ കൊല്ലവർഷം ൧൦൦൪-മാണ്ടു് മേടം ൨-ാംനു- (൧൮൨൯-ഏപ്രിൽ ൧൪-ാംനു-) ഭൂജാതനായി. ശംകുണ്ണിമേനോന്റെ ജനനസമയത്തു് മാതാപിതാക്കന്മാർക്ക് പറയത്തക്കതായ യാതൊരു സമ്പത്തും ഉണ്ടായി

രുന്നില്ല. അന്നു ശങ്കരവാരിയർ ഹജൂരിലെ ശിരസ്തദാരുദ്യോഗമാണ് ഭരിച്ചിരുന്നതു് എന്നു തോന്നുന്നു.

നാട്ടുനടപ്പനുസരിച്ചു് ശങ്കരവാരിയർ പുത്രനെ അഞ്ചാമത്തെ വയസ്സിൽ എഴുത്തിനു വെപ്പിച്ചു; ശംകുണ്ണിമേനവന്നു പതിനൊന്നു വയസ്സായപ്പോൾ അച്ഛനെ റസിഡണ്ടു് ആഫീസിലെ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനായി മാററുകയാൽ, അന്നു് ശങ്കരവാരിയരൊന്നിച്ചു പുത്രനും തിരുവനന്തപുരത്തേക്കു പോയി. അക്കാലത്തിനിടയിൽ ശംകുണ്ണിമേനോൻ കുറെ സംസ്കൃതവും ഇംഗ്ലീഷിലെ ആദ്യപാഠങ്ങളും പരിശീലിച്ചിരുന്നു. ൧൦൦൯-ൽ തിരുവനന്തപുരത്തു് ഒരു ഇംഗ്ലീഷു പള്ളിക്കൂടം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടപ്പോഴാണ് ശങ്കരവാരിയർ തന്റെ പുത്രന്മാരായ ശംകുണ്ണിമേനവനേയും ഗോവിന്ദമേനോനേയും തിരുവനന്തപുരത്തേക്കു കൊണ്ടുപോയതു്. ശംകുണ്ണിമേനോന്റെ അനുഗാമിയായി കൊച്ചിയിലെ ദിവാനുദ്യോഗംഭരിച്ച അനുജൻ ഗോവിന്ദമേനോൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹപാഠിയുമായിരുന്നു. ശംകുണ്ണിമേനോന്നു് കണക്കു് എന്ന പാഠവിഷയത്തിലായിരുന്നു അധികം സാമർത്ഥ്യം. ശംകുണ്ണിമേനോന്റെ പഠനചാതുര്യംകണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുരുനാഥനായ മിസ്റ്റർ റോബർട്ട്സ് വളരെ സന്തോഷിച്ചു. മിസ്റ്റർ റോബർട്ട്സിന്റെ പാഠശാലയിൽ മേനവൻ ആറു സംവത്സരം പഠിച്ചു. അത്രയും കാലംകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം അദ്വിതീയനായിത്തീർന്നു. ശംകുണ്ണിമേനോൻ തിരുവനന്തപുരത്തു് ഇനി താമസിക്കുന്നതു് അനാവശ്യമാണെന്നായിരുന്നു മിസ്റ്റർറോബർട്ട്സിന്റെ അഭിപ്രായം. ഈ വിവരം ഗ്രഹിച്ചപ്പോൾ ശങ്കരവാരിയർക്കു വളരെ സന്തോഷമുണ്ടായി. തന്റെ പുത്രന്റെ അസാമാന്യപാണ്ഡിത്യം അദ്ദേഹത്തിന്നു സീമയററ അഭിമാനത്തിന് കാരണമായിത്തീർന്നതിൽ അത്ഭുതമില്ലല്ലൊ.

അന്നു ശങ്കരവാരിയർ കൊച്ചിയിലെ ദിവാനായിരുന്നു.

പുത്രനെ എറണാകുളത്തേക്കു വരുത്തി തന്റെ അപ്പീസിൽ ജോലി പരിശീലിപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ട ഏപ്പ്പാടുകൾ അദ്ദേഹം ചെയ്തു. എന്നാൽ ബ്രിട്ടീഷ് സർവ്വീസിൽ മാന്യമായ ഒരു ഉദ്യോഗം ശംകുണ്ണിമേനോനു ലഭിക്കണമെന്നായിരുന്നു പിതാവിന്റെ ആഗ്രഹം. എറണാകുളത്തെത്തി ജോലി പരിശീലിച്ചുകൊണ്ടു താമസിക്കുന്നതിനിടയിൽ ദിവാന്റെ അപ്പീസിലെ പോലീസ്സ് ഹെഡ്ഗുമസ്തന്റെ പണി ഒഴിവു വരികയും ശങ്കരവാരിയർ പുത്രനെ ആ ജോലിക്കു നിയമിക്കയും ചെയ്തു. ശംകുണ്ണിമേനോൻ തന്റെ കൃത്യനിർവ്വഹണത്തിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ച അത്യധികമായ ശുഷ്കാന്തികണ്ട് എല്ലാവരും സന്തോഷിച്ചു.

ഈ ജോലിയിൽ അദ്ദേഹം മൂന്നുകൊല്ലമേ ഇരുന്നുള്ളു. അപ്പോഴക്കും കോഴിക്കോട്ടുള്ള സിവിൽ കോടതിയിൽ ഒരു പരിഭാഷകന്റെ പണി ഒഴിവുവന്നു. അതിന് ആരെയാണ് നിയമിക്കേണ്ടതെന്നു തീരുമാനിപ്പാനായി ഒരു പരീക്ഷ നടത്തിയതിൽ ശംകുണ്ണിമേനോൻ വിജയിയായതിനാൽ ആ ഉദ്യോഗം അദ്ദേഹത്തിനു പ്രയാസംകൂടാതെ ലഭിച്ചു. അവിടുന്നു ഒരുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും അദ്ദേഹം ബ്രിട്ടിഷുകൊച്ചിയിൽ പ്രധാന സദർ അപ്പീൽ കോടതിയിലെ ശിരസ്തദാരായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. അനന്തരം അദ്ദേഹം വെളിയങ്കോട്ടിലെ മുൻസിപ്പായി. ഈ ഉദ്യോഗം അദ്ദേഹം ഏഴുകൊല്ലം ഭരിച്ചു.

൧൦൨൮-ൽ വീരകേരളവർമ്മത്തമ്പുരാൻ കൊച്ചിയിലെ മഹാരാജാവായി. യുവാവും വിദ്വാനുമായ ഈ തമ്പുരാനു ഉത്തരേന്ത്യയിൽ ആസകലം സഞ്ചരിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നാഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ എഴുന്നള്ളത്തിനെ സംബന്ധിച്ച സകല ഏപ്പാടുകളും ചെയ്യാൻ ശംകുണ്ണിമേനവനെയാണ് തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിന് ഏല്പിച്ചത്. ശംകുണ്ണിമേനോൻ തന്റെ ചുമതലകൾ വളരെ ശ്രദ്ധയോടുകൂടി നടത്തിയതി

നാൽ മഹാരാജാവിന് അദ്ദേഹത്തിൻെറപേരിൽ വളരെ പ്രീതിയുണ്ടായി. എന്നാൽ ഈ മഹാരാജാവു് കാശിയിൽവച്ചു് പരലോകം പ്രാപിച്ചു.

പോലീസ്സ് ഹെഡ്ഗുമസ്തനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടിട്ട് ഒരുസംവത്സരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഗൃഹസ്ഥാശ്രമത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. ശ്രീമതി കുറുപ്പത്ത് നാരായണിയമ്മയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിൻെറ പത്നി. ഇവൎക്ക രണ്ടു പുത്രന്മാരും ഒരു പുത്രിയും ജാതരായി. മക്കളെ പോററിവളൎത്തേണ്ട ഭാരത്തെ ഭൎത്താവിങ്കൽതന്നെ സമൎപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് ഈ വനിതാരത്നം ൧൮൭൪-ൽ സ്വർല്ലോകപ്രാപ്തയായി. ഇക്കാലത്തിനിടയ്ക്കുതന്നെയാണു് അദ്ദേഹത്തിൻെറ പിതാവും ചരമഗതിയെ പ്രാപിച്ചതു്. ഈ സംഭവങ്ങളോടുകൂടി ശംകുണ്ണിമേനോൻെറ സുഖജീവിതം അവസാനിച്ചുവെന്നു പറയാവുന്നതാണു്.

ശങ്കരവാരിയരുടെ നിൎയ്യാണാനന്തരം വെങ്കിട്ടരായരാണു കൊച്ചിയിലെ ദിവാനായതു്. ദിവാൻപേഷ്കാരുടെ ഉദ്യോഗം സ്വീകരിപ്പാൻ മഹാരാജാവു തന്നോടു കല്പിച്ചെങ്കിലോ എന്നൊരു ഭയം ശംകുണ്ണിമേനവന്നു് അന്നുണ്ടായിരുന്നു. വെങ്കിട്ടരായരുടെ കീഴിൽ ജോലിയെടുപ്പാൻ കഴികയില്ലെന്നുള്ള സംഗതിതന്നെയായിരുന്നു ഈ ഭയത്തിനു കാരണം.

൧൮൭൯-ൽ ശംകുണ്ണിമേനോൻ തിരുനൽവേലിയിലെ ഡിപ്യൂട്ടി കലക്ടരായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. അന്നത്തെ മഹാരാജാവിന്നു ദിവാൻ വെങ്കിട്ടരായരുടെ പേരിൽ നിർഭാഗ്യത്താൽ അതിയായ അതൃപ്തി തോന്നുവാനിടയായി. അതു ക്രമേണ വൎദ്ധിച്ചു് ഒടുക്കം പരസ്പരം ബദ്ധവൈരമായിട്ടുതീൎന്നു. തമ്മിലുള്ള ആ വൈരത്തിന്നു് ദിനംപ്രതി മൂൎച്ച കൂടിക്കൊണ്ടു വന്നതേയുള്ളു. എന്നാൽ ദിവാനു് റെസിഡണ്ടിൻെറ സഹായമുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു മഹാരാജാവി

ൻെറ ഇഷ്ടംപോലെ വെങ്കിട്ടരായരെ ദിവാനുദ്യോഗത്തിൽ നിന്നു നീക്കംചെയ്‌വാൻ സാധിച്ചില്ല. എങ്കിലും തമ്പുരാൻെറ അവലാതികൾ കേട്ടു് സഹിക്കവയ്യാതെയായി മദ്രാസ്സ് ഗവമ്മെണ്ടു് അന്നത്തെ റസിഡൺ്റിനെ തിരികെ വിളിച്ചു. പുതിയ റസിഡണ്ടു് ചാർജ്ജെടുത്ത ഉടൻതന്നെ വെങ്കിട്ടരായരെ ദിവാൻപദത്തിൽനിന്നു നീക്കംചെയ്തു.

പിതാവിൻെറ അനുഗാമിയായിത്തന്നെ ശംകുണ്ണിമേനോൻ കൊച്ചിയിലെ മന്ത്രിസ്ഥാനത്തു് ആരോഹണം ചെയ്യേണ്ടതായിരുന്നു. അതിന്നു സംഗതിവന്നില്ല എങ്കിലും വെങ്കിട്ടരായൎക്കുശേഷം ദിവാനാകേണ്ടതു് ആരാണെന്നുള്ള ചോദ്യത്തിന്നുതന്നെ പിന്നെ ഇടയുണ്ടായില്ല. ൧൮൩൫ മാൎച്ച് ൧൯-ാംതീയതിയാണു് ശംകുണ്ണിമേനോൻ കൊച്ചിയിലെ ദിവാൻ ഉദ്യോഗം സ്വീകരിച്ചതു്. അദ്ദേഹം ഈ ജോലി ൨൮ കൊല്ലവും ൭ മാസവും നോക്കുകയുണ്ടായി.

ശങ്കരവാരിയർ രാജ്യത്തേക്കുവേണ്ടി ചെയ്ത നന്മകൾ നിമിത്തം കൊച്ചിരാജ്യം പലപ്രകാരത്തിലുമുള്ള അഭിവൃദ്ധിയെ ക്രമേണ പ്രാപിക്കുകയും ജനങ്ങൾ ഒട്ടേറെ സംതൃപ്തരായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ വെങ്കിട്ടരായരുടെ ഭരണകാലത്തുണ്ടായ അഴിമതികൾ കാരണം അതിൻെറ വിപരീതമായ ഒരു ഫലം ജനങ്ങൾ അനുഭവിക്കുകയും രാജ്യമാസകലം ഒന്നിളകിമറിഞ്ഞു വശാവുകയും ചെയ്തു. മഹാശയനായ ശംകുണ്ണിമേനോന്നു് ഈ അഴിമതികൾ ഒതുക്കുന്നതിന്നു് വളരെകാലമോ യത്നമോ വേണ്ടിവന്നില്ല. ദിവാൻെറ നിലയിൽ അദ്ദേഹം കൊച്ചി രാജ്യത്തിനുവേണ്ടി ചെയ്ത നന്മകൾ എന്തെല്ലാമെന്നു സംക്ഷേപമായി താഴെ വിവരിക്കാം.

റവന്യൂ, വിദ്യാഭ്യാസം, മരാമത്തു്, നീതിന്യായം മുതലായ വകുപ്പുകളിലേതിലെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിൻെറ ശ്രദ്ധ പതി

യാതിരുന്നിട്ടില്ല. ആധാരം രജിസ്റ്റർചെയ്യുക എന്ന സമ്പ്രദായം അദ്ദേഹമാണു് പ്രചാരത്തിൽ വരുത്തിയതു്. ഉപ്പു് പുകയില, മുതലായ പദാൎത്ഥങ്ങളിന്മേൽ കരംചുമത്തി സൎക്കാരിലേക്കു് അവഴിക്കൊരാദായം ഉണ്ടാക്കിത്തീൎക്കുന്നതിന്നുള്ള മാൎഗ്ഗം കണ്ടുപിടിച്ചതും അദ്ദേഹമാകുന്നു. ഇന്നു നാം കാണുന്ന അനവധി വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പലതും എറണാകുളം കോളേജും അദ്ദേഹമാണു് സ്ഥാപിച്ചതു്. വഴികൾവെട്ടിക്കുക, പാലങ്ങൾ പണിയിക്കുക മുതലായ ഏൎപ്പാടുകളിൽ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന ശ്രദ്ധ കുറച്ചൊന്നുമല്ല. ഇന്നു നാട്ടിൽകാണുന്ന മിക്കപാലങ്ങളും ആദ്യമായികെട്ടിച്ചതു അദ്ദേഹമാകുന്നു. നീതിന്യായവകുപ്പിനെ പരിഷ്ക്കരിക്കുവാനാണു് ദിവാന്നു് അധികം യത്നം വേണ്ടിവന്നതു്. ആ വകുപ്പിൽ നടന്നിരുന്നതുപോലെ അത്രഅധികം അഴിമതികൾ മററുയാതൊരുവകുപ്പിലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കോഴവാങ്ങിക്കാതെയും സത്യമായും ന്യായമായും ജോലിചെയ്യാൻ സന്നദ്ധന്മാരും യോഗ്യന്മാരും ആയ ജഡ്ജിമാരെയും മററുദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയും നിയമിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹംപ്രത്യേകം ശ്രദ്ധവെച്ചിരുന്നു. കൊച്ചിരാജ്യത്തു ഇന്നുകാണുന്ന പരിഷ്ക്കാരവൃക്ഷത്തിന്റെ വിത്തു് ആദ്യമായികുത്തിയിട്ടതു പിതാവാണെങ്കിൽ അതിനെ യഥാവിധി നനച്ചുവളൎത്തിക്കൊണ്ടുപോന്നതു പുത്രനാണെന്നു പറയുന്നതിൽ യാതൊരു അതിശയോക്തിയുമില്ല.

൧൮൮൦-ൽ ഉണ്ടായ ഒരു ജ്വരബാധയോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരസുഖം നാമാവശേഷമായി. ൧൮൮൨-ൽ മുതൽ അദ്ദേഹത്തിനു് ഹൃദയരോഗവും ബാധിച്ചു. ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിയുവാൻ അദ്ദേഹം അന്നുമുതൽക്കു് യത്നിച്ചുതുടങ്ങിയെങ്കിലും മഹാരാജാവിനു് അക്കാൎയ്യത്തിൽ തൃപ്തിയില്ലായ്കനിമിത്തം ശങ്കുണ്ണിമേനോൻ ൧൮൯൯-ൽ മാത്രമേ ദിവാൻപദത്തിൽനിന്നു ഒഴിഞ്ഞുള്ളു. ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞതിന്നുശേഷം നാലുസംവത്സരംമാത്രം അദ്ദേഹം ജീവി

ച്ചിരുന്നു. ഈ മഹാനുഭാവൻ ൧൮൯൮ ആഗസ്റ്റ് ൨൬-ാനു- നാമാവശേഷനായി. അദ്ദേഹത്തിന് സി. എസ്സ്. ഐ. എ ന്ന സ്ഥാനം ബ്രിട്ടീഷ് ഗവൎമ്മെണ്ടിൽനിന്നു നൽകുകയുണ്ടാ യെന്ന സംഗതിയും ഇവിടെ പ്രസ്താവയോഗ്യമാണ്.

XXX

കാശി അല്ലെങ്കിൽ വാരാണസി.

ധൎമ്മക്ഷേത്രമായും കൎമ്മക്ഷേത്രമായും വിളികൊള്ളുന്ന ഈ ഭാരതവൎഷത്തിലുള്ള പുണ്യക്ഷേത്രങ്ങളുടെ എണ്ണം അസം ഖ്യമാകുന്നു. ഓരോ സ്ഥലത്തിൻെറയും ഉത്ഭവം, മഹിമ അടിയായവയെപ്പററി പ്രതിപാദിക്കുന്ന പുരാണങ്ങളുണ്ടു്. ഇ വയ്ക്കു സ്ഥലപുരാണങ്ങളെന്നുപേർ. ഈ പുരാണകൎത്താക്കന്മാരു ടെ അഭിപ്രായം നാം സ്വീകരിക്കുന്നതായാൽ ഇന്ത്യയിലുള്ള സകല സ്ഥലങ്ങളും ഒരുപോലെയുള്ള പുണ്യക്ഷേത്രങ്ങളാണെ ന്നു നാം സമ്മതിക്കേണ്ടിവരും.

എങ്കിലും വാരാണസി അഥവാകാശിയാണ് ഏററവും പ്രധാനമായ പുണ്യക്ഷേത്രമെന്നു സകല ഹിന്തുക്കളും ഐക കണ്ഠ്യേന സമ്മതിക്കുന്നതാണ്. പിതൃക്കൾക്കു മോക്ഷംവ രുത്തുവാനായിട്ടാണല്ലോ ഭഗീരഥൻ ആകാശഗംഗയെ ഭൂ മിയിലേക്കു പ്രവഹിപ്പിച്ചതു്. ഗംഗാപ്രവാഹത്തിൻെറ ശ ക്തിതടയുന്നതിനു കൈലാസാധിപനായപാൎവ്വതീരമണനു മാ ത്രമെ സാധിച്ചുള്ളു. ആൎത്തരായ ഭാരതീയസന്താനങ്ങളുടെ നി ലവിളികേട്ടു ഗംഗാദേവി കൈയുംകണക്കുമില്ലാതെ ഐശ്വ ൎയ്യദാനം ചെയ്യുവെന്നും, തന്നിമിത്തം വലഞ്ഞുവശായെന്നും "ഗംഗാനദി" എന്ന പാഠത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലൊ

വലഞ്ഞുപോയ തന്നെ രക്ഷിക്കുവാൻ പാർവ്വതീശനുമാത്രമേ സാധിക്കയുള്ളുവെന്നു കണ്ട ഗംഗ വിശ്വനാഥനെ സ്മരിക്കയും അദ്ദേഹം ഗംഗയുടെ നിലവിളികേട്ടു നദീതീരത്തു എഴുന്നരുളുകയുംചെയ്തു. ഗംഗയുടെ പരിതാപശാന്തിക്കായി ജഗദീശൻ എഴുന്നരുളിയ സ്ഥലമായിരുന്നതുകൊണ്ടായിരിക്കാം ഹിന്തുക്കൾ കാശിക്കു ഇത്ര പ്രാധാന്യം കല്പിച്ചിട്ടുള്ളതു. ഇന്ത്യയിലെ ഏററവും പുണ്യമായ നദി ഗംഗയാണെന്നു സർവ്വസമ്മതമാണല്ലോ. ഗംഗാവതരണോദ്ദേശത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയായിരിക്കാം ഇത്രമേൽ പുണ്യത്വം ആ നദിക്കു ഉണ്ടെന്നു ഹിന്തുക്കൾ തീരുമാനിച്ചതു. ഐഹികത്തെക്കാൾ പ്രധാനമായതു പാരത്രികമാണു എന്നാണല്ലോ ഏതു ഹിന്തുവിൻെറയും വിശ്വാസം. ഐഹികജീവിതായോധനത്തിൽ ചെയ്തുപോയിട്ടുള്ള പിഴകൾക്കെല്ലാം പരിഹാരമായി ഒരു ഗംഗാസ്നാനം മതിയെന്നും ഗംഗാതീരത്തു കിടന്നുകാലധർമ്മം പ്രാപിച്ചാൽ മോക്ഷം ലഭ്യമായെന്നും ഹിന്തുക്കൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഗംഗാമജ്ജനംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്നഗുണം ഇത്രയധികമാണെങ്കിൽ, ഗംഗയാലും ആരാധ്യനായിരിക്കുന്ന വിശ്വനാഥനെ ദർശിച്ചാൽ ഉണ്ടാകുന്നഫലം അതിലും ഉപരിയായിരിക്കണമല്ലോ. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണു ഇത്ര വളരെ ആളുകൾ കൊല്ലംതോറും ഓരോ സമയങ്ങളിലായി അവിടെയെത്തിച്ചേരുന്നതും. സർവ്വസംഗപരിത്യാഗാനന്തരംമോക്ഷലബ്ധിക്കായി ഗംഗാസ്നാനംചെയ്തു വിശ്വനാഥദർശനവും കഴിച്ചു കാശിയിൽതന്നെ അധിവസിക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെയും എണ്ണം ചുരുമല്ല.

ഉഷസ്സിൽ ഗംഗാസ്നാനംചെയ്തു ഭൂതിലിപ്താംഗരായി കണ്ണടച്ചു സമാധിയിരുന്നു ഈശ്വരധ്യാനംചെയ്യുന്ന മാനുഷപുംഗവന്മാരെ കാണുന്ന സമയം ഐഹികഭോഗങ്ങളിൽ വിരക്തിവരാത്തവരില്ലത്രെ. വിശ്വനാഥദർശനാർത്ഥം ഭാരതത്തിൻെറ നാനാഭാഗത്തുനിന്നും ആഗതരാകുന്ന ജനങ്ങൾ ഇവ

ക്ക് ദക്ഷിണയായി എന്തെങ്കിലും ദാനംചെയ്യാതെ ഗംഗാതീരം വിടുന്നതുമല്ല. ഐഹികസുഖകാംക്ഷകൂടാതെ ഈശ്വരധ്യാനംചെയ്തു ദിവസം നയിപ്പാൻതക്കവണ്ണം കരളുറപ്പുവന്ന ആ മഹാന്മാരുടെ ചരിത്രം എത്രതന്നെ വർണ്ണിച്ചാലും മതിയാകുന്നതല്ല.

ഗംഗാതീരത്തു് സ്ഥാപിതങ്ങളായിരിക്കുന്ന മററനേകനഗരങ്ങളും പുണ്യക്ഷേത്രങ്ങളായിത്തന്നെയാണ് ഹിന്ദുക്കൾ കരുതിവരുന്നതു്. ഗംഗയും യമുനയുംകൂടി സമ്മേളിക്കുന്ന സ്ഥലമായ പ്രയാഗയാണ് ഇവയിൽ ഏററവും പ്രധാനമായതു്.

വാരാണസിയിൽ വസിച്ചരുളുന്ന വിശ്വനാഥനെത്തന്നെയാണത്രെ ശ്രീരാമൻ രാമേശ്വരത്തും പ്രതിഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ളതു്.

രാവണനിഗ്രഹാർത്ഥം സേതുബന്ധനംചെയ്ത സ്ഥലം എന്നും ഒരു പുണ്യക്ഷേത്രമായിരിക്കേണമെന്നും കരുതിയായിരിക്കാം ഭാരതപുണ്യഭൂമിയുടെ ദക്ഷിണമൂലയിൽ ദശരഥനന്ദനൻ വിശ്വനാഥപ്രതിഷ്ഠ ചെയ്തതു്. ഹിമവത്സേതുപര്യന്തമായികിടക്കുന്ന ഭാരതവർഷമഖിലവും വിശ്വനാഥൻെറ പ്രത്യേകകടാക്ഷത്തിനു പാത്രീഭവിച്ച പുണ്യഭൂമിയാണെന്നു ജനങ്ങൾ ധരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ എന്നൊരുദ്ദേശ്യവും ശ്രീരാമനുണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം. ഉത്തരേന്ത്യയിൽ വസിച്ചരുളുന്ന ആ ജഗദീശനെത്തന്നെ ഈ ദക്ഷിണമൂലയിലും ശ്രീരാമൻ പ്രതിഷ്ഠിപ്പാൻ മററെന്താണുകാരണം?

ഗംഗാസ്നാനാനന്തരം സേതുസ്നാനവും സാധിച്ച് ജനങ്ങൾ അവരവരുടെ വസതികളിലേക്കു പ്രത്യാഗമിച്ചുകൊള്ളട്ടെ എന്നു ശ്രീരാമൻ വിധിച്ചപ്രകാരംതന്നെ ഇന്നും നടന്നുവരുന്നു.

ഇനി രണ്ടുവാക്കു പറയേണ്ടതു കാഞ്ചീപുരത്തെപ്പററിയാണു്. കൈലാസാധിപനായ ശിവൻ ഒരിക്കൽ പത്നിയാ

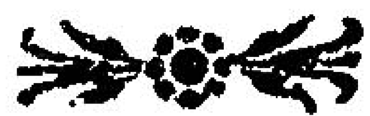
യ പാർവ്വതിക്ക് തത്വോപദേശം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ പുത്രന്മാരായ സുബ്രഹ്മണ്യാദികൾ സമീപത്തു കളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഭർത്താവിന്റെ പ്രസംഗം ശ്രവിക്കുന്നതിൽ ദേവി ഇടയ്ക്കിടെ അശ്രദ്ധ കാണിച്ചു. കുട്ടികൾ കളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു നോക്കിയതിനാലാണ് ഇപ്രകാരം സംഭവിച്ചത്. പത്നിയുടെ അശ്രദ്ധ കണ്ടു ശിവൻ ഒടുവിൽ കുപിതനായി, വിഷയങ്ങളിലുള്ള ആസക്തി ഭവതിക്ക് ഇനിയും വിട്ടിട്ടില്ലെന്നു തോന്നുന്നു, അതിനാൽ ഭൂമിയിൽ ചെന്നു കുറേക്കാലം വസിച്ചു വൈരാഗ്യം വന്നതിനുശേഷം ഇവിടേക്ക് പ്രത്യാഗമിച്ചാൽ മതി, എന്നു പാർവ്വതിയോടു പറഞ്ഞു. ഭർത്താവിന്റെ ആജ്ഞ കേട്ട് ദേവി ഭയവിഹ്വലയായി. ഗത്യന്തരമില്ലെന്നു കണ്ടു ഭൂമിയിലേക്കു ഇറങ്ങിപ്പോരുകയും ചെയ്തു.

അപ്പോൾ പുത്രന്മാരും ദേവിയെ അനുഗമിച്ചു. അവർ കൈലാസമല കടന്നു ഹിമവൽസാനുവിലെത്തി വൈരികളുടെ ആക്രമണങ്ങളിൽനിന്നും മാതാവിനെ രക്ഷിപ്പാനായി കുമാരന്മാർ വാഴപ്പിണ്ടികൊണ്ടു ഒരു ഗൃഹം നിർമ്മിച്ചു. ദേവി ഒരു രാത്രി അതിനകത്ത് കഴിച്ചുകൂട്ടുകയും ചെയ്തു. ദേവി കൈലാസത്തിൽനിന്നും പ്രയാണം ചെയ്തതിനുശേഷം ഒരു ദിവസം നാരദാദിമഹർഷികൾ ശിവസന്നിധാനത്തിൽ ചെന്നപ്പോൾ അവിടെ പാർവ്വതിയെ കാണാഞ്ഞു അവർ പരിഭ്രമിച്ചു. ദേവിയെ അവർ എല്ലാടവും തിരഞ്ഞുനടന്നു, ഒടുവിൽ കണ്ടെത്തി. കൈലാസത്തിലേക്കുതന്നെ പ്രത്യാഗമിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നായിരുന്നു മഹർഷിമാരുടെ അപേക്ഷ. എന്നാൽ ആ അപേക്ഷ ദേവി സ്വീകരിച്ചില്ല. തപസ്സുചെയ്തു ഭർത്താവിനെ പ്രത്യക്ഷനാക്കി സന്തുഷ്ടനാക്കിയതിനുശേഷമേ താൻ വെള്ളിക്കുന്നിലേക്കു എഴുന്നള്ളുകയുള്ളുവെന്നായിരുന്നു പാർവ്വതിയുടെ ദൃഢമായ നിശ്ചയം. ഭാരതപുണ്യഭൂമിയിലെല്ലാടവും തിരഞ്ഞുനടന്നു ഒടുവിൽ ദേവി കാഞ്ചിപുരത്തെത്തി. അവിടെയിരുന്നു പുത്രന്മാരോടുംകൂടി ശിവനെ തപസ്സുചെയ്തു. ദേവിയു

ടെ തപോനിഷ്ഠകണ്ടു ശിവൻ പ്രത്യക്ഷനായി ഇപ്രകാരം ജഗദൈകകാരണനായ അചില്പുമാൻ പ്രത്യക്ഷനായ സ്ഥലമാകകൊണ്ടു കാഞ്ചീപുരം ഭാരതവർഷത്തിലെ പുണ്യക്ഷേത്രങ്ങളിൽവച്ചു പരിപാവനമായ ഒന്നാണെന്നു പറയാം.

കംസാദിദുഷ്ടകണ്ടകന്മാരുടെ ഹിംസാൎത്ഥം അവതരണംചെയ്ത ശ്രീകൃഷ്ണഭഗവാന്റെ ജന്മഭൂമി എന്ന നിലയിൽ ദ്വാരക എത്രയൊ പാവനമായ ഒരു പുണ്യക്ഷേത്രമാണെന്നാണ് ഹിന്ദുക്കളുടെ വിശ്വാസം. എന്നാൽ ദ്വാരകയിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരുന്ന കൃഷ്ണബിംബംയദുകാലനാശാനന്തരം അവിടെനിന്നു ഒഴുകി കേരളത്തിൽ ഒരുസ്ഥലത്തുവന്നണഞ്ഞുവെന്നും, ആ ബിംബപ്രതിഷ്ഠ കേരളത്തിൽ ചെയ്തതു ഗുരുവും വായുവും കൂടിയാകയാൽ ആ പ്രദേശത്തിനു "ഗുരുവായൂർ" എന്നു നാമമുണ്ടായിയെന്നുമാണു ഐതിഹ്യം. ഗുരുവായൂരപ്പന്റെ മാഹാത്മ്യങ്ങൾ അവൎണ്ണനീയങ്ങളാണ്. നാരായണീയകൎത്താവായ മേല്പത്തൂർ നാരായണഭട്ടതിരിയുടെ അത്യസഹ്യമായ രോഗത്തിന്റെ ശമനത്തിനു് ഗുരുവായൂരപ്പന്റെ കടാക്ഷവൈഭവമൊന്നാണ് കാരണം. ഇന്നു അവിടെച്ചെന്നുകൂടുന്ന വിഷ്ണുഭക്തന്മാരുടെ എണ്ണം നിസ്സാരമല്ല.

ഇങ്ങിനെ നോക്കുന്നതായാൽ ഈ ഭാരതപുണ്യഭൂമിയിലുള്ള സകല സ്ഥലങ്ങളും ഒരുപോലെ പരിപാവനമായിട്ടുള്ളവയാണെന്നു കാണാം.

XXXI

ശ്രീരംഗപട്ടണം.

ദക്ഷിണഗംഗ എന്നുകൂടി വിളിച്ചുവരുന്ന കാവേരി എന്ന നദി തലക്കാവേരി എന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നു ഉത്ഭവിക്കുന്നു.

ഈ നദി അനവധിശാഖകളായി പിരിഞ്ഞൊഴുകുന്നതിനാൽ അതിൽ അവിടവിടെയായി ചില തുരുത്തുകൾ കാണാം. ഈ പ്രകാരമുള്ള തുരുത്തുകളിൽ ഒന്നിലാണ് ശ്രീരംഗപട്ടണം സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്നത്. ഈ തുരുത്തിന്ന് ഏകദേശം ൩ൽ നാഴിക നീളവും ൧ നാഴികവീതിയുമുണ്ട്. തുരുത്തിന്ന ചുററുമായി കെട്ടീട്ടുള്ള കോട്ടക്ക് ൧,൦൦൦ ചതുരശ്രവാര വിസ്താരമുണ്ട്. കാവേരിതന്നെയാണ് പശ്ചിമോത്തരഭാഗങ്ങളിലെ കിടങ്ങ്. വർഷകാലത്ത് ഈ നദിയിൽക്കൂടി ഗതാഗതത്തിന് യാതൊരുസൌകര്യവുമില്ല. ആദ്യകാലത്ത് ഇവിടെ ഒരു വിഷ്ണുക്ഷേത്രവും ചെറിയ ഒരു ഗ്രാമവും മാത്രമെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു.

ഈ പട്ടണത്തിന്ന ചുററുമുള്ള പ്രദേശങ്ങൾ വളരെ ഫലപുഷ്ടിയുള്ളവയാണ്. ഇതിന്ന കാരണം കാവേരിയിൽ എന്നും വെള്ളമുണ്ട് എന്ന സംഗതിയത്രേ. നദിയിൽനിന്ന വെള്ളം കൊണ്ടുപോവാൻ അനവധി ചാലുകൾ കുത്തീട്ടുണ്ട്. മഴയില്ലാത്തകാലത്തും ശ്രീരംഗപട്ടണവും അതിൻെറ അയൽ പ്രദേശവും ധാന്യസമൃദ്ധിയോടുകൂടി വിളങ്ങുന്നതു കാണാം.

ഈ പട്ടണം സുഖമായനിവാസത്തിന്ന യോഗ്യമായഒരു പ്രദേശമല്ല. ഇതിന്നരികെക്കൂടി ഒഴുകുന്ന കാവേരിനദിയിൽ അവിടവിടെയായി അനവധി പാറകളുണ്ട്. ആ പാറകളിന്മേൽ സൂര്യകിരണങ്ങൾ തട്ടുമ്പോൾ അതിയായ ഉഷ്ണമുണ്ടാകുന്നു. ഇതിന്നുംപുറമെ അവിടെ ഒരു വിഷക്കാററു ഊതാറുണ്ട്. ഈ കാററും ആരോഗ്യഹാനിയെ ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുന്നു.

ഒരു കുഗ്രാമമായിരുന്ന ശ്രീരംഗപട്ടണം ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായതു് ഹൈദരാലിയുടെയും ടിപ്പുവിൻെറയും കാലത്താണ്. ആ തുരുത്തിന്നുചുററും കാവേരീനദി കോട്ടക്കിടങ്ങിൻെറസ്ഥാനം വഹിച്ചുകൊണ്ടൊഴുകുന്നതിനാൽ ശത്രുക്കളുടെ ആക്രമ

ങ്ങളെ നിരോധിക്കുന്നതിന്നുതക്ക പ്രദേശമാണതു് എന്നു കണ്ടിട്ടായിരിക്കാം ഈ രാജാക്കന്മാർ ശ്രീരംഗപട്ടണത്തെ തങ്ങളുടെ തലസ്ഥാനമായിട്ടുറപ്പിച്ചതു്.

കോട്ടയുടെ സമീപത്തായി ടിപ്പുസുൽത്താൻ നിർമ്മിച്ച ഒരു ക്രീഡാമണ്ഡപം ഉണ്ടു്. മുഹമ്മദീയരുടെ ഭവനനിർമ്മാണചാതുര്യത്തിനു അതു ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമായിട്ടെടുക്കാവുന്നതാണു്. ആ മണ്ഡപത്തിലെ സകല ഭാഗങ്ങളും രസകരമായ ചിത്രങ്ങളാൽ അലംകൃതമായിരിക്കുന്നു. യുദ്ധസന്നദ്ധനായി സുൽത്താൻ പുറപ്പെടുന്ന സമയത്തു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാവഗാംഭീര്യവും മററും ഏതുതരത്തിലായിരുന്നുവെന്നു് വിശദമായി നമുക്കു ഇന്നും ഗ്രഹിക്കാവുന്ന നിലയിൽ അതു കൃത്യമായിട്ടാണു് ചിത്രലേഖനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്. ഇംഗ്ലീഷുകാർക്കു പരാജയം സംഭവിച്ചതായിട്ടാണു് ചിത്രം കാണുമ്പോൾ നമുക്കു തോന്നുക. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ഒരു സൈന്യത്തിന്റെ നേതാവായിരുന്ന കർണ്ണൽബൈലി ഒരുഘട്ടത്തിൽ അപകടത്തിൽപെട്ടു് വളരെ അസ്വാസ്ഥചിത്തനായിത്തീർന്ന നിലയിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന ഒരു ചിത്രം നാം അവിടെ കാണുന്നു. മുഹമ്മദീയപ്രമാണികളുടെ ചിത്രങ്ങളാണു് മറെറാരുഭാഗത്തു് വരയ്ക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്. കാവേരിയിൽനിന്നും പുറപ്പെടുന്ന വിഷക്കാററു ഇവിടെയും വീശുന്നതിനാൽ ഈ മണ്ഡപവും സുഖവാസയോഗ്യമല്ല

അന്നത്തെ മൈസൂർരാജാവിനെ ബന്ധനത്തിലാക്കീട്ടാണല്ലോ ഹൈദർ സ്ഥാനാരോഹണം ചെയ്തതു്. അക്കാലത്തു ദക്ഷിണേന്ത്യയിൽ പ്രബലപ്പെട്ടുവന്നിരുന്ന രണ്ടുവിദേശീയശക്തികൾ ഇംഗ്ലീഷുകാരും ഫ്രഞ്ചുകാരുമായിരുന്നു. ഹൈദരാലി ഫ്രഞ്ചുകാരുമായി സഖ്യംചെയ്തു ഇംഗ്ലീഷുകാരോടു യുദ്ധത്തിനു സന്നദ്ധനായി. മൈസൂർയുദ്ധങ്ങൾ ചരിത്രപ്രസിദ്ധങ്ങളാകയാൽ അവയെ ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നില്ല. പിതാ

വിൻെറ കാലശേഷം ടിപ്പുവാണ് മൈസൂരിലെ രാജാവായതു്. ഹൈദരാലിയെ അനുകരിച്ചുകൊണ്ടു ടിപ്പുസുൽത്താനും മലയാളത്തിലേക്ക കടന്നു തദ്ദേശീയന്മാരെ പലവിധത്തിലും ഉപദ്രവിക്കുകയും രാജ്യലക്ഷ്മിയെ പലപ്രകാരേണ നശിപ്പിക്കുകയുംചെയ്തു. മലബാറിൽ കടന്നു കൊള്ളതുടങ്ങിയപ്പോൾ അവിടത്തുകാർ ആബാലവൃദ്ധം തിരുവിതാംകൂറിലേക്ക ഓടിപ്പോയി കുലശേഖരപ്പെരുമാളെ ശരണംപ്രാപിച്ചു.

തിരുവിതാംകൂറിലെ മഹാരാജാവു് ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ സഖിയായിരുന്നു. ശത്രുക്കളുടെ ആക്രമണങ്ങളിൽനിന്നും മഹാരാജാവിനെ രക്ഷിച്ചുകൊള്ളാമെന്നായിരുന്നു അവരുടെ ശപഥം. യാതൊരുകാരണവുംകൂടാതെ ടിപ്പു തിരുവിതാംകൂറിനോടു യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങി. തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്നും മടങ്ങുന്നതായാൽ തങ്ങൾ യാതൊരുശല്യത്തിനും ഒരുങ്ങുന്നതല്ലെന്നു ഇംഗ്ലീഷുകാർ മൈസൂർവ്യാഘ്രത്തിനു അറിവുകൊടുത്തുവെങ്കിലും മദാന്ധനായ വ്യാഘ്രം അവരുടെ വാക്കിനെ വിലവെച്ചില്ല. അപ്പോൾ ഒരു ഇംഗ്ലീഷുസൈന്യം ടിപ്പുസുൽത്താൻെറ തലസ്ഥാനമായ ശ്രീരംഗപട്ടണം വളഞ്ഞു. ആ വസ്തുത ഗ്രഹിച്ചപ്പോൾ സുൽത്താൻ ഉടനെ മടങ്ങി അതിവേഗത്തിൽ തൻെറ തലസ്ഥാനത്തെത്തുകയും തൽക്കാലം ഇംഗ്ലീഷുകാരുമായിട്ടു ഒരു ഉടമ്പടിചെയ്യുകയുംചെയ്തു. അവിടുന്നു കുറേക്കാലം കഴിഞ്ഞതിൻെറശേഷം ഏതൻ മെയ് മാസത്തിലാണു് ഇംഗ്ലീഷുകാരുമായിട്ടുണ്ടായ ഒടുക്കത്തെ യുദ്ധം. ആ യുദ്ധത്തിൽവെച്ചു മൈസൂർവ്യാഘ്രം കാലഗതിയെ പ്രാപിക്കുകയുംചെയ്തു.

കോട്ട ഇന്നും അന്നത്തെപ്പോലെതന്നെ ഇരിക്കുന്നു. കോട്ട വെട്ടിപ്പൊളിച്ചാണല്ലൊ ഹാരിസ്സ് എന്ന ഇംഗ്ലീഷുസൈന്യാധിപൻെറ കീഴിലുള്ള പട്ടാളം ഉള്ളിൽ പ്രവേശിച്ചതു്. തങ്ങൾക്ക പ്രവേശിപ്പാനായി ഇംഗ്ലീഷുപട്ടാളക്കാർ ഉണ്ടാക്കിയ പഴുതുകൾക്ക യാതൊരുവ്യത്യാസവും ഇന്നേവരെ വരുത്തി

ട്ടില്ലാത്തെ. പ്രാകാരങ്ങളിൽ അന്നുണ്ടായിരുന്ന പീരങ്കികൾ ഇന്നു കാണുന്നതല്ലെന്നു ഒരുവിശേഷം മാത്രമുണ്ടു.

കേരളീയർ മാമാങ്കം പിന്നെയും വളരെക്കാലം കൊണ്ടാടുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ ടിപ്പുസുൽത്താൻെറ ആക്രമണത്തോടുകൂടി സാമൂതിരിപ്പാട്ടിലെ ശക്തിക്കു ക്ഷയം സംഭവിച്ചു. അതോടുകൂടി മാമാങ്കവും അവസാനിച്ചുവെന്നാണു് ഐതിഹ്യം.

XXXII

ആകാശവിമാനം

ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്നു മറെറാരു സ്ഥലത്തേക്കു സഞ്ചരിക്കുവാൻ മനുഷ്യനു് ആദ്യമായി ഉപയോഗപ്പെട്ടതു് അവൻെറ കാലുകൾതന്നെയാണു്. ഈ വാഹനം മനുഷ്യനു ദൈവദത്തമായതാകുന്നു. എന്നാൽ ദൈവദത്തമായ സാധനങ്ങളെക്കൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു് മനുഷ്യൻെറ വിശേഷബുദ്ധിക്കു് പോരായ്മയാണെന്നാണല്ലൊ അവൻെറ വിചാരവും വിശ്വാസവും. ഈ വിശ്വാസത്തിൻെറയും വിചാരത്തിൻെറയും ഫലമായി അനവധി നൂതനസാധനങ്ങൾ നിർമ്മിതമായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള സംഗതിക്കു് യാതൊരു വിവാദവുമില്ല.

ദൈവദത്തമായ കാലുകൾ ഉപയോഗിച്ചു നടപ്പാൻ ചില അവസരങ്ങളിൽ മനുഷ്യനു് സാധിക്കാതെവന്നേക്കും. അപ്പോഴാണു് വാഹനങ്ങളാവശ്യങ്ങളാകുന്നതു്. ദേശസഞ്ചാരം ചെയ്യുന്നതിനും വാഹനങ്ങൾ ആവശ്യമാണു്. എന്നാൽ പൂർവ്വകാലങ്ങളിൽ മനുഷ്യൻ ദേശസഞ്ചാരം ചെയ്യുന്നതിൽ വളരെ തല്പരന്മാരായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു് രോഗം പിടി

പെട്ടും മററുവിധത്തിൽ ക്ഷീണിച്ചും ഇരിക്കുന്നവരെ ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്നു മറെറാരു സ്ഥലത്തേക്കു കൊണ്ടുപോകാൻ ഉതകുന്നവയായ വാഹനങ്ങൾ മാത്രമെ മനുഷ്യൻ ആദിമകാലങ്ങളിൽ നിർമ്മിക്കയുണ്ടായുള്ളു. ഇത്തരത്തിലുള്ള വാഹനങ്ങളാണു് മഞ്ചൽ, മേനാവു്, പല്ലക്കു് മുതലായവ.

പരിഷ്കാരം വർദ്ധിച്ചപ്പോൾ വണ്ടികൾ, രഥങ്ങൾ മുതലായ വാഹനങ്ങൾ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടു. സ്ഥലമാർഗ്ഗമായി സഞ്ചരിക്കുന്നതിനുള്ള വാഹനങ്ങൾ കരസ്ഥമായപ്പോൾ മനുഷ്യൻ ജലതരണം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഉപായങ്ങളെപ്പററി ചിന്തിച്ചുതുടങ്ങി. ആ ചിന്തയുടെ ഫലമായി ആദിമകാലങ്ങളിൽ ചങ്ങാടങ്ങൾ, പത്തേമാരികൾ മുതലായവയും അനന്തരകാലങ്ങളിൽ കപ്പലുകളും നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടു.

സ്ഥലജലങ്ങളിൽകൂടി സഞ്ചരിപ്പാനുള്ള വാഹനങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചതുകൊണ്ടും മനുഷ്യൻ തൃപ്തിയായില്ല. നഭോമണ്ഡലത്തെക്കൂടി കീഴടക്കി തങ്ങളുടെ സ്വന്തമാക്കേണമെന്ന ഇച്ഛയാണു് മനുഷ്യനെ പിന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ചതു്. ഈ ഇച്ഛാസിദ്ധിക്കായി നഭോമണ്ഡലത്തിൽ സൈ്വരസഞ്ചാരം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഉപായങ്ങളെത്തന്നു് ആലോചനതുടങ്ങി. ഈ ആലോചനയുടെ ഫലമായിട്ടാണു് ആകാശവിമാനമെന്ന വാഹനം മനുഷ്യൻ ഉണ്ടാക്കിയതു്.

ഹിന്തുക്കളുടെ പുരാണങ്ങളിൽ പുഷ്പകം മുതലായ വിമാനങ്ങൾ ദേവന്മാർ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നുവെന്നു പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ വിമാനനിർമ്മാണം സാധാരണക്കാരായമനുഷ്യർക്കു സാദ്ധ്യമായിട്ടു വളരെനാളായിട്ടില്ല. ഇങ്ങിനെ ഒരു വാഹനത്തെപ്പററി ആദ്യമായി ചിന്തിച്ചുതുടങ്ങിയതുതന്നെ പതിനെട്ടാം നൂററാണ്ടിലാണു്.

വായുമണ്ഡലത്തിൽ നാനാതരത്തിലുള്ള ബാഷ്പങ്ങളുണ്ടു്.

ഈ വായുമണ്ഡലത്തേക്കാൾ ഘനം കുറഞ്ഞതായ ബാഷ്പങ്ങളുണ്ടാക്കുവാൻ മനുഷ്യനു സാധിക്കുന്നതുമാണ്. അബ്ജനകം എന്നും ജലവായു എന്നും പറയുന്ന ബാഷ്പം അന്തരിക്ഷത്തേക്കാൾ അത്യധികം ഘനം കുറഞ്ഞതാണ്; അതുകൊണ്ട് അതു് നിറച്ചതായ ഒരു സഞ്ചി നഭോമണ്ഡലത്തിൽ ഉയരുന്നതാണ് എന്നു് ഒരു മഹാൻ കണ്ടുപിടിച്ചു ഒരാകാശവിമാനം ഇദ്ദേഹം പ്രഥമമായുണ്ടാക്കിയതു് ൧൭൮൩-ൽ ആണ്. അതിൽ നിറച്ചിരുന്നതു് അബ്ജനകമായിരുന്നു. വിമാനം ആദ്യം ഉണ്ടാക്കിയതു കടലാസ്സുകൊണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ കടലാസ്സു സഞ്ചികളിൽനിന്നു അബ്ജനകവായുവിന്നു് പുറത്തുപോകാൻ യാതൊരു പ്രയാസവുമില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട്, കടലാസ്സുവിമാനത്തിൽ ഭദ്രമായി സൂക്ഷിപ്പാൻ സാധിക്കുന്ന ഒരു ബാഷ്പം കണ്ടുപിടിപ്പാനാണു് ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ഉദ്യമിച്ചതു്. ഈ ഉദ്യമവും സഫലമായി. പരീക്ഷണാർത്ഥം ഒരു വിമാനം ഉണ്ടാക്കിയതു് ആയിരം അടി പൊക്കത്തിൽ ഉയർന്നുവത്രെ. ഇങ്ങിനെ ആദ്യമായി വിമാനം വിട്ടതു ഫ്രഞ്ചുകാരാണ്.

ഇത്രത്തോളമായപ്പോഴയ്ക്കും വിമാനനിർമ്മിതിയിൽ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാൎക്കു മാത്രമല്ല പൊതുജനങ്ങൾക്കും അഭിരുചി ജനിച്ചു. വിമാനം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള കമ്പനികൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. അനവധി വിമാനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിനോക്കി; അവയൊന്നും അവൎക്കു് പിടിച്ചില്ല. ഒടുവിൽ "ഗ്ലോബ്" എന്നു പേരായ ഒരു വിമാനം ഉണ്ടാക്കി. അതു ആകാശത്തിൽ ഉയരുന്നതാണെന്നു അവൎക്കു ബോദ്ധ്യമായതിനാൽ വിമാനം വിടുന്നതു പരസ്യമായ ഒരു സ്ഥലത്തു വച്ചുവേണമെന്നാണു തീൎച്ചയാക്കിയതു്.

പാരിസ്സ് നഗരത്തിലെ ഒരു പ്രധാന സ്ഥലത്തുനിന്നാണ് ഈ വിമാനത്തെ വിട്ടതു്. ഈ അത്ഭുതകാഴ്ച കാണ്മാൻ അന്നവിടെ രണ്ടുലക്ഷം ജനങ്ങളോളം കൂടിയിരുന്നു; ആ സമയത്തു യദൃച്ഛയായി പെയ്ത ഒരു മഴ അവർ തീരെ നിസ്സാരമാ

ക്കി വിമാനത്തിൻെറ ഗതിതന്നെ നോക്കിക്കൊണ്ടു നിന്നുപോയി. മുക്കാൽ മണിക്കൂറു സമയത്തോളം അന്തരിക്ഷത്തിൽക്കൂടി സഞ്ചരിച്ച ഗ്ലോബു് ഏകദേശം പതിനഞ്ചു നാഴിക ദൂരത്തു ചെന്നുവീണു. അവിടത്തെ ജനങ്ങൾ അതൊരു ഭൂതമാണെന്നാണു വിചാരിച്ചതു്. അന്നു വിമാനത്തെപ്പററി പൊതുജനങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്ന ജ്ഞാനം അത്ര മോശമായിരുന്നു എന്നത്ഥം.

എന്നാൽ ആകാശവിമാനത്തിൽ കയറി യാത്രചെയ്യുന്നതിനു് അതേവരെ ആക്കും ധൈയ്യമുണ്ടായില്ല. ആ കൃത്യവും സാധിക്കണമെന്നു കരുതി ഒരു യുവാവു സന്നദ്ധനായി. അന്നത്തെ രാജാവിൻെറ അനുവാദം വാങ്ങി അയാൾ തൻെറ സ്നേഹിതനായ ഒരു പ്രഭുവുമൊന്നിച്ചു ൧൭൮൩-ാമാണ്ടിൽ ആകാശസഞ്ചാരംചെയ്തു. അവക്കു യാതൊരപകടവും പററാതെ അവർ ഭൂമിയിലേയ്ക്കു് ഇറങ്ങിവന്നു. ഇതിനുശേഷം മററു രണ്ടു പണ്ഡിതന്മാർ കൂടി ഒരു വിമാനത്തിൽ കയറി യാത്ര ചെയ്തു.

അതുവരെയുണ്ടാക്കിയ വിമാനങ്ങൾക്കു കാററിൻെറ ഗതിയനുസരിച്ചു് അന്തരിക്ഷഗമനം ചെയ്യുന്നതിനെ സാധിച്ചിരുന്നുള്ളു. എന്നാൽ തങ്ങളുടെ ഇഷ്ടംപോലെ വിമാനത്തെ തിരിച്ചുകൊണ്ടു പോകുന്നതിനു സാധിക്കുമൊ എന്നു പരിശോധിപ്പാനാണു് പിന്നീടു പണ്ഡിതന്മാർ ഉദ്യമിച്ചതു്. ആദ്യത്തിൽ ഇതു സാധിക്കുകയില്ലെന്നുതന്നെ തോന്നിയെങ്കിലും അനന്തരമുണ്ടായ പരീക്ഷണങ്ങളുടെ ഫലമായി വിമാനത്തെ യഥേഷ്ടം തിരിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണെന്നു ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ കണ്ടുപിടിച്ചു. ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നു ഫ്രാൻസിലേയ്ക്കു കടപ്പാനാണു് ആദ്യം ശ്രമിച്ചതു്. അതു സഫലമായെന്നു കണ്ടപ്പോൾ മറെറാരു വിദ്വാൻ ഫ്രാൻസിൽനിന്നു് ഇംഗ്ലണ്ടിലേയ്ക്കു കടപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചു. വിമാനത്തിൽ കയറി ഇദം പ്രഥമമായി അന്തരിക്ഷഗമനംചെയ്ത യുവാവാണു ഇപ്രകാരം ചെയ്തതു്. വിമാനത്തിൽ കുറച്ചുദൂരം പോയപ്പോഴേയ്ക്കും

അതിനു തീപിടിച്ചു് അതിലുണ്ടായിരുന്നവർ ഭൂമിയിൽ പതിച്ചു. ആദ്യമായി ആകാശഗമനം ചെയ്തവനതന്നെയാണു് വിമാനംകൊണ്ടു് ആദ്യമായി അപകടം പററിയതും.

പിന്നെയും അനവധി പരിഷ്കാരങ്ങൾ വരുത്തിയതിനശേഷമാണു വിമാനം ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിയിലെത്തിയതു്. ഇപ്പോൾ വിമാനം ഉണ്ടാക്കുന്നതു പട്ടു മുതലായ ഘനംകുറഞ്ഞ വസ്തുക്കളെക്കൊണ്ടാകുന്നു. നടുഭാഗം വീതികൂടിയും രണ്ടററവും കൂർത്തുമിരിക്കുന്ന കഷണങ്ങളായി പട്ടു വെട്ടുകയാണു് ആദ്യം ചെയ്യേണ്ടതു്. വിമാനത്തിൻെറ വലിപ്പം നമ്മുടെ ഇഷ്ടംപോലെ ആകാം; വലിപ്പമനുസരിച്ചു പട്ടുകഷണങ്ങളും വലുതായിരിക്കണം.

സാമാന്യംവലിപ്പത്തിൽ ഒരു സഞ്ചിയുടെ ആകൃതിയിൽ തുന്നിയുണ്ടാക്കിയശേഷം സഞ്ചിയുടെ പുറത്തു റബ്ബർപശതേച്ചു ഉണക്കുന്നു. സഞ്ചിയിൽ നിറയ്ക്കുന്ന വായു പുറത്തുപോകാതെയിരിക്കത്തക്കവണ്ണം വിടവുകളും മററും അടയ്ക്കുവാനാണു് ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതു്.

വിമാനത്തിൻെറ മുകൾഭാഗത്തു് അകത്തേക്കു തുറക്കുന്ന ഒരു വാതലുണ്ടായിരിക്കും. വിമാനത്തിൻെറ ചുവട്ടിൽ ചേർത്തു കെട്ടീട്ടുള്ള സഞ്ചിയുമായി ഈ വാതിൽ യോജിപ്പിച്ചിരിക്കും. അവശ്യമുള്ളസമയം ഈ വാതിൽ തുറന്നു വിമാനത്തിൻെറ അകത്തുള്ള ബാഷ്പം പുറത്തേക്കുകളയാവുന്നതാണു്. വിമാനത്തെ പൊതിഞ്ഞിട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കയറുവലയുടെ താഴത്തു് ആകാശസഞ്ചാരികൾക്കിരിപ്പാനുള്ള ഒരു തൊട്ടികാണാം. ഇതിൽ എന്തെങ്കിലും കുറെ ഭാരവും കയററിവച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം. വിമാനത്തിൻെറ ഗതിക്രമപ്പെടുത്തുന്നതിനാണു് ഈ ഭാരം കയററുന്നതു് ആകാശസഞ്ചാരികളുടെ പക്കൽ ഒരു ഭൂപടവും, ഒരു വടക്കുനോക്കിയന്ത്രവും ഒരു വായുവാഹിനിയന്ത്രവും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണു്. വിമാനത്തെ ഒരു സ്ഥലത്തു കെട്ടിയുറപ്പിച്ചിട്ടാണു വായു നിറയ്ക്കുന്നതു്; വാ

യു നിറഞ്ഞാൽ സഞ്ചാരികൾ മുൻപറഞ്ഞ തൊട്ടിയിൽ കയറി ഇരിക്കും. അപ്പോൾ വിമാനത്തെ കെട്ടിയകയറുകൾ ഖണ്ഡിക്കുകയും വിമാനം ആകാശത്തിൽ ഉയരുകയും ചെയ്യുന്നു.

വിമാനവും അതിലുള്ള ആളുകളും കൂടിചേൎന്നുള്ള ഘനം അതിനെ തള്ളിനീക്കുന്ന വായുവിൻെറ ഘനത്തേക്കാൾ കുറയുന്നതുകൊണ്ടാണ് വിമാനം ഉയരുന്നതു്. വിമാനത്തിൽ നിറച്ചിട്ടുള്ള വായു അതിന്നു് അകത്തിരിക്കുകയും തണുക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്നേടത്തോളം സമയം അതു് ആകാശത്തിൽ സഞ്ചരിക്കും. ഭൂമിയിലേക്കു് ഇറങ്ങേണ്ട ആവശ്യം വരുമ്പോൾ വിമാനസഞ്ചിയുടെ മുകളിലുള്ള വാതിൽ തുറക്കുകയും ആ മാൎഗ്ഗമായി വായു പുറത്തുപോകയും ചെയ്യുന്നു: വിമാനസഞ്ചാരികളുടെ അറിവുകൂടാതെയും ഈ വായു പുറത്തുപോയെന്നു വന്നേക്കാം. അതു് ഏതുവിധമായാലും വിരോധമില്ല. വായു പുറത്തുപോയാൽ വിമാനം ഭൂമിയിലേക്കു ഇറങ്ങിത്തുടങ്ങുമെന്നു നിശ്ചയംതന്നെ. ഇറങ്ങുന്നതിനുള്ള സൌകൎയ്യത്തിനുവേണ്ടി "പാറച്യൂട്ട്" എന്ന ഒരു ഭാഗവുംകൂടി ഇപ്പോഴത്തെ വിമാനങ്ങളോടുകൂടി ചേൎത്തു കെട്ടിക്കാണുന്നുണ്ടു.

വിമാനനിൎമ്മാണത്തിൽ പറവകളുടെ സൃഷ്ടിയെയാണു് മനുഷ്യർ അനുകരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഈ അനുകരണംകൊണ്ടു് ഉദ്ദേശിച്ച ഫലം സിദ്ധമായതുകൊണ്ടായിരിക്കും ചിലർ നഭോമണ്ഡലത്തിൽ പറക്കുവാനുംകൂടി മനുഷ്യനു സാധിക്കുമെന്നു് ഒരു സമയത്തു അഭിപ്രായപ്പെടുകയുണ്ടായതു്.

ഇക്കഴിഞ്ഞ യുദ്ധത്തിൽ വിമാനങ്ങൾ വളരെ ഉപകരിക്കയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. അന്നു നൂതനമായും പലേ വിമാനങ്ങളും നിൎമ്മിക്കയുമുണ്ടായി. യുദ്ധാനന്തരം വിമാനനിൎമ്മാണത്തിലും അതിൻെറ ഉപയോഗത്തിലും പല പരിഷ്കാരങ്ങളും അഭിവൃദ്ധിയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്.

....

XXXIII

തപാൽ

ഒരുസ്ഥലത്തു നിവസിക്കുന്ന ഒരുവന് കുറെദൂരത്തായി ഒരുസ്നേഹിതനൊ ബന്ധുവൊ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവരവരുടെയോഗക്ഷേമവർത്തമാനം അന്യോന്യം അറിയിക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമാണല്ലൊ. പുരാതനകാലങ്ങളിൽ ഇങ്ങിനെ വാർത്താനിവേദനം ചെയ്തിരുന്നതു് ദൂതന്മാരായിരുന്നു. മിഥിലാരാജ്യത്തുവച്ചു് ശ്രീരാമൻ ശൈവചാപം ഖണ്ഡിച്ചുവെന്നും മററുമുള്ള വൃത്താന്തം ദശരഥനെ അറിയിച്ചതു് ഒരു പ്രത്യേകദൂതൻ മുഖാന്തിരമാണല്ലൊ.

പേർഷ്യയിലാണ് തപാൽ ഇദംപ്രഥമമായി ഏർപ്പെടുത്തപ്പെട്ടതു് എന്നാണു തോന്നുന്നതു്. തദനന്തരം അതു അയൽപ്രദേശങ്ങളായ ചൈനമുതലായ രാജ്യങ്ങളിലും പ്രചാരത്തിൽവന്നു. പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ ഒരുകാലത്തു് പ്രാവുമുതലായ ചെറുജീവികളെ സന്ദേശവാഹകന്മാരായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു എന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. വളരെ ദൂരെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലേക്ക് ഈ വാഹകന്മാർ മുഖാന്തിരം വർത്തമാനം അറിയിപ്പാൻ സാധിക്കുന്നതല്ലെന്നു വിശിഷ്യ പറയേണ്ടതില്ലല്ലൊ.

ക്രിസ്ത്വബ്ദം പതിനൊന്നാം നൂററാണ്ടോടുകൂടിയാണു് തപാൽ എന്ന ഏർപ്പാടു ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ആദ്യം നടപ്പായതു്. എന്നാൽ അന്നു് അതു് ഗവമ്മെണ്ടിൻെറ മേലന്വേഷണത്തോടുകൂടിയായിരുന്നില്ല. തപാൽ കൊണ്ടുപോകുന്നതിനു കരാറുകാരെ നിയമിക്കുകയായിരുന്നു പതിവു്. കൂലിക്കും വ്യവസ്ഥയുണ്ടായിരുന്നില്ല. ദൂരത്തിൻെറ കൂടുതൽകുറവനുസരിച്ചായിരുന്നു കൂലിചുമത്തിയിരുന്നതു്; ഇന്നു എഴുത്തിൻെറ ഘനം

നോക്കീട്ടാണെന്ന് ഏവനും അറിയാമല്ലോ. ഗവമ്മെണ്ടിൻെറ മേലന്വേഷണംകൂടാതെ നടന്നിരുന്നതുകൊണ്ടു തപാൽമാർഗ്ഗമായി കൊണ്ടുപോകുന്ന എഴുത്തുകളും ആധാരങ്ങളും കളവുപോകയും പതിവാണു്. അന്നു ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഇന്നത്തെപ്പോലെ അത്രയധികം വെട്ടുവഴികളുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഉള്ളവതന്നെ ഗതാഗതത്തിനു വളരെ സൌകര്യം കുറഞ്ഞവയുമായിരുന്നു. ഈവഴികളിൽകൂടിയാണു് തപാൽവണ്ടികൾ ഓടിക്കൊണ്ടിരുന്നതു്. തപാൽ മോഷ്ടിക്കുന്നതിനുതന്നെ സന്നദ്ധരായ ചോരന്മാരും അന്നുണ്ടായിരുന്നു. തപാലുണ്ടെങ്കിലും ഇന്നുള്ളതിൻെറ ശതാംശം ഉപകാരം അതുകൊണ്ടു് അന്നുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു സ്പഷ്ടംതന്നെ.

ചോരന്മാരുടെ ഉപദ്രവം സഹിക്കവഹിയാതായപ്പോൾ ഗവമ്മെണ്ടിൽനിന്നുതന്നെ അക്കാര്യത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു് ചില നിയമങ്ങൾ നടപ്പാക്കി. ആ നിയമപ്രകാരം തപാൽകള്ളന്മാരെ ശിരച്ഛേദംചെയ്‌വാൻ അനുവാദമുണ്ടായിരുന്നു. ശിക്ഷയുടെ കാഠിന്യംകണ്ടു കള്ളന്മാരുടെ എണ്ണം ചുരുങ്ങിവന്നുവെങ്കിലും തപാലേപ്പാടുകൊണ്ടു് ജനങ്ങൾക്കു പറയത്തക്കതായ യാതൊരു സൌകര്യവും അന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

ഇതിനുശേഷം വളരെക്കാലം കഴിഞ്ഞപ്പോഴാണു് തപാൽക്കൂലി കുറയ്ക്കേണ്ടതാണു് എന്നു ഇംഗ്ലണ്ടിലെ പൌരപ്രമാണികൾക്കു ബോദ്ധ്യം വന്നതു്. പെനിപോസ്റ്റേജ്—ഒരു പെനിവിലപിടിച്ച മുദ്രകുത്തിച്ചാൽ ഇംഗ്ലണ്ടിൻെറ ഏതുഭാഗത്തും എഴുത്തുചെല്ലണമെന്നനിയമം—ഛോറൻറഹിൽ എന്ന മഹാൻെറ പരിശ്രമംകൊണ്ടാണു് പാസ്സായതു്. ഇതു ൧൮൪൦-ൽ ആയിരുന്നു. ഈ നിയമം പാസ്സായപ്പോഴെ തപാൽ സാധാരണക്കാൎക്കു ഉപകാരമായുള്ളു. തീവണ്ടി നടപ്പായതോടുകൂടി തപാലിലും പൂർവ്വാധികം സൌകര്യംവർദ്ധിച്ചു- എഴുത്തുകൾ കളവുപോകാതെയായി. കാലതാമസവും കുറഞ്ഞു.

ഒരു രാജ്യത്തുനിന്നു് മറെറാരു രാജ്യത്തേക്കു എഴുത്തയപ്പാനും ഇപ്പോൾ സൌകൎയ്യമുണ്ടു്. ഇന്ത്യയിൽനിന്നു ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കും യൂറോപ്പിലെ മററുരാജ്യങ്ങളിലേക്കും എഴുത്തയയ്ക്കാവുന്നതാണു്. അപ്രകാരംതന്നെ ജപ്പാൻ, അമേരിക്ക മുതലായ പുറനാട്ടുകളിൽ താമസിക്കുന്നവൎക്കും ഇന്ത്യയിലേക്കു് എഴുത്തയപ്പാൻ വിരോധമില്ല. അതാതുരാജ്യങ്ങളിലെ നിയമമനുസരിച്ചു മുദ്രപതിക്കേണമെന്നു മാത്രമേയുള്ളു.

ജനങ്ങൾക്കു വളരെ ഉപകാരമുള്ള ഒരു സമ്പ്രദായമാണു് തപാൽ എന്നതിനു സംശയമില്ല; ഇന്ത്യാഗവൎമ്മെണ്ടിലേക്കു ഈ വകുപ്പിൽനിന്നു സാമാന്യം നല്ലതായ ഒരുസംഖ്യ വൎഷംതോറും കിട്ടിവരാറുമുണ്ടു്.

നമ്മുടെ കൊച്ചിരാജ്യത്തും ഇതിനെ ഒരേൎപ്പാടുണ്ടു്. അതിന്റെ മേലന്വേഷണം കൊച്ചിഗവൎമ്മെണ്ടിനാകുന്നു. ഈ ഏൎപ്പാടിനു "അഞ്ചൽ" എന്നാണു് പറഞ്ഞുവരുന്നതു്. പോസ്റ്റാപ്പീസിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്നതുപോലെ കാൎഡുകളും സ്റ്റാമ്പുകളും ഈ അപ്പീസിൽനിന്നും ലഭിക്കുന്നതാണു്. അവയുടെ ഒരുഭാഗത്തു കൊച്ചി മഹാരാജാവിന്റെ തലയുടെ ഒരു ചിത്രമാണു് കാണുക എന്നുമാത്രമേ വിശേഷമുള്ളു.

തപാൽവഴി എഴുത്തുകൾ മാത്രമല്ല, പണവുംകൂടി അയയ്ക്കാം. ഈ ഏൎപ്പാടു ആദ്യം ഗവൎമ്മെണ്ടു ചുമതലയിലല്ല നടത്തിവന്നിരുന്നതു്. ജനങ്ങൾ അവരുടെ സൌകൎയ്യത്തിനായി ആരംഭിച്ചതാണു്. അതു് സൌകൎയ്യമുള്ളതാണെന്നു കണ്ടു ഗവൎമ്മെണ്ടു അതിനെ അംഗീകരിച്ചുവെന്നു മാത്രമേയുള്ളു. ഇതുകൊണ്ടു ഗവൎമ്മെണ്ടിലേക്കും ജനങ്ങൾക്കും വളരെ ലാഭമുണ്ടു്.

സാധുക്കളായ ജനങ്ങൾക്കു നിത്യവൃത്തി കഴിച്ചുണ്ടാകു

ന്ന സമ്പാദ്യം വൎദ്ധിപ്പിക്കുവാനും ഒരേപ്പാട്ട തപാലാപ്പീസിൽ ചെയ്യുവരുന്നുണ്ട്. ഇതിനു "സേവിങ്ങ്സ് ബാങ്ക്" എന്നാണു പേരു. എത്ര ലഘുവായ സംഖ്യയും ഇതിൽ പലിശയ്ക്കിടാവുന്നതാണ്. ഹുണ്ടികക്കാരൻ പൊളിഞ്ഞാൽ ഉള്ള പണവും നഷ്ടമായല്ലൊ എന്നപേടിക്കും ഇവിടെ വഴിയില്ല. പൊതുജനസഹായത്തിനായി ഈ ഏൎപ്പാട്ട സൎക്കാരിൽനിന്നും ആദ്യം നടപ്പാക്കിയതു് ഫർനാഫലാണ്.

അഞ്ചൽ വഴിയായും പണമയയ്ക്കുവാനുള്ള സൌകൎയ്യങ്ങളുണ്ടു്; എന്നാൽ അവിടെ "സേവിങ്ങ്സ് ബാങ്ക്" എന്ന ഏൎപ്പാടില്ല. അതും കാലക്രമേണ നടപ്പിൽ വരുമെന്നു വിശ്വസിക്കാം.

ഇനി രണ്ടുവാക്കു പറയേണ്ടതു് കമ്പിത്തപാലിനെപ്പററിയാണ്. വിദ്യുച്ഛക്തിയുടെ സഹായംകൊണ്ടാണ് ഈ ഏൎപ്പാട്ട് നടന്നുവരുന്നതു്. കമ്പിത്തപാൽ നടപ്പായിട്ട് ഇനിയും ഒരു ശതാബ്ദം കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. വാൎത്താനിവേദനം ചെയ്യുന്നതിന് ഇത്ര എളുപ്പമായ ഒരേപ്പാടില്ല. മുമ്പു രണ്ടുംമൂന്നും മാസങ്ങൾ കൊണ്ടറിഞ്ഞിരുന്ന സംഗതികൾ ഇന്നു രണ്ടും മൂന്നും മണിക്കൂറിനകത്തു് അറിയാവുന്നതാകുന്നു. ഇന്ത്യയെപ്പററി ഇംഗ്ലണ്ടിലെ പാർലിമേൻറ് സഭയിൽചെയ്യുന്ന പ്രസംഗങ്ങളുടെ സാരാംശം പിറേറദിവസം ഇന്ത്യൻ പത്രങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നതു് ഈ ഏൎപ്പാടിൻെറ മാഹാത്മ്യം കൊണ്ടാണ്. യുദ്ധസമയത്തു വാൎത്താനിവേദനം ചെയ്യുന്നതിനു ഇതില്പരം സൌകൎയ്യമായ ഒരേപ്പാടില്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് കമ്പിഏൎപ്പാടിനെ നശിപ്പിക്കുവാൻ ലഹളക്കാർ ആദ്യമായി ഒരുങ്ങുന്നതും, അടുത്തുകഴിഞ്ഞ പഞ്ചാബ് ലഹളയിലും മാപ്പിളലഹളയിലും ലഹളക്കാർ ആദ്യമായിച്ചെയ്തതു് കമ്പിത്തപാലിന് പ്രതിബന്ധം വരുത്തുകയാണല്ലൊ. കച്ചവടക്കാൎക്കും ഈ ഏൎപ്പാടുകൊണ്ടു വളരെ ഗുണമുണ്ട്. സാമാ

നങ്ങളുടെ വിലയിലുള്ള ഏററക്കുറവുകളെ അന്യോന്യം അറിയിപ്പാൻ എളുപ്പം സാധിക്കുന്നതു് ഈ ഏർപ്പാടുകൊണ്ടല്ലയൊ?

അടിയന്തരാവസരങ്ങളിൽ കമ്പിമൂലമായി പണവുംകൂടി അയയ്ക്കാവുന്നതാണ്. ഇതിന്നു കമ്പിമണിയോഡർ എന്നു പേർ. വിദ്യുച്ഛക്തിയുടെ സഹായംകൊണ്ടു് മനുഷ്യനു് എന്തൊക്കെയാണു് സാധിപ്പാൻ പോകുന്നതു എന്നു ഖണ്ഡിച്ചു പറവാൻ ഇനിയും സമയമായിട്ടില്ല. പ്രകൃതിശാസ്ത്രജ്ഞാനം പൂർണ്ണമാകുന്നതോടുകൂടി മനുഷ്യന്റെ ഐഹികജീവിതം സ്വർഗ്ഗജീവിതത്തോടു് തുല്യമായി പരിണമിക്കുന്നതാണെന്നു സധൈര്യം പ്രസ്താവിക്കാവുന്നതാണ്.

“വിദ്യാഭിവർദ്ധിനി” അച്ചുക്കൂടം—കൊല്ലം.

കേരള സാഹിത്യ
അക്കാദമി